

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 43. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 263/ - první čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 43. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 1. listopadu 2022

Obsah:

Strana:

1. listopadu 2022

Schůzi zahájila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Usnesení schváleno (č. 408).

Řeč poslance Marka Bendy 6

Schválen pořad schůze.

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 263/ - první čtení

Řeč poslance Aleše Juchelky 7

Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy 8

Řeč poslance Jana Laciny 9

Řeč poslance Tomia Okamury 10

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Tomia Okamury 23

Řeč poslance Jana Laciny 28

Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy 28

Řeč poslance Aleše Juchelky 28

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy 45

Řeč poslance Jana Laciny 45

Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 46

Řeč poslance Jana Jakoba 46

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Jana Jakoba 47

Řeč poslance Aleše Juchelky	47
Řeč poslance Jana Jakoba	48
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	48
Řeč poslance Roberta Králíčka	49
Řeč poslance Jana Laciny	49
Řeč poslance Aleše Juchelky	49
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	50
Řeč poslance Jana Jakoba	50
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	50
Řeč poslance Roberta Králíčka	51
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	51
Řeč poslankyně Niny Novákové	51
Řeč poslance Aleše Juchelky	52
Řeč poslance Radka Rozvorala	52
Řeč poslance Ondřeje Babky	57

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslance Jana Jakoba	62
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	62
Řeč poslance Jana Jakoba	63
Řeč poslance Roberta Králíčka	63
Řeč poslance Aleše Juchelky	63
Řeč poslance Jiřího Kobzy	63
Řeč poslance Ondřeje Babky	63

Usnesení schváleno (č. 409).

Řeč poslance Aleše Juchelky	64
-----------------------------------	----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Aleše Juchelky	65
Řeč poslance Ondřeje Babky	65
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	66
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	66
Řeč poslance Ondřeje Babky	67
Řeč poslance Aleše Juchelky	67
Řeč poslance Jana Laciny	68
Řeč poslance Roberta Králíčka	68
Řeč poslance Víta Vomáčky	68
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	68
Řeč poslance Roberta Králíčka	69
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	69
Řeč poslance Martina Kolovratníka	73
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	73
Řeč poslance Milana Brázdila	74
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	74
Řeč poslance Aleše Juchelky	74
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	75
Řeč poslance Ivana Adamce	76
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	77
Řeč poslance Aleše Juchelky	77

Řeč poslance Ondřeje Lochmana	77
Řeč poslance Martina Kolovratníka	78
Řeč poslance Roberta Králíčka	78
Řeč poslance Ivana Adamce	79
Řeč poslance Marka Nováka	79
Řeč poslance Radka Vondráčka	82

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Jiřího Kobzy	85
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	88
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	89
Řeč poslance Martina Kolovratníka	90
Řeč poslance Jana Laciny	93
Řeč poslance Martina Kolovratníka	94
Řeč poslance Lubomíra Brože	94
Řeč poslance Jana Hrnčíře	96
Řeč poslance Patrika Nachera	99
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	100
Řeč poslance Ondřeje Babky	102
Řeč poslance Patrika Nachera	102
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	103
Řeč poslance Ondřeje Babky	104
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	104

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Jana Laciny	105
Řeč poslance Karla Sládečka	105
Řeč poslance Stanislava Berkovce	106
Řeč poslankyně Karly Maříkové	109
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	113
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	113
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	116
Řeč poslance Radka Kotena	118

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Tomia Okamury	118
Řeč poslance Radka Rozvorala	120
Řeč poslance Tomia Okamury	120
Řeč poslance Aleše Juchelky	123
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	124
Řeč poslance Jana Laciny	124

Usnesení schváleno (č. 410).

Řeč poslance Martina Kolovratníka	125
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	126

Závěrečná řeč předsedkyně PSP Markéty Pekarové Adamové

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
1. listopadu 2022
Přítomno: 159 poslanců

(Schůze zahájena v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 43. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás všechny odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Schůzi svolala předsedkyně Poslanecké sněmovny podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 101 poslanců. Pozvánka vám byla rozeslána ve středu 26. října tohoto roku elektronickou poštou.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Toma Philippa a poslance Michala Zunu. Má někdo jiný návrh? Nevidím. Musíme chvíličky vyčkat, až budeme usnášeníschopní. Takže vás prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, protože jsem vás všechny odhlásila. Prosím, přihlaste se. Ano, děkuji.

Nyní tedy budeme hlasovat o určení dvou ověřovatelů této schůze. Ještě zopakují, navrhuji, abychom určili poslance Toma Philippa a poslance Michala Zunu.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 1 přihlášeno 103 poslanců a poslankyň, pro 98, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 43. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Toma Philippa a poslance Michala Zunu.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Babišová Andrea celý jednací den – zdravotní důvody, Bašta Jaroslav do 10 hodin – zdravotní důvody, Bauer Jan celý jednací den – pracovní důvody, Bělíca Josef celý jednací den – zdravotní důvody, Bělou Roman od 10.30 do 12.30 – pracovní důvody, Berkovcová Jana do 12 hodin – zdravotní důvody, Bžoch Jaroslav celý jednací den – pracovní důvody, Decroix Eva celý jednací den – zahraniční cesta, Dražilová Lenka celý jednací den – pracovní důvody, Dvořák Jaroslav celý jednací den – zdravotní důvody, Feranec Milan celý jednací den – zdravotní důvody, Fiala Radim celý jednací den – osobní důvody, Golasowská Pavla celý jednací den – pracovní důvody, Hájek Martin celý jednací den – pracovní důvody, Hanzlíková Jana celý jednací den – zdravotní důvody, Havlíček Karel celý jednací den – pracovní důvody, Heller Šimon celý jednací den – pracovní důvody, Jáč Ivan celý jednací den – zdravotní důvody, Janulík Miloslav od 9 do 17 hodin – pracovní důvody, Jílková Marie celý jednací den – rodinné důvody, Kaňkovský Vít do 12 hodin – osobní důvody, Kasal David celý jednací den – pracovní důvody, Kettner Zdeněk celý jednací den – zdravotní důvody, Kolář Ondřej celý jednací den – rodinné důvody, Králíček Robert celý jednací den – zdravotní důvody, Kučera Michal do 13 hodin – pracovní důvody, Mádlová Ivana do 11.30 – pracovní důvody, Mašek Jiří celý jednací den – zdravotní důvody, Munzar Vojtěch celý jednací den – zdravotní důvody, Pastuchová Jana celý jednací den – zdravotní důvody, Potůčková Lucie od 11.00 do 13.00 a od 14.30 do 15.45 – pracovní důvody, Pražák David celý jednací den – pracovní důvody, Růžička Pavel od 15.30 – pracovní důvody, Síla Jan do 13 hodin – zdravotní důvody, Staněk Pavel celý jednací den – pracovní důvody, Strýček Jiří celý jednací den – zdravotní důvody, Stržínek Robert celý jednací den – pracovní důvody, Svoboda Pavel celý jednací den – pracovní důvody, Teleky Róbert celý jednací den – zdravotní důvody, Tureček Karel celý jednací den – zdravotní důvody, Vích Radovan celý jednací den – zdravotní důvody, Vlček Lukáš od 15.30 do 21.00 – pracovní důvody, Voborská Milada do 11 hodin – bez udání důvodu, Vondrák Ivo celý jednací den – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Bartoš Ivan celý jednací den – pracovní důvody, Bek Mikuláš celý jednací den – pracovní důvody, Černochová Jana celý jednací den – pracovní důvody, Langšádlová Helena do 15 hodin – pracovní důvody, Nekula Zdeněk celý jednací den – zdravotní důvody, Rakušan Vít celý jednací den – pracovní důvody, Šalomoun Michal do 16 hodin a od 21 hodin – pracovní důvody a Vlastimil Válek po celý jednací den z pracovních důvodů.

Ještě zde mám další omluvu. Richter Jan se omlouvá po celý jednací den z pracovních důvodů. Tím jsme vyčerpali omluvy.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 43. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

A nyní tu mám s přednostním právem pana předsedu Marka Bendu. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Pěkné dobré ráno, vážená paní místopředsedkyně, vážení páni ministři, dámy a pánové. Vzhledem k tomu, že bylo signalizováno, že dnešní den může být delší a že novela zákona o České televizi, přestože je velmi stručná a řekněme jednoduchá, by mohla vyvolat nějaké emoce v této Sněmovně, tak dovoluji, abych jménem poslaneckých klubů ODS a STAN navrhl v tuto chvíli, abychom se usnesli, že dnes budeme jednat a meritorně hlasovat i o zákonech, pravděpodobně o tom jednom jediném, i po 19., 21., a 24. hodině, abychom hned od rána věděli, co nás čeká. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Všem je jasné, o čem budeme hlasovat. Já přivolám ještě kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 2 přihlášeno 124 poslanců a poslankyň, pro 73, proti 42. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 43. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 3 přihlášeno 126 poslanců a poslankyň, pro 74, proti 49. Návrh byl přijat. Pořad schůze byl tedy schválen.

Nyní přistoupíme k jedinému bodu pořadu, kterým je

1.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 263/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr kultury Martin Baxa. Prosím, pane ministře, ujměte se slova. (Poslanec Juchelka žádá o vystoupení s přednostním právem.) Prosím pěkně, ještě s přednostním právem? Navrhovala bych tedy, abychom nejdříve dali slovo panu ministrovi a poté bychom ještě dali slovo zpravodaji, souhlasíte s tím, pane poslanče? Prosím pěkně, vy jste zpravodaj? Vy nejste zpravodaj? S přednostním právem za klub? Ano, tak prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc, paní předsedající. Určitě vám dala vědět paní předsedkyně klubu Schillerová, že v tuto chvíli, protože tady není omluvená, budu tady s přednostním právem vystupovat v dnešní den, než ona dorazí zpátky, já.

My se tady dostáváme do situace, a říkám to ještě právě před úvodním projevem pana ministra kultury, kdy de facto bychom měli nějakým způsobem jako Poslanecká sněmovna ctít hodnoty, nějaké principy, které skutečně, na nichž stojí naše demokracie. Ty principy a hodnoty jsou nejen ty, které jsou psány, ale i ty, které psány nejsou. Ty, na kterých se my tady obecně domluvíme. Ty, které nějakým způsobem jsou předkládány historicky několik desítek let. Bohužel tato vládní koalice ta nepsaná pravidla, na kterých také tedy ty naše demokratické hodnoty stojí už od prvopočátku, a to i v rámci České televize jako instituce, porušuje.

My si určitě vzpomínáme na to skandální hlasování o šesti členech Rady České televize, které nebylo děláno tajnou volbou, poněvadž vládní koalice nesehnala dostatečný počet hlasů, ale bylo děláno skandálně aklamací právě z toho důvodu, aby si navzájem jednotliví poslanci pohlídali to, kdo jak hlasuje. Aby nebyl náhodou ve vládních koalicích nějaký rebel, který by hlasoval proti některému z těch kandidátů, které někteří z poslanců vládní koalice vybrali. V tuto chvíli stojíme před dalším takovým porušením nepsaných pravidel. A tím je, že já jsem jako předseda volebního výboru za volební výbor... (Obrací se na předsedající s žádostí o klid.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím o klid. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Aleš Juchelka: ... určil jako zpravodaje tohoto tisku pana poslance Martina Kolovratníka. Člověka, který působí v médiích veřejné služby desítky let. Byl to ředitel pardubického Českého rozhlasu, byl tam skutečně ukotven, bych řekl, okolo 20 let, tuším, v Českém rozhlase. Pracoval dlouhou dobu jak v Praze, tak i v Pardubicích. A já jsem ho určil, poněvadž se jedná o důležitý sněmovní tisk, jako i takovým protipólem k té vládní koalici, aby mohl být zpravodajem on. Bohužel, protože je tady to nepsané pravidlo, které je tady zvyklostí již desítky let, bylo porušeno, poněvadž jsem v historii, a to jsem tady už pátým rokem, nezaznamenal, že by organizační výbor jen tak vyměnil zpravodaje navzdory tomu předsedovi výboru, který ho určí. Možná že to je nová politika tady této vládní koalice. Možná že v tuto chvíli se budeme muset potkávat s tím, že když si předseda výboru a výbor samotný určí zpravodaje, tak že automaticky organizační výbor ho zruší a dá tam toho svého zpravodaje. Toho, který skutečně, aby měl to přednostní právo, bude mít ten tisk absolutně pod kontrolou, protože o nic víc než o přednostní právo nejde – sebrat ho opozici. Protože zpravodaj to přednostní právo má.

A já jsem moc rád, že tady sedí paní předsedkyně Sněmovny, paní Markéta Pekarová Adamová, která by nám mohla vysvětlit, jak je to možné a proč se toto událo. Proč to nepsané pravidlo najednou bylo porušeno, když přijde pár poslanců za ní jako za předsedkyní a ona nechá per rollam, to znamená e-mailem, schválit jiného, jiného poslance jako zpravodaje navzdory rozhodnutí, které mám já jako předseda výboru. A mě by zajímalo, zdali toto prostě tady toto bude už opravdu součástí tady této nové politické kultury. Protože mi to přijde minimálně vůči mně, protože já jsem o tom informován nebyl, sprosté. A můžu říct, že v tuto chvíli opravdu zvažuji to, abych... a udělám to, navrhu v tuto chvíli pana Martina Kolovratníka za to, aby byl zpravodajem tady tohoto sněmovního tisku. Ctěnou Sněmovnu žádám o to, aby vrátila zpátky to rozhodnutí předsedy volebního výboru. Aby zpravodajem tohoto tisku mohl být zpátky odborník na média veřejné služby, který je tady už třetí volební období, je ve volebním výboru, pracoval v médiích veřejné služby, tuto problematiku zná. A prosím ctěnou Sněmovnu a paní předsedající, aby dala hlasovat o změně zpravodaje na pana Martina Kolovratníka. Ale možná, že ještě předtím vystoupí paní předsedkyně Sněmovny, která nám to vysvětlí. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Dobře, zaznamenali jsme tedy návrh na změnu zpravodaje a ten zní, aby už nebyl zpravodajem pan poslanec Lacina a byl jím pan poslanec Kolovratník. Podle rozhodnutí předsedy volebního výboru. Já o tomto návrhu dám hlasovat. Přivolám kolegy z předsálí. Zagonguji. Budeme tedy hlasovat o změně zpravodaje. Zaznamenala jsem zájem o odhlášení. Všechny vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Než se ustálí počet přihlášených, přečtu omluvy. Omlouvá se Benešik Ondřej do 14 hodin z pracovních důvodů, Horák Jiří od 20 hodin z pracovních důvodů, Kott Josef od 9.15 ze zdravotních důvodů a Kubík Jan po celý jednací den z pracovních důvodů. A mám zde ještě jedno oznámení, pan poslanec Králíček ruší omluvu do 19 hodin. Ano? Tak děkuji.

Nyní bychom přistoupili k hlasování o změně zpravodaje.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 4 přihlášeno 126 poslanců a poslankyň, pro 53, proti 59. Návrh byl zamítnut.

Prosím, s přednostním právem ještě pan poslanec Juchelka.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc děkuji, paní předsedající. Tady je vidět, kam se bude ubírat celý ten dnešní den, bohužel. Protože vládní koalice prostě nemá jediného poslance, který dokáže ctít s hrdostí toho poslance i nepsaná pravidla, která jsou jedním z pilířů demokracie. Necháte se kontrolovat navzájem, když si hlasujete o těch personálních aklamaciích. V tuto chvíli se necháváte kontrolovat navzájem, kdo je i pro takovou, řekl bych, prkotinu, jako je změna zpravodaje, a chcete prostě a jednoduše tu opozici válcovat. Máte tu většinu. Já vám to samozřejmě přeji, ale určitě se to někdy obrátí proti vám. Hanba vám! (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní bychom pokračovali a prosím tedy, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl pan ministr kultury Martin Baxa. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji za slovo. (Silný hluk v sále, smích.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Omlouvám se, pane ministře. Dámy, prosím, abyste se zklidnily. Pokud máte nějaké vtipné záležitosti, tak je prosím řešte v předsálí. Děkuji.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji mi, abych na úvod ve velké stručnosti uvedl návrh zákona, kterým se mění zákony upravující média veřejné služby, to jest Českou televizi a Český rozhlas. Vláda tento návrh zákona zpracovala ke splnění svého závazku vyplývajícího z programového prohlášení, a to zapojit do systému volby členů Rady České televize a Rady Českého rozhlasu druhou komoru Parlamentu České republiky, tedy Senát.

Kromě této systémové změny obsahuje návrh úpravu týkající se subjektů, které podle uvedených zákonů navrhuje kandidáty na členy těchto rad. Platná právní úprava stanoví, že návrhy těchto kandidátů mohou předkládat organizace a sdružení představující zákonem specifikované zájmy společnosti. Návrh zákona tento předpoklad zachovává, ale k posílení reprezentativního prvku takových subjektů stanoví časovou podmínku jejich existence v délce nejméně 10 let. Takový předpoklad zajistí reprezentativnost kandidátů navrhovaných na členy

rad a vyloučí případy, aby uvedené subjekty byly zakládány ryze účelově za účelem nominace kandidátů.

Návrh zákona rovněž ruší kolektivní odvolatelnost Rady České televize a Rady Českého rozhlasu, čímž zásadně posiluje jejich stabilitu. Zákon je již v platném znění koncipován tak, že volení a odvolávání jsou vždy pouze jednotliví členové rad, s čímž je odvolání celého orgánu v rozporu. Uvedené změny jsou shodně navrhovány jak v zákoně o České televizi, tak v zákoně o Českém rozhlasu.

V zákoně o České televizi návrh navíc zvyšuje počet členů Rady České televize na 18 členů, aby se zohlednilo rozvržení funkčních míst v radě mezi obě komory Parlamentu. Návrh zákona vedle toho zahrnuje rovněž technickou změnu jednacího řádu Sněmovny, která se týká pouze označení subjektů navrhujeících kandidáty na členy rad.

Rád bych zdůraznil závěrem svého úvodního slova, že přechodná ustanovení návrhu zákona zaručují, že stávající členové Rady České televize i Rady Českého rozhlasu řádně dokončí svá funkční období. Senát tedy bude zapojen do volby členů uvedených rad postupně.

Dámy a pánové, navrhuji, aby Poslanecká sněmovna tento návrh zákona propustila do druhého čtení. Děkuji za pozornost a během bezpochyby bohaté a košaté diskuse budu připraven reagovat a odpovídat na vaše dotazy.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, poslanec Jan Lacina. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Lacina: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já si vám dovoluji na úvod popřát dobré dopoledne, nebo dobré ráno, jak pro koho. Dovolím si shrnout z toho, co nyní přednesl pan ministr kultury Martin Baxa, hlavní změny, které přináší návrh novely zákona o České televizi a Českém rozhlasu. Členy Rady České televize a Rady Českého rozhlasu volí obě komory Parlamentu, tedy jak Poslanecká sněmovna, tak Senát. Jednotliví členové Rady České televize a Rady Českého rozhlasu jsou za výkon své funkce odpovědní té komoře Parlamentu, která je zvolila. Počet členů Rady České televize se navyšuje z 15 na 18, z toho Poslanecká sněmovna volí 12 členů Rady České televize a Senát volí 6 členů Rady České televize. V případě Českého rozhlasu je počet členů zachován na 9, z čehož Poslanecká sněmovna volí 6 členů Rady České televize a Senát 3 členy Rady České televize. Tato novela zároveň ruší možnost odvolat Radu České televize a Radu Českého rozhlasu dvojitým neschválením výroční zprávy, a to jako celek. Je stanovena minimální doba trvání existence právnických osob, které navrhuje kandidáty do Rady České televize a Rady Českého rozhlasu, a to na 10 let.

Chtěl bych říci, že je tu ještě jeden zajímavý moment. Poslanecká sněmovna se poměrně historicky vzdává některé své kompetence ve prospěch horní komory našeho Parlamentu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane zpravodaji. Otvírám nyní obecnou rozpravu, do které se přihlásili následující poslanci s přednostním právem. Nejprve vystoupí pan předseda Tomio Okamura. Potom jestli má zájem pan poslanec Juchelka, který zastupuje dnes paní předsedkyni Schillerovou a bude také vystupovat se stanoviskem poslaneckého klubu. Dále s přednostním právem je přihlášen pan poslanec Rozvoral. Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Omlouvám se, pane předsedo, ještě než vám dám slovo, přečtu omluvu. Omlouvá se Josef Flek do 11 hodin z pracovních důvodů. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vládní novela zákona o České televizi a o Českém rozhlasu má jediný cíl: vládní koalice Petra Fialy chce politicky ovládnout veřejnoprávní média, a zneužít tak koncesionářské poplatky všech občanů ve svůj politický prospěch. Jedná se o nástup nové totality v podání Fialovy vlády, ve které je většina vládních stran více či méně zapojená do organizovaného zločinu v hnutí STAN. Teď nově se týká minimálně dvou vládních stran také organizovaný zločin v Brně, konkrétně ODS a KDU-ČSL, co se týče kupčení s byty.

Vláda chce popřít princip volby radních České televize a jako bonus posílit roli Senátu, který drtivá většina občanů naší země považuje za zbytečný. Proto jsou pro nezáměr občanů senátoři voleni pouze pár tisíci hlasy. To, že návrh zákona na ovládnutí České televize a Českého rozhlasu současnou vládní garniturou podal senátor za STAN, tedy senátor zvolený za mafiánský projekt, dává tušit, že tu jde skutečně o něco proti zájmům veřejnosti.

Co nabudilo vládní politiky měnit zákon o volbě radních České televize? Situace kolem Rady České televize se vyhroutil loni na jaře, kdy poslanci v tajné volbě zvolili údajně kontroverzní kandidáty, kteří byli kontroverzní pouze tím, že nemají názory jako současná vládní pětikoalice, a ti noví radní začali kontrolovat hospodaření České televize a její vyváženost, což se nelíbí stranám Fialovy vlády a na ně napojeným byznysmenům a aktivistům.

Abychom si porozuměli, zákon o České televizi zcela jasně deklaruje, že v Radě České televize mají být zastoupeny významné regionální, politické, sociální a kulturní názorové proudy. Aby byla Česká televize jednou v budoucnu objektivní, je třeba udělat maximum pro to, aby její kontrolní orgán zastupoval nikoliv jeden, ale skutečně ty hlavní názorové proudy.

V tuto chvíli je Česká televize v mnoha ohledech hláskou jedné jediné probruselské ideologie. A jakkoli se vám to, vážení kolegové, dnes třeba líbí, tak v budoucnu se to může změnit a už se vám to líbit nebude. Proto bychom se měli snažit jednostrannost televize nikoliv posilovat, ale oslabovat a demokratizovat televizi tak, aby byla v souladu se zákonem zajištěna názorová vyváženost.

Problémem je také to, že současná Rada České televize nemá fakticky žádné analytické oddělení, nemá peníze ani lidi na to, aby fakticky v praxi mohla kontrolovat všechny problémy při naplňování zákona o České televizi. Její zprávy ve skutečnosti často připravuje vedení České televize, což je absurdní, kdy kontrolovaný hodnotí sám sebe. Chápu, že vám ve vládě Petra Fialy z ODS to vyhovuje, vyhovuje to i ministrovi kultury panu Baxovi z ODS. To znamená potlačování oponentních názorů, dehonestace politických protivníků, jejich mediální likvidace, což je jasný znak totality. A mimochodem přesně takovéto věci dělali třeba fašisti. Chápu, že vám ve vládě Petra Fialy z ODS to vyhovuje, ale prostě potlačování oponentních názorů, to prostě není demokracie.

Všichni, kdo tu jsme déle, víme, jak se členové rady tady ve Sněmovně ve skutečnosti volí, a jsou to různé rady. Navzdory tomu, že mají být apolitičtí, jsou voleni po dohodě vládních stran. To už by pak bylo ale čistší a transparentnější, aby strany nenastrkovaly do rady svoje, v uvozovkách utajené agenty a navrhovali by přímo svého kandidáta, tak jak je tomu v případě volby do Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, RRTV. Tím bychom skutečně a transparentně dostali do Rady České televize a (Rady) Českého rozhlasu zástupce hlavních názorových proudů v naší republice, které bezesporu reprezentují volby do Poslanecké sněmovny.

Za zcela zásadní, a zásadnější než členové rady, samozřejmě považuji fakt, že v současné době nikdo nemá možnost účinně vymáhat objektivitu a vyváženost České televize. Ta neexistuje a potvrzují to i mnohé analýzy, včetně některých analýz Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Když současná Rada České televize letos požadovala po vedení České televize přehled počtu pozvání Tomia Okamury do pořadu Otázky Václava Moravce, kam jsem nebyl pozván již osm let, tak tyto informace odmítla Česká televize radě poskytnout, protože by se potvrdilo, že mě podvodně ani jednou za osm let nepozvali, protože se Česká televize

snaží cenzurovat moje názory. Není to ze strany vedení České televize nic jiného než zneužívání koncesionářských poplatků voličů SPD na propagaci názorů předsedů jiných politických stran, které vedení České televize preferuje. To je něco, co se musí změnit. A tady přesně vidíme, kdo se chová demokraticky a kdo má fašizující tendence.

Pětikoalice Petra Fialy k tomu mlčí, protože jí to vyhovuje, že jsou zneužívány poplatky České televize, a vyhovuje jí, když názorový oponent není v hlavním diskusním pořadu České televize. K tomu mlčí. To jí vyhovuje. To vyhovuje tomu totalitnímu smýšlení, ale místo aby se také ozvali a řekli, to je špatně. Na základě toho, že všichni platí koncesionářské poplatky, tak by měli být zváni poměrným způsobem vyváženě všichni předsedové parlamentních stran nebo i třeba dalších, to já nevím, ale rozhodně těch parlamentních určitě, protože tady ta legitimita je daná. Ale k tomu ministr kultury Martin Baxa mlčí, protože samozřejmě ta situace mu vyhovuje, vyhovuje i ODS, tyhle ty totalitní manýry, to znamená umlčet názorové oponenty, zneužívání koncesionářských poplatků. A jenom bych pro diváky zdůraznil, proč tady mluvím o ministru kultury Martinu Baxovi – protože pod něj spadá ten zákon o České televizi. On to připravil. On navrhuje tento totalitní zákon, on navrhuje to zneužití koncesionářských poplatků, on navrhuje politické ovládnutí České televize a on mlčí k tomu, když Česká televize nevysílá vyváženě. Samozřejmě s takovou tou marnou představou, že snad mu půjde Česká republika (televize?) na ruku, ale já si myslím, že to v té České televizi funguje trochu jinak. V okamžiku, kdy se znelíbíte, pane ministře, tak si vás vezmou na paškál také. Důležité ale je se hnedka zkraje názorově nezaprodat. To znamená, chci říci, že to je to, proč tady mluvím o panu ministru, protože v okamžiku, že předseda parlamentní strany, kterou volí přes půl milionu voličů, není osm let pozván Václavem Moravcem a Českou televizí do hlavního diskusního pořadu a nikoho to nezaráží, tak vidíme, jakým nedemokratickým směrem vaše vláda, vláda Petra Fialy, směřuje.

Padesát osm procent občanů nevěří České televizi, přitom si jí musí povinně platit. Vyplývá to z nedávno zveřejněného průzkumu důvěry občanů v instituce, který provedla agentura STEM. Z průzkumu dále vyplývá, že České televizi určitě věří pouze 9 % občanů. Zde je to také moment, u kterého je potřeba se pozastavit, protože já osobně za sebe říkám, že mám rád Českou televizi. Já jsem tam vyrostl mnohá léta na mnoha pořadech, před vstupem do politiky, chodil jsem tam vždycky rád, a to jsem... ostatně mě překvapilo tedy, trochu s úsměvem, když Česká televize v prosinci loňského roku v jakémsi pořadu vánočním zrekapitulovala moje první vystoupení v přímém přenosu v České televizi. Bylo to, byla to takzvaná Jednadvacítka, předchůdce Událostí, komentářů, a bylo to v únoru roku 1995. To znamená před 27 lety zpět. Před 27 lety jsem poprvé vystoupil v přímém přenosu v České televizi. Bylo mi 23 let. To znamená, skutečně je to instituce, s kterou je můj život dlouhodobě částečně spojen, a prožil jsem v těch pořadech, dá se říci, i polovinu svého života.

Ale o to víc mě mrzí, že po vstupu do politiky se ukázalo, že ty zpravodajské pořady, někteří aktivisté, kteří tam jsou, tak vlastně nepostupují vyváženě a dochází tam ke zneužívání některých pořadů. Neříkám všem, je tam řada slušných redaktorů, je tam řada pracovníků, kteří... naopak je to štve a pálí, ta situace, rozčilují je ti aktivističtí redaktoři, kvůli kterým jsou dneska propouštěni, protože se politická scéna samozřejmě zasekla a nechce zvyšovat koncesionářské poplatky, protože právě několik aktivistů zneužívá ty pořady pro své osobní ego a pro své osobní politické přesvědčení. Mám na mysli pana Wollnera, paní Fridrichovou, pana Moravce. Kvůli těmto třem lidem jsou vlastně propouštěni teď zaměstnanci České televize, že Česká televize prý nemá peníze. Tak ona těch peněz má dost, že jo, ten rozpočet je, tuším, kolem sedmi miliard, ale samozřejmě jedná se o to, jak a jakým způsobem se pak ty peníze také využívají.

To znamená, tady jde o to, že dneska 58 % občanů podle průzkumu agentury STEM nevěří České televizi, kterou si musí povinně platit. A já bych čekal – ale pravda, protože pana ministra Baxu znám, ještě když nebyl ministrem, tak od vás to bohužel nečekám, protože vy jste velice osobní a velice útočný a opakovaně jste lhal v České televizi, že například SPD bylo

součástí minulé vládní koalice, takže tyhle ty vaše lži, které jsem viděl v přímém přenosu – jak může prolhaný ministr vlastně být ministrem? Přitom všichni víme, že jsme součástí žádné koalice nebyli. My jsme byli opoziční stranou jako vy v minulém volebním období. A vy jste, pane ministře Baxo, opakovaně lhal v pořadu České televize, viděl jsem to na vlastní oči, kdy jste v pořadu, kde vaším protivníkem byl náš místopředseda klubu Radek Rozvoral, tak vy jako ministr kultury vlády jste zalhal, lhal jste, přímo cituju, lhal jste a říkal jste v pořadu, viděl jsem to na vlastní oči. Nevěřil jsem svým očím, protože že byste byl až byl takový lhář, to jsem nečekal, když jste řekl, že SPD bylo součástí minulé vládní koalice. My jsme v žádné koalici nebyli. My jsme ani jednou nehlasovali pro důvěru minulé vlády. My jsme ani jednou nehlasovali pro rozpočet minulé vlády stejně jako ODS. Jediné, tuším, zásadní, co jsme společně s vládní koalicí, respektive s hnutím ANO prohlašovali, a společně s ODS ovšem, to bylo hlasování, kde hlasovalo spolu ANO, ODS a SPD, tak bylo zrušení superhrubé mzdy. Takže jestli i vy jste z toho důvodu ve vládní koalici byli, no tak to je zvláštní rétorika.

Jestli i váš současný premiér a tehdejší místopředseda Sněmovny tehdejší Petr Fiala, který byl zvolen hlasy hnutí ANO jako místopředseda Sněmovny, tedy byl tím pádem součástí vládní koalice, tak buď tedy to říkejte celé, anebo prosím vás nelžete, tím jste ztratil opravdu úplně moji důvěru. Třeba si to někdy vysvětlíme, jestli budete mít zájem, ale takovouhle flagrantní lež přece říkat nemůžete. Já chápu polopravdu. Já jsem v politice zvyklý na všechno, ale lhát v přímém přenosu, a dokonce dvakrát jste takhle zalhal, já se na to pamatuju, tak to jste mě zklamal hnedka v úvodu. Takže to nebylo správně.

Ale proč o tom hovořím, že 58 % občanů nevěří České televizi? A teď ten váš úkol, pane ministře Baxo, pane ministře kultury z ODS, by přece měl být zvýšit tu důvěru v Českou televizi. Proto jsem také hovořil o tom, že já proti České televizi osobně vůbec nic nemám. Naopak je tady třeba, jsou tady redaktori zpravodajství České televize, kteří podle mého názoru jsou profesionálové. Nebudu je jmenovat, abych jim nedal ještě polibek smrti, když někoho pochválí Okamura, ale prostě jsem přesvědčen, že se snaží dělat práci vyváženě, že je to prostě v souladu se zákonem, a rozhodně to nelze paušalizovat, že by snad byla celá Česká televize špatně. To rozhodně ne. A právě proto říkám, hovořím i o té své historii s Českou televizí, s institucí jako takovou. Proti ní samozřejmě vůbec nic nemám, ani proti Českému rozhlasu, kde jsem strávil před vstupem do politiky stovky hodin, stovky hodin doslova v různých pořadech v součtu. Takže... a tu atmosféru jsem tam měl taky vždycky rád. Ovšem po vstupu do politiky se ukázalo, že jsou tam také lidé, kteří aktivisticky zneužívají svého postavení a preferují ty názorové proudy, se kterými oni souhlasí, místo aby respektovali to, že koncesionářské poplatky platí voliči všech, všech politických stran.

To znamená, chtěl jsem říci to, že by bylo dobré, pane ministře, kdybyste se zaměřil na to, aby se zvyšovala důvěra, a vy máte v gesci veřejnoprávní média, ministr kultury pan Baxa. Aby se zvýšila důvěra občanů ve veřejnoprávní média. Myslím, že by se to líbilo i těm pracovníkům i tomu vedení těch veřejnoprávních médií, kdyby na ně půlka lidí nenadávala, nebo dokonce přes polovinu lidí jim nevěří, ale abychom společně tu důvěru se snažili zvyšovat. To je cíl, který bych já chtěl prosadit, zvýšit důvěru ve veřejnoprávní média tak, aby se všichni v těch pořadech našli a aby tam viděli i ty své názorové proudy a probíhala věcná diskuse.

No ale ten váš návrh zákona, který tady předkládá vládní koalice Petra Fialy, ten jde přesně tím opačným směrem. Já to ještě podrobněji pochopitelně rozeberu. Vy jdete přesně tím směrem, jak zabetonovat Českou televizi a Český rozhlas tím směrem, aby vysílaly pouze provládní pořady, aby vysílaly v podstatě provládní názory, aby docházelo k šikaně názorových oponentů, případně k cenzuře a umlčování. Ostatně o pořadu Václava Moravce jsem už mluvil. V podstatě, abyste si to zabetonovali. Jak to přesně dělali v totalitě, zažili jsme totalitní režim do roku 1989, jenom z knížek znám, co dělal Goebbels po nástupu Hitlera. To je přesně ten váš způsob, způsob toho, co tady podsouvá a navrhuje vládní pětikoalice.

Takže když to řeknu jednoduše, aby to každý pochopil, tak vy navrhuje, aby už nevolili ty radní České televize, těch 15 radních, aby už je nevolila pouze Poslanecká sněmovna, která

má 60% účast občanů u voleb, když se volí do Poslanecké sněmovny, to znamená, má nejvyšší legitimitu, zastupuje zdaleka nejvíce občanů a zastupuje v podstatě ty všechny hlavní názorové proudy, vy už nechcete, aby to bylo voleno takto demokraticky a aby se otisklo do té rady pokud možno to rozložení Poslanecké sněmovny podle toho, jak občané určí ve volbách – to je důležité zdůraznit. Ale vy chcete, aby třetinu radních volil Senát, kde vy máte většinu, protože občané nemají o volby do Senátu zájem a často ta účast ve druhém kole je cca 10%. Takže občané nepovažují Senát za tak legitimní jako Poslaneckou sněmovnu.

A protože tady v Poslanecké sněmovně se vám v letošním roce, když probíhala dovolba členů Rady České televize, tak se vám nedařilo si tam dovolit vaše radní, protože jste se ve vládní koalici nedokázali dohodnout na konkrétních jménech, proto jste tady museli dokonce po vzoru Severní Koreje udělat veřejné hlasování, což je absolutně nedemokratická záležitost v Poslanecké sněmovně, kdy vy jste u volby rad, to tady nikdy nebylo, takže protože když to bylo tajné hlasování, tak jste měli ve svých řadách neposlušné poslance, respektive demokraticky smýšlející poslance, kteří hlasovali podle svého svědomí a vědomí, takže vy jste si tady prohlasovali, a všichni se na to pamatujeme, v letošním roce veřejnou volbu, aby vlastně mohlo vedení stran vládní pětikoalice veřejně zkontrolovat, zdali všichni vaši poslanci poslušně hlasovali, či nikoliv. Protože jste tam navrhovali tak kontroverzní jména, že i poslanci vládní pětikoalice s tím nemohli být ztotožnění. Takže jste udělali přesně tu severokorejskou volbu, tu totalitní volbu, aby ten, kdo by náhodou nehlasoval na základě diktátu vedení stran vaší vládní pětikoalice, tak aby mohl být ihned perzekvován, aby se bál hlasovat podle svého svědomí.

To už také naznačilo způsoby uvažování vládní pětikoalice. Ale teď vlastně, po této zkušenosti, kdy vy jste měli v plánu už letos ovládnout Českou televizi, a začalo to skřípat, protože máte ve svých řadách některé demokraticky uvažující poslance, evidentně se ovšem ocitli v menšině, tak vlastně vy pro jistotu chcete přehodit část té volby do Senátu, kde máte v tuto chvíli jasnou většinu, abyste si pojistili ty radní, kteří vám půjdou na ruku a kteří budou potom hlídat v České televizi, budou dozírat na Českou televizi, ti radní České televize, tak jak to chcete vy, aby se tam opravdu vysílalo jenom to, co je ta vládní linie, a naopak aby tam mlčeli k tomu, když někteří aktivističtí redaktori, jako například Marek Wollner nebo Nora Fridrichová či Václav Moravec, budou vlastně buď cenzurovat, anebo budou perzekvovat pro vás nepohodlnou opozici. To znamená, konkrétně je to SPD, potažmo i například hnutí ANO, jsme tady dvě opoziční strany. Takže vidíte, že jsem férový, že samozřejmě mluvím i o další straně, které se to podle mého názoru také týká. No a upřímně řečeno, takže to je ta pointa, proč vy to tady navrhuje, nemá to s demokracií vůbec nic společného.

Mě se před chvílí redaktorka jednoho významného média ptala, proč jsme proti tomu, aby to bylo v Senátu, když také třeba v Senátu SPD třeba taky někdy bude mít většinu a podobně. A já jsem jí na to odpověděl – ale právě proto, i kdyby tomu tak někdy bylo, my nejsme strana, která bude ohýbat zákony podle toho, kdo má zrovna většinu a kdo ne. To je přesně ta totalita. To jsou přesně ty totalitní vládní manýry. My nemáme v SPD zapotřebí, my nemáme ty pocity, že chceme ohnout zákony podle svého, abychom politicky ovládali veřejnoprávní média. V nás to prostě není, tyhle pocity. My tyhle choutky nemáme. Tyhle choutky má vládní pětikoalice. Proto jsme si vysvětlili na tiskové konferenci, že tento dotaz se v podstatě ani netýká situace v SPD. My chceme demokracii. My chceme svobodu. A právě největší legrací je, když o svobodě mluví, což se ta vládní pětikoalice Petra Fialy pořád zaštiťuje svobodou a demokracií, ale jste to právě vy, kteří se nejvíce svobody a demokracie bojíte. Samozřejmě narážím například na to, jak vytrvale odmítáte zákon o referendu. Například. To je samozřejmě úplně, řekl bych, signifikantní moment chování vládní pětikoalice.

Pojďme se vrátit k tomu, proč lidé nevěří České televizi. Já bych si přál, a znovu to zdůrazňuji, aby věřili občané České televizi. Chci, aby tomu tak bylo. Ale jsem bytostně přesvědčen, že právě ten váš návrh k tomu nesměruje. Já si myslím, že směruje právě k tomu, aby se snižovala ta důvěra v Českou televizi, a to si ty stovky jejích pracovníků, respektive tisíce pracovníků v České televizi podle mě nezaslouží.

Podle mě si zaslouží to, že většina z nich dělá určitě dobrou práci. Já tam znám spoustu lidí, které znám ještě před vstupem do politiky, ať jsou to kameramani, ať jsou to ale i někteří redaktoři, ale o tom se nesmí hovořit, protože oni se bojí, abyste náhodou tohleto neřekli, protože už by jim hrozila šikana. Už mají strach z toho, že kdyby řekli, že se znají s Okamurou, dokonce si tykáme z té doby ještě, my jsme se navštěvovali doma třeba, a kdyby to řekli, tak se bojí právě šikany té vládní pětikoalice, bojí se šikany vlastně dneska. A takovýmhle způsobem jsme to dopracovali od roku 1989, že se lidé bojí v zaměstnání hovořit dokonce i o svých přátelích, aby nebyli perzekvováni právě od lidí, jako jsou představitelé vládní pětikoalice. A to si myslím, že je opravdu děsivá věc. To je děsivá věc. To je děsivé.

Znovu opakuju, jsem přesvědčen o tom, že drtivá většina pracovníků České televize jsou slušní lidé, kteří by rádi dělali v klidu svoji práci a rádi by pracovali v plně respektované instituci. Ale jak říkám, ten váš návrh prostě k tomu nesměruje. Ten směřuje k pravému opaku. A také už to, jak ten váš návrh rozděluje společnost, to přesně o tom svědčí. Vy rozdělujete společnost. Vy za každou cenu rozdělujete společnost. Vy za každou cenu poštváváte jedny proti druhým, místo abyste ten zákon nechali tak, jak je, protože je to funkční zákon, se kterým nejsou problémy. Jediný, kdo měl se současným zákonem o České televizi problémy, jste byli letos vy sami, o tom jsem hovořil, kdy vaši poslanci nechtěli poslušně hlasovat pro vámi nakázané kandidáty. Ale jinak s tím zákonem přece není žádný problém. A rozhodně v situaci, kdy tady miliony občanů České republiky uvrhla vaše vláda, vláda Petra Fialy, do chudoby, uvrhli jste miliony občanů do situace, že nemají peníze, že se dostávají opravdu do obrovských ekonomických problémů... a tisíce firem mají problémy, hrozí propouštění, někteří už začali propouštět – tak prioritou pro vládu Petra Fialy není pomoc českým občanům a firmám. U tohoto momentu se chci taky následně zastavit. Není. Pro vás není prostě prioritou pomoc občanům a českým firmám a českým občanům, ale pro vás je prioritou ovládnutí České televize, abyste získali do rukou veřejnoprávní média, tak jak to dělali ti největší totalitáři, největší diktátoři, tak o to se teď vy snažíte. Takže místo abyste řešili pomoc občanům, tak řešíte své vlastní ukotvení u politických koryt i za cenu zneužívání veřejnoprávních médií, která jsou placena všemi občany České republiky, respektive koncesionáři.

Samozřejmě ty vaše priority, když už máme listopad, tak ono to není jenom to ovládnutí České televize. Když se ohlédneme v letošním roce, tak vy jste tady měli v podstatě čtyři priority v tomto roce po volbách. Čtyři priority, které média jasně zaznamenala a zaznamenali občané. A všichni si na to pamatují, které čtyři priority jsou priority vlády Petra Fialy z letošního roku tady v Poslanecké sněmovně.

Za prvé Ukrajina na prvním místě. Nikoliv český občan na prvním místě, ale Ukrajina na prvním místě, to je vaše priorita. Osm ministrů vlády Petra Fialy se včera přesunulo do Kyjeva v plné sestavě, v podstatě polovina vlády, vláda jednala v Kyjevě, místo abyste usilovně pracovali na pomoci českým občanům s drahými energiemi, tak jste tam jednali o miliardách na obnovu Ukrajiny. A jednali jste tam také o dalších migrantech z Ukrajiny.

Prioritou číslo dvě, která tady zarezonovala ve Sněmovně, a jenom připomenou, protože to je ta první, se kterou jste přišli do Poslanecké sněmovny, tak byl pandemický zákon. To znamená, přestože tady žádná pandemie není, a jak jsem upozorňoval, ani tady není, a už máme podzim, máme listopad, přesně došlo na moje slova, tak vy jste v podstatě v té vaší snaze ovládat protiústavně – podle mého názoru protiústavně – ovládat životy lidí v rozporu s ústavou a omezit základní lidská práva a svobody lidí, tak vy jste si tady natvrdo prosadili pandemický zákon, který samozřejmě SPD obstruovalo, a snažili jsme se mu tady ze všech sil bránit, ale je nás jen 20 z 200, tak jsme se tomu samozřejmě snažili bránit všemi politickými prostředky v souladu se zákonem, tak pro vás byl prioritou pandemický zákon. To byl pan ministr Válek z TOP 09, který se ukázal, říkal, že na podzim přijde nějaká pandemie, ona ale nepřišla. A kdyby přišla, máme k tomu tady jiné zákony, které jsou použitelné. Není potřeba mít tady pandemický zákon. To byla vaše druhá priorita. To znamená opět nic pro občany, nic, co by zlepšilo životní úroveň občanů.

Třetí věc, se kterou jste přišli, tak byla korespondenční volba, kdy jako prioritu jste vyhlásili v polovině roku, respektive na jaře po tom pandemickém zákonu, že vaší prioritou je zavést korespondenční volbu. Opět nic, co by zlepšilo životní úroveň českých občanů. Ani halíř pro české občany navíc. A teď jsme se tady dohadovali o korespondenční volbě, kterou SPD odmítá, protože může způsobit manipulace a podvody. A já jsem říkal, řeste, prosím vás, pomoc občanům se zdražováním. Bude pozdě. A vy jste žádné řešení nepřinesli. Vykašlali jste se úplně na české občany a na české firmy a prioritou po pandemickém zákonu a souběžnou prioritou s tou Ukrajinou pro vás byla korespondenční volba. To se vám nakonec prosadit nepodařilo kvůli obstrukcím opozice. A já se k nim hlásím, protože já nechci korespondenční volbu ani pandemický zákon. Takže se vám to nepodařilo prosadit pro prezidentskou volbu. Samozřejmě nemám iluze o tom, že to teď budete zkoušet na volbu do Poslanecké sněmovny pro další volby, protože vám klesají preference, takže potřebujete změnit také volební zákon, nejenom zákon o České televizi. Ten si chcete ohnout teď, proto tady dneska jsme, proto jste svolali mimořádnou schůzi. Kvůli tomu jste dokonce svolali mimořádnou schůzi. Já bych očekával, že mimořádná schůze bude svolána, to už jsme se tady jako SPD snažili opakovaně, na pomoc občanům a firmám, že budete svolávat mimořádnou schůzi se zdražováním. Ne, to vás nezajímá. To vás nezajímá! Vás zajímá pouze co nejdříve ovládnout, co jde, veřejnoprávní média, zneužít tak koncesionářské poplatky všech občanů. Vás zajímá prostě korespondenční volba, abyste se mohli různými případnými techtle mechtle prostě udržet u korýtek, protože u občanů v České republice už tu důvěru ztrácíte. Možná ji zase nabydete, do voleb jsou tři roky, to nevíme. Samozřejmě to tady říkám pokaždé, že je to jednou nahoře, jednou dole. A nikdy jsem se nevysmíval nikomu, to chci zdůraznit, kdo měl preference dole, protože já už jsem sám byl na 1,5 % v předminulém volební období, takže jsem si to sám zažil a vím, jak ta situace je nepříjemná. A nechtěl bych to zažívat znovu. Jenom to konstatuji, že jednou dole, jednou nahoře. A uvidíme.

A teď ještě vlastně tu čtvrtou prioritu, to máte to ovládnutí České televize.

A zapomněl jsem ještě na jednu vaši prioritu. Ta je vlastně aktuální teď úplně v tomto okamžiku a to je, že jste se rozhodli, že si zvýšíte platy politiků. Ano, to je také prioritou vládní pětikoalice Petra Fialy. Zatímco tady leží návrh SPD na zamrazení platů politiků na celé volební období, tak vy jste řekli, že to nechcete, a budou se zvyšovat platy politiků, protože tady máte většinu ve Sněmovně.

Takže to jsou prostě priority vládní pětikoalice za první rok vládnutí, zatímco naše priority SPD jsou pomoc lidem se zdražováním. Další prioritou je nezatahovat Českou republiku do války. Jak tady říkal premiér Petr Fiala na jaře, nám oznámil premiér Petr Fiala, že Česká republika je ve válce. Ať nelže. Ať nelže, protože Česká republika není ve válce. Ať nás netahá do války, ať nás nestraší, ať přestane strašit, ať přestane rozdělovat společnost. Takže tohleto jsou ty priority.

Opravdu tohleto jako to, že chcete politicky ovládnout Českou televizi, to je opravdu velmi, řekl bych, špatná vaše priorita, se kterou my nemůžeme souhlasit, a proto tady také dlouze budeme mluvit. A nestydím se za to, protože my chceme, aby Česká televize fungovala demokraticky, aby to byla Česká televize pro všechny občany, pro všechny koncesionáře, nejenom pro exponenty vládní pětikoalice Petra Fialy.

No a proč tedy – pojďme se podívat blíže – proč tedy 58 % občanů podle toho průzkumu, který provedla agentura STEM, nevěří České televizi. A je to škoda. No, není divu. Protože nedávno například na povrch vyplavalo svědectví, že je pořad Reportéři ČT šéfredaktora Marka Wollnera zřejmě účelově zmanipulovaný, a vypadá to, že Wollner celou dobu kryl kauzu organizovaného zločinu, korupce a mafie hnutí STAN. Z koncesionářských poplatků placený Wollner by měl podle mého názoru okamžitě skončit v televizi. Redaktorka Reportérů ČT Markéta Dobiášová, která reportáž o korupční kauze STAN pro Reportéry ČT zpracovávala, ale nikdy se neodvysílala, podala veřejné svědectví – cituji: Marku Wollnere, kolegové, z jakého důvodu redakce Reportérů ČT téměř tři roky nezveřejnila informace o kauzách

Hlubuček, na to nemáme stejný názor. Tlaky organizované skupiny kolem Hlubučka, developerů, bohužel i bývalých novinářů ve službách STANu – tady je otázkou, kdo to byl, jestli tady pan Lacina třeba, který je tady zpravodajem, protože vy jste bývalý novinář a jste STAN, jste místopředsdou STAN, to nevím. To tady není upřesnil v tom citátu, jestli i vy jste tlačil. Možná by bylo dobré na to odpovědět. – Tak tyto tlaky byly na ČT obrovské. I to jsem investigovala a ukazovala na něm propojení zájmových skupin. Potenciál kauzy v Lysolajích ve spojení s dalšími byznysy městských lukrativních pozemků pod taktovkou Hlubučka a spol. byl veliký, píše Dobiášová.

A pokračuji v tom, co píše redaktorka bývalá redaktorka Reportérů ČT Markéta Dobiášová: Nejen Lysolaje, ale i okolnosti prodeje pozemků u metra Palmovka v Holešovicích, všechno jsme s kolegyní Adélou Paclíkovou rozkrývali. A stálo to totiž postupně za zveřejnění právě proto, že šlo o rozsáhlou lobbistickou skupinu napojenou na vysokou politiku. Proto, aby náhodou v budoucnu nemohlo dojít ke zpochybňování mé novinářské práce, odevzdala jsem před mým obchodem z České televize scénář Marku Wollnerovi a Marku Wollnerovi odešel mailem přesně 28. 11. 2019 ve 22.58. Jistě vám ho rád sám poskytnu, píše redaktorka Markéta Dobiášová.

Ke kauze vyvedení lukrativních městských pozemků v Lysolajích Hlubučkem z hnutí STAN, k jejich podezřelému prodeji bez výběrového řízení předem vybranému developerovi vše ve scénáři stálo. Stojí. Byly, jsou v něm popsány triky, jakým se pozemky prodaly pomocí posudku nechvalně proslulého znaleckého ústavu Equita, který přitom neměl být ve státní správě k prodeji pozemků vůbec použit. Stejně tak byly, jsou ve scénáři popsány nátlaky, které Petr Hlubuček a jeho lidé na nás v ČT praktikovali, uvedla.

Nevím, zda Marek Wollner scénář četl. Reportáže se většinou schvalovaly až ve střížně, ale pokud ano a scénář mu nepřišel dobrý, pak myslím ničemu nebránilo, aby z pozice dramaturga, šéfredaktora zpracoval informace jinak on sám či jiný reportér. Všechny natočené materiály, skryté nahrávky a informace včetně scénáře zůstaly v redakci. Jsou majetkem ČT. Marku Wollnerovi jsem několik měsíců po mém odchodu ve vzájemné komunikaci psala, ať kauzu s týmem dotáhne, že je jí v šuplíku škoda, že případně pomůžu, budu sledovat. Prý to nešlo. Tak nešlo. Zastavit investigativu rozdělaných kauz je zcela v kompetenci šéfredaktora Marka Wollnera. Přiznám se, překvapilo mě, že Reportéři ČT nepoužili dávno natočená a ověřená fakta a informace ani po mediálním zadržení Hlubučka a jeho kumpánů. Kauzu Lysolaje v té souvislosti otiskli jako první redaktori z Aktuálně. Není na mně hodnotit, proč si přinejmenším lysolajskou kauzu nechali Reportéři ČT vzít konkurencí. Já mám od začátku jasno. Kauza STAN byla kauza, která ukazovala na propojení developerů, politiků, způsob nakládání s veřejným majetkem. Sledovat jsem ji nepřestala a posledního půl roku, cca půl roku, jsem dohlížela na to, jak ji zpracovávají studenti žurnalistiky Univerzity Karlovy. Myslím, že se jim to povedlo skvěle. Zveřejníme během pár dnů inFakta, zakončila Dobiášová.

A já se ptám: Z jakého důvodu Wollner kryl organizovaný zločin v hnutí STAN? A mimochodem právě hnutí STAN tady teď navrhuje tento zákon za vládní koalici. Pan poslanec Lacina za hnutí STAN. Takže je potřeba se opravdu ptát. A tady se postupně uzavírá ten kruh: Proč vlastně v tuto chvíli to tady hnutí STAN, potažmo celá vládní koalice, navrhuje? Protože, jak víme, tak tam přibývají ty kauzy s tím organizovaným zločinem a s tím prorůstáním toho organizovaného spolčení, což jsou citáty policie, to si nevymyslel Okamura. Já bych se to neodvážil říct bez toho, že by to citovala policie, že by tak ho pojmenovávala policie. Právě proto teď vlastně přichází tady pan Lacina, poslanec hnutí STAN, který tady sedí dva metry vedle mě, tak tady tlačíte tenhle zákon. Dokonce jste proti vůli předsedy výboru pana Juchelky za hnutí ANO, jste si změnili zpravodaje, abyste si to všechno pojistili, právě na pana Lacinu z hnutí STAN. A teď je právě ta otázka, jestli vlastně z celé té kauzy v první řadě Marek Wollner neměl nějaký osobní prospěch, když takhle zastavil kauzu organizovaného zločinu. Tak doufám, že se všechno prošetří.

Ale hlavně pojďme si říct, a proč o tom tady celém hovořím, že myslím, že začíná mít čím dál větší logiku i pro diváky, proč právě hnutí STAN a proč právě ODS, která má teď velké problémy v Brně, kdy její politici v Brně jsou zapleteni do té kauzy organizovaného zločinu ohledně kupčení s městskými byty spolu s politiky KDU-ČSL, s tím Petrem Hladíkem, kterého se snažíte prosadit na ministra pro životní prostředí. Který má zapečetěnou kancelář, policie mu zapečetila kancelář a vzala mu mobil a laptop, tak vlastně teď už se to uzavírá, proč vy vlastně podle mého názoru chcete ovládnout tu Českou televizi tak, abyste je získali pod kontrolu, to vysílání. Ale je to prostě podlé. Není to demokratické. Je to prostě špatně.

Mě by samozřejmě mimo jiné zajímalo, znova bych se rád na to zeptal, protože tady máme právě pana poslance Lacinu z hnutí STAN a je to místopředseda celého hnutí STAN, tak jestli nám můžete upřesnit, jestli byste potom taky šel na mikrofon, co myslela paní Markéta Dobiášová, a určitě by se nabízela odpověď, ať se jí zeptáme, ale já bych se rád zeptal, zdali můžete stoprocentně vyvrátit, že jste to nebyl vy, kdo je ten bývalý novinář ve službách STANu, a který vytvářel tlaky kolem té organizované skupiny. To by mě, pane poslanče Lacino, prostřednictvím předsedající, velmi zajímalo. Protože neznám všechny poslance STAN, ale o vás vím, že jste bývalý novinář, a jestli jste jediným novinářem v poslaneckém klubu hnutí STAN, tak by to bylo potom přímo o vás. Takže mě by velice zajímalo, jestli – a podle mých informací vy jste v zákulisí velmi aktivní, právě se týče médií, a těch informací mám samozřejmě víc, kde a jak jste aktivní, takže mě by moc zajímalo, že byste to na mikrofon mohl vyvrátit, že to jste nebyl nikdy vy, kdo by jako za STAN jako bývalý novinář se snažil ovlivňovat kauzy ve vašem vztahu vůči České televizi. A mlčení samozřejmě bude znamenat souhlas. To znamená, to tady mám právě poznamenáno, že jsem se na to chtěl zeptat, ale to jsem ani nevěděl, že budete tím zpravodajem.

Jinak pojďme dál. Hnutí SPD v této situaci, kdy se to bohužel posouvá tímto směrem, tak my musíme říct na rovinu, že prosazujeme zrušení koncesionářských poplatků, protože chceme, aby byly Česká televize a Český rozhlas financovány přímo z kapitoly státního rozpočtu pod kontrolou Nejvyššího kontrolního úřadu, tak jak je tomu i u jiných institucí, které hospodaří s penězi občanů.

Fialova vláda se změnou zákona pokouší dokončit politické ovládnutí České televize a Českého rozhlasu. Poslanci hnutí SPD budou přijetí tohoto návrhu blokovat všemi zákonnými prostředky, protože prosazujeme svobodu a demokracii. Odmítáme totalitní manýry Fialovy pětikoalice. To, co tady předkládá vládní koalice SPOLU, to znamená ODS, KDU-ČSL, TOP 09 a Pirátů a STAN, je zásadní změna způsobu volby kontrolních rad těchto veřejnoprávních médií, kdy strany vládní koalice chtějí uzákonit, aby v budoucnu volil třetinu členů těchto rad Senát, zatímco nyní je volí pouze Sněmovna. To je pro hnutí SPD zcela nepřijatelné, protože jak už jsem vysvětlil, tímto způsobem dojde k účelové politizaci těchto kontrolních rad, protože Senát nemá žádnou legitimitu ani důvěru občanů a jednotliví senátoři jsou voleni přibližně deseti procenty voličů ve svých volebních obvodech, a zastupují tak naprostou menšinu veřejnosti. Jediným orgánem, který nejvíce reprezentuje rozložení politických sil veřejnosti, je Sněmovna. Proto má členy rad České televize a Českého rozhlasu podle mého názoru volit pouze ona, jelikož má jít o zástupce všech občanů při kontrole veřejnoprávních médií.

Fialova vláda se tímto návrhem zákona pokouší dokončit politické ovládnutí České televize a Českého rozhlasu. Poslanci hnutí SPD budou přijetí tohoto návrhu blokovat všemi zákonnými prostředky, protože jak jsem říkal, my chceme, aby Česká televize byla pro všechny, pro všechny koncesionáře. A znovu říkám, že bychom za této situace prosazovali model a prosazujeme model zrušení koncesionářských poplatků, protože chceme, aby byly Česká televize, Český rozhlas financovány přímo z kapitoly státního rozpočtu pod kontrolou Nejvyššího kontrolního úřadu.

Jak jsem říkal, tak pojďme se teď podrobněji podívat na tu novelu zákona o mediálních radách. Teď jsem řekl takový krátký úvod, takové entrée pro to, abychom si řekli takový

celkový pohled na tu záležitost, a teď se pojd'me tedy podívat podrobněji na ten zákon. Takže bych udělal takovou úvahu o tom, proč vlastně chcete měnit ten zákon.

Takže například proti původnímu znění zákona, k tomu současně platnému znění zákona, je asi tou nejzávažnější změnou způsob, jakým chcete nově jmenovat a odvolávat radní. Proč? Česká televize i veřejnoprávní rozhlas jsou média, která dlouhá léta mírně favorizovala a v posledním desetiletí aktivisticky propagovala politické strany, které šly na ruku Bruselu a razily politiku, která podporuje ideologii liberálního progresivismu. Až během své druhé vlády se hnutí ANO i s podporou, i s naším přičiněním, s přičiněním SPD, podařilo tuto hegemonii jediného vhodného názoru narušit. To znamená, naopak během toho minulého volebního období došlo k tomu, že alespoň trochu začala Česká televize reflektovat také názory koncesionářů, kteří nevolí ty liberální progresivistické strany, jako je ODS, jako je STAN, jako jsou Piráti, TOP 09 a KDU-ČSL. Takže se podařilo alespoň trochu demokratizovat tu záležitost v tom smyslu, že Česká televize začala více reflektovat to názorové rozložení ve společnosti, což je plně v souladu se zákonem o České televizi, ta vyváženost zastupování těch názorových proudů.

Ale právě ta skutečnost, že mediální rady kritizují veřejnoprávní média, tak strany dnešní pětikoalice, zdá se, vyděsila. A to natolik, že jakmile se chopily vlády, rozhodly se, že ty takzvané malé rady, to znamená Rada Českého rozhlasu a Rada České televize, obsadí svými lidmi a že je učiníte neodvolatelnými a že de facto zavedete cenzuru. Zavedete cenzuru, která zajistí, že veřejnoprávní média budou svůj hlas propůjčovat pouze lidem, kteří létají na eurovíkendy do evropských metropolí, pracují v nadnárodních korporacích a cítí se být světoobčany, jejichž vláda sídlí v Bruselu. Nemám nic proti lidem, kteří létají na víkendy, je to takové spíše porovnání.

Mimochodem, tento komentář, který čtu, je komentář mediálního analytika, to není komentář můj, ale dovolím si z toho citovat. Prostě chcete mít cenzuru, která zajistí, zajistí to vysílání pro ty voliče vládní pětikoalice, ale nikoliv pro voliče těch stran, které jsou nyní v opozici. A na věčné časy a nikdy jinak má prostřednictvím obrazovek České televize podle vašeho názoru probíhat bruselizace politického a kulturního života v Česku.

Pokud dnes tuto novelu schválíme, bude demokratickou soutěž politických stran narušovat Česká televize silou svých více než sedmi miliard korun. Její zpravodajství, její publicistické pořady a její zaměstnanci se díky politické skladbě rady a její neodvolatelnosti stanou definitivně hlásnou troubou liberálního progresivismu. Už dnes přesvědčuje aktivistická Česká televize v některých svých pořadech své koncesionáře, že starosti občanů o práci, o bydlení, starosti se zdražováním, s dluhy a exekucemi nejsou podstatné, nejsou pro ty redaktory podstatné. Česká televize ve svých pořadech v podstatě tvrdí, že by občany Česka měly více trápit potíže s genderovou politikou, s genderovou identitou či oxidem uhlíku a rozdíl mezi lidskými rasami.

Musíme si říci, v čem také je ta novela ještě dále nepřijatelná. Novela například takzvaně zabetonuje radní v jejich orgánech. Mění se odvolatelnost rady a radních. Iniciátor a spoluvůrce novely David Smoljak se diví – citace: Nechápu, v čem by mělo dojít k omezení těchto médií. Novela prý naopak posiluje roli navrhuje organizací, vtahuje do procesu Senát, čímž zbavuje vítěze voleb dominantního vlivu. A právě v tom vidí mediální analytici problém, protože kdyby vyhrála volby opozice za tři roky, tak na základě této novely už nebude mít šanci si zvolit tolik radních, aby byl v malých mediálních radách, v Radě České televize a v Českém rozhlasu, patrný hlas opozičních voličů.

Takže tady nejde o to ovládnout – vám o to jde ovládnout radu. Nám jde o to, aby byla zajištěna názorová pluralita v České televizi, v Českém rozhlasu, aby tam byl i slyšet ten hlas a ty názorové proudy voličů nevládních stran, které ovšem podle průzkumu by dneska volila většina občanů. A vás by volila menšina, což je potřeba si jasně říci. Ostatně to vyplývalo

i z výsledků voleb před rokem v těch sněmovních volbách, že milion hlasů propadl, a to byly vesměs hlasy pro strany, které k vašemu programu neměly rozhodně blízko.

Takže v podstatě teď je situace taková, že – protože Senát bývá obsazen progresivisty a protože většina voličů opozice nemá důvěru v Senát, proto je tam také taková nízká volební účast na rozdíl od voleb do Sněmovny, tak samozřejmě ta situace je taková, že vy to máte přesně spočítané, abyste ty mediální rady plně ovládli vy, vlastně zástupci vládní pětikoalice, a aby tam nebyl slyšet hlas opozičních voličů. Já chápu, také bych to sice nepochopil, ale ještě bych rozuměl tomu, kdybych se vžil do vašich pocitů, že si řeknete dobře, nějaké opoziční hlasy pro nějakou procentní stranu, ale dneska je situace taková, že ta opozice zastupuje většinu občanů České republiky, nebo takhle, zastupuje jich více, než zastupujete vy. A to by každý demokraticky smýšlející člověk měl rozhodně reflektovat. Takže tohleto je prostě problém.

A dokonce z tohoto důvodu, protože Senát ovládají progresivisté, tak chtěli původně spoluautoři novely – pan cenzor, pan státní cenzor Klíma, to je to místo cenzora, které vy jste vytvořili, premiér Fila ho vytvořil přímo na Úřadu vlády, tak původně tento spoluautor novely, tento pan Klíma, který má od vás tu nově vytvořenou funkci vrchního cenzora, tak jste chtěli, aby poslanci a senátoři volili radní rovným dílem – polovinu parlament a polovinu Senát. Tady, pravda, musím říci, tady už periferně vidím, že pan ministr Baxa kývá, protože čeká pochvalu určitě, tak pravda, tady si dílčí pochvalu zasloužíte, protože už jste si uvědomil, že je to asi příliš, že už je to moc, že už je to přehnané, že až tak těm progresivistům ustupovat nelze, proto jste to vrátil tedy do toho, aby to nebylo půl na půl, a máte to uděláno tak, že tedy třetinu Senát a dvě třetiny Sněmovna.

Zase mě těší, že posloucháte můj projev, přestože poměrně delší. Tak to je určitě dobrý moment. Svědčí to o zajímavosti mého projevu samozřejmě. Ne, ne, to už jsem řekl jenom tak jako navíc.

Takže to určitě – ale zase, pane ministře, řekněme si na rovinu, že to také zároveň je důkaz toho, že sám prostě vidíte problematičnost už té novely. To si řekněme na rovinu, že sám jste vycítil, že tam je problém. Takže to je to, co jsem nechtěl dodat, to B, že sám ministr kultury Baxa cítí, že tu novelu, která byla v podstatě předpřipravena směrem k vám, tak že prostě to opravdu není to správné.

Ta novela potom dál samozřejmě spočívá v tom, že tedy Poslanecká sněmovna volí 12 členů rady z kandidátů navržených jí podle odstavce 2. Členové mohou být voleni opětovně. A 6 členů rady by nově z kandidátů mohl volit Senát. Opět by mohli být zvoleni ti lidé opětovně. A pak jsou tady takové ty detaily, že jména zvolených členů rady Senát i Sněmovna... Senát bez zbytečného odkladu oznámí Poslanecké sněmovně a tak podobně, přičemž jednotliví členové rady jsou za výkon své funkce odpovědní té komoře Parlamentu České republiky, která je zvolila. Jinak samozřejmě tady máte dál, že rada zvolí ze svého středu předsedu, místopředsedu, odvolává je. To jsou prostě nějaké standardní postupy. Tady samozřejmě není nic speciálního. A šmoudrchá se tady tedy ten způsob volby předsedy. Bude-li předseda zvolen z členů volených Poslaneckou sněmovnou, bude místopředseda zvolen z členů volených Senátem, a naopak, což moc nechápu z hlediska kvality a kvalifikovanosti těch členů, protože podle mého názoru by měl být zvolen ten nejkompetentnější a ten nejlepší možný z těch radních, kteří tam jsou, ale to jsou prostě už takové věci, které – už zase se to zašmoudrchává, zase to přestává být jasné, přestává to být už úplně transparentní a podobně a už prostě ruka ruku myje a už prostě nějaké zákulisní dohody a tak dále.

Je potřeba ovšem ještě jednou, ještě jednou zdůraznit, kdo novelu připravil, kdo tu novelu zákona připravil, protože z toho pohledu samozřejmě pochopíme, jaké je ideologické zázemí lidí, kteří tuto novelu připravili. Tak. Byly to neziskové organizace, které dlouhodobě – i jasně to vychází z jejich mediálních stanovisek – jdou na ruku vládní pětikoalici Petra Fialy, jednoznačně prosazují názory vládní koalice Petra Fialy. Je to nezisková organizace Rekonstrukce státu, která je podle mých informací placena ze zahraničí, a myslím, že se každý

může podívat na její účet. Dále je to Český národní výbor Mezinárodního tiskového institutu a dále je to Nadační fond nezávislé žurnalistiky. Kdo se někdy seznámil s činností tohoto Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky, což je jenom název, tak o nezávislosti nemůže být samozřejmě – no tak nezávislost... Ale názorově je to jednoznačně organizace, která je na straně Evropské unie, na straně liberálního progresivismu a na straně vládní koalice Petra Fialy. To je zcela jednoznačné. To víme. Stačí se podívat na ta média, která sponzorují. To znamená, takže to ideologické zázemí neziskových organizací, které připravovaly tuto novelu, je zcela zřejmé. Je to zcela zřejmé. Vesměs jsou to organizace, které jsou proti současné opozici a jsou plně na straně vládní pětikoalice Petra Fialy, takže o nějaké vyváženosti, o nějaké demokracii nemůže být ani řeč.

Dále připravoval tuto novelu Michal Klíma. Dilem ještě jako člen právě té neziskové organizace Český národní výbor Mezinárodního tiskového institutu, zkrátka IPI, a už dilem následně v té nové funkci jako vrchní cenzor, ve funkci toho vrchního cenzora na Úřadu vlády pod premiérem Petrem Fialou. Dále tuto novelu připravoval senátor David Smoljak, který je nestránkem za hnutí STAN. Takže u toho jsme. Dále tuto novelu připravoval poslanec Jan Lacina, který je také poslanec za STAN, který pracoval v České televizi a hájí její tvrdé jádro, to aktivistické. A dále tuto novelu připravoval Martin Baxa, což je ministr kultury za ODS.

Takže tady vlastně přesně jsme si mohli rozebrat podrobněji, kdo vlastně je za touto novelou, jejímž cílem je zneužít koncesionářské poplatky všech občanů a cílem je ovládnout Českou televizi ve svůj vlastní osobní prospěch.

Jinak když se podíváme podrobněji na ten Nadační fond nezávislé žurnalistiky, ono to má takový hezký název, ale pod tím povrchem se skrývá, pod tím názvem, kdy samozřejmě název si může vymyslet každý, jaký chce, tak se skrývají samozřejmě pod tím povrchem další detaily. Takže Nadační fond nezávislé žurnalistiky finančně podpořil, finančně podporuje například organizaci Člověk v tísni, web Hlídací pes, peníze dal také například časopisu a webu Forum24, vydavatel Pavel Šafr, a tak dále. Takže myslím, že je zcela úplně jasné, jaké je názorové ukotvení tohoto fondu, a rozhodně není pluralitní a rozhodně není nestranné. To je jasné.

Ten Mezinárodní tiskový institut, tak se podívejme, kdo je například členem toho Mezinárodního tiskového institutu. Členy jsou například právě Michal Klíma, to je ten vrchní cenzor, který byl jmenován premiérem Petrem Fialou, dále je to například Pavel Šafr, Jaroslav Kmenta, Barbora Tachecí, Robert Čásenský, Janek Kroupa a další. Zase přesně vidíme – já nechci tady mluvit jenom o jménech, někdo je takový, někdo je makový, ale v každém případě tady vidíme určitou... To, o čem chci mluvit, tady nechci vůbec nikoho kritizovat nějak osobně, to nemá ani smysl, ani nechci zacházet do nějakých detailů, ať si má názory každý, jaké chce. Já uvažuji demokraticky, takže ať si každý říká, co chce. Ale tady jde o to, jaké je to ideologické zázemí této novely, a vidíme, že je ideologicky vychýlená. Že to nebylo připravováno nějakou běžnou diskusí, aby v té diskusí byli jak zástupci těch opozičních názorů, tak zástupci těch koaličních názorů. O tom chci teď hovořit, to je ta pointa. Vůbec nechci mluvit o konkrétních jménech nebo vůbec tady nebudu ani na nikoho útočit, to vůbec není tady mým cílem, abych tady probíral nějaká jména jednotlivých novinářů, to je jejich svoboda, co dělají a co píší. A hlavně aby nelhali samozřejmě, ale to už je věc jiná. Takže o to tady jde.

Teď jde také o to... Takže skutečně to, proč my říkáme, a i mediálně jsme to ve zkrácené formě říkali, že se jedná vlastně o politickou záležitost u tohoto zákona a že se jedná vlastně o pokus o politické ovládnutí veřejnoprávních médií, tak právě jsem si to schovával až na tento projev, protože mám větší prostor, konečně mám ten prostor, a tady je to místo, kde ten prostor je při projednávání tohoto konkrétního zákona, tak chci právě odhalit to ideologické podhoubí, které je pod tímto návrhem zákona. Takže se plně potvrzují ta moje slova, i ten, kdo samozřejmě je názorově naším názorovým oponentem, což samozřejmě chápu, že voliči TOP 09 nebo Pirátů a tak podobně, že samozřejmě jsou našimi názorovými oponenty, ale proč ne, je tady demokracie. Ale tady se snažím jenom poukázat na to, že skutečně ten zákon není připravený

pro všechny, pro všechny koncesionáře a pro všechny občany. To je ta pointa, proč o tom mluvím.

Tento zákon je připraven pouze – pouze – na stranu vládní pětikoalice Petra Fialy. Takže se to snažím doložit i na těchto poměrně větších detailech, že to tak je. A to podle mě není správné, protože znova říkám, že Česká televize a Český rozhlas patří všem občanům České televize (republiky?) v uvozovkách. Všem koncesionářům. A ty zákony by měly být postaveny tak, aby právě ta Rada České televize a Rada Českého rozhlasu, aby pokud možno ti radní zastupovali všechny občany České republiky nebo ty hlavní názorové proudy, což znova říkám to slovo hlavní názorový proud, to je přímo, v podstatě vycházím už ze zákona o České televizi, že má zastupovat všechny názorové proudy. Nebo ty hlavní názorové proudy respektive. To je ta věc, která se nám prostě na tom zákonu nelíbí v SPD. Protože my chceme, a logicky protestujeme, protože hrozí, že názorové proudy voličů SPD nebudou zastoupeny v dostatečné míře. A nejen to, jak už jsem řekl v úvodu svého vystoupení, dokonce hrozí, že budou perzekvováni a šikanováni ti, co mají jiný názor než názory... takové ty liberálně progresivistické názory. Že ten konzervativní názorový proud a také vlastenecký názorový proud prostě bude potlačován a nebude dostatečně zastoupen. To je to, proč já tady jsem. Mně vůbec nevadí, když budou zastoupeny názorové proudy na podporu vládní pětikoalice. Ale stejně tak by měly být zastoupeny tím pádem názory, které prezentují opak, tedy konzervativní vidění světa a vlastenecký pohled. To jsou prostě názory, které tady reprezentujeme my všichni na základě těch voleb, podle toho, kdo je za jakou politickou stranu tady zvolen do Poslanecké sněmovny. A to je ten problém, s kterým my máme problém a proč prostě se nám ten zákon nelíbí, protože my logicky tady hájíme téměř 600 000 voličů, kteří volili, nebo přes půl milionu voličů, kteří volili SPD. A naši voliči mají oprávněné obavy, že jejich názory a jejich názorový proud bude potlačován, přesto že musí platit povinně koncesionářské poplatky.

Co se týče... Pojdme se podívat také na mezinárodní souvislosti. V čím zájmu tato novela vlastně vzniká? Co se týče těch vnitrostátních souvislostí, o těch jsem mluvil doteď, v čím zájmu, komu ku prospěchu. A myslím, že je z mého vystoupení jasné, že tohle není ku prospěchu všech občanů České republiky, jenom těch některých vyvolených. Ale právě to ovládnutí... Takže se podívejme, jaké jsou ty mezinárodní souvislosti, co se týče té situace v Evropské unii.

Ovládnutí malých rad, to znamená, malá rada se říká těm radám – Rada České televize, Rada Českého rozhlasu – a velká rada se říká té Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, abych jenom vysvětlil pro občany, kteří nás sledují a budou sledovat. Tak ovládnutí těch malých rad způsobem, který umožní, aby se česká veřejnoprávní média ocitla pod kontrolou progresivistických stran, což je silnější křídlo v ODS, dále STAN, TOP 09, Piráti a tak dále, tak v podstatě výsledek je to, že je zcela jasné, že těmto stranám nezáleží na českých divácích a posluchačích. Záleží jim na tom, aby odvedly svůj díl práce pro Evropskou komisi, protože mimo jiné tady je potřeba hovořit o tom tlaku, který je z Bruselu. A tomu Bruselu právě jde vaše vláda na ruku. Protože ta novela, kterou vy navrhuje, tak je v podstatě z vašeho pohledu vhodným doplňkem aktuálního zákona o svobodě médií, který připravila eurokomisařka Věra Jourová z hnutí ANO, s kterou my nesouhlasíme. De facto vzniká jakési evropské centrum pro cenzuru, jehož prostřednictvím bude Evropská komise určovat, co je a co není pravda, co je dobro a co je zlo. A podrobnosti jsou samozřejmě na internetu s tím, že v platnost právě vstupuje takzvaný evropský zákon o svobodě médií, jehož vznik podnítila místopředsedkyně Evropské komise Jourová. A právě Věra Jourová z hnutí ANO, s kterou nesouhlasíme, ta úplně zapomněla, že je Češka, ta úplně zapomněla na to, koho má zastupovat, tak Věra Jourová sleduje vývoj okolo volby nových radních České televize a mimo jiné k tomu říká: Mám opakované výzvy vůči členům českého Parlamentu, aby volili uvážlivě a do rady navolili lidi, kteří mají nejenom profesionalitu, ale jsou schopni i plné nezávislosti. Tak tady samozřejmě lidem, kteří sledují politiku, tak nemusím asi vysvětlovat, co se myslí tou plnou nezávislostí. Znamená to to, že budou plně hájit zájmy Bruselu. To je překlad té hantýrky, kterou tady říká

eurokomisařka, už ani neříkám, že je česká eurokomisařka, protože ona už podle mého názoru se ani Českou necítí, tak co tady říká Věra Jourová za hnutí ANO.

Mimochodem důležité je, že Evropská komise v návrhu na ochranu svobody tisku počítá se vznikem instituce, které pracovně říká Evropské centrum pro tisk a svobodu tisku. A protože Evropská unie se snaží, protože cítí problémy, cítí ty obrovské problémy, které Evropská unie dneska má, protože ztrácí důvěru občanů, podívejte se na vývoj ve volbách v Itálii, podívejte se na vývoj v Maďarsku, podívejte se na polskou vládu. Podívejte se ostatně v České republice, jak po volbách poklesla důvěra vládě Petra Fialy a naopak stoupla důvěra v opozici. Takže kdyby byly dnes volby do Poslanecké sněmovny, tak na základě už několika posledních průzkumů v České republice současná opozice, tedy SPD a hnutí ANO, budou mít většinu tady ve Sněmovně a vy budete v menšině. To znamená, právě stoupá ta nedůvěra občanů v tuhleto liberální pronijní politiku, a místo, aby Evropská unie, vedení Evropské unie zapracovalo na zvýšení důvěry u občanů a začalo konečně pracovat pro občany, tak na to jdou, přesně jako na to šly všechny totalitní režimy, že se snaží zavádět cenzuru a snaží se omezit názorovou svobodu.

Takže mají na základě požadavků Evropské unie, na základě návrhu Evropské komise, tak mají vzniknout čtyři unijní instituce. Za první Centrum pro pluralitu a svobodu médií, za druhé Mezinárodní tiskový institut, za třetí Index cenzury a za čtvrté má vzniknout nadace – je to tedy tady řečeno, teď nevím, jestli je to italština či španělština – Osservatorio Balcani e Causaso. Ale v každém případě tyto čtyři instituce mají vlastně hlídat a na ni dohlížet... mají dohlížet na to, zdali jsou prezentovány pouze ty správné názory, tedy ty pronijní. Tak na to mají dokonce už dohlížet nově i evropské – ne evropské, unijní instituce. Protože Evropská unie není Evropa. To se snažíte v poslední době takhle dávat mezi to rovnítko, protože vzniká čím dál větší nespokojenost s Evropskou unií, tak se snažíte tady, všimněte si toho v posledním roce, dvou, jak se i média, bruselská média snaží dávat rovnítko mezi slova evropský a unijní. Ale ono se to nerovná, protože řada zemí Evropy není v Evropské unii. A rozhodně mezi tím není rovnítko, zvláště když značná část občanů ani s politikou Evropské unie nesouhlasí. Takže pojďme říkat, že to nejsou evropské peníze, to jsou unijní peníze, ale Unie peníze nemá, protože si je půjčuje díky tomu, že za ty peníze ručí státy, členské státy EU. Takže taková je realita. Neexistují unijní peníze. Evropská unie sama o sobě peníze přece nemá. Ona je potřebuje vybrat nebo si půjčit.

Takže jinými slovy pojďme zpátky k té kontrole médií, kterou chystá Evropská unie. Tak na pluralitu médií bude pro Evropskou unií prostřednictvím Středoevropské univerzity, což je právě to Centrum pro pluralitu a svobodu médií, tak má dohlížet populární, v uvozovkách populární, George Soros a další subjekty, které mimo jiné jsou také spolufinancovány Evropskou unií. Protože ta Středoevropská univerzita, to je Soros, to všichni víme, to je přece známý fakt. Takže v podstatě už zase víme, odkud ideologicky vítr vane. To znamená, opět jsou to globalistické názory, jsou to názory otevřeně promigrační, podporující migraci a podporující globalismus a je to v rozporu s tím naším viděním světa, to znamená, kdy my chceme bezpečnost v České republice, chceme národní státy a chceme spolupráci svobodných a suverénních národních států, nikoliv to slít do jednoho evropského národa a do jednoho evropského státu. Tímto směrem se v podstatě ubírá Evropská unie.

Ale zase už pojďme zpátky, protože právě jeden z těch subjektů, které připravovaly tento zákon na ovládnutí veřejnoprávních médií, které vy tady předkládáte, vládní pětikoalice, tak je právě ten Český národní výbor Mezinárodního tiskového institutu IPI, který je zároveň právě jedním z těch určených subjektů, jedním z těch určených tou institucí, která má dohlížet i v rámci Evropské unie na to, aby si náhodou Evropané nemysleli něco špatného, něco nevhodného. Abychom si náhodou nepřečetli něco závadného, abychom si to náhodou nevyhodnotili nějak jinak, než si myslí vlastně vedení Evropské unie a vládní pětikoalice Petra Fialy. To znamená, proto to tady rozebírám, abychom odhalili kompletní podhoubí a kompletní zázemí toho, kdo vlastně připravoval tento mediální zákon, který tady vládní pětikoalice

předkládá, kam to směřuje a s čím je to provázáno. Já si myslím, že toto dokonce neví i většina vládních politiků, tím myslím poslanců, kdo vlastně a na základě čeho tento návrh zákon byl vůbec vytvořen, odkud vlastně všechny nitky jdou a že je to vlastně součástí tohoto celého projektu na to zavedení v podstatě té cenzury, toho jednoho správného názoru, který si tady smí občané Evropy myslet, a žádný jiný. To mi připadá opravdu šílené.

Proto jsem rád, že tady mám větší prostor to celé vysvětlit, kdo byl za přípravou toho zákona, kdo jsou vlastně tyhle organizace, kým jsou řízeny, na koho jsou přesně napojeny nebo přímo jsou součástí, je to česká pobočka vlastně, větší instituce, která je zase už jmenována Evropskou unií, aby tady cenzurovali názory a hlídali vlastně ty názory, které mají tady podle nich správně zaznívat. A tohleto opravdu musím vyčíst ODS, protože tady to je jakoby další důkaz toho, že ODS jde plně na ruku, plně na ruku jde politice Evropské unie a plně na ruku jdete tomuhletomu, aby se tady cenzurovaly názory, aby se omezila svoboda slova a tak dále.

Já bych požádal, aby tady byl ministr, a do té doby bych tedy přerušil.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Máte pravdu. Pan ministr mě požádal o tři minuty, že se vzdá ze sálu a opět přijde. Tedy je 47, přerušuji jednání do 50.

(Jednání přerušeno v 10.47 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.50 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, čas určený na přestávku vypršel, v jednacím sále je přítomen i pan ministr. Můžeme pokračovat v jednání. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Pojdme tedy dál. Takže já jsem vlastně hovořil o tom, jak je provázána ta příprava tohoto mediálního zákona, z mého pohledu zcela nepřijatelně, s tím, jak vlastně už jako loutky se nás snaží v podstatě ovládat, respektive vaši vládu ovládají, jako loutky vás ovládají, už tyhleto organizace propojené na to NATO, na toho Sorose, na tu Evropskou unii, vlastně na to vedení té Evropské unie a podobně. No, ono je to ve skutečnosti ještě horší, jakému tlaku vy vlastně, co vlastně tady prosazujete, že v podstatě jste už plně ovládní těmi zahraničními zájmy. Ale vy to tak chcete udělat, takže to jsou vaše názory.

Protože například bývalý prezident Evropské federace novinářů, EFJ, což je jedna z těch neziskovek, která vyvíjí tlak na Parlament, aby tuto novelu přijal, tak pokládá za chybu, že na českou mediální scénu Evropská unie více nedohlédla. No, tak to je vrchol tedy. Protože dokonce tedy tady Evropská federace novinářů, což je přesně jedna z těchto neziskovek, jak říkám, tak ještě kárá, kárá tady českou vládu – kárá tady Evropskou unii, pardon, že na českou mediální scénu ještě více nedohlédla. Slibuje zároveň, ta Evropská federace novinářů, že to teď napraví a s pomocí, v uvozovkách, unijních peněz svobodu a pluralitu pro česká média zajistí. No to je neuvěřitelný, to je slovník opravdu jako z doby normalizace. Já si myslím, že tady máme svobodu v tuto chvíli. Sice už začíná být vaší vládou osekávaná čím dál víc. Ministr vnitra tady chystá cenzurní úřad, jak víme, už jste vytvořili i pozici vrchního vládního cenzora. To jenom připomenu, jak v letošním roce jste vytvořili ten web, vláda vytvořila web, kde jste vybízeli občany, aby se vzájemně práskali doslova a udávali, pakliže někdo ve vašem okolí – vzpomeňte na to, vždyť je to před půl rokem, s čím vláda Petra Fialy přišla, když jste vyzývali, dokonce jste za veřejné peníze udělali web, aby se občané nahlašovali, pakliže někdo ve vašem okolí nebo přátelé, kamarádi, vzájemně mají pocit, že jejich kamarád či soused má jiné než vaše provládní názory, tak jste vybízeli, aby se vzájemně lidi práskali a nahlašovali. Jo, e-mailem. To je neuvěřitelný! To je neuvěřitelný, s čím vláda Petra Fialy tady přichází v České republice. S vámi se vrací prostě doba, kdy se lidi udávali, vyzýváte k udávání. Vyzýváte k udavačství za to, kdyby měl někdo jiný názor než ta vaše oficiální vládní linie.

To je prostě pro SPD nepřijatelné, protože my máme v názvu Svoboda a demokracie, SPD, Svoboda a přímá demokracie je název naší strany. To znamená, my prostě budeme do posledního dechu bránit svobodu a demokracii a to, aby se lidé mohli svobodně vyjadřovat, i když je to v rozporu s vaší vládní linií. Proč ne? Vždyť strany vládní pětikoalice i v posledních volbách, jak jsem říkal, před rokem, vás volila menšina voličů České republiky. Menšina. Kdyby nepropadlo těch milion hlasů pro strany pod 5 %, tak vy vůbec nejste dneska ve vládě. Vás volilo pouze 43 % občanů České republiky a 57 % volilo jiné politické strany. Ale vy jste samozřejmě tu šanci chytlí za pačesy a chcete teď politicky ovládnout Českou televizi, cenzurovat názory, aby se mluvilo v podstatě jenom na vaši stranu.

Takže to samozřejmě je úplně neuvěřitelné. A ten, kdo to říkal – to je tedy něco – ten, kdo to říkal, ten bývalý prezident Evropské federace novinářů, který pokládá za chybu, že na českou mediální scénu Evropská unie více nedohlédla, neboli více nezajistila cenzuru, tak ten se jmenuje Mogens Blicher Bjerregard, který byl devět let prezidentem Evropské federace novinářů, která mimo jiné sdružuje 73 novinářských organizací ze 45 zemí. Úplně skandální scénář, skandální citát z tohoto pohledu, cituju ho: "Když jsem nastupoval před devíti lety na pozici prezidenta Evropské federace novinářů, můj předchůdce mi řekl: Prosim, nezapomeň na střední a východní Evropu." Ale dodává zároveň: "Vzal jsem si jeho radu k srdci, ale bylo poměrně složité zaměřit se na tuto část Evropy i konkrétní projekty." A že to bylo ze strany EU poněkud podceněno. A říká: "Země střední a východní Evropy byly po vstupu do Evropské unie považovány v tomto směru za dostatečně rozvinuté a s dalšími unijními prostředky na tyto účely se nepočítalo. A byla to chyba."

To znamená, teď tu chybu napravují tak, že nalévají ty unijní prostředky, které ovšem vybrali od nás všech, tak je nalévají přesně do těchto projektů, aby vlastně omezili názorovou svobodu a došlo k cenzuře vlastně těch konzervativních názorů a aby dostali prostor ty liberální progresivistické proudy. Takže opravdu tu mediální mašinérii, tak jako to známe z totalitních režimů, tak tu Evropská unie prostě nastartovala už v plném proudu. To je opravdu neuvěřitelné. Neuvěřitelné, kam jsme se od roku 1989 posunuli.

Ostatně tady bych mohl znovu citovat poslance SPD Jaroslava Baštu. Protože, jak víte, mezi poslanci ve Sněmovně je jediný disident, který tady mezi námi sedí, jediný člověk, který byl dokonce v době normalizace perzekvován a byl na dva a půl roku jako student odsouzen do vězení a jako student si odseděl od 20 let dva a půl roku ve vězení za své politické názory. Je to náš poslanec SPD Jaroslav Bašta, náš kandidát na prezidenta, který samozřejmě celý život statečně bojoval za svobodu a demokracii. Poté dokonce Jaroslav Bašta nerezignoval, když ho komunisti konečně pustili po dvou a půl letech z vězení, místo aby rezignoval – každý jiný by možná už rezignoval, ale Jaroslav Bašta hned v prosinci 1976 šel podepsat jako jeden z prvních Chartu 77. To znamená ještě před tím zveřejněním. Takže je jedním z prvních signatářů Charty 77. Sám Jaroslav Bašta, když s ním hovořím, tak sám mi říká, že se nestačí divit tomu, kam ohledně svobody a demokracie Česká republika vlastně došla. Protože to, za co náš Jaroslav Bašta bojoval, za tu svobodu a demokracii, a nikdy neohnul páteř před žádným režimem, tak teď se to vrací, kdy v podstatě začíná být omezována názorová svoboda a názorová pluralita.

Bohužel ji omezujete tady vy těmito návrhy zákonů, vládní pětikoalice Petra Fialy a premiér Fiala. Chcete prostě diktovat, co je ten správný názor, a jakékoliv jiné názory, tedy ty, které nejsou v souladu s vaší vládní linií, tak mají být perzekvovány a mají být potlačeny. Což si myslím, že je opravdu situace, které musíme zabránit, protože těmito vašimi totalitními návrhy se prostě musíme tady bránit.

No a vidíte, že ten bývalý šéf této politické neziskovky s názvem Evropská federace novinářů svůj slib začal plnit. Právě když to máme tady na stránkách toho Národního (Nadačního?) fondu nezávislé žurnalistiky – což znovu říkám, to je jenom takový název, ale skutečnost, jak víme, je jiná, to už jsem tady vysvětloval – tak právě tam mají na tom webu článek, kdy o tom, jak Evropská federace novinářů – což opět je účelová organizace, která nezastupuje všechny novináře, to je potřeba si zdůraznit, nezastupuje všechny novináře – tak

jejich šéfem právě byl tehle ten pan Bjerregard, tak apeluje na Česko, aby novelu o mediálních radách přijalo.

Tady přímo vidíte, odkud vítr vane od začátku u této vaší novely zákona, že je to čistě účelová novela zákona, která je podstrkována prostě ze zahraničí tady, je podstrčená vlastně z Evropské unie, která má teď problémy s tím, s tou podporou té Evropské unie, a chce teď co nejvíce vlastně přiškrcovat ty šrouby, přitahovat šrouby ohledně názorové svobody a ohledně demokracie. To tady rozebírám opravdu podrobněji, protože si myslím, že pro ty, kdo jsou z mediálního světa, a já se v něm pohybuji poměrně dlouho, jak jsem říkal, cca od roku 1995, tak samotného mě to teda zaujalo, jak za takovou jednou novelou zákona, kterou vy nám tady, vládní pětikoalice, předložíte do Sněmovny, kdo za tím všechno stojí a kde je ten vlastně ten počátek, kde je ten iniciátor a koho tady zastupuje vlastně pan poslanec Lacina z hnutí STAN, koho tady zastupuje vlastně pan ministr z ODS Martin Baxa. Že nezastupují Českou republiku. Vy zastupujete cizinu. Vy hájíte zájmy zahraničí, zahraničních zájmů.

Takže tady jsem to přesně uvedl, kdo se na tom podílel, kdo jsou ty organizace, kde mají podhoubí, odkud vítr vane. A to jsou prostě jasná fakta. Jasná fakta. Já vám neříkám, abyste jako, abyste si nemysleli, já nemám žádné právo ani prostě nebudu se na vás jako, tady říkat vám, že jste nějak špatní nebo špatní lidé nebo takhle. To ne. Jenom říkám, koho zastupujete a s kým a odkud vítr vane. Ale vy jste přesvědčení o své pravdě. Jste demokraticky zvolení, takže tak to prostě je, to tady nikdo nerozporuje. Stejně jako vy, vám se nelíbí zase program SPD, což chápu, že máte jiné názory, tak mně se zase nelíbí tohleto propojení, ale je tady demokratická diskuse, takže to prosím neberte tak, že bych nějak tady měl nějak z vás dělat nějaké, jako že to snad není jako, ten váš návrh že je v rozporu s demokracií nebo že to nesmíte tady navrhnout. To ne. To ne. To jsem neřekl, to bych neřekl ani náznakem. Moje vystoupení je nesouhlasné. Ale samozřejmě máte právo to tady navrhnout a máte právo si to tady prosazovat, to tady samozřejmě nezpochybnuju ani slovem. A je plně vaše věc, s kým se scházíte, v čím jménu jednáte. To je plně vaše věc.

Ale na rozdíl od těch "jedna paní povídala", co občas slyším, nebo velmi často slyším ze strany vládní koalice, už jsem tady dával příklad, jak pan ministr říkal, že SPD bylo součástí vládní koalice, když nebylo, a ví to celý národ, že nebylo, a nikdy jsme nehlasovali ani pro žádné tyhle ty vládní návrhy typu státní rozpočet anebo důvěra vládě a ani jsme neodcházeli ze sálu. Anebo když někdo říká, že SPD je placeno z Ruska, přitom všichni víte, že všichni víme, i Úřad pro dohled nad politickými stranami, že jsme nikdy nic ze zahraničí neměli, tak to jsou fakt prokazatelné lži. To jsou fakt prokazatelné lži, protože nikým samozřejmě takovým placení nejsme ani nebudeme nikdy. Nikdy. To znamená, nemáme to ani zapotřebí. To jsou vyslovené lži. Ale tady já si, proto si dávám hodně pozor u tohletoho zákona, abych to všechno měl podloženo. Mám tady odkazy na články, mám všechno podloženo v podstatě, v podstatě těmi zdroji i těmi jmény přesně, kdo a jak a kde a jak kdo je. Takže to je tady ta věc.

Co se týče, že Evropské unii, Evropské unii velice záleží na složení těch mediálních rad, to dokonce vyplývá i z doporučení Evropské komise ze dne 16. 9. 2022, to znamená, to je v podstatě před měsícem a půl. A je to doporučení, které se jmenuje O vnitřních zárukách redakční nezávislosti a vlastnické transparentnosti v oblasti mediálního sektoru. To znamená, tady je jako opravdu takové hodně pozoruhodné, že na jednu stranu vládní pětikoalice útočí třeba na Andreje Babiše – s kterým my nemáme nic společného, my jsme jiná strana, my jsme SPD – ohledně médií, že ovládá média a podobně, a na druhou stranu vy úplně stejně tak, ale ještě horším způsobem, protože tady je to z veřejných prostředků, z koncesionářských poplatků, tak že vy v podstatě zcela nepřijatelným způsobem chcete ovládnout veřejnoprávní média, protože asi nikdo z vás nemá na to, aby si koupil vlastní. Já taky ne teda. To jenom jako dokládám, že to jako není, že bych byl jedním v nějaké jiné pozici tady. Takže chci jenom říci, že já mám svůj facebook a to je takové moje maximum. Jo, tak co, tak prostě nejsem miliardář, tak je to tak prostě, je to tak. Takže jenom jsem ale chtěl poukázat trošku na něco jiného, že vy na jednu stranu vytýkáte někomu, že ovládá média a že se tam pak píše na stranu Andreje

Babiše a na stranu hnutí ANO, a na druhou stranu – ale je to za privátní peníze. Na druhou stranu vy vlastně z mého pohledu mnohem závažnějším způsobem se snažíte ovládnout média, protože to jsou ale veřejnoprávní média, která platí koncesionáři koncesionářskými poplatky.

Tak. Teď je totiž zajímavé, že když řeknu, když právě jsem tady začal ohledně toho doporučení Evropské komise z toho 16. 9. 2022, tak – a oni to tady zdůvodňují takovými hezkými slovy, že Evropské unii záleží na těch mediálních radách a proč jí záleží. To samozřejmě už víte proč: aby to mohli ovládnout postupně právě přes ty strany, jako je Fialova vládní pětikoalice. Tak v těch členských státech, kde ještě nejsou ty mediální nebo tiskové rady zavedeny, tak zástupci mediální komunity často postrádají motivaci k rozvoji. Tak to jsou opravdu teze. To je jak vyšité z nějakého úplně normalizačního manuálu, protože jako motivace k rozvoji, když nejsou prostě navoleny správné mediální rady a podobně, no to je – anebo proč by měli postrádat motivaci zástupci mediální komunity, když nejsou navoleny mediální rady nebo když neexistuje někde mediální rada? To jsou prostě opravdu názory.

A právě proto zde Evropská unie, abych to posunul, slibuje, že vznik správných mediálních rad podpoří finančně. Správných v uvozovkách. Tento projekt si klade za cíl podpořit evropský model samoregulace médií jako hlavní součást strategie na ochranu svobody médií a povzbuzení profesionality v žurnalistickém obsahu a zároveň lépe porozumět důsledkům a výzvám digitálního vývoje pro tyto mediální rady. To už je tady prostě omáčka. A tady právě píšou v těch požadavcích na podporu vytváření nových mediálních rad: možnosti poskytnout přímou finanční podporu v případě potřeby. A to tady mám podtrženo. Neboli aby ta Evropská unie mohla penězi, které ale vybere od nás všech, tak aby mohla přímo finančně podpořit i třeba ty mediální rady, neboli je finančně ovlivnit tak, aby postupovaly přesně podle toho názoru, který prezentuje Evropská unie. A to jsou všechno ty detaily, které jsou, které prostě jsou za touto novelou. Je to prostě tak.

Mimochodem ještě bych se krátce vrátil k tomu vystoupení pana předsedy výboru Aleše Juchelky z hnutí ANO, protože možná diváci a občané úplně, protože jak je ten jednací řád trošku komplikovanější, tak nepochopili třeba někdo, proč tady vládní koalice změnila toho zpravodaje. Proč vládní koalice nechtěla, aby zpravodajem k tomuto zákonu byl poslanec Kolovratník z hnutí ANO, to znamená opoziční poslanec, a proč jste na sílu proti jakýmkoli zvyklostem proti doporučení předsedy výboru Aleše Juchelky, který má v gesci média, natvrdo jste si převalili zpravodaje na pana Lacinu z hnutí STAN za vládu. No protože zpravodaj by tady mohl samozřejmě na ty názory, které tady padají... Protože zpravodaj může vystupovat samozřejmě s přednostním právem a dostává slovo kdykoliv podle jednacího řádu.

To bych chtěl jen říci pro ty, kdo to nevíte, tak ano, on jako člověk – zpravodaj, ten jako člověk, který jako třeba předseda strany a předseda klubu může dostat přednostní právo. To znamená, vy jste záměrně přehodili zpravodaje, aby k tomuto zákonu nemohla být opoziční oponentura v plné míře. A to je ta pointa, proč vy jste schválně, opět nedemokraticky a totalitně, a už to tady provází celé to jednání, jste neumožnili v souladu s pravidly ve Sněmovně, aby zpravodajem k zákonu byl Martin Kolovratník z hnutí ANO, ale na sílu jste si ho vyměnili dokonce za spoluautora zákona, poslance Lacinu za STAN. Přitom tady už za předkladatele je ministr Martin Baxa. Takže tady vlastně sedí za tím stolkem nikoliv ten zpravodaj, který by tam měl být, a dnes jste to na sílu prohlašovali, ale sedí tady vlastně dva navrhovatelé toho zákona. To je neskutečné ohnutí pravidel Poslanecké sněmovny, zase totalitní. To jsou opravdu neskutečné manýry. Takže místo aby té diskuse se tady zúčastnil zpravodaj, který byl určen ve výboru, tak vy, abyste si to pojistili po všech stránkách, aby nemohla proběhnout ta diskuse a názorová oponentura adekvátním způsobem, tak jste si vlastně vyměnili toho zpravodaje.

Takže já jenom jsem na to trošku navázal, na ten úvod toho bodu, protože jsem si hned uvědomil, že ne každému z občanů i novinářů mohlo být jasné, k čemu tady došlo na úvod. A je to opravdu velmi ošklivé ohnutí těch pravidel v Poslanecké sněmovně. Já si myslím, že to není dobře, protože jednou se tady ta politická reprezentace může vyměnit, otočit, už jsem to tady také zažil, a pak se to jakoby strašně nelíbí té opoziční straně, která přestane být vládní. Ale

potom samozřejmě se ti, co budou nově vládní, možná to zase budete vy, nevím, to rozhodnou voliči, ale pak se právě bude odkazovat na tyhle precedenty, kdy vy jste to tady takhle všechno ohnuli. V rozporu s pravidly. A já říkám, že to není dobře. Na druhou stranu jsem přesvědčen o tom, a to zase musím říci, že ta Sněmovna je podle mě natolik práce schopná z toho pohledu, že tady nikdo z nás nemá zapotřebí jinými než demokratickými metodami to tady prosazovat, takže není, čeho se obávat, že byste si přece svoje věci ve finále buď nějak neprosadili, nebo že by tady nedošlo k nějaké diskusi, ale že musíte jít jako na dřevě až tak, že úplně vlastně smážete toho původního zpravodaje, aby to odpovídalo nějakým pravidlům. To mě tedy opravdu velmi nemile překvapilo a je potřeba si to opravdu zapamatovat. Protože to je fakt za hranou, co tady předvádíte z hlediska té spolupráce v Poslanecké sněmovně při projednávání jakýchkoliv zákonů. A to tady máme být spolu ještě tři roky. Když takovýmto způsobem vlastně už pošlapete, poplivete veškerá pravidla a zvyklosti ve Sněmovně, já vám říkám, že to fakt není dobře. Protože to tady předvádíte v některých věcech už od začátku a myslím, že to nevěstí nic dobrého do budoucna, tedy to, aby se tady pracovalo pro občany, protože občané přece očekávají od Poslanecké sněmovny práci.

Pojďme se ještě posunout dále. Takže Česká televize... Nebo víte co? Já už si to teď přeruším, protože stejně s přednostním právem toho prostoru budu mít ještě poměrně hodně, protože já, pravda, to mám ještě připraveno, podle toho, jaká bude atmosféra a jak se to bude vyvíjet. Třeba si vláda uvědomí, že některé ty pasáže v tom zákonu jsou nepřijatelné, tak třeba moje další vystoupení nebude potřeba. Ale pravda, na těch několik hodin to tady ještě mám, abych se vám pokusil vysvětlit, že ten zákon je špatně, ale nechám si to tedy ještě na své další vystoupení.

Tohleto je z toho úvodu, který jsem tady chtěl říci, abych vyhodnotil podhoubí toho zákona. Takže v každém případě platí, že vláda Petra Fialy chce politicky ovládnout orgány veřejnoprávních médií, aby vysílaly v podstatě pouze ty provládní nebo probruselské názory. Poslanci SPD prostě nesouhlasí s tím, abyste ovládli Českou televizi a Český rozhlas tímto způsobem. My jsme přesvědčeni o tom, že by měla Česká televize a Český rozhlas demokraticky zastupovat všechny hlavní názorové proudy, ostatně tak jak káže zákon, že by tam měla být ta vyváženost. Právě proto s tím návrhem vůbec nesouhlasíme a myslím si, že ten dosavadní zákon ohledně České televize, ohledně jmenování těch rad konkrétně chci říci, že ten přece funguje bez problémů. Takže tady ten problém nevidíme.

Úplně na závěr tohoto svého prvního vystoupení bych chtěl říci, a znovu to říkám, že mě zaráží – ale už ani moc nezaráží, protože už vás tady rok vidím, tu vládu pětikoalice, jaké vy máte priority v dnešní době. Vy svoláte mimořádnou schůzi na to, abyste mohli ovládnout politicky Českou televizi a Český rozhlas, aby musely vysílat na vaši stranu, abyste se udrželi u koryt za každou cenu, protože vám klesají preference, místo toho, abychom tady řešili pomoc lidem se zdražováním, se zdražováním energií, a pomoc firmám s energiemi, aby se nepropouštěli lidi. SPD chce tady řešit pomoc lidem se zdražováním, chceme řešit pomoc lidem v exekucích, chceme řešit pomoc pracujícím lidem, chceme řešit pomoc důchodcům, zdravotně postiženým lidem a dalším potřebným skupinám, rodinám s dětmi. Ale vy to řešit nechcete a místo toho si tady dáváte mimořádnou schůzi, abyste mohli ovládnout politicky Českou televizi. Už jenom to samotné, s tím prostě my vůbec nemůžeme souhlasit, s těmi vašimi prioritami. Děkuji zatím za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky. Nejprve přečtu omluvy. Jako první se omlouvá od 11 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Oldřich Černý, dále od 10 do 13 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Aleš Dufek, na celý jednací den z rodinných důvodů se omlouvá paní poslankyně Alena Schillerová a na celý jednací den ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Milan Wenzl. Dále z členů vlády se omlouvá do 13 hodin z pracovních důvodů pan premiér Petr Fiala a do 13 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr Zbyněk Stanjura.

Nyní s faktickou poznámkou vystoupí první pan poslanec Jan Lacina a po něm pana ministr Martin Baxa. Prosím.

Poslanec Jan Lacina: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já volím faktickou poznámku, abych oddělil tento projev od své role zpravodaje tohoto tisku. Jednak bych rád reagoval na to, koho reprezentuji. Reprezentuji pražské voliče, dostal jsem, pane Okamuro, prostřednictvím pana předsedajícího, 26 000 preferenčních hlasů. Srovnajte si to se svým výsledkem.

Že bych intervenoval ve prospěch Petra Hlubučka v České televizi, je samozřejmě holý nesmysl, ověřte si to buďto u paní redaktorky Dobiášové, nebo u toho zdroje, který jste citoval. Vylučuji to prosto jednoznačně.

Musím vám naopak poděkovat za to, že jste mi připomněl moji oblíbenou dětskou knížku, kterou napsal Josef Čapek a která se jmenuje O pejskovi a kočičce, jak pekli dort. To mi vždycky ta vaše vystoupení, prostřednictvím pana předsedajícího, připomínají.

Potom bych ještě chtěl říci, že se naopak velmi hrdě hlásím k té odrážce ve vládním prohlášení, kvůli které tu dnes jsme, jde především o posílení nezávislosti klíčových médií veřejné služby. Jde o stabilitu parlamentní demokracie v této zemi do dlouhé budoucnosti. Podívejme se do Maďarska, jak to s tím jednokomorovým politickým systémem jede z kopce a kde se dneska nachází. Je to velmi zásadní norma a zavilé protesty některých aktérů a hlasů to jen potvrzují. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan ministr s faktickou poznámkou. Potom s přednostním právem pan poslanec Juchelka. Prosím.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já myslím, že s panem poslancem a předsedou Okamurou bychom mohli vést velké debaty na některá témata, která on ve svém vystoupení zmínil. Samozřejmě s ním ve většině toho, co řekl, hluboce nesouhlasím, ale taková je demokracie. Ale chci, aby tady veřejně a jasně zaznělo na mikrofon: návrh tohoto zákona psalo Ministerstvo kultury a moje kolegyně z příslušné sekce mého ministerstva. Tento zákon nepsal ani Nadační fond na podporu žurnalistiky, ani jakékoliv jiné neziskové organizace.

Tento návrh zákona prošel standardně mezirezortním připomínkovým řízením. Dokonce se jedná o druhou verzi, která byla velmi významně upravena oproti té první verzi dle stanoviska Legislativní rady vlády, kterému jsme vyhověli. A já považuju opravdu za potřebné a nutné říci, že my jsme připraveni naslouchat různým názorům, které zaznívají. Tato legislativa vzbuzuje velký zájem, určitě to potvrdí i kolega Lacina. Oslovují nás různé subjekty, vedle zmiňovaného fondu Rekonstrukce státu, oborové organizace a tak dále. Ale chci vás znovu ujistit, že ten finální návrh zákona, tak jak je předložen na dnešní jednání Poslanecké sněmovny a tak jak jej odsouhlasila vláda, vznikl, byl napsán na Ministerstvu kultury. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji i za dodržení času. A nyní tedy s přednostním právem – chci se zeptat, pane poslanče, zda vystupujete se stanoviskem klubu a s přednostním právem? Dohromady. Prosím, je to vaše.

Poslanec Aleš Juchelka: Taktéž moc děkuji za slovo. Já tady navážu na ty faktické poznámky, poněvadž tady uvedu i na několika argumentech, že samozřejmě že ano, Ministerstvo kultury to zaštitilo celé, ale samozřejmě že vznik toho zákona byl někde úplně jinde a prostě a jednoduše Ministerstvo kultury nemělo jinou šanci než to zaštitit, poněvadž ta pětikoalice, tak jak ji známe, tak byla samozřejmě tlačena některými poslanci právě do toho, aby tuto malou novelu, která nemá vůbec žádné opodstatnění, jenom nějakým způsobem

ovládnout média veřejné služby přes rady a přes management, aby to nějakým způsobem zaštitila. Ale oficiálně samozřejmě má pan ministr pravdu, že oficiálně to napsáno bylo na Ministerstvu kultury, tu hlavičku to má.

Voda zdraží o třetinu, domácnosti si musí připravit tisíce navíc. To je jeden z titulků dnešních médií na serverech. A my tady řešíme bezprecedentní zdražování všemožných energií. V tuto chvíli se na nás valí zdražování vody až o jednu třetinu pro domácnosti, ale mimořádnou schůzi Sněmovny tady máme kvůli novele zákona o České televizi a Českém rozhlasu. Je to úplný nesmysl. Vůbec tomu nerozumím, proč na to vládni koalice takto spěchá. Nerozumím tomu, proč je to takhle tlačeno některými poslanci a senátory a potažmo poté samozřejmě i vládou přes Ministerstvo kultury, jak jsme si vysvětlili. A nerozumím tomu, že tady v této bezprecedentní době řešíme navýšení počtu radních z 15 na 18, přičemž necháváme devítičlennou radu Českého rozhlasu. Někde máme sudý počet radních, na druhé straně máme lichý počet radních v Českém rozhlasu. Je to úplný nelogismus.

Novela zákona o České televizi a Českém rozhlasu, kterou nám tady předkládá vláda, je jednoduše špatná, nedomyšlená, pro koncesionáře drahá a možná i protiústavní. Vychází z chybné představy, že když změníme způsob volby členů rad a že když do volby zapojíme Senát, získáme lepší radu, čímž bude, jak čtu v odůvodnění, zajištěna žádoucí reprezentativnost kandidátů. Nenechme se unést falešným zdůvodněním, které má současné vládní koalici zajistit větší kontrolu nad veřejnoprávním rozhlasem, a jak rozeberu dál, zejména nad televizí. A je potřeba jít do historie, protože celý kontext toho, jakým způsobem ten zákon byl připravován, sahá samozřejmě i do předchozího volebního období, ale hlavně historicky bych chtěl ukázat na to, že záměry vládní koalice a jeho poslanců jednoduše bohubíbe nejsou.

Rychle zpracovaná, horkou jehlou šitá novela je výhodná pro vládní strany. Bohužel novela nepřináší užitek občanům, v tomto okamžiku koncesionářům, kteří si média veřejné služby platí, a nepřináší řešení palčivých problémů. Položil si někdo z autorů a předkladatelů novely, tedy z vládní koalice, otázku, zda posluchači a diváci chtějí změnit výběr a volbu členů rad nebo třeba lepší dohled nad fungováním a hospodařením médií veřejné služby, nebo zda jim vyhovuje skladba programů?

Když se podíváme na historii vzniku této novely, pochopíme, proč tady máme právě tento slepenec paragrafů, který situaci neřeší, ale konzervuje, blokuje, zmrazuje. Místo velké novely tady máme jakousi malou nedomyšlenou novelu, která přináší další tři placená místa pro kandidáty vládní koalice, neboť když se ohlédneme zpět, tak pět členů Rady České televize bylo zvoleno jen hlasy vládní koalice. Volba aklamací místo tajné volby byla tady před několika měsíci. My jako opoziční poslanci jsme nesouhlasili s tím, aby těchto pět členů volby bylo voleno aklamací a ne tajnou volbou, a odešli jsme demonstrativně pryč, poněvadž jediným cílem samozřejmě bylo pohlídat si, kdo jak hlasoval, kdo jakým způsobem zvedl ruku pro kterého kandidáta. A de facto vládní koalice tady tímto po několika neúspěšných tajných volbách ukázala, že jednoduše ty demokratické hodnoty je ochotna pošlapávat od začátku až do konce, protože jediným cílem, který má, je ovládnout po vzoru Polska a Maďarska, kde to taktéž šlo přes poslaneckou sněmovnu, přes Sejm, média veřejné služby. Tak velkou shodu člověk nevidí ani při hlasování porotců, ať jde o tanec, anebo o krasobruslení. Ale necht' si každý udělá obrázek sám, do jaké míry jsou poslanci svobodní a jak svobodná mohou být média veřejné služby, když jsou do jejich rad, které jsou kontrolním orgánem veřejnosti, nikoliv reprezentativní sestavou politiků, voleni členové na základě rozhodnutí politického grémia pětikoalice.

Současný generální ředitel České televize ve svém sebehodnocení na Radě České televize si za komunikaci s radou dal známku tři minus na škále od jedné do pěti, jak je tomu ve škole. Vztah generálního ředitele a rady není v zákoně vhodně nastaven, což vyplývá, jak z vyjádření radních, tak samotného generálního ředitele. Proto bych čekal širší novelu, nikoliv zákon, který v Radě České televize zřizuje tři nová, dobře placená místa. To bych od údajně rozpočtově odpovědné koalice skutečně nečekal. Ovšem tady krásně vidíme, že pokud se má koalice na

něčem dohodnout, každý z toho musí něco mít a někdo to musí zaplatit. V tomto případě to zaplatí Česká televize.

Pojďme se však podívat na historii vzniku této novely. Na podzim loňského roku, někdy v říjnu, senátor David Smoljak představil poměrně radikální, řekněme revoluční, novelu zákona o České televizi a Českém rozhlasu. Jako senátor navrhoval – jak jinak – zapojení Senátu do procesu volby radních. Dále chtěl omezit práva spolků a organizací navrhopvat kandidáty do rad, a to několika způsoby. Spolky by musely působit nejméně ve dvou krajích, musely by existovat nejméně deset let a členové rad by museli splňovat odborné předpoklady a praxi. Když jsem to četl, tak jsem se zhrozil a říkal jsem si – odkud ten člověk přišel, že se rozhodl popřít více než třicet let starý zákon, podle kterého už dvacet let volíme členy rad rozhlasu a televize?

Už popis platného právního stavu v důvodové zprávě ukazoval na nesprávnou představu o radách. Nejprve musíme pochopit, k čemu tedy rady máme. Když si vezmu tu televizní radu, je třeba si přečíst celý zákon o České televizi. Podle § 1 se zřizuje Česká televize, podle § 2 Česká televize poskytuje veřejnou službu, což podrobně rozvádí v § 3 zejména v odst. 1. Až teprve § 4 a další řeší kontrolu nad činností České televize, která se vykonává přes radu.

Než začneme řešit podmínky fungování rady, měli bychom si upřesnit, a to v kontextu 21. století a po třiceti letech od účinnosti tohoto zákona, rozsah veřejné služby a popsat si mediální mapu. Krátká rekapitulace. Uvedený zákon vznikl v době technického omezení, kdy se signál šířil převážně bezdrátově prostřednictvím pozemních vysílačů a vycházel z konceptu duálního systému, v němž na jedné straně stojí veřejnoprávní média a na druhé straně média soukromá. V té době existovaly dva veřejnoprávní kanály České televize, jednička a dvojka, a soukromé kanály Prima a Nova, neboť celoplošně bylo možno šířit pouze čtyři kanály. V současnosti je situace zcela jiná. Šíření televizního vysílání je dnes možné nejen přes pozemní vysílače, ale také satelity, kabelovou televizi, IP technologie, přes internet.

Současně už nemůžeme televizní audiovizuální vysílání zasadit do přežitého konceptu duálního vysílání, kdy máme média veřejné služby, což jsou provozovatelé ze zákona, a média soukromá, která vysílají na základě licence udělené Radou pro rozhlasové a televizní vysílání. Troufnu si říci, že v současnosti zde můžeme vidět kvartérní systém, což jsou média veřejné služby, tedy provozovatelé ze zákona, soukromá média, ta provozují média na základě licence, různé internetové platformy z redakcí, které fungují buď jako zpravodajské, informační, publicistické nebo reportážní zdroje, a prezentace jednotlivců či skupin, které ovšem svým publikem a počtem sledujících mohou mít větší dosah, než je dosah všech ostatních distributorů obsahu, řekněme, z toho minulého století. Může jít o streamy politiků, ekonomů, youtuberů, návrhářů, prostě každého, kdo chce nějakým způsobem šířit své názory, ale i zprávy bez zprostředkovatelů, nejčastěji novinářů, redaktorů, moderátorů, reportérů.

To říkám, abychom si uvědomili, jak se změnil televizní trh, možná bychom měli říct audiovizuální, a jak nutná je velká novela zákona, která tady toto bude reflektovat. I proto jsem uspořádal pod záštitou volebního výboru první seminář, který se měl týkat právě toho, abychom si definovali poplatníka v 21. století, poněvadž poplatník v 21. století je úplně jiný a má úplně jinou definici než před třiceti lety, protože si můžeme prostě na různých platformách pustit veřejnoprávní média, ať už na tabletu, telefonu, na počítači, v autě, máme digitální šíření obsahu.

Ale zpět, zkráceně řečeno, k tomu Smoljakovu návrhu, který chtěl zavést odbornost členů rad, a to s tím odůvodněním – cituji: "Stávající právní úprava neklade požadavky na odbornost kandidátů na členy rad." Neuvěřitelné. S touto tezí jsem úplně od prvopočátku nesouhlasil, neboť provoz veřejnoprávního média pokrývá celou řadu činností, které více či méně rozumí minimálně každý divák, zejména pokud jde o výstup, tedy o nějaký program. Každý divák, držitel přijímače a poplatník je schopen vyjádřit ať už spokojenost, nebo nespokojenost s rozsahem a skladbou programu, a to i ve vztahu k plnění úkolů veřejné služby definované zákonem.

Obdobu můžeme najít i u funkce třeba přisedícího u soudu, který je právním laikem, účastní se rozhodování soudu, ale nevyžaduje se u něj žádná odbornost, samozřejmě oproti soudcům, kde zákon stanoví magisterské vzdělání třeba na české vysoké škole v oboru právo. Obdobou jsou i další volené funkce, od zastupitele obce přes zastupitele kraje, poslance, senátory, prezidenta. Rada není výkonným orgánem, není žádnou správní radou, není sborem poradců, ale prostředkem dohledu veřejnosti nad činností České televize a Českého rozhlasu. Pokud jde o právní a ekonomické otázky, tak si členové rady vybírají a volí takzvanou dozorčí komisi odbornou, která by jim měla pomoci v oblastech, v nichž prostě nejsou odborníky. Vedle toho je hospodaření podrobno povinnému auditu.

Bylo by iluzorní, že vytvořením nějakých požadavků na odbornou způsobilost se podaří sestavit radu, v níž budou ekonomové, vizionáři, technici, programoví odborníci, personalisté, umělci, baviči, tvůrci programu, grafici, správci majetku, pedagogové, vědci, sportovci a všechny tyto profese, ale ta média nebo ten obsah svět médií prostě tvoří. Navíc v českém právním systému nejsou nikde definovány odborné předpoklady pro výkon kontrolní... mít na paměti dohledové činnosti. Pokud se podíváme na Ústavu České republiky, tak pouze u ústavních soudců je vyžadováno právnické vzdělání. Když půjdeme do jednotlivých zákonných norem, tak například zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu stanoví, že prezidentem, viceprezidentem nebo členem úřadu může být osoba s magisterským vzděláním bez další specifikace. Ovšem pokud se podíváme na zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání, tak na členství v Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, která je správním orgánem se svou vlastní právní subjektivitou, žádné předpoklady na odbornost kladeny nejsou. Nároky na odbornost lze chápat jako omezení – zdůrazňuji znovu omezení – práv veřejnosti při kontrole veřejnoprávních médií.

Současně je třeba si uvědomit, že členství v radě nepředstavuje výkon pracovního poměru, proto nesnese srovnání s výkonem výdělečné činnosti, například u lékaře, auditora, právníka a podobně. V současnosti neexistuje ani zákonný požadavek na odbornost kandidátů třeba na funkci generálního ředitele, který spravuje miliardový majetek, který jmenuje své podřízené, kteří rozhodují o kontraktech od stovky tisíc až po stovky milionů korun a řídí chod média veřejné služby, kdy skládají program i zpravodajské pořady, které mají zásadní vliv na poskytování informací. A ani Smoljakova novela to neřešila. Už podle toho bylo zřejmé, kdo je cílem novely a co je potřeba předělat. A říkám to v tom historickém kontextu, protože je důležité vnímat, vnímat řekl bych ty nízké motivy těch autorů, které nejsou bohužel, ale pouze mocenské.

Zcela vůbec jsem nepochopil omezení nominace kandidátů na členy rad. Omezení práv spolků a právnických osob účastnit se veřejného života. Nečekal jsem, že třicet let po schválení zákonů o veřejnoprávních médiích přijde senátor zvolený ve svobodných a demokratických volbách s omezováním svobody a základních politických práv. Ale teď, co máme od března státem placeného vládního zmocněnce pro správní informace, tedy vládního zmocněnce pro oblast médií a dezinformace, neúspěšného kandidáta do Rady České televize, několikrát se tam hlásil, Michala Klímu, to začíná samozřejmě dávat smysl. Nevím, zda má zmocněnec metodou cukru a biče působit na média, dezinformace tvořit či vyvracet, ale tady se nám politika vládních stran zvýšeného dohledu nad médii a informacemi smutně potkala.

Požadavek na nejméně desetiletou existenci navrhujícího subjektu byl a stále je extrémní a nepřiměřený. Každý občan si může během měsíce s podporou tisíce občanů založit třeba politickou stranu či hnutí a obratem s ní kandidovat ve volbách. Spolek je možné založit i bez tak velkého počtu podpisů. Ale je třeba si uvědomit, že politické i nepolitické spolky požívají ochrany zaručené Listinou základních práv a svobod. V tomto směru jsou podstatné články 20 a 21, což je zařazení v oddílu druhém nazvaném Politická práva. Článek 20 uvádí – cituji: Právo svobodně se sdružovat je zaručeno. Každý má právo spolu s jinými se sdružovat ve spolcích, společnostech a jiných sdruženích. Občané mají právo zakládat též politické strany a politická hnutí a sdružovat se v nich.

Potom následují ještě další dva odstavce. Cituji, první odstavec hovoří obecně o sdružování, druhý jasně a nezpochybnitelně říká, že mohou vznikat i politické strany a politická hnutí, což je základ politické soutěže. Článek 21 má celkem čtyři odstavce a uvádí – cituji: Občané mají právo podílet se na správě veřejných věcí přímo nebo svobodnou volbou svých zástupců. A za druhé, volby se musí konat ve lhůtách nepřesahujících pravidelná volební období stanovená zákonem. Třetí odstavec mluví o tom, že volební právo je všeobecné a rovné a vykonává se tajným hlasováním. Podmínky výkonu volebního práva stanoví zákon. Za čtvrté, občané mají za rovných podmínek přístup, přístup za rovných podmínek k voleným a jiným veřejným funkcím. To je pro volbu členů rad zásadní. Zatímco první odstavec představuje obecnou deklaraci práva a druhý a třetí odstavec odkazují na zákon, tak čtvrtý odstavec bez dalšího, bez odkazu, říká – občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím.

Z pohledu ústavního pořádku tady máme, zjednodušeně řečeno, jeden druh spolků, ovšem návrh novely nám bez jakéhokoliv zmocnění zavádí spolky dvojího druhu. Už to můžeme považovat za chybnou právní konstrukci, navíc dochází k omezení rovných podmínek přístupu k veřejným funkcím, což je také člen rady.

Listina v současné podobě neumožňuje zákonem omezit přístup k veřejným funkcím. Kromě toho desetiletý test spolku je příliš tvrdý i z pohledu aktuálního společenského dění, které spolky mohou reprezentovat. Asi známe iniciativu Rekonstrukce státu, ovšem to není spolek, právnickou osobou je Frank Bold Society, to je zapsaných spolek, který podle veřejného rejstříku vznikl v roce 2014. Nebo všichni známe Milion chviliek, známý spíš jako Milion chviliek pro demokracii, který vznikl v roce 2018, před pěti lety. A ani jeden z těchto spolků by neměl právo navrhnout kandidáty do rad. A to už nemluvím o spolcích, které podporují třeba doučování žáků, když ty spolky vznikly během covidu, když nemohli chodit do školy, nebo které podporují pozůstalé po obětech nemoci covid, založené v posledních dvou letech. Všechny tady tyto spolky prostě nemůžou nikoho nominovat.

Požadavek na nadregionální působnost navrhujících subjektů mohl vypadat pro celostátní působnost jako poměrně dobrý záměr, ale je třeba mít na zřeteli, že veřejnoprávní média mají zákonem dané povinnosti v regionech a že se prokazatelně rozdílily mezi kraji zvyšují, a to měřeno podle ekonomických a společenských, politických, sociálních indikátorů. Pokud si podrobně vyslechneme veřejná slyšení kandidátů na členy rad za dva roky, tak je to jeden z často se opakujících motivů, což bychom (vzhledem?) k prostorovému rozmístění kandidátů neměli přehlížet, naopak asi bychom na to měli třeba klást důraz. Je to cenný zdroj informací o vnímání veřejnoprávních médií právě u lidí, kteří žijí v regionech. Je třeba si také uvědomit, že média veřejné služby mají možnost regionální rozdílily stírat, což se zatím moc nedaří, i když to se vracíme k úpravě a definici veřejné služby, což nás čeká, doufám, v některém z budoucích seminářů volebního výboru.

No a samozřejmě zde byl požadavek zapojit do volby členů rady také Senát. I nad tím jsem kroutil hlavou. Jednalo by se o jediný případ, kdy členy nějakého orgánu volí dvě komory, neboť všechny ostatní kontrolní orgány volí pouze Poslanecká sněmovna, anebo pouze Senát, například ústavní soudce na návrh prezidenta republiky nebo předsedu a místopředsedu Úřadu pro ochranu osobních údajů vybírá Senát a navrhuje zase ke jmenování prezidentovi. Pokud bychom šli do nedávné historie, tak poslanci a senátoři společně volili prezidenta, než se této kompetence vzdali ve prospěch všech voličů, ale nikdy poslanci a senátoři současně nevolili po částech kolektivní orgán.

Smoljakův návrh se vyznačoval i tresty pro navrhovatele, pokud by navrhli nevhodnou či nezpůsobilou osobu, soudní přezkumy, a dokonce i možnost, aby skupina poslanců nebo senátorů mohla dát soudu podnět k přezkumu rozhodnutí nezávislých rad. Já nechci domýšlet, jak by soud postupoval v závislosti na tom, že by člen rady byl pro usnesení, anebo byl proti usnesení. Já to v této debatě zmiňuji záměrně, aby bylo zřejmé, co ještě nedávno leželo na stole a jak si někteří představují kontrolu poslanců a senátorů nad členy rad veřejnoprávních médií.

Naše hnutí ANO je ve Sněmovně tři volební období a nikdy nic podobného, takto skandálního, nenavrhovalo. Nebo mě teď napadá letošní tragikomická situace s bonusem pro generálního ředitele. Radní by měli podle kritérií schválit sníženou odměnu, ale protože pro schválení takového usnesení se nenajde dost hlasů, tak generální ředitel získá celý bonus. Už to, že nějaká smlouva na bonus počítá s pasivitou, nečinností nebo nedostatkem hlasů pro, je zkrátka nemravné. A teď si představte, že by do toho návrhu skupiny poslanců nebo senátorů vstoupil soud. To by bylo zajímavé. Ale díky aktivitě poslance Jana Laciny, zpravodaje tedy tohoto tisku z hnutí STAN, který se angažuje ve vyplacení plné odměny za rok 2020 pro Petra Dvořáka, se možná nějakého soudního jednání ještě dočkáme.

Samozřejmě, že jsme byli svědky, a to v Ostravě v rámci volebního výboru, kdy nebyla schválena zpráva o činnosti České televize za uplynulý rok, a to ne proto, že by se nesouhlasilo s činností České televize, kterou ona provádí z hlediska své tvorby, z hlediska toho, jakým způsobem financuje různé seriály a de facto celý svůj program, ale nebyla schválena vládní koalicí absolutně skandálně jenom proto, že nebyl v plné výši vyplacen bonus generálnímu řediteli, poněvadž tato vládní koalice to měla za protizákonné.

Takže tady Rada České televize udělá podle vládní koalice něco, co je v rozporu se zákonem, což může rozhodnout jenom soud, a proto si vezme jako rukojmí všechny zaměstnance České televize pro to, a souhlasí s tím, samozřejmě s tou zprávou, a tu zprávu o činnosti prostě neodsouhlasí, na to negativní stanovisko. To je prostě absolutně neuvěřitelné a je to jenom důkazem toho, jaké mocenské ambice tato vládní pětikoalice má, a to neříkám u všech poslanců, protože všichni poslanci samozřejmě vůbec nevědí, co se děje. Ale je tady pár aktivistických poslanců, kteří si prostě tu pětikoalici v rámci zákonů o České televizi a Českém rozhlase vodí, a to bohužel musím říct, i včetně pana ministra kultury Baxy.

Nicméně půjdu dál. V prosinci vznikla vláda Petra Fialy, a zatímco již tehdy rostly ceny energií díky externím vlivům a vláda ANO a ČSSD odpustila v listopadu a v prosinci domácnostem DPH z energií a tak dále, vláda pětikoalice hned po Novém roce, když ceny energií dál pokračovaly ve strmém růstu, upřela svou pozornost na zákony, které řeší volbu členů rad do České televize a Českého rozhlasu. Byla to dokonce taková priorita, že na základě žádosti ministra kultury povolil ministr pro legislativu a předseda Legislativní rady vlády, a to dopisem ze dne 1. února 2022, výjimku v připomínkovém řízení legislativních pravidel vlády, a to ve zkrácení lhůty pro sdělení připomínek na pět pracovních dnů. Návrh novely byl rozeslán do mezirezortního připomínkového řízení dne 28. února s termínem pro uplatnění připomínek do 7. března. To je další z důkazů toho, že vládní koalice prostě a jednoduše na to spěchá, dělá mimořádné schůze Sněmovny, vůbec nevnímá potřeby tam venku za těmito zdmi občanů České republiky a jejím jediným cílem je prosadit navýšení počtu radních do Rady České televize proto, aby si jednoduše zkontrolovala a kontrolovala volbu generálního ředitele České televize na jaře. To znamená, že my jsme s tím návrhem zákona u Fialovy vlády měli na připomínky od 28. února do 7. března, to znamená sedm dní i s víkendem.

Tento vládní návrh už nebyl tak ambiciózní, jak jsem předeslal, jako byl ten návrh pana senátora Davida Smoljaka, a zaměřil se podle předkládací zprávy na tři oblasti. Hlavním cílem návrhu zákona je umožnit, aby členy Rady České televize a Rady Českého rozhlasu volily obě komory Parlamentu České republiky, a nikoliv pouze Poslanecká sněmovna, jak je tomu dosud. Rada České televize a Rada Českého rozhlasu jsou orgány, jejichž prostřednictvím vykonává veřejnost kontrolu nad činností poskytovatelů veřejné služby v oblasti rozhlasového a televizního vysílání. Je tedy žádoucí, aby jejich členy volil Parlament České republiky jako reprezentant veřejnosti.

Cituji dále. Druhá změna, kterou návrh zákona sleduje, se týká subjektů, které podle zákona o České televizi a podle zákona o Českém rozhlase navrhuje kandidáty na členy uvedených rad. Platná právní úprava stanoví, že návrhy kandidátů na členy Rady České televize a Rady Českého rozhlasu mohou předkládat organizace a sdružení představující kulturní,

regionální, sociální, odborové, zaměstnavatelské, náboženské, vzdělávací, vědecké, ekologické a národnostní zájmy.

Návrh zákona posiluje reprezentativní prvek takových subjektů a stanoví časovou podmínku jejich existence, která potvrdí jejich ukotvení v reprezentaci daného zájmu společnosti. Bude tak zajištěna žádoucí reprezentativnost kandidátů navrhovaných na členy Rady České televize a Rady Českého rozhlasu. A v citaci pokračují: "Návrh zákona v neposlední řadě ruší kolektivní odvolatelnost Rady České televize a Rady Českého rozhlasu, a posiluje tak jejich stabilitu. Zákon je již v platném znění koncipován tak, že volení a odvolávání jsou vždy pouze jednotliví členové rad, s čímž je odvolání celého orgánu v rozporu." Konec citace.

O tom nejdůležitějším v překládací zprávě zmínka nebyla, a to, že po schválení zákona skončí mandát všem členům Rady Českého rozhlasu a členům Rady České televize, že zákonem dojde prakticky k odvolání všech členů rad. Rezorty vedené Piráty s tím neměly vůbec žádný problém. Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo zahraničních věcí, ministr pro legislativu a předseda Legislativní rady vlády. S klidem takový postup přijali i ministři za TOP 09, jako je Ministerstvo zdravotnictví, ministryně pro vědu, výzkum a inovace a předsedkyně Rady pro výzkum, vývoj a inovace.

K zásadnímu střetu došlo mezi Ministerstvem spravedlnosti a předkladatelem, Ministerstvem kultury. Ministerstvo spravedlnosti namítalo, že podle přechodných ustanovení by mělo stávajícím členům Rady České televize, respektive Českého rozhlasu, zaniknout členství v uvedených radách uplynutím dvou měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a to navzdory skutečnosti, že stávajícím členům v danou dobu ještě neuplyne zákonem stanovené šestileté funkční období, a upozornilo, že shora uvedená kapitola obecné části důvodové zprávy, jež je věnována posouzení souladu té navrhované úpravy s ústavním pořádkem České republiky, nikterak neosvětluje, zda je předmětná úprava s ústavním pořádkem v souladu. Podle § 4 atd. zákona o České televizi, a taktéž vidíme v § 4 zákona o Českém rozhlasu, přitom platí, že členství v obou radách je veřejnou funkcí. Podle judikatury Ústavního soudu přitom v sobě právo na přístup k voleným a jiným veřejným funkcím ve smyslu čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod zahrnuje rovněž právo si veřejnou funkci po stanovenou dobu podržet. Viz – je to souhrnně například nález Ústavního soudu ze dne 24. listopadu roku 2020.

Ministerstvo spravedlnosti proto doporučilo dopracovat důvodovou zprávu o zhodnocení ústavní konformity předmětných ustanovení, a to zejména ve vztahu k požadavkům plynoucím z čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod a z principu ochrany takzvaného legitimního očekávání. Ministerstvo kultury však na výtku Ministerstva spravedlnosti zareagovalo tak, že si trvalo na svém, a k jeho připomínce napsalo, že to je už vysvětleno. Citují: "Citovaný nález Ústavního soudu rozumí právem na nerušený výkon funkce právo si funkci po stanovenou dobu podržet, pokud nenastanou podmínky pro ukončení jejího výkonu." Jak ale Ústavní soud uvedl v nálezu, jednotlivcům zastávajícím veřejné funkce nespovídá takzvané legitimní očekávání na neměnnost podmínek výkonu funkce. Na více místech obecné části odůvodnění tohoto nálezu je vyloženo, že Listina zaručuje základní práva a svobody všem jejich nositelům a může je omezit jen za stanovených podmínek. Stejně tak však stát má kompetenci stanovit pravidla organizace a výkonu veřejné moci. Má-li ten, kdo se hodlá ucházet o veřejnou funkci, možnost volby, zda se jim podřídí, či ne, nemůže se dovolávat bez dalšího zásahu do základních práv a svobod, protože se nachází v odlišné pozici než ti jejich nositelé, kteří součástí veřejné moci nejsou. Zde nejde o dvě stejné skupiny subjektů, které by nebylo od sebe možno odlišit. Nadto podle názoru Ústavního soudu veřejnému funkcionáři takzvané legitimní očekávání na neměnnost podmínek výkonu funkce nespovídá, naopak, ukáže-li se, že tyto podmínky byly stanoveny chybně anebo došlo k podstatné změně poměrů, takže je ohroženo řádné fungování státu, plnění jeho mezinárodních závazků, či dokonce jeho demokratické základy, je v zájmu tedy naplnění normativního pojmu demokratického právního státu učinit taková opatření,

včetně legislativních, která tomu zabrání. Ve smyslu uvedeného se domníváme, že změna právní úpravy, která zcela mění koncept ustavování rad provozovatelů veřejnoprávního vysílání, dostatečně odůvodňuje ukončení výkonu funkce těch členů, kteří byli zvoleni za platnosti odlišné právní úpravy. Toto odůvodnění bude doplněno do příslušné části důvodové zprávy. Konec citace.

Já tady jenom na tom chci znovu ukázat, že to je další z důkazů toho, že po vzoru Polska a Maďarska se chce tato vládní koalice zmocnit a kontrolovat rady veřejnoprávních médií, tím pádem kontrolovat volby managementu, tím pádem kontrolovat finanční toky a tím pádem kontrolovat ty jednotlivé generální ředitele, kterým může i díky tomu, že se takhle dokážou odvolávat Rady České televize a Českého rozhlasu, prostě a jednoduše je nutit k nějakým rozhodnutím, která by pro ně byla nekonformní, protože to jednoduše tu svobodu médií už obecně od začátku svého vládnutí strašně utahuje a šroubuje a samozřejmě ten prostor, bych řekl, zužuje. A toto je dalším důkazem toho, historicky samozřejmě, že vládní poslanci, ti, kteří se snaží tuto novelu protlačit, tak jednoduše bych řekl nectí princip ani nepsaných pravidel, natož těch psaných, protože se snažili protiústavně, a věděli to moc dobře, jednoduše převolit všechny členy rad u veřejnoprávních médií. Tak jednoduché to je. A je mi to strašně líto, že právě vládní poslanci, kteří mají samozřejmě jinou gesci, nerozumí veřejnoprávním médiím, uvěřili této bohapusté lži a budou hlasovat pro to, aby to prošlo prvním čtením, poněvadž kdyby jim skutečně šlo o média veřejné služby, o Českou televizi a Český rozhlas, tak by to řešili třeba velkou novelou zákona o České televizi a Českém rozhlasu, diskutovalo by se o tom, změnil by se způsob financování a tak dále, ale jim jde pouze o to, aby ovládli dva mediální domy. Nejde jim vůbec o Českou tiskovou kancelář, ČTK, nejde jim o Radu pro rozhlasové a televizní vysílání, jde jim pouze o ta média, která mají vliv, a to je Česká televize a Český rozhlas.

Já k tomu dodám tedy, že výklad Ministerstva kultury byl ve své podstatě protiústavní, a pan ministr Baxa to moc dobře ví, proto tato protiústavní část tohoto zákona byla Legislativní radou vlády smazána. A byla protiústavní, neboť ke změně podmínek nároku na funkci člena rady nedošlo. Novelizace mediálních zákonů nijak neupravovala podmínky členství, například délku a typ vzdělání, praxi, ale pouze rozdělení volby mezi dvě parlamentní komory a úpravu navrhování kandidátů pro volbu, což neobstojí, když důvodem změny nejsou chybně nastavené podmínky pro členství, ale pouze koaliční smlouva a programové prohlášení vlády, které bez hlubší analýzy provádí změnu dělby moci, a to bez analýzy jakýchkoliv přínosů.

Na tuto skutečnost ostatně upozornilo v připomínkovém řízení i Ministerstvo spravedlnosti. Tedy cituji: Hlavním cílem předloženého návrhu zákona je umožnit volbu členů Rady České televize a Českého rozhlasu oběma komorami Parlamentu České republiky. Ministerstvo spravedlnosti v této souvislosti konstatuje, že není bez bližší argumentace předkladatele, to znamená Ministerstva kultury, pana ministra Baxy, zřejmé, v čem má spočívat přínos navržené změny, v čem naopak spočívají deficity stávající právní úpravy a zda je tedy navrženou změnu možné považovat za natolik zásadní, aby ospravedlňovala urychlenou změnu zákona o České televizi a zákona o Českém rozhlasu – a mluvíme tady o těch sedmi dnech připomínkového řízení, kde pouze sedm dnů měly různé organizace na to, aby se k tomu vyjádřily. A po vzoru Polska a Maďarska, které na to také spěchaly a také měly mimořádné schůze tamního Sejmu a poslanecké sněmovny v Maďarsku, chtějí prostě a jednoduše navýšením počtu členů rad a rozmělněním volby a odvolávání generálního ředitele si vzít pod kontrolu veřejnoprávní média. Opravdu neuvěřitelné.

Tvrzení předkladatele, to znamená Ministerstva kultury, obsažené v důvodové zprávě k návrhu zákona, podle něhož je Parlament České republiky jako celek veřejnosti, nelze interpretovat tak, že veřejnost reprezentuje pouze Parlament České republiky jako celek, nýbrž tak, že veřejnost samostatně reprezentují obě komory Parlamentu České republiky, tedy jak Poslanecká sněmovna, tak Senát. A s ohledem na právě uvedenou skutečnost tak jako nikoliv výjimečná praxe platí, že je kreační pravomocí Ústavou České republiky či zákony v řadě případů nadána pouze jedna z komor Parlamentu České republiky, když například pouze

Poslanecká sněmovna vyslovuje důvěru vládě a Senát ne, zatímco pouze Senát vyslovuje souhlas se jmenováním soudců Ústavního soudu prezidentem republiky. Obdobně například platí, že pouze Poslanecká sněmovna navrhuje kandidáty na funkci prezidenta a viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu. S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto konstatujeme, že není zřejmé, z jakého důvodu lze považovat za nezbytnou či žádoucí změnu ve způsobu jmenování Rady České televize a Českého rozhlasu. Konec citace.

Byť je mi argument Ministerstva spravedlnosti blízký, tak musím autora připomínky poopravit, když jsem to četl, neboť členové Rad Českého rozhlasu a České televize nejsou jmenováni, ale voleni.

Během pěti pracovních dnů tedy dostalo Ministerstvo kultury 22 připomínek. Dvaadvacet připomínek! Například Ministerstvo práce a sociálních věcí do připomínek napsalo, že navrhovanou novelizaci shora uvedených zákonů považujeme za vhodnou příležitost k úpravě ustanovení paragrafů 8 obsažených v obou zákonech tak, aby bylo stanoveno, které místo se bude považovat za místo například pravidelného pracoviště pro účely poskytování cestovních náhrad člena rady, resp. dozorčí komise. Doporučujeme stanovit jako místo pravidelného pracoviště místo bydliště člena orgánu. Takto je zákonodárce poučil i v případě obdobných orgánů podle dalších zákonů. Například členové Rady pro veřejný dohled nad auditem, Rady Fondu kinematografie, Rady Akreditačního úřadu a tak dále. Přičemž určení místa bydliště odpovídá povaze vykonávané činnosti těchto orgánů, která nemá výlučnou vazbu na konkrétní místo, tedy místo výkonu pracoviště, jak k tomu naopak zpravidla bývá v případě výkonu závislé práce.

S touto poměrně věcnou a správnou připomínkou se Ministerstvo práce a sociálních věcí se zlou potázalo. Ministerstvo kultury jeho připomínku vypořádalo slovy: Ministerstvo kultury si je vědomo, že v zákoně o České televizi stejně jako v zákoně o Českém rozhlasu je celá řada překonaných nebo nepřesných ustanovení, která vyplývají z faktu, že zákony neprošly řadu let revizí. Pokud ale jde o předložený návrh zákona, jeho výlučným cílem je pouze splnění – a toto je opravdu argument Ministerstva kultury – je splnění závazku vlády vyplývajícího z programového prohlášení, a to zapojit do systému volby Rad České televize a Rady Českého rozhlasu Senát. Vzhledem k tomu, že vláda se zavázala prosadit příslušnou změnu právní úpravy již v průběhu roku 2022, bylo z časových důvodů nezbytné zahrnout do návrhu zákona pouze takovou úpravu, která je nutná ke splnění uvedeného závazku vlády. Z tohoto věcně omezeného důvodu a z důvodu časových návrh zákona neřeší nedostatky platné právní úpravy těchto předpisů.

Jinými slovy to přeložím: Nás samozřejmě tlačí čas, nemáme čas na to, to projednávat samozřejmě v dalších letech, poněvadž příští rok je volen nový generální ředitel České televize, my to musíme mít samozřejmě pod kontrolou, tu volbu generálního ředitele České televize, proto není na kvalitní, důslednou, velkou novelu zákona o České televizi a Českém rozhlasu čas, my na to kvalitujeme. Proto i dnes, kdy se o třetinu zdražuje voda, a píšou to na všech serverech, také pro domácnosti, tak tady máme mimořádnou schůzi Sněmovny k novele zákona o České televizi a Českém rozhlasu. Proto se na to kvalituje. No protože jednoduše, jak říkám pořád dokolečka, si to chce, ale ještě k tomu strašně blbě, tato vládní koalice prostě příští rok pohlídat.

Kdyby to bylo aspoň tak kvalitní, jak by všichni předpokládali, tak tomu rozumím. Ale tolik připomínek historicky, kdy to shodí Legislativní rada vlády, tak tady máme takovou kvapíkovou novelu, která udělá ve volbách do Rad České televize a Českého rozhlasu ve volbách generálního ředitele, k odvolávání generálních ředitelů a tak dále, takový chaos, který jsme tady doposud neměli. Přitom tady máme funkční novelu na volbu všech radních, která tady funguje desítky let, a nikdo si nikdy nestěžoval, nikdo se to nesnažil změnit, až teď, po vzoru Polska a Maďarska, kde jsou utáženy šrouby veřejnoprávním médiím, tato vládní pětikoalice. Moc, moc gratuluji.

Pokud ale jde o předložený návrh zákona, tak jeho výlučným cílem je pouze tedy splnění tohoto závazku, jak píše Ministerstvo kultury. To také v dohledné době počítá s navazující praxí na změně mediální legislativy, v jejímž rámci by došlo k nápravě současných chyb a nesrovnalostí v zákonech o České televizi a Českém rozhlasu v rámci zpracování návazných změn právních předpisů. Je to skutečně skandální, že nemáme velkou novelu, na kterou bychom tady měli mít mimořádnou schůzi Sněmovny, ale pouze tu, která má změnit počty radních, a tím pádem dovolit koalici, aby si tam dala svého kandidáta na generálního ředitele.

Návrh novely zákonů o Českém rozhlasu a o České televizi, které (?) nerespektovaly ústavní pořádek, byl zařazen předsedou vlády na jednání vlády 13. dubna. Až na jednání vlády byl vyslyšen argument nejen Ministerstva spravedlnosti, ale i Legislativní rady vlády, že ukončení mandátu členů obou rad by skutečně Ústavní soud České republiky mohl vyhodnotit jako protiústavní. Až na vládě se to rozhodlo. Takže krátká rekapitulace. Legislativní rada vlády na svém jednání 7. dubna doporučila vládě návrh zákona neschválit a zároveň ve svém stanovisku vládu v obecné rovině upozornila na nedostatky návrhu. Přesto předseda vlády Petr Fiala novelu obou zákonů do programu jednání vlády zařadil a ministr kultury, který v tuto chvíli odešel, návrh v den jednání vlády nestáhl. I přesto, že Legislativní rada vlády řekla, že ten návrh je protiústavní, tak prostě o něm vláda jednala. Bez ohledu na právníky, a experti si trvali na svém, bez ohledu na ústavní práva občanů.

Tady bychom měli zpozornět, neboť to zřejmě nebylo poprvé, kdy se vláda Petra Fialy rozhodla přehlížet Ústavou České republiky daná práva občanů, v tomto případě dokonce členů nezávislých orgánů veřejnoprávních médií. V zápise z průběhu jednání vlády se můžeme dočíst – cituji: Vláda projednávání materiálu předloženého ministrem kultury přerušila do 11. května 2022.

Přiznám se, že v tu chvíli jsem očekával jednání všech politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně a v Senátu nad podobou nové legislativy pro veřejnoprávní média, neboť veřejnoprávní média zde nejsou pouze pro vybrané politické strany a hnutí, jak si to myslí pětikoalice, ale pro občany. Věřil jsem, že se pětikoalice poučila, že se vydala nesprávným směrem a že nemůže kohokoliv, kdo byl řádně zvolen, změnou zákona zbavit funkce. Očekával jsem, že začneme debatu nad velkou novelou zákonů z roku 1991. Netušil jsem, že Fialova vláda bude chtít do volby rad zasáhnout za každou cenu a že její členové budou hledat způsob, jak prosadit své zástupce do obou rad veřejnoprávních médií. Proto dnes tady sedíme nad touto novelou, která si má prostě pohlídat na příští rok volbu generálního ředitele České televize. Nikomu to nevadí, vládní pětikoalice je s tím absolutně v pohodě. Po tom všem, co tady už poslanci vládní pětikoalice z hlediska volby do rady, kdy vždycky volba personálií má být tajná, tak je volila samozřejmě aklamací, aby si pětikoalice navzájem pohlížela, kdo jak hlasuje, a když bude hlasovat jinak, tak aby dostal, řečeno některými studenty na galerii, čochku od svých kolegů. Takhle vládní pětikoalice jede. Takhle ona to má, takhle ona přemýšlí a je jí to šumafuk. Proč? No protože to všechno krásně zahalí do toho hávu demokracie, svobody slova, prostě a jednoduše toho, že se nám snaží namluvit, že to dělá pro dobro nás všech. Brrr. Opravdu to tak ve skutečnosti není a je to hrozné, jakým způsobem tato pětikoalice právě tato hodnotová slova devaluje.

Nakonec se novela na jednání vlády místo po čtyřech týdnech vrátila po deseti týdnech, a to 22. června. Tentokrát už neprošla Legislativní radou vlády, takže není zřejmé, zda skutečně byly do návrhu, který tady nyní teď v tuto chvíli projednáváme, leží ve Sněmovně a který projednáváme, zapracovány všechny připomínky, které měla. A to přesto, že se jedná o zcela jiný návrh. V materiálu projednaném vládou v dubnu měla mít Rada České televize nadále 15 členů, ale v materiálu projednaném a schváleném v červnu již 18 členů. Já na to upozorňuji zcela záměrně jako předseda volebního výboru, protože v předloženém návrhu se objevují také zcela nová slovní spojení, jako je například funkční místo, což jistě nepochází z hlav členů Legislativní rady vlády, když podle zveřejněných zápisů o tom nejednala. Na stránkách vlády k materiálu schválenému tedy 22. června také chybí vypořádání připomínek. Uvádím to proto,

že Ministerstvo vnitra, úřad řízený Vitem Rakušanem za hnutí STAN, v připomínkovém řízení v březnu pro materiál na dubnovém jednání napsalo – cituji: "Dáváme ke zvážení, zda by nebylo vhodnější stanovit počet členů Rady České televize v poměru 9:6. To znamená 9 členů volených Poslaneckou sněmovnou a 6 členů volených Senátem, a to zvláště v návaznosti na volbu vždy jedné třetiny členů. Předkladatelem navrhované rozdělení zakládá nejednotné rozložení poměru kandidátů v rámci voleb, kdy je vždy jednou za šest let poměr 4:1 namísto 3:2, jako je tomu v ostatních volbách." Ministerstvo kultury tuto připomínku nepřijalo a k vyhodnocení této připomínky stroze napsalo: "Počet členů Rady České televize volených Poslaneckou sněmovnou a počet členů volených Senátem byl stanoven na úrovni vedení stran vládní koalice."

Takže vládní koalice si to takhle rozhodla. My budeme mít o tři členy Rady České televize navíc, což znamená v rozpočtu zhruba 1,8 milionu korun pro Českou televizi, vážený pane ministře Baxo. A v tuto chvíli, kdy generální ředitel Petr Dvořák všude hlásá, jak je na tom Česká televize špatně, jakým způsobem potřebuje navýšit koncesionářské poplatky, protože 7 miliard nestačí, tak tato vládní koalice jí dá ještě jednu t'afku, a to ve výši až 2 milionů korun, protože potřebuje navolit o tři členy Rady České televize více. Jen z toho důvodu, aby jim to vycházelo, protože mají spočítáno, kdo který radní, jak který radní by pravděpodobně hlasoval pro toho jejich kandidáta na generálního ředitele příští rok na jaře. Tak jednoduché, přizemní a malé to je. Nicméně soudě podle sněmovního tisku si Vít Rakušan a hnutí STAN prosadili svou a Senát bude volit tedy 6 členů Rady České televize. Tady krásně vidíme, kolik stojí koalici vládnutí a že za to zaplatí někdo jiný, v tomto případě majitel televizního přijímače, koncesionář.

Nicméně k podstatě. Z tohoto popisu je zřejmé, že vládní legislativní proces byl značně chaotický, proto jsem přesvědčen, že návrh tohoto tisku bychom měli zamítnout. Ale zpátky ke sněmovnímu tisku, a proč bychom jej tedy měli zamítnout už v prvním čtení.

Za prvé rozdělení volby členů rad mezi Poslaneckou sněmovnou a Senát není správná volba. Není to správná cesta. Nikdo neprovedl vyhodnocení, jaká pozitiva tato změna po třiceti letech přináší. Jsem přesvědčen, že v důvodové zprávě by mělo být vyhodnocení voleb obou rad v uplynulých jedenatřiceti letech. Nestalo se tak, jinak by tady někdo mohl přijít s tím, že každý kraj vybere třeba jméno jednoho člena Rady České televize a patnáctého, třeba, jmenuje prezident České republiky nebo předseda vlády. A u Rady Českého rozhlasu si vezmeme seznam krajů podle abecedy a třeba prvních osm krajů vyšle do rady zástupce své, devátého jmenuje prezident nebo předseda vlády a v dalších letech se bude pokračovat podle jmenného seznamu krajů dál.

Nejsilnější vládní strana ODS měla ještě nedávno recept: zjednodušme to. Teď přichází s tím, že volbu dělá složitější. Navrhující právnické osoby budou posílat své návrhy na členy rad do obou komor, nominované osoby budou chodit na veřejné slyšení nejprve do jedné komory, pak do druhé komory Parlamentu. Nevím, kolik kandidátů bude chtít tuhle hru podstoupit, navíc po posledních zkušenostech s volbou členů Rady České televize. Loňská volba se kvůli bojkotu stran současné vládní koalice neuskutečnila. Letošní zimní volba v pěti z šesti případech zkrachovala a musela se uskutečnit na jaře nová volba. Když si představím, že výběr a volba v jedné i druhé komoře může probíhat současně, tak se může stát, že kandidát postoupí k hlasování před plénem po obou slyšeních, že bude jednou komorou zvolen, což druhé komoře volbu zastaví, neboť se v ní stane nevolitelným a bude se muset třeba doplnit seznam kandidátů na trojnásobek volených členů, tak se toho postupu skutečně děším a mám za to, že to je prostě větší chaos, který tato vláda do volby členů rad přináší. Ale možná, možná, že to je naopak záměr.

Já vítám za mnou paní předsedkyni Sněmovny a jen upozorňuji na to, že jsem k ní vznesl dotaz na začátku a že bych možná rád, kdyby mi odpověděla... klidně potom třeba někdo jiný může převzít řízení: Proč vyměnila, ještě jednou opakuji, zpravodaje tohoto tisku a proč vyslyšela, bych řekl, plačky a nářky několika poslanců, kteří se nejsou schopni ztotožnit s tím,

že předseda výboru řekne, že třeba má jiného kandidáta na zpravodaje, což byl dle mého názoru odborník na veřejná média, na veřejnoprávní média, pan Martin Kolovratník. Myslím si, že o mnohem více, než je pan Lacina. Ale pravděpodobně, možná že mě vyvede z omylu a že mi řekne ty argumentace, proč to tak je. Nicméně jejím rozhodnutím a rozhodnutím organizační výboru per rollam došlo, bych řekl, k nepoměru právě u tohoto zákona z hlediska koalice a opozice. Ale to jsou takové ty malé schválnosti, které samozřejmě asi budeme muset přetrpět.

Rozdělení volby je tedy naprosto nesystémové. Žádný z kontrolních orgánů není volen členy obou komor Parlamentu. Jedná se o experiment hnutí STAN. Takže já tady upřímně říkám, že bych u toho byl velmi opatrný. Osobně bych chápal, pokud by se senátoři rvali o možnost volby členů třeba Správní a Dozorčí rady VZP, aby například mohli lépe prosazovat dostupnou stomatologickou péči ve svých volebních obvodech. Ale rozumím, rozhodování o členech Rady Českého rozhlasu a České televize je lákavější. Dává možnost blýsknout se v médiích a užít si svých pět minut slávy. Holt sedmá velmoc.

Jen tak na okraj, když jsme u VZP, tak prostor by tu byl, já jsem to spočítal, ze 30 členů Správní rady VZP volí Sněmovna 20, 10 jmenuje vláda. Dozorčí rada má 13 členů, poslanci volí 10, z nich 3 jmenuje také vláda. Ale chápu, vy to nemáte v koaliční smlouvě. Máte tam pouze to ovládnutí veřejnoprávních médií a nemáte to ani v programovém prohlášení vlády. A zlínská buňka mlčí.

Za druhé. Vládní požadavek na desetiletou existenci navrhuje právnické osoby považují skutečně za výsměch všem poslancům, kteří kdy volili členy Rady Českého rozhlasu a České televize a členy dalších kontrolních orgánů. Vláda nám tím říká, že jsme nesvéprávní, že nedokážeme poznat, kdo bude dobrým členem rady a kdo je pro členství nevhodný. Připadá mi, že naše vláda je odtržena od reality, že nestojí nohama pevně na zemi. V čem je benefit pro diváka či posluchače při volbě člena rady, když pana K navrhne spolek s desetiletou historií proti paní K, kterou navrhne půl roku starý spolek? Jde nám o to, abychom se my i novináři mohli hrabat v tom, co dělal zmíněný spolek v minulosti, co měl dělat a neudělat?

Mám tady pár příkladů, které jsem si našel. Předloňskou volbou na tomto místě 13. dubna 2021 pirátský poslanec Tomáš Martínek upozornil na zjištění serveru Hlídací pes, podle něhož – cituji. "Server Hlídací pes pak informuje o tom, že většinu finalistů do Rady České televize nominovaly spolky, které porušují zákon. Až 7 z 12 finalistů nominovaly spolky, které nezveřejňují v rejstříku informace o svém hospodaření, a to přesto, že jim to zákon nařizuje pod sankcí až 100 000 tisíc korun, případně pod hrozbou vymazání."

Když jsem se podíval na ta jména kandidátů, pro které hlasoval, jak zveřejnil na svém twitterovém účtu Tomáš Martínek, našel jsem mezi nimi čtyři kandidáty, jejichž spolky neměly v pořádku účetní závěrky. Tři jeho kandidáty nominoval Český filmový a televizní svaz, FITES, který do Sbírký listin nezaložil ani jednu účetní závěrku. U jednoho kandidáta, kterého nominovala Asociace režisérů scenáristů a dramaturgů ARAS, chyběly účetní závěrky od roku 2017. U spolku Asociace filmových střihačů a střihaček nebyla k nalezení ani jedna uzávěrka.

Za obzvlášť pikantní považuji, že za 14 dnů po tomto vystoupení pirátského poslance, tedy 27. dubna 2021, po uplynutí řádného termínu, odeslala účetní závěrku za rok 2019 do Sbírký listin společnost s ručením omezeným 1. Pirátská vlastněná ze 100 % Českou pirátskou stranou. Jejím jediným jednatelem tehdy byl kandidát na premiéra – tehdy, teď už doufám ne – Ivan Bartoš. Pirátská strana se nezachovala lépe než ostrakizované spolky. A to nám tady Piráti něco kázali o transparentnosti a dodržování zákonů! Oni sami se jimi ve své době vůbec neřídili. Ovšem nebyli jedinými borci v plnění zákonných povinností a transparentnosti. Lidovci, kteří loni bojkotovali volbu členů Rady České televize a teď se podepsali pod tuto špatnou novelu, mají také svou společnost s ručením omezeným, která nese název Nový hlas. Od roku 2018 účetní závěrky do Sbírký listin nezasílá.

To jsou jen příklady, u kterých se měří dvojím metrem, jak by řekl můj ctěný kolega Patrik Nacher. Já tím chci jen upozornit, že dávat tuto podmínku do zákona prostě nemá smysl. Do

radu nevolíme právníčkou osobu, ale volíme tam člověka, dobrého nebo špatného, vzdělaného nebo nevzdělaného, vnímavého, pracovitého, méně pracovitého, komunikativního, méně komunikativního.

Když o tom mluvím, a řekl jsem, že vláda nestojí nohama na zemi, tak musím dodat ještě jednu věc. Před hlasováním na volebním výboru se koná veřejné slyšení, kde se kandidáti do rad pět minut představují a deset minut čelí otázkám od poslanců. To je ten zásadní kvalitativní rozdíl oproti třeba volbám do Správní a Dozorčí rady VZP a kontrolních či řídicích orgánů různých státních fondů a agentur. Ti lidé předkládají životopisy. Takže každý, kdo přijede na veřejné slyšení, se může ptát. Nakonec bude zvolen do rady člověk, ano, jistě s chybami, které má každý, neboť neznám samozřejmě kromě pár poslanců člověka bez chyb.

Takže za mě žádné omezování navrhuje subjektů, žádná podmínka pro desetiletou existenci. Dokážu si představit ještě svobodnější a volnější přístup k funkci člena rady, tedy že by se o místo v radě ucházeli přímo potenciální kandidáti, kteří by reagovali na výzvu.

Ve zvláštní části důvodové zprávy se k zavedení desetileté existence navrhuje subjektů uvádí, že – cituji: "V praxi mohou být takové subjekty dokonce založeny ad hoc ryze za účelem navrzení kandidáta. Význam subjektů bez dlouhodobého působení ve společnosti v rámci příslušných společenských zájmů je tak nulový." To je opět ukázka zcela nepochopení a rozdílného přístupu celkově. Nositelem myšlenky nikdy nebyla, není a samozřejmě nebude instituce či jakýkoliv subjekt, ale jen a pouze člověk. Subjekt či právnícká osoba bez lidí bude mít nulový význam. Ale nositelem významu, já bych použil prostě slovo hodnoty, jako ekonom slovo užitku, ano, je pouze člověk. Film vyrábí s. r. o. A, televize B, financuje jeho fond C, ale podobu tomu filmu dávají vždycky konkrétní lidé, jako jsou střihači, režiséři, kameramani, herci, vlásenkářky a tak dále. To jen k terminologii předkladatele, jak to vnímá on a jak to vnímám já i se svými kolegy.

Já si však k vládnímu návrhu a také Smoljakovu návrhu, kterým se vláda a ministr kultury Baxa nepochybně inspirovali, neodpustím jeden praktický poznatek. Asi si všichni vzpomene na rok 2020, ti, kteří byli ve volebním výboru nebo se o to zajímají, kdy do Rady České televize byli zvoleni Pavel Kysilka, Pavel Matocha a další. V té době v záplavě asi 80 kandidátů byl člověk jménem Heřman Chromý, kterého nominoval spolek Svobodu médiím, jehož jménem jednal politik senátor David Smoljak. Ještě prapodivnější bylo, že spolek vznikl 20. ledna 2020, takže taktak stihl někoho nominovat, neboť již 4. února 2020, tedy 14 dní poté, začalo veřejné slyšení do Rady České televize. Druhým zajímavým momentem byla osobní účast senátora Davida Smoljaka z hnutí STAN na veřejném slyšení, kdy kladl otázky jiným kandidátům. Takže neuvěřitelný kotrmelec. Když se mi to hodí, založím si spolek ad hoc a obratem navrhu kandidáta do Rady České televize. Když se mi to nehodí, budu z pozice moci jako zákonodárce prosazovat zákon, který tomu zabrání. To je k hodnotám a principům, kterými se zde předkladatelé a jejich podporovatelé chlubí.

Za třetí. Novela dává prostor nominovat členy rady všem právníckým osobám, což zřejmě někdo nedomyslel, což je výrazný, nejen terminologický odklon od současného stavu. V novele z roku 2001, podle níž se rady veřejnoprávních médií nyní volí, se v důvodové zprávě v její zvláštní části se píše: "Účelem nového odstavce 2 v § 4 je prohloubení stávající úpravy ve třetí větě, podle níž mají mít v Radě České televize zastoupení významné regionální, politické, sociální a kulturní názorové proudy tím, že se širokému spektru zájmových organizací a sdružení přiznává právo přímo navrhopvat kandidáty na členství v radě. Tento princip výběru kandidátů by měl zaručit, že členové rady budou skutečnými reprezentanty veřejnosti."

Ano, spolky, dříve sdružení, jsou právníckými osobami. Ale současně musím říct, že právníčkou osobou je také Česká televize, Český rozhlas, všechny subjekty zapsané ve veřejném rejstříku. Tedy nejen spolky nadace, ale i eseróčka, ústavy, obecní, městské, krajské a státní příspěvkovky, státní podniky, církevní právnícké osoby a také politické strany a hnutí. Takže prakticky každý, kdo není fyzická osoba nebo fyzická osoba podnikající bude moci

navrhovat členy rady. To je jistě revoluční změna. Já s tím nemám problém. Jen nerozumím, proč navrhovatelem nemůže být občan, koncesionář, plátce, rozhlasového či televizního poplatku, a nevím, proč jsme opustili půdorys zájmové organizace.

Za čtvrté. Novela omezuje počet místopředsedů rady a členům nařizuje, jak mají hlasovat při volbě předsedy a místopředsedy. No tak to je opravdu úsměvné. Ovšem po poslední volbě členů Rady České televize, když předchozí tajná volba zkrachovala kvůli neochotě poslanců hlasovat podle rozhodnutí šéfů poslaneckých klubů pětikoalice a když se hlasovalo aklamací, aby bylo vidět tedy, kdo se řídí pokyny šéfa klubu a kdo ne, mě to nemusí překvapovat. Ale stranické praktiky prý demokratických stran bychom neměli zavádět do fungování rad veřejnoprávních médií.

Novela zákona říká – cituji: "Rada volí ze svého středu předsedu a místopředsedu a odvolává je. Bude-li předseda zvolen z členů volených Poslaneckou sněmovnou, bude místopředseda zvolen z členů volených Senátem, a naopak." Takže máme tady mít nezávislé a nestranné členy rady, máme mít tady nezávislou radu, a zákonem jim budeme diktovat, jak mají hlasovat? Možná se někteří podvolí, ano, ale přemýšlel někdo nad tím, jak senátorská menšina členů rady prosadí svého kandidáta proti poslanecké většině? Nebo bude mít v radách dvě komory nebo něco po vzoru Federálního shromáždění, kde platil zákaz majorizace? Já považuji toto ustanovení za jednoznačně protiústavní, neboť je diskriminační a neumožňuje rovný přístup k voleným funkcím. Jen se tím ukazuje, jak nesystémové je rozdělení volby rad mezi obě komory parlamentu a jak se autoři návrhu nehodlají vzdát představy "to je náš zástupce, to je jejich zástupce". Jen se ukazují a vybarvují, jak to myslí s nezávislostí členů rad a rad jako celku.

Proč novela řeší, zda předseda bude zvolen Poslaneckou sněmovnou nebo Senátem a místopředseda druhou komorou? To tady vláda předpokládá, že funkcionář, třeba předseda zvolený Sněmovnou, si bude chodit pro rady do Sněmovny nebo informovat poslance o dění na Kavčích horách? A místopředseda třeba zvolený Senátem si bude chodit pro rady do Senátu nebo bude informovat o dění v radě? Takhle si někdo představuje nezávislost rad a svobodu médií?

Drazí členové vlády – což zní trochu dvojsmyslně. To je, jako bychom do jednacního řádu Sněmovny napsali, že předsedou je poslanec zvolený v hlavním městě Praze a prvním místopředsedou poslanec zvolený v Jihomoravském kraji. To by bylo stejné. Buďme rádi, že máme dva zákony o Českém rozhlasu a České televizi, protože bychom se možná dočkali ještě blbějšího návrhu, který by mohl znít třeba takto: Rada České televize volí ze svého středu předsedu a odvolává jej. Bude-li předseda Rady České televize zvolen z členů volených Poslaneckou sněmovnou, bude předseda Rady Českého rozhlasu zvolen z členů volených Senátem, a naopak.

Víte, já tady nad těmito věcmi nevěřičně kroutím hlavou Jako by si vláda, Ministerstvo kultury a lidé kolem pana senátora Davida Smoljaka, pana poslance Laciny, pana poslance Jakoba a pana ministra Baxy, v jehož návrhu se to také... nebo u Davida Smoljaka, v jehož návrhu se to také poprvé objevilo, vůbec nepřčetli doporučení Rady Evropy pod číslem 96 – Doporučení k zárukám nezávislosti veřejnoprávních médií, na které se právě i důvodová zpráva toho Smoljakova návrhu odkazuje podle bodu 3 doporučení, který se týká dozorčích orgánů veřejnoprávních médií, což v kontextu doporučení Rady Evropy i naší legislativy odpovídá právě postavení rad, nesmí být dozorčí orgán ohrožován zásahy politické nebo jiné povahy. Lajnování, kdo jakou funkci může zastávat, je přesně to, co doporučení Rady Evropy zakazuje.

Doporučení Rady Evropy mimo jiné také dále říká, aby členové dozorčích orgánů, v našem případě rad, byli jmenováni otevřeným a pluralistickým způsobem a skupinově zastupovali obecné zájmy společnosti. Ne tedy pouze zájmy vládních stran. Navržená právní úprava je pro členy rad méně otevřená, méně pluralistická, neboť Senát je volen většinovým způsobem lokálně, zatímco Poslanecká sněmovna poměrovým. To jen na okraj, proč by neměl

Senát volit členy rad, když už jsem zabrousil do evropských doporučení, abychom si připomněli, co se v nich skutečně píše.

Za páté. Zvýšení počtu (členů) Rady České televize z 15 na 18 je nesmyslné a rozchazovačné. Je to důležitá věc, ale v odůvodnění zákona o tom není ani zmínka. Nikdo nikde nevysvětlil, proč se má počet členů Rady České televize zvýšit, když přes dvacet let byl 15. Nevím, zda se někdo z vládních úředníků obrátil na generálního ředitele České televize nebo na Radu České televize, která schvaluje rozpočet, nebo na nějakou organizaci, která třeba zastupuje koncesionáře, tedy občany a právnické osoby, které provoz televize financují, aby si autoři mizerné novely ujasnili, kolik peněz to bude stát. A vzhledem k tomu, že si členové vlády pletou rozdíl mezi čistou a hrubou mzdou, byl by onen dotaz na kvalifikovanou, věci rozumějící osobu, myslím si, velmi užitečný. A hlavně by mělo být v důvodové zprávě přesné vyčíslení. Pochybuji, že lidem v televizi je jedno, kolik peněz budou muset odložit pro nové radní, aby bylo hnutí STAN spokojeno, že si prosadí v radě šest lidí volených Senátem. Na straně druhé televizi zůstane méně peněz na investigativní reportáže o hnutí STAN a dalších stranách vládní koalice, což se asi určitě hodí. Údajně rozpočtově odpovědná koalice nám už potřeť ukazuje, jak si představuje hospodaření. Nejprve nové funkce a místa na Úřadu vlády, potom nová místa náměstků pro své kamarády a na ministerstvech přes změnu služebního zákona, a nyní dokonce i v televizní radě.

Za šesté. Přechodná ustanovení o způsobu obsazení nově vzniklých míst členů Rady České televize a o obsazování uvolněných v obou radách kandidáty volenými Senátem jsou i nadále dle mého protiústavní. Podle sněmovního tisku sice nikdo nepřichází účinností zákona o funkci, přesto nelze přehlédnout tři aspekty.

a) Místa po členech rad, kterým uplynul šestiletý mandát, se v televizní a rozhlasové radě obsazují rozdílně. Zatímco v České televizi se první tři místa, která se uvolní po účinnosti zákona, obsadí bez dalšího novými členy zvolenými Senátem, u Českého rozhlasu proběhne losování, při němž se vybere losem šest členů, na jejichž uvolněná místa bude volit nové či staronové členy Poslanecká sněmovna. To je opravdu skutečně pecka, pane ministře kultury! My budeme losovat. Doufám, že tam bude notář přítomen. Shrnuto a podtrženo, do televizní rady v příštím roce přijde schválením této předlohy šest nových členů volených Senátem. A do rozhlasové rady v závislosti na losu možná nikdo, ale nejpozději do šesti let tři noví členové. V tomto spatřuji, si myslím, další protiústavní prvek. Současně mi připadá nelogické, proč se v Radě Českého rozhlasu bude losovat šest míst poslaneckých místo tří míst senátorských. To nám možná pan ministr vysvětlí. Ale v tak dlouhé skladbě nesmyslů by bylo obtížné najít něco smysluplného, natož logického. Takže určitě budeme muset, a máme tady notáře, jenom vám připomenu, pana poslance Kohoutka, ten je notář, takže ten to rovnou může všechno notářsky zaštitit a dát tam k tomu losování kulaté razítko.

b) Pokud bude platit pravidlo, že předseda má být člen rady zvolený jednou komorou a místopředseda člen rady zvolený druhou komorou, pak v Radě České televize dojde k tomu, že její členové nebudou mít rovný přístup k funkcím. Při platnosti navrhovaných přechodných ustanovení by člen zvolený Senátem měl pravděpodobnost na získání funkce ve vedení rady jedna ku dvěma, zatímco člen rady zvolený poslanci jedna ku čtrnácti. A po platném náběhu zákona by došlo ke změně na poměr jedna ku pěti, respektive jedna ku jedenácti. Různé poměry by byly i u rozhlasové rady, a to u Sněmovnou volených členů jedna ku sedmi a Senátem volených jedna ku dvěma. Jak už jsem řekl, zákon by neměl takto konkrétně vymezovat vnitřní poměry pro volbu funkcionářů nezávislých orgánů. Navíc v okamžiku, kdy novela bude účinná, přijde Rada České televize o všechny místopředsedy a funkce místopředsedy nebude moci být obsazena až do okamžiku zvolení členů Rady ČT Senátem. Takže nechci vědět – asi pravděpodobně na základě losu, když předseda rady onemocní, tak se bude muset rada sejít a možná že na základě losu bude někdo tu schůzi rady vést.

Pokud by za této situace předseda Rady České televize nebyl přítomen, ano, nemohla by se podle novely rada vůbec scházet, jednat a jednoduše rozhodovat. Obdobná situace by nastala

samozřejmě i u Rady Českého rozhlasu, kde by rada byla až do prvního jednání bez místopředsedů a po vylosování by mohlo dojít k nové volbě, případně k převolení ve funkcích předsedy a místopředsedy.

Já jen musím říci, že jsem tady opravdu ve Sněmovně ještě nezažil, že bychom něco losovali, obzvlášť to dávali do důvodové zprávy zákona.

U členů Rady – c) – České televize také nelze vyloučit zpochybnění celého legislativního procesu, kdy chce vláda pětikoalice před volbou nového generálního ředitele v roce 2023 oslabit váhu jejich hlasů, a to na poslední chvíli. A znovu připomínám, že změna počtu členů Rady České televize není nijak odůvodněná. V předložené novele nevidím nic přínosného pro veřejnoprávní média. Z každého řádku je cítit, jak rychle byla napsána a jak se nikdo nezabýval reálným fungováním kontrolních orgánů veřejnoprávních médií. Vidím jen halabala maskované kroky vedoucí k ovládnutí a zasahování do jejich nezávislosti na úrovni rad. Sleduji neskutečné úsilí vlády prosadit změnou zákona za každou cenu a pomocí Senátu prosadit do televizní rady dalších šest členů reprezentujících vládní pětikoalici a těmto novým šesti členům zvoleným Senátem příští rok a šesti novým členům zvoleným letos ve Sněmovně naříditi, koho mají zvolit generálním ředitelem České televize. Letos si direktivní řízení už vyzkoušeli, když svým poslancům nařídili, jak mají hlasovat právě při volbě členů Rady České televize. Byli jsme toho svědky. My jsme se toho jako opozice nezúčastnili. Když neuspěli v tajné volbě, hodila za hlavu své zásady i ODS, která vždy tvrdila, že o personálních otázkách se rozhoduje v tajném hlasování a vládní poslanci si zde prosadili televizní radu k obrazu svému.

Novela, která tady leží, nezlepšuje a nezlepší stav veřejnoprávních médií. Neupravuje špatně nastavené vztahy mezi radou a generálním ředitelem ani nepřesnosti. Netvrdím to jen já, ale i radní a generální ředitelé České televize a Českého rozhlasu Petr Dvořák a René Zavoral. Loni v rozhovoru pro Hospodářské noviny řekl například generální ředitel České televize – cituji: "Přiznejme, není tento zákon formulačně jednoznačný." A dodal k Radě ČT – cituji: "Největší problém ale je, že se zabývají jednotlivostmi místo dlouhodobých strategií." Ctím nezávislost veřejnoprávních médií a velmi dobře chápu jejich roli, sám jsem pro ně pracoval, ale také sleduji, jak si každý z účastníků ohýbá zákon ve svůj prospěch.

Takže když začnu u generálního ředitele, který vloni v únoru řekl, že by se rada měla věnovat dlouhodobé strategii, tak to rada udělala a dělala to i dříve. Letos v lednu Rada ČT projednala dlouhodobé plány programového, technického, personálního a ekonomického rozvoje České televize na roky 2022 až 2026. Hned v úvodním slově Petra Dvořáka k této problematice čtu – cituji: "Česká televize bude schopna pokračovat ve vysílání programu ČT3, který z kvalitativního hlediska patří mezi nejúspěšnější stanice ČT." Datum 9. února 2022. Střih. Tisková konference Petra Dvořáka z 31. května 2022: České televize plánuje do roku 2024 škrty ve výši 910 milionů korun. To zahrnuje mimo jiné zrušení vysílání ČT3. Uvádím to ve zkratce jako příklad fungování televize, kdy generální ředitel volá po prodloužení možnosti například odpočtu DPH, aby Česká televize mohla vysílat ČT3, ovšem kvůli jednomu hlasu mediálně hlasité podporovatelky televize, která neprijde na jednání Sněmovny, a asi víme, o kterou paní režisérku se jednalo, tento návrh není schválen. Zákon o DPH odchází do Senátu, který to kvůli odpočtu DPH pro ČT vrací. Scházíme se tady málem na mimořádné schůzi, a nakonec, když televize získala odpočet na DPH, je schválen dlouhodobý plán, tak ze dne na den generální ředitel občanům oznámí škrty a propouštění?

To jsou věci, které bychom asi tady měli řešit místo toho, jakým způsobem ovládnout po vzoru Polska a Maďarska média veřejné služby. Toto bychom měli řešit, a to formou zákona. Ne to, zda televize zruší ČT3 nebo ČT2, ale jak je dlouhodobě řešeno fungování média veřejné služby, nebo médií, jak jsou nastaveny mechanismy mezi radou a generálním ředitelem, v jakém okamžiku rozhoduje generální ředitel a kdy musí své kroky projednat se zástupci veřejnost, tedy s členy rady, a nechat si své kroky schválit.

Přiznám se, že jsem nepochopil, co se od února do května odehrálo na Kavčích horách, že došlo k tak zásadnímu obratu. A na tiskové konferenci se nevyskytl ani pan generální ředitel. To, že koncesionářské poplatky nerostou, víme a s tím dlouhodobý plán počítal. Možná si generální ředitel vyděšen růstem nákladů i závazků uvědomil, že se musí pootočit kormidlem a že dlouhodobé plány by byly už po třech měsících nerealizovatelné a že by podle nich nebyl schopen sestavit rozpočet na příští rok, natož udržet provoz televize v roce 2023, kdy uvažuje o další obhajobě na postu generálního ředitele. Anebo možná také ne, to uvidíme.

Ale zpátky k zákonům o veřejnoprávních médiích. Každý z nás, kdo seděl v zastupitelstvu, ví, že o prodeji pozemku či územním plánu rozhoduje zastupitelstvo, že podle zákona musí přijít starosta obce třeba Bokovce i primátor Prahy na zastupitelstvo a tam získat hlasy a potřebné usnesení, aby mohl učinit další kroky. A je na nás, abychom ke spokojenosti posluchačů a diváků veřejnoprávních médií role, fungování a vztahy aktérů v zákoně správně a přesně nastavili, a to s ohledem na vývoj, který nastal v oblasti médií i veřejné služby samotné, abychom měli veřejnoprávní média, která budou svým divákům a posluchačům přinášet užitek. Abychom měli média, která si zachovají svou identitu, která budou rozvíjet, prodávat a dokumentovat naši kulturu v tom nejširším možném slova smyslu, která budou relevantní a respektovaná a která budou přinášet jedinečný obsah. Pouze takto, pokud budou originální, mohou v tomto globalizovaném světě médií a poskytovatelů informací a zábavy, kde se na značku a místo původu moc nehledí, uspět.

Tohle beru jako výzvu a základ pro práci na nové legislativě, nikoliv návrhy, možná nářky starších kolegů, kteří by si rádi zahlasovali o členech mediálních rad. Já osobně se dívám dál, než je hranice jednoho volebního období. I proto budu pokračovat dál jako předseda volebního výboru v dalších seminářích právě proto, abychom hlouběji pochopili, jakým způsobem fungují média veřejné služby a obecně média ve 21. digitálním století.

Proto mám tady samozřejmě výtku na pana ministra kultury, pana Baxu, protože vznikla samozřejmě nějaká iniciativa, která by se měla zabývat tou velkou novelou zákona o České televizi, ale nikdo z opozičních poslanců do této iniciativy nebyl přizván. Prozatím tam prostě nikdo není, pravděpodobně tam nikdo nebude, protože tato vládní pětikoalice, jak jsem teď tady vysvětloval, pokračuje v tom, že si chce média veřejné služby bačovat sama. Chce sama o tom rozhodovat, nechce vůbec žádný názor opozice, to znamená statisíců voličů, kteří dali svůj hlas opozici, chce jednoduše si tyto zákony prosazovat sama, svou silou, bez jakékoliv diskuse a bez jakéhokoliv příspěví jiných názorů. Nevěřím tomu, že v nějaké dohledné době bychom velkou novelu zákona o České televizi tady v Poslanecké sněmovně měli. Máme tady spoustu dalších problémů, které vždycky tu Českou televizi nějakým způsobem upozadí. I proto bychom měli na tom začít pracovat co nejrychleji, pokud bychom tady ještě něco takového diskutovat chtěli, a neměli bychom se zabývat právě těmito věcmi, které tady na mimořádné schůzi Sněmovny projednáváme.

Jsem skutečně zklamán. Jsem zklamán vládní koalicí. A pevně věřím, že tento návrh zákona neprojde. Proto navrhuji, a je to stanovisko klubu hnutí ANO, jeho zamítnutí v prvním čtení. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Máme tady hned několik faktických poznámek. Já jenom ještě z důvodu množících se dotazů chci upřesnit, že mezi třináctou a čtrnáctou hodinou dle dohody předsedů klubů bude pauza.

A načtu ještě, než dám slovo prvnímu přihlášenému, kterým je s faktickou ministr Baxa, omluvy, které mezitím došly. Kohoutek Tomáš se omlouvá do 16 hodin ze zdravotních důvodů, Síla Jan od 13.00 do 15.00 ze zdravotních důvodů a ministři Balaš Vladimír od 12.00 a do 14.00 z pracovních důvodů, Lipavský Jan z celého jednacího dne z pracovních důvodů a Síkela Jozef z celého jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní tedy přikročíme k faktickým poznámkám. Nejdříve je přihlášen pan ministr Baxa, následuje pan poslanec Lacina. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Děkuji panu předsedovi volebního výboru za velmi obsáhlý pohled na celou tuto problematiku. My jsme se o tom bavili v některých věcech detailně, v některých méně detailně osobně. A myslím, že je určitě mnoho témat, která i v pozdější diskusi, pokud bude zákon propuštěn do dalších čtení, budeme moci probírat ať už na půdě volebního výboru, nebo zde na plénu.

Chci vás ale, kolegyně a kolegové, ujistit o jedné věci. Já se, pane poslanče Juchelko, prostřednictvím paní předsedkyně Poslanecké sněmovny, omlouvám, ale vy, se mi zdá, že trpíte trošku jakousi vlastně obsesivní, tak jakoby obsesivní posedlostí vůči panu senátoru Smoljakovi, protože jste poměrně významnou část toho projevu věnoval detailnímu rozboru návrhů, které předkládal pan senátor Smoljak. Chci vás i všechny zde přítomné v sále i ty, co tuto debatu sledují, ujistit, že návrh, který předložilo Ministerstvo kultury, není návrhem pana senátora Smoljaka. Pan senátor Smoljak se bezpochyby v této věci intenzivně angažoval, dal nám nějaké podklady k tomu, určitě o tom diskutoval i s panem poslancem Lacinou. Ale opravdu chci všechny ujistit, že my jsme sem nepředložili jakýsi přemalovaný návrh pana senátora Smoljaka. Já si jeho iniciativy ve prospěch veřejnoprávních médií vážím, ale jeho návrh obsahoval některé části, s nimiž jsme my nesouhlasili, to je otázka mnohem detailnějšího vymezení podmínek, za kterých mohou jednotlivé organizace nominovat své zástupce, a tak podobně. Tak to jenom na obsesi panem senátorem Smoljakem u pana poslance Juchelky.

A pak chci zmínit ještě jednu důležitou věc. Co se týká těch jednotlivých přechodných ustanovení, tak my jsme vyhověli tomu návrhu, který předložila Legislativní rada vlády. Tak i to je důležité, aby tady zaznělo.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Váš čas vypršel, pane ministře. Budete se muset případně přihlásit znovu. Pan poslanec Lacina je nyní přihlášený, následuje paní poslankyně Mračková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Lacina: Děkuji za slovo. Jenom zdůrazňuji, že využívám této procedurální poznámky, abych ji oddělil od své role zpravodaje.

Já jsem se chtěl vyjádřit jenom k jedné věci z toho dlouhého proslovu pana poslance Juchelky, který mimo jiné zmínil, že se angažují ve vyplacení celého bonusu panu generálnímu řediteli za rok 2020. Skutečnost je taková, že já se angažuji v tom, aby Rada České televize dodržovala zákon. A jestliže hlasovala pěti hlasy z jedenácti a označuje to za většinu, tak je na to upozorňujeme, že to není v souladu se zákonem.

Chtěl bych říci, že volební výbor pod předsednictvím pana Aleše Juchelky třikrát přijal usnesení, kde upozorňoval Radu České televize na toto selhání, ale bohužel se nedomohl ničeho, protože Rada České televize pouze konstatovala, že už ve věci jednou rozhodla, a tím tu věc považuje za vyřešenou. Při té příležitosti mi obvykle pan předseda Rady České televize cituje rozhodnutí jednoho soudu, ale v úplně jiné kauze, to byla ta kauza, v níž Rada České televize odvolala svoji dozorčí radu. A nyní tu máme k dispozici rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, který konstatoval, že i toto rozhodnutí nebylo v souladu se zákonem, že bylo protizákonné. A to rozhodnutí Nejvyššího správního soudu prosím pěkně je konečné. Tak to jsem chtěl jenom doplnit k této věci. My bychom rádi, aby Rada České televize dodržovala zákon. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Nyní je přihlášena s faktickou poznámkou paní poslankyně Mračková Vildumetzová a následuje pan poslanec Jakob. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Chtěla bych poděkovat Alešovi Juchelkovi za jeho vystoupení v rámci novely zákona o České televizi a Českém rozhlasu. Mě velmi překvapuje, že Poslanecká sněmovna dnes na mimořádné schůzi projednává podle koalice nejdůležitější zákon, který se týká Rady České televize a Českého rozhlasu. Já jsem přesvědčena o tom, že občany trápí úplně něco jiného, a to je navýšení cen energií, navýšení cen potravin, navýšení cen pohonných hmot. A to, že my dnes se tady zabýváme touto novelou, ještě na mimořádné schůzi, kde si chcete navýšit počet radních z 15 na 18, mně opravdu nepřipadá v žádném případě vůči občanům absolutně korektní.

Zároveň mi nepřipadá absolutně korektní to, že předseda volebního výboru rozhodl, a vždycky to bylo pravidlem, že pokud se předkládal vládní návrh, tak zpravodajem byl opoziční poslanec. To, že to takto bylo předloženo a pak na organizačním výboru v uvozovkách silou hlasováním per rollam to bylo přehlasováno a dnes to tady bylo přehlasováno znovu, je další faul této koalice. Této koalice, která má ve svém programovém prohlášení napsáno, že bude spolupracovat s opozicí.

Proto mi dovolu, abych v tuto chvíli navrhla procedurální návrh, a to takový, aby zpravodajem byl ne tedy Martin Kolovratník, protože o něm hlasovat nemůžeme, ale Ondřej Babka, který je také členem volebního výboru. A požádala bych vás, abyste o tomto procedurálním návrhu dala bezprostředně ihned hlasovat. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Zazněl procedurální návrh na změnu zpravodaje. Já tedy musím o tomto návrhu vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, dát hlasovat. Přivolám tedy kolegyně a kolegy z předsálí. Všechny vás taktéž odhlásím, abychom se znovu přihlásili svými identifikačními kartami. Žádám vás tedy o přihlášení.

Vzhledem k tomu, že nejsme usnášeníschopní, tak nemůžu dát hlasovat. (V sále je zaplněna jen levá část lavic.) Jak vidíte na zařízení, tak není dostatek kolegyň a kolegů přítomných v sále, abychom mohli hlasovat, není dosaženo kvorum. Počkám tedy, jestli se ještě kolegyně a kolegové dostaví k hlasování v dostatečném počtu. Vzhledem k avizované pauze od 13 hodin, tak ta schůze v 13 hodin bude přerušena do 14 hodin. Nicméně nyní stále není dosaženo kvora. (Do sálu začínají přicházet koaliční poslanci.)

Pro nově příchozí poslankyně a poslance chci připomenout, že padl procedurální návrh, který dala paní poslankyně Mračková Vildumetzová, a tento návrh je na změnu zpravodaje tohoto projednávaného tisku. Stále není dosaženo kvora, takže hlasovat opravdu dát nemohu. A ještě stále nabíhají další přihlášení. Ještě jednou opakuji, že se jedná o změnu zpravodaje.

Já tedy zahájím hlasování, protože kvora již bylo dosaženo, a ptám se, kdo je pro, aby se zpravodajem tohoto tisku stal pan poslanec Kolovratník? (Babka?) Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno 103 přítomných, pro 36, proti 60. Návrh byl zamítnut.

Pokračujeme tedy dále. S faktickou poznámkou je nyní přihlášen pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 Jakob. Avizují, že za minutu by měla být vyhlášena přestávka. Prosím.

Poslanec Jan Jakob: Tak děkuju. Já se pokusím to stihnout. Vážené dámy, vážení pánové, tady ten návrh zákona je o tom, že zvyšujeme nezávislost mediálních rad. O co tady běží, a kolega Juchelka to tady jasně přiznal, běží tady o to, on říkal, že to bere, že to bere... (Někteří poslanci již odcházejí ze sálu.) Tak já poprosím o faktickou po pauze asi ještě jednou. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, je tedy 13 hodin. Myslím si, že sice obvykle býváme velkorysejší, ale evidentně kolegové z levé části spektra už by rádi pauzu. Takže já vyhláším přestávku na jednu hodinu do 14 hodin. A pan poslanec bude hned po jejím skončení mít možnost dokončit svoji faktickou poznámku, ze které mu zbývá zhruba jedna minuta 30 vteřin, a budeme pokračovat dále v tomto jednání.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Srdečně zdravím, přeji pěkné odpoledne. Je 14 hodin a opět můžeme pokračovat v našem jednání. Jenom zrekapituluji, jsme v obecné rozpravě, probíhaly faktické poznámky a k faktické poznámce hovořil pan poslanec Jan Jakob, pan předseda poslaneckého klubu TOP 09, a byl přerušen v průběhu a mám informaci, že mu zbývá čas minuta a půl. Takže prosím, pane poslanče, napočítáme to, aby to bylo spravedlivé.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, já budu pokračovat. Jak jsem říkal, ta novela zvyšuje nezávislost rad médií veřejné služby. Je to jednoznačné. Ty pokusy tady v minulosti byly, leč Sněmovnou přirozeně nikdy neprošly, protože Sněmovna si nechtěla toto právo (nechat) vzít. A oč tady dnes běží? Jsme tady svědky, nalijme si čistého vína, nám tady opozice vyčítá, že chceme ovládnout média veřejné služby, přitom ten návrh je zcela opačný. Asi podle sebe soudím tebe. A kolega Juchelka, prostřednictvím paní předsedající, se k tomu vlastně přiznal, že řekl, že to vidí dlouhodobě z hlediska i dalšího funkčního období. Takže je evidentní, že se opozice nechce vzdát toho práva, aby Poslanecká sněmovna mohla odvolat tyto rady. Nechce připustit, aby se ta volba diverzifikovala, rozdělila i do Senátu. Prostě asi počítají s tím, že jednou, nedej bože, kdyby se karty obrátily, tak tuto pravomoc chtějí mít. O to tady běží. My chceme zvýšit nezávislost médií veřejné služby, opozice naopak a bude tady za to bojovat. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, i za to dodržení času. A nyní je s faktickou přihlášen pan poslanec Aleš Juchelka, poté paní poslankyně Berenika Peřtová a poté opět pan poslanec Jakob je tam v pořadí. Takže prosím, pane poslanče, dvě minuty.

Poslanec Aleš Juchelka: Já moc děkuji, paní předsedající. Já začnu tedy odzadu. Pan poslanec Jakob pravděpodobně neví, o čem mluví, poněvadž Poslanecká sněmovna může už v tuto chvíli odvolávat rady, a dokonce se to stalo v minulém volebním období, kdy byla tady odvolána Poslaneckou sněmovnou paní radní Hana Lipovská. Takže může. A vy k tomu směřujete, poněvadž jste dvakrát podle toho starého zákona neschválili zprávy o činnosti České televize právě proto, abyste ty rady mohli tady vyměnit, pokud by se vám nepovedlo prosadit tady tento paskvil novely zákona o České televizi a Českém rozhlasu. Čtrnáctého září jsme měli výjezdní volební výbor v Ostravě. Je to jako záznam na webu Poslanecké sněmovny, můžete si to poslechnout i s celou argumentací, proč tady vládní koalice neschválila zprávu o činnosti České televize za minulý rok. Ten argument tam zazněl jednoznačně: protože nebyl schválen bonus generálnímu řediteli. Respektive podle vládní koalice byl schválen nezákonně, jak tady říkal pan poslanec Lacina, vaším prostřednictvím.

Jenomže pan poslanec Lacina, vaším prostřednictvím, není soudce. Nemůže jenom tak si říct, co bylo zákonné, co bylo nezákonné. Je to zákonodárce, ale není to žádný soudce. Pokud pan generální ředitel chce, aby mu byl vyplácen celý bonus, tak určitě ať podá k soudu žalobu a určitě to soud nějakým způsobem rozhodne. Ale aby tady poslanci byli soudci a zákonodárci aby byli soudci, tak to se vracíme před rok 1989, a to si pan Lacina moc, moc plete, jakým způsobem se má zákonodárce a soudce chovat. 14. 9. je tam celý záznam a jedná se jenom o to,

že velkého obhájce bonusu generálního ředitele má právě generální ředitel v panu poslanci Lacinovi. (Předsedající: Čas.) To je celé. Jde o peníze.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A jenom pro informaci, je tady nyní pět přihlášek k faktickým poznámkám. Jako první je nyní v pořadí paní poslankyně Berenika Peřtová. Nevidím ji v sále, čili v tuto chvíli poznámka propadá. A vzhledem k tomu, že pan poslanec Jakob reagoval, tak předpokládám, že chce reagovat ještě na jiného řečníka. Jste v pořadí, jste tam přihlášen. Jste nyní v pořadí, pane poslanče. A připraví se paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji. Já musím zareagovat na kolegu Juchelku, který tvrdí, že nevím, o čem mluvím. Mám obavu, že je to naopak, že on neví, o čem mluví. V tom návrhu zákona je to, že Poslanecká sněmovna nebude moci odvolávat celou radu poté, když neschválí dvě výroční zprávy, a to je dobře. A to, co probíhalo na výboru, že jsme shodou okolností dvě zprávy nepřijali, nebo doporučili Sněmovně nepřijmout, tak já za sebe nevidím v tom důvod, že by pak měla být ta rada odvolána, to je další krok. To, proč jsme to doporučili, tak je obsah těch dvou zpráv, kde jsou velmi zásadní problémy, které na tom výboru byly pojmenovány.

A musím se ohradit proti tomu, co tady ještě padlo. Samozřejmě že nejsme soudci. My rozhodně tady nikoho soudit nechceme. Ale proběhl soud a ten jasně rozhodl. Tečka.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A nyní paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová, připraví se pan poslanec Robert Králíček. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážená paní místopředsedkyně, já děkuji za slovo. Já bych především chtěla reagovat na to procedurální hlasování, které tady proběhlo před 14. hodinou, a chtěla bych vůči tomu hlasování dát námitku, která spočívá v tom, že vy jste v tu chvíli nepředsedala této Poslanecké sněmovně, ale předsedala paní Markéta Pekarová Adamová, která dala hlasovat o změně zpravodaje na Martina Kolovratníka. Ale můj návrh byl na změnu zpravodaje, a to na Ondřeje Babku. Takže bych vás požádala, abyste dala hlasovat o tom návrhu, který jsem tady přednesla. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji. Zaznělo to. Já tedy zagonguji, je to tedy procedurální návrh námitky. Zagonguji, přivolám kolegyně a kolegy do sálu. A zopakuji, co zaznělo. Ještě jednou přivolám. Zazněla tedy námitka, že byl podán návrh na jiné hlasování, a sice ne na změnu zpravodaje na pana poslance Kolovratníka, ale na pana poslance Babku. Všechny odhlásím. Poprosím, přihlaste se znovu vašimi identifikačními kartami.

A ještě jednou zopakuji. Hlasujeme o procedurální námitce paní poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové k tomu, že se hlasovalo o jméně zpravodaje. Měl to být pan poslanec Babka podle paní poslankyně, hlasovalo se o panu poslanci Martinu Kolovratníkovi.

Myslím, že je všem jasné, o čem budeme hlasovat. Kdo je pro tuto námitku, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti této námitce?

V hlasování číslo 6 bylo přihlášeno 102 poslanců a poslankyň, pro bylo 51, proti 26. Výsledek je, že toto nebylo přijato. Tato námitka byla zamítnuta.

My se tím vracíme do těch přihlášených faktických poznámek, kde aktuálně je přihlášen pan poslanec Robert Králíček, připraví se se svou faktickou pan zpravodaj Jan Lacina. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Robert Králíček: Já bych chtěl reagovat na pana předsedu Jakoba. Mně se strašně líbí, jak on tady ten návrh obhajuje a říká, že pan Juchelka o něm nic neví, a jediné, co tam vyzdvihuje, že už Poslanecká sněmovna nebude mít možnost odvolávat radní. No jasně, protože vy si je teď rozšíříte a zvolíte si tam pohodlnou většinu, tak tu pravomoc Poslanecké sněmovně seberete. A když je to tak sněhobíle perfektní, tak proč jste neměli ani tu odvahu dát zpravodaje Martinu Kolovratníkovi? Vy jste si to posichrovali. Chováte se jako za totality! (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan zpravodaj. Poté s faktickou se hlásí pan poslanec Juchelka. Prosím.

Poslanec Jan Lacina: Děkuji za slovo. Já se musím ohradit proti tvrzení pana Juchelky, že si hrajeme na soud. Jako volební výbor si nehrajeme na soud. My ale chceme, aby Rada České televize rozhodovala v souladu se zákonem. A jestliže jich je 11 a hlasují pětičlennou většinou a označí to za prohlasované, tak já umím počítat, na to bych ani nepotřeboval chodit na střední školu. Na to, abych věděl, že 5 z 11 není většina. Jediný nástroj, jak to volební výbor může dát Radě České televize najevo, je neschválení výroční zprávy a to jsme také učinili.

Ještě bych tedy udělal lehkou poznámku. Pan Kolovratník – který měl ambici, stejně jako já, stát se zpravodajem tohoto tisku, a s panem Juchelkou, s tím jsme to řešili dlouhé hodiny, čili nebylo to tak, že jeden někoho určil a druhý by se tam do toho potom nacpal – tak je stínovým ministrem dopravy, prosím pěkně, s tímto vzděláním. Moje vzdělání jsou mediální studia a byl jsem ve vládním týmu Pirátů a Starostů právě na kulturu, média a cestovní ruch. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní se svou faktickou poznámkou pan poslanec Aleš Juchelka. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Já taktéž děkuji. Nejdříve k tomu, že vládní koalice 14. 9. – a všichni jsme na tom volebním výboru byli, všichni jsme, kteří tam patří, tam samozřejmě mohli být a ti, kteří ne, tak si mohou poslechnout záznam. Není pravda, pane Jakobe prostřednictvím vaší paní předsedající, že jste hlasovali o doporučení na nepřijetí zprávy o činnosti České televize kvůli jejímu obsahu. Naopak tam několikrát na záznam zaznělo, že jste se zprávou o činnosti České televize spokojeni, ale že tak jak říká pan poslanec Lacina, vašim prostřednictvím, nemáte prý jinou páku na to, jakým způsobem potrestat Radu České televize. Takže neříkejte, že jste nesouhlasil s obsahem zprávy o činnosti, protože tím urážíte všechny zaměstnance České televize. Všechny ty, kteří se na té zprávě podíleli, která je skvělá, úžasná, vymazlená, pravdivá. A děláte to jenom kvůli tomu, že nebyl schválen bonus generálnímu řediteli, nebo jak vy říkáte, proti zákonu.

Pokud se nemá odvolávat rada jako celek, to je úplně jedno, tady budeme prostě o deset minut déle. No a když budete chtít odvolat radu jako celek, tak odvoláte jednotlivé radní. Paní radní Lipovská takhle odvolána byla, takže vy tu páku máte. Můžete na volebním výboru říct "odvolávám tohoto radního" a Poslanecká sněmovna vám to nějakým způsobem potvrdí.

Žádnou obsesi vůči panu Smoljakovi nemám, ale nalijme si čistého vína, pane ministře, jak to je. Vy jste nepřišel s tím: já budu dělat malou novelu zákona o České televizi, hop, pojďme všichni do toho. Ne, vy jste byl tlačěn svými koaličními kolegy a takhle jste to prostě a jednoduše udělal a prosadil.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Další je s faktickou přihlášená paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Poté opět pan poslanec Robert Králíček a dále ještě tři další kolegové a kolegyně. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já bych jenom k tomu předešlému hlasování chtěla říct následující. Já jsem nedala námitku proti postupu předsedající. Já jsem upozornila na to, aby proběhlo nové hlasování o návrhu, který tady byl špatně přednesen předsedajícím, který předsedal v tu chvíli Poslanecké sněmovně, což byla Markéta Pekarová Adamová. Takže váš postup nebyl správný. Vy jste měla dát hlasovat o tom správném návrhu, který jsem tady navrhla, a ten návrh zněl, aby došlo ke změně zpravodaje na Ondřeje Babku, a znovu vás vyzývám, abyste o takovémto návrhu dala hlasovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Takže to беру jako procedurální návrh. Zagonguji a přivolám kolegyně a kolegy do sálu. K tomu procedurálnímu návrhu chce s přednostním právem... (O slovo se hlásí poslanec Jakob.) Pan kolega může případně vznést protinávrh.

Poslanec Jan Jakob: Já mám za to, že paní předsedající postupovala správně. V té vaší řeči zaznělo, že podáváte návrh proti špatnému postupu předsedající, která předsedala před tou pauzou. Takže ten návrh zazněl zcela jistě... nebo byl postup správný. Samozřejmě když dáte ten návrh na změnu zpravodaje, tak o něm budeme hlasovat. Já jenom pevně věřím, že tady nebudeme celé odpoledne schvalovat pořád dokola návrhy o změně zpravodaje. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Nezazněl prosím protinávrh. To jenom že jsem předpokládala, že by byl. Takže přistupujeme tedy zase k odhlášení všech. Prosím, přihlaste se opět vašimi hlasovacími kartami.

Jenom zopakuji, zazněl tedy návrh hlasovat de facto o změně zpravodaje, aby se zpravodajem stal pan poslanec Babka.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh na změnu zpravodaje? Kdo je proti návrhu na změnu zpravodaje?

V hlasování číslo 7 bylo přihláшено 106 poslanců a poslankyň, pro 47, proti 53. Tento návrh na změnu zpravodaje byl zamítnut.

My se opět... (O slovo se hlásí poslankyně Peštová.) Jestli to je k hlasování...

Poslankyně Berenika Peštová: Já dávám námitku na to, jakým způsobem vedete tuto Sněmovnu. Jestliže vystoupí pan poslanec Jakob a nedá tady protinávrh a mluví celou dobu, než doběhnou ostatní poslanci, tak je to špatně. To znamená, že já dávám námitku na to, jakým způsobem vedete Poslaneckou sněmovnu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Ano, to je samozřejmě vaše právo. Takže já opět zagonguji, pokud by někdo opustil sál. Přivolávám kolegy poslance a poslankyně k hlasování.

Zahajuji hlasování o přednesené námitce vůči mému postupu. Kdo je pro tuto námitku, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti této námitce?

V hlasování číslo 8 bylo přihláшено 120 poslanců a poslankyň, pro 50, proti 69. Tato námitka nebyla přijata.

Nyní předpokládám, že se můžeme vrátit do rozpravy, kde je nyní přihláшено pět kolegů a kolegyn s faktickými poznámkami k předchozímu průběhu rozpravy. Jako první je na řadě se svou faktickou paní poslancem Robert Králíček, připraví se paní poslankyně Berenika Peštová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robert Králíček: Jenom jsme svědky toho, jak si tu koalice překládá jednací řád a dělá si s námi, co chce.

Ale já bych reagoval na pana Lacinu. On se nejenže pozicuje do role soudce, ale nyní nově i do pozice kádrováka. Takže se vracíme před rok 1989. On nám bude kádrovat, bude kádrovat, rozhodnutí pana předsedy volebního výboru, že jmenuje někoho, kdo se dvacet let zabývá médií, kdo byl ředitelem Českého rozhlasu východočeského regionu. Ale prostě budou se kádrovat, a když se nám to nebude líbit, poběžíme žalovat paní předsedkyni a ona nás potom tím zpravodajem přece jenom jmenuje. Tak to je ta nová politická kultura. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Nyní se svou faktickou paní poslankyně Berenika Peštová, připraví se paní poslankyně Nina Nováková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Berenika Peštová: Já jsem také chtěla zareagovat na pana zpravodaje. Já jsem totiž nepochopila moc tu připomínku, kterou zde měl, to znamená, jak jste tady zmínil, kdo co dělal nebo nedělal a kdo je v tom odborníkem nebo není odborníkem. Tak byste mi tedy možná rozklíčoval, jakým způsobem a podle jakého klíče se sestavovala tato vláda. Tak tam nevidím moc odborníků a řídí ministerstva, s kterými nemají vůbec nic společného. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Mezi poslanci prosím o oslovování mým prostřednictvím. Nyní je se svou faktickou přihlášena paní poslankyně Nina Nováková. Dále se může připravit pan poslanec Aleš Juchelka.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, mám tady tři poznámky. Pan kolega Juchelka, vaším prostřednictvím, neustále rozpítává, jak probíhala debata v Ostravě na jednání volebního výboru 14. 9. 2022 a že všichni jsme kvůli nějaké odměně nedoporučili schválení výroční zprávy. K tomu mám dvě poznámky. Já jsem opakovaně, a na každém volebním výboru to říkám, že nejsem spokojena s tím, jak jsou vyřizovány stížnosti. A vždycky se ptám, zda je dostatečný tlak na vedení, na ředitele České televize, aby se těm stížnostem věnoval. To byl důvod, proč jsem zpochybnila tu výroční zprávu.

Druhá věc je, že chválit práci ředitele a chválit zpracování výroční zprávy jsou dvě odlišné kategorie.

Třetí věc. Pan poslanec Juchelka té věci rozumí, a proto mě mrzí, že tady záměrně neustále kritizuje Poslanecké sněmovně nepředložený návrh velké novely. Ta byla pro mě neakceptovatelná. Kritizovala jsem ji, už když se o ní mluvilo na výboru v Senátu. A tu novelu nikdo nepředložil. My se teď máme bavit o tom, o čem máme v budoucnu hlasovat.

A ta poslední věc, ta se týká možnosti odvolání rady. Jde o to, že každá z komor ponese odpovědnost za práci toho příslušného počtu radních, a ponese za ně odpovědnost v tom smyslu, že v případě, že nebudou pracovat dobře, má šanci je odvolat. A zase se to míchá s tím, že není možné podle této malé novely (Předsedající: Čas.), aby byla odvolána rada jako celek, neboli kontinuita –

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Čas prosím. Moc se omlouvám, musím dodržovat čas všem stejně. Moc se omlouvám, ale je to tak. Potřeba (?) je pan poslanec Aleš Juchelka, připraví se pan poslanec Stanislav Berkovec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Aleš Juchelka: Tak já jenom dokončím tu svou obsesi panem senátorem. Tak to není. Pan senátor tady připravuje několik let nový mediální návrh zákona. Je v tom velmi aktivní. Určitě jste se z toho, pane ministře, inspiroval. Nebylo to tak, že vy jste byl jako ministr kultury, nebo vaše ministerstvo, tím iniciátorem tady této malé novely zákona o České televizi. Prostě tak to není. Jste tady ve vleku aktivistických poslanců. Ti za vámi přišli, řekli, jak to bude. Máte nějakou vládní dohodu, já to respektuji, a samozřejmě že podle toho jednáte. Ale neříkejte nám tady, že když je ta hlavička na tom zákoně, že to je Ministerstvo kultury, že jste to připravovali od A do Z. Není to tak.

Paní kolegyně Nina Nováková, prostřednictvím vaším, tady říkala něco ohledně volby, odvolávání těch radních. To už se může samozřejmě opravdu teď v tuto chvíli. Nemusíte to dělat novou novelou zákona. Mně tady prozatím nikdo nevyšvětlil, proč je návrh, který říká, že má mít Rada České televize o tři mandáty víc, proč to vládní koalice dělá, proč má být osmnáctičlenná rada České televize, sudý počet, a proč má být devítičlenná Rada Českého rozhlasu, lichý počet. Co je k tomu vede? Proč? Proč nemůže být třeba devítičlenná rada České televize úplně stejně jako Českého rozhlasu? No protože jednoduše tam jde o tu volbu ten příští rok. Proč tady máme mimořádnou schůzi Sněmovny? Ne proto, že by to byla legislativa, která tak strašně spěchá, protože se nám zdražují energie, voda, potřebujeme windfall tax a tak. Ne. My tady máme jenom tedy tuto mimořádnou schůzi ve výborovém týdnu z toho důvodu, že si chcete pohlídat volbu generálního ředitele příští rok. To je prostě očividné, je to jasné. Proto na to spěcháte.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Nyní se přihlášen s faktickou pan poslanec Stanislav Berkovec, kterého nevidím přítomného v sále, takže není tady, čili propadá faktická. A tím jsme vyčerpali faktické a můžeme se vrátit do obecné rozpravy k řádně přihlášeným. Co se týče přihlášek, tak ještě tady mám, pokud se nemýlím, s přednostním právem přihlášeného pana místopředsedu klubu SPD Radka Rozvorala, který je dnes pověřen tím přednostním právem za klub. Takže prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, ve svém vystoupení bych se rád vyjádřil k dnes projednávanému vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů. Za poslanecký klub hnutí SPD zde konstatuji, že tento vládní návrh zákona v žádném případě nepodpoříme a máme k němu celou řadu výhrad. (Jsme) rezolutně proti tomu, aby se rozšiřoval počet radních a aby třetinu radních volil nově i Senát.

Jak se uvádí v důvodové zprávě tohoto návrhu zákona, zákon o České televizi i zákon o Českém rozhlasu byly přijaty již v roce 1991 a od té doby několikrát novelizovány. Pokud jde o systém volby a odvolávání rady České televize, byl zásadním zákon č. 39/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a o změně některých dalších zákonů. Tímto zákonem byl počet členů Rady České televize zvýšen z 9 na 15 a nově byl stanoven způsob podávání návrhů kandidátů na členy Rady České televize. Poslanecké sněmovně tyto návrhy předkládaly organizace a sdružení představující kulturní, regionální, sociální, odborové, zaměstnavatelské, náboženské, vzdělávací, vědecké, ekologické a národnostní zájmy ve stanovené lhůtě po zveřejnění výzvy předsedy Poslanecké sněmovny k předložení návrhu. Zákonem byl současně novelizován zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím

řádu Poslanecké sněmovny, v němž byl pro účely volby členů Rady České televize zřízen volební výbor. Uvedená změna zákona o České televizi rovněž upravila obměnu třetiny členů Rady České televize vždy po dvou letech.

Obdobná změna byla provedena v zákoně o Českém rozhlasu zákonem č. 192/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a o změně dalších zákonů. Počet členů Rady Českého rozhlasu byl zachován v počtu 9 členů. Systém navrhování kandidátů na členy rady a obměna třetiny členů vždy po dvou letech byly upraveny obdobně jako u Rady České televize. Současně byla rozšířena působnost volebního výboru Poslanecké sněmovny i na volbu členů Rady Českého rozhlasu.

Jak se dále uvádí v důvodové zprávě, hlavním cílem navrhované právní úpravy je umožnit, aby členy Rady České televize a Rady Českého rozhlasu volily obě komory Parlamentu České republiky. Parlament jako celek je reprezentantem veřejnosti. Jeho členy jak do Poslanecké sněmovny, tak do Senátu volí veřejnost jako své zástupce k výkonu moci zákonodárné a k výkonu zákonem svěřených pravomocí.

Principem navrhované právní úpravy je dosáhnout ve vztahu k volbě a odvolávání členů rad veřejnoprávních médií zapojení obou komor Parlamentu. Jejich členové jsou voleni odlišnými systémy a ve svém celku tak představují komplexní reprezentaci občanů České republiky. Ve vztahu k subjektům, které podle zákona o České televizi a podle zákona o Českém rozhlasu navrhuje Poslanecké sněmovně kandidáty na členy rad, se navrhuje posílit reprezentativní prvek takových subjektů a nově stanovit časovou podmínku jejich existence. Bude tak zajištěna žádoucí reprezentativnost kandidátů navrhovaných na členy Rady České televize a Rady Českého rozhlasu.

Dále se v důvodové zprávě píše, že kromě příslušné změny právní úpravy, která zajistí zapojení Senátu do ustavování Rady České televize a Rady Českého rozhlasu, je účelem předloženého návrhu zákona zajištění žádoucí reprezentativnosti kandidátů navrhovaných na členy Rady České televize a Rady Českého rozhlasu. Toliko z důvodové zprávy.

Hnutí SPD je rozhodně proti tomu, aby byl Senát nějakým způsobem zapojen do ustavování Rady České televize a Rady Českého rozhlasu, neboť nové senátory volí v průměru necelá pětina oprávněných voličů, což rozhodně neukazuje na to, že mohou rozhodovat v zájmu všech našich občanů. Uvedu konkrétní příklad ze senátních voleb, které proběhly v říjnu roku 2022, a volilo se 27 nových senátorů, tedy třetina z celkového počtu 81 senátorů. Volební účast v druhém kole byla pouze 16,7 %. V letošních volbách do Senátu to bylo 19,4 %.

Všem zde přítomným je zcela jasné, jakou moc mají média a jak je lze využít k tomu, aby propagovala zájmy určitých politických subjektů. To se týká hlavně zpravodajských pořadů. Naše hnutí dlouhodobě upozorňuje na to, že hlavní zpravodajské pořady vysílané Českou televizí jsou cíleně připravovány na to, aby přednostně prosazovaly zájmy současné vládní koalice a vychvalovaly Evropskou unii. To je pro naše hnutí SPD nepřijatelné a v rozporu se zákonem o České televizi. Zákon České národní rady č. 483 ze dne 7. listopadu 1991 o České televizi cituje v § 2 a v § 3 svoje poslání a hlavní úkoly. Nyní si dovoluji ty nejdůležitější připomenout.

V § 2 se uvádí:

Odst. 1: Česká televize poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů, popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb na celém území České republiky za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovávat mediální pluralitu.

Odst. 2: Hlavními úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání jsou zejména

a) poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů,

b) přispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky,

c) vytváření a šíření programů a poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ, národní totožnost, sociální původ, věk nebo pohlaví tak, aby tyto programy a pořady odrážely rozmanitost názorů a politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů, a to s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti,

d) rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky včetně příslušníků národnostních nebo etnických menšin,

e) výroba a vysílání zejména zpravodajských, publicistických, dokumentárních, uměleckých, dramatických, sportovních, zábavných a vzdělávacích pořadů a pořadů pro děti a mládež.

To jsem vám představil základní úkoly a poslání České televize, kde jediným subjektem, který na to dohlíží a má za úkol to kontrolovat, je Rada České televize, viz § 4 uvedeného zákona. V § 4 se uvádí: Orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize, je Rada České televize. Rada má 15 členů. Členy rady volí a odvolává Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky tak, aby v ní byly zastoupeny významné regionální, politické, sociální a kulturní názorové proudy. V § 5 (správně v § 4 odst. 5) se uvádí: Rada je ze své činnosti odpovědná Poslanecké sněmovně.

A to v současné době také vypovídá o tom, že si je současná vládní koalice plně vědoma toho, že bude mít zpravodajské pořady pod kontrolou. To naše hnutí SPD zásadně odmítá a dlouhodobě také prosazujeme, aby Nejvyšší kontrolní úřad mohl kontrolovat hospodaření České televize i Českého rozhlasu. Tyto instituce získávají peníze od občanů formou koncesionářských poplatků, respektive poplatků za vlastnictví a užívání televizního a rozhlasového vysílání. Tuto povinnost ukládá uživatelům televizních a rozhlasových přijímačů zákon. Je tedy logické, aby občané dostali informace, jak s těmito nemalými finančními prostředky uvedené instituce hospodaří, a též by měly být veřejnosti dostupné informace o platech vedoucích zaměstnanců těchto institucí, a to včetně jejich odměn – to se automaticky vztahuje i na generálního ředitele – a volených radních a členů dozorčí komise České televize. Veřejně přístupné by měly být i smlouvy uzavřené Českou televizí se subjekty, které poskytují své služby České televizi.

Pro informovanost zmíním stav hospodaření. Český rozhlas má pro rok 2022 plánovaný vyrovnaný rozpočet ve výši 2,2 miliardy korun, kdy největší část činí příjmy za rozhlasové poplatky, což je okolo 90 %. Rozhlas eviduje přibližně 3,8 milionu přihlášených rozhlasových přijímačů. Česká televize letos hospodaří s rozpočtem 7,2 miliardy korun, což je o 235 milionů více, než byl loňský rozpočet. Počty jejich zaměstnanců se dlouhodobě pohybují kolem 2 900. Česká televize dle vyjádření generálního ředitele chystá propouštění a rovněž je prý nucena zrušit nejnovější program ČT, stanici ČT3, která přestane od ledna 2023 vysílat. Do roku 2024 musí televize veřejné služby ušetřit 910 milionů korun a jiné řešení než zvednout koncesionářské poplatky za užívání televizního vysílání generální ředitel Petr Dvořák nevidí. Dvořák tuto nejvyšší pozici v České televizi vykonává od roku 2011 a jenom na odměnách si přilepšil o desítky milionů korun. Kdyby byl opravdu dobrým manažerem, tak by zajisté našel způsob, kde peníze ušetřit tak, aby bylo zachováno poslání České televize, které jsem zmínil v tomto projevu. Ono totiž zvednout koncesionářské poplatky je tím nejjednodušším způsobem, jak získat další peníze do instituce, aniž by to management České televize stálo nějaké úsilí. Apelují (?) se zvýšením této částky ze současných 135 korun na 150 korun.

Hnutí SPD je ale jiného mínění a již v roce 2020 jsme v Poslanecké sněmovně zařadili novelu zákona, aby koncesionářské poplatky České televizi a Českému rozhlasu nemuseli platit starobní důchodci, invalidní důchodci a rodiče samoživitelé. Domníváme se, že právě těmto skupinám obyvatel by měl stát zlevňovat život, nikoliv jim ukládat poplatky, a to s tím, že i tyto

skupiny obyvatel mají právo na službu veřejnoprávních médií, a to zdarma. Osvobození seniorů, invalidů a dalších osob s nízkými příjmy nijak zásadně neovlivní příjmy obou společností, které je navíc mohou lehce nahradit jednak úsporami, nebo zahájením výroby kvalitních pořadů, prodejem dalších subjektů (?) na trhu. To je názor hnutí SPD na výši koncesionářských poplatků České televizi a Českému rozhlasu.

Nyní přejdu k tomu, jak tato veřejnoprávní média plní velmi důležitou úlohu v poskytování nezkrácených a nezaujatých informací v souladu se zajištěním demokracie. Že tomu tak není, dokladuje celá řada stížností a podnětů k prošetření na Českou televizi. Z velkého množství těchto stížností připomenu jen některé. Asi většina z vás dostala dopis od pana Jiřího Vlčka, který zastupuje rodiče poškozené pořadem Infiltrace: Obchod s nadějí. V dopise vyjadřuje, co je vlastně veřejná služba, kterou má Česká televize poskytovat. Dále si dovoluji citovat část ze zasláného dopisu. Cituji: Právě v těchto dnech podáváme na Radu České televize obsáhlou stížnost dokladující, že Česká televize v minulosti selhala v tom, jaká pravidla by měla veřejnoprávní instituce dodržovat. Nejprve s pomocí skryté kamery šmírovala naše nezletilé děti s poruchou autistického spektra při terapiích, sestříhala pořad plný polopравd, který skrytě strnil jedné zájmové skupině, nechala stříh pořadu uniknout do nepovolaných rukou, pořad odvysílala v rozporu s předběžným opatřením soudu a v průběhu tohoto všeho ignorovala veškeré naše snahy o nápravu nebo alespoň o dialog. Podrobnosti o našem případě najdete na adrese www.infiltrace.cz. V současné době nemáme jinou možnost než vést s Českou televizí v této věci dva soudní spory. Konec citátu.

Dále pan Vlček v dopise uvádí: Vážený pane poslanče, rádi bychom vás požádali, zda byste zvážil, je-li na místě od tak významné instituce, jako je veřejnoprávní televize, požadovat ze všeho nejdříve zachování pravidel novinářské etiky, dodržování vlastního kodexu, respektování závěrů soudů a respektování zákona na ochranu osobních údajů. Z našeho pohledu je jinak velmi těžké před občany obhájit, že by měli v dnešní už tak složité době přispívat na provoz České televize více než doposud.

Nyní bych zmínil jen některé případy z velkého množství, kdy Česká televize porušovala v minulosti zásady objektivity zpravodajských pořadů. Případ první. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání upozornila Českou televizi, že se počátkem dubna roku 2021 v pořadu Newsroom ČT24 dopustila porušení zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Informovaly o tom Novinky.cz. Pořad Newsroom se snaží mentorovat ostatní média v zemi, jak se má správně dělat žurnalistika. Šlo o pořad, v němž ČT házela špínu na předsedu hnutí SPD i další členy SPD. Pak také například na Daniela Landu, Janka Ledeckého a další osobnosti, že šíří dezinformace. Takže se naopak spíš ukazuje, že dezinformace šíří sama Česká televize. V pořadu se dne 5. dubna 2021 objevil příspěvek nazvaný Nejvýraznější čeští dezinformátoři v době pandemie. Podle Rady pro rozhlasové a televizní vysílání byly tehdy zveřejněné žebříčky osob, které vycházely z analýz think-tanku Evropské hodnoty, prezentovány jednostranně. Rada na konto příspěvku České televize konstatovala, že v něm nezazněly názory odborníků, kteří v dané otázce zastávají odlišná stanoviska. Provozovatel tím divákům neposkytl objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů, uvádí usnesení z jednání, které se konalo 5. května.

Případ druhý. Předseda Rady České televize Pavel Matocha v článku pro Českou pozici vysvětlil, proč tento kontrolní orgán veřejnoprávní televize byl nucen také konstatovat, že v případě reprezentace SPD ve vysílání porušuje Česká televize zákon. Tato fakta doložil i grafy. Uvedené grafy poskytla Radě ČT Česká televize a vycházejí z výzkumu společnosti Media Tenor. Rada České televize na základě dat od ČT konstatovala, že prostor věnovaný SPD v politickém zpravodajství, zejména v politických diskusích, diskusních pořadech je vzhledem k jejím volebním výsledkům i k počtu voličů, které reprezentuje, neadekvátně nízký. Prostor SPD ve zpravodajství a diskusních pořadech České televize ve srovnání s ostatními politickými stranami a hnutími je možné označit za neadekvátní vzhledem k zastoupení této strany

v Poslanecké sněmovně, stojí též v závěru výroční zprávy za rok 2020, kterou schválili členové Rady České televize.

Případ třetí. Česká televize dne 8. srpna 2020 v pořadu 168 hodin, který vede aktivistka Nora Fridrichová, odvysílala další účelově zmanipulovanou reportáž, ze které jednostranně vyplynulo, jak je prý návrh SPD na zrušení inkluze ve školství odsouzeníhodný. Reportáž ČT byla udělaná schválně tak, aby to lživě vypadalo, že je SPD proti zdravotně postiženým dětem. Přitom je opak pravdou. Hnutí SPD prosazuje zrušení stávajícího pojetí inkluze ve školství a zároveň podporujeme co nejkvalitnější výuku zdravotně postižených dětí ve speciálních školách, kde je jim zajištěna špičková odborná péče. Způsob inkluze v českých školách poškozují kvalitu vzdělání jak dětí v běžné výuce, tak i dětí se speciálním přístupem. Inkluze poškozují kvalitu vzdělání zdravotně postižených dětí.

Špičkovou úroveň českého speciálního školství obdivovali i ve světě. Zpackanou inkluzi, která zásadně poškodila české školství, prosadila v minulém volebním období ministryně školství Kateřina Valachová za ČSSD za souhlasu tehdejší koaliční vlády ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL. V reportáži ČT vystoupili za veřejnost tři rodiče zdravotně postižených dětí, kteří podporují inkluzi, a jeden psycholog, který označil návrh SPD dokonce za rasistický. V reportáži nezazněl ani jeden názor rodičů či odborníka, kteří s inkluzí nesouhlasí. To je vyváženost v podání České televize. Televize pouze poplivala našeho kandidáta do Senátu v Brně a zároveň ředitele speciální střední školy Mgr. Tomáše Anderleho, který je na slovo vzatým odborníkem. Ovšem jeho odborné zdůvodnění našeho návrhu neodvysílala. Musím říct, že tyhle neustálé podvody a manipulace České televize za veřejné peníze už opravdu přesahují všechno.

A poslední, čtvrtý příklad je z nedávné doby. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání na svém zasedání dne 9. srpna tohoto roku pokárala Českou televizi kvůli pořadu 168 hodin, konkrétně za reportáž o manželství pro osoby stejného pohlaví odvysílanou 12. června. Veřejnoprávní televize podle rady nezajistila, aby v tomto politicko-publicistickém pořadu bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti. Další odfláknutá novinářská práce publicistiky České televize, tak zněl výrok Rady pro rozhlasové a televizní vysílání na publicistický pořad ČT 168 hodin ze dne 12. června, který se v jedné ze svých reportáží zabýval takzvaným manželstvím pro všechny. Ve skutečnosti se nejedná o všechny, již tento název je manipulativní. Podle členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání tento pořad moderovaný Norou Fridrichovou nedodržel ani ty nezákladnější standardy novinářské práce, to znamená objektivitu a vyváženost, a spíše připomínal aktivistické vysílání. To samozřejmě neodpovídá nárokům kladeným na publicistický obsah veřejného média.

Jak čerstvě uvedla vysílací rada, v reportáži byla problematika možného uzákonění manželství pro osoby stejného pohlaví prezentována nevyváženě ve prospěch uzákonění takových manželství. Podle RRTV se tak jedná o porušení ustanovení § 31 odst. 3 zákona číslo 231 z roku 2001, který stanoví, že provozovatel vysílání je povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, případně jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti. Reportáž byla pojata způsobem, který schvalování uzákonění manželství osob stejného pohlaví představuje v pozitivním světle jako správný přístup, kdežto názory a argumenty odpůrců těchto manželství prezentuje jako zastaralé a v dnešní době nepřijatelné. Provozovatel vysílání tak nezajistil, aby v tomto politicko-publicistickém pořadu bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání také podle tiskové zprávy na zasedání 9. srpna vyhodnotila celkem 17 stížností diváků a posluchačů, vydala 9 upozornění na porušení zákona a rozhodla o zahájení jednoho správního řízení.

Na závěr mého vystoupení ještě připomenu, že si stále stojíme za tím, aby Česká televize i Český rozhlas byly státní příspěvkovou organizací s pevným rozpočtem pod kontrolou nezávislého Nejvyššího kontrolního úřadu. Hnutí SPD odmítá podpořit navrženou vládní

novelu zákona o České televizi a Českém rozhlasu, a proto se připojuji k návrhu na zamítnutí, který tady přednesl přede mnou poslanec Aleš Juchelka. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, poznamenáno. A než se vrátíme do obecné rozpravy, do které máme přihlášeného pana poslance Ondřeje Babku, tak načtu omluvy, které v mezičase došly. Omlouvá se pan poslanec Andrej Babiš od 14 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Ondřej Benešík od 14 do 15 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Eva Fialová do 11 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Taťána Malá od 14 do 16 hodin ze zdravotních důvodů a paní poslankyně Zuzana Ožanová z celého jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní, prosím, pane poslanče, můžete se ujmout slova. Prosím.

Poslanec Ondřej Babka: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové na začátek, ještě než začnu mluvit k věci, tak jenom takový povzdech nad tím, že bohužel zde nebylo přítomno moc poslanců pětikoalice, kteří by si vyslechli projev našeho předsedy volebního výboru, po kterém, kdyby ho podle mě slyšeli a kdyby se trošku zamysleli nad tou tematikou a nad tím, co tento zákon přináší, tak by podle mě s čistým svědomím ho nemohli pustit ani přes první čtení. Tak to jenom na začátek takový povzdech nad tím, že bohužel, bohužel ta novela přináší spoustu nelogických věcí a pravděpodobně tedy dnes projde do druhého čtení.

Projednávání vládního návrhu zákona, který má změnit zákon číslo 483/1991 Sb., o České televizi, zákon číslo 484/1911 Sb., o Českém rozhlasu, a zákon číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, projednávání těchto tří zákonů, které zde dnes máme, není motivováno ničím jiným než snahou současné vládní většiny prosadit na pozici budoucího generálního ředitele České televize svého člověka, a tak nepokrytě veřejnoprávní televizi ovládnout. A tady na začátek to říkám proto, že nám i veřejnosti je tato novela prezentována jako ta, jež pouze mění volbu členů rady a zapojuje do ní vedle Poslanecké sněmovny rovněž Senát Parlamentu ČR, s čímž samozřejmě někdo můžeme, nebo nemusíme souhlasit, ale co mně vadí úplně nejvíce, je ten proces a načasování, kterým se to snaží pětikoalice prosadit. To vysvětlím později.

U nás v České republice máme tři média veřejné služby. Je to Česká televize, je to Český rozhlas a je to Česká tisková kancelář, ČTK. A tak jak sleduji snahy současné vládní koalice, tak je v jejich zájmu minimálně dvě z těchto institucí zprivatizovat. A možná nejde o privatizaci v doslovném slova smyslu, tak jako byla naznačována současnou pětikoalicí například v případě budějovického Budvaru, České pošty nebo ostatního majetku, který stát drží, ale jednoznačně jde o snahu pětikoalice tuto instituci ovládnout a využít ji ve svůj prospěch, a to dokonce bez jakéhokoli ohledu na pověst tohoto média veřejné služby.

Bohužel předložená novela o České televizi a Českém rozhlasu je čistě politickým aktem. Jejím jediným a zřejmým cílem je ovládnout demokraticky zvolené kontrolní orgány obou veřejnoprávních médií s cílem dosadit na tato místa v podstatě okamžitě kandidáty jakkoli spojené či preferované vládní koalicí. Jde o bezprecedentní mocenský krok, ke kterému nesáhla dosud žádná vláda. A tady to říkám právě proto, jaký ta novela má vývoj, jak zde už byla představena i ta předchozí novela a jak je prosazována na sílu i vzhledem k dříve proběhnutým pro pětikoalicí úspěšným či méně úspěšným volbám do mediálních rad. O tom už zde taky byla řeč. Cílem přijetí tohoto zákona je tak pouze co nejrychlejší politická kontrola veřejnoprávních médií a touha ovládnout dva z nejsilnějších mediálních domů v České republice.

Často v mediálním prostředí slyšíme od kolegů z pětikoalice silnou kritiku směrem k tomu, co se děje s médii veřejné služby v Polsku či Maďarsku. Přitom je tato dnešní snaha zcela na úrovni kroků, které jsou přijímány právě v těchto státech. Ve své koaliční smlouvě přímo uvádíte, tedy strany pětikoalice, že za nezbytné považují jak zachování, tak nezávislost

veřejnoprávních médií. Vážení kolegové, nezávislost. Mluvíte o tom, že nezávislost veřejnoprávních médií nemůžete podcenit. Jenže vy právě svým přístupem dnes tuto nezávislost systematicky a drasticky podkopáváte.

Když bylo naše hnutí ve vládě, tak se nejednou muselo vypořádávat s ostrou kritikou z řad redaktorů České televize nebo Českého rozhlasu. Nejednou byli tito redaktoři vůči našim členům vlády hodně kritičtí, někdy možná až příliš, někdy dokonce slyším, že k nám bývá primárně Česká televize až příliš zaujatá. Ale o tom dnešní novela není a nechci o tom tady diskutovat. Ale naše vláda nikdy nezasahovala takto bezprecedentním způsobem do základních principů fungování médií veřejné služby. A ona ani de facto nemohla. Kdybychom my udělali něco podobného tomu, co dnes zamýšlíte vy, tak by se na nás okamžitě sesypala nekonečná vlna kritiky. Ale vy v tuto chvíli opravdu jdete přes mrtvolu a neuznáváte jakoukoli konstruktivní kritiku, která tady třeba dnes ještě zazní, a bohužel s námi nejste ani ochotni tyto změny diskutovat.

Já tu byl v minulém volebním období při snaze pouze dovolit několik radních tak, aby byla Rada České televize kompletní. A kdybych si jen představil, že (bychom) tu s obdobným návrhem zákona, který de facto mění poměry sil v radě, přišli my, tak si opravdu živě dokážu vaši reakci představit. Třeba takový kolega Bartošek, který v minulém volebním období byl tím největším ochráncem veřejnoprávních médií, tak už dneska úplně vidím, jak by tu dnes skákal tři metry do vzduchu, bral by si osmihodinové přestávky co osm hodin, kterými jste tady totálně zazdívali pouze dovolbu mediálních rad.

Tento váš přístup, kterým si za rukojmí berete Českou televizi a v přeneseném významu samozřejmě také diváky České televize, koncesionáře, tak ten považuji za extrémně nebezpečný. Vy dnes tímto krokem zcela podkopáváte jakoukoliv důvěru velké části populace vůči tomuto médiu veřejné služby do budoucna. A já to tady opravdu neříkám jako kritiku České televize nebo Českého rozhlasu, já jsem v tomhle bytostně vždy a jsem stále přesvědčen o potřebě existence veřejnoprávních médií, o jejich existenci, o veřejnoprávnosti těch médií. Já, a to opakuji, kritizuji pouze váš přístup a vaše nápady, jak tyto zákony změnit k obrazu svému a jak akorát oddalujete to, jaké problémy tato veřejnoprávní média mají a jak oddalujete právě jejich řešení, respektive vůbec ty problémy, které veřejnoprávní média v současné době mají, tak neřešíte. Už vůbec ne touto malou novelou.

A proč to děláte? Proč máte pocit, že Rada České televize nefunguje správně? Máte pocit, že Česká televize nebo Český rozhlas informují nepravdivě? Máte pocit, že třeba vaši poslanci mají nedostatečné zastoupení ve zpravodajských pořadech České televize? Nebo máte pocit, že Česká televize nebo Český rozhlas publikují fake news? Jaká je vaše most (?) motivace k tomu, abychom tady v době rekordní inflace, propadu českých občanů do chudoby, kdy třetina občanů má problém vyžít ze svých finančních prostředků, v době, kdy je válka pár set kilometrů, pár stovek kilometrů od nás, v období, kdy dovozní ceny plynu vzrostly meziročně téměř o 440 %, řešili relativně dobře fungující Radu České televize a Českého rozhlasu? Proč zde máme mimořádnou schůzi na toto téma? Proč jste ochotni tady nocovat a na sílu prosazovat malou novelu?

Já tu odpověď znám. Za mě je zcela jasná. Navíc Český rozhlas i Česká televize dlouhodobě a opakovaně upozorňují, že potřebují vyřešit především oblast svého financování. A místo toho tedy, aby vládní koalice představila toto řešení, tak zde předkládá novelu, která řeší jen a pouze způsob volby Rady Českého rozhlasu a Rady České televize, ale opomíjí podstatné nedostatky obou zákonů, například jejich zcela nesystémovou rozdílnost v mnoha bodech. A už to tady taky padlo. Proč má mít například rada České televize nově o tři členy navíc? Proč jich má být sudý počet osmnáct, když Radu Českého rozhlasu necháváte na lichém počtu devíti? Je to evidentní rozpor a opět jenom touha a snaha o totální ovládnutí rad. Ještě jste to tady nikdo nevysvětlil, proč jich má být osmnáct v České televizi a devět v Českém rozhlase.

A jak jsem již zmínil, tak koalice vůbec neřeší tu nejpodstatnější otázku, tedy financování Českého rozhlasu a České televize. Nebo například v oblasti definování rozhlasového či televizního příjemce, definici poplatníka a tak dále.

Já nyní pragmaticky zkusím shrnout svůj náhled na předloženou novelu do několika bodů. Sice se nemá prozrazovat pointa už v úvodu, ale jak jsem již naznačil, tak tento zákon přímo souvisí s volbou generálního ředitele České televize. A dal by se klidně nazvat ne novelou zákona o České televizi a novelou o zákona o Českém rozhlase, ale zákonem o volbě generálního ředitele na jaře roku 2023. Ale postupně.

Takže za prvé. Jak všichni víme, volba generálního ředitele spadá výlučně do kompetence Rady České televize. Její složení je tak jediným a rozhodujícím faktorem, který může dosažení výše zmíněného cíle vládním stranám umožnit, nebo naopak znemožnit. A přesně to bylo a je důvodem pro předložení zmíněného návrhu zákona. Vládní většina si totiž v současné Radě České televize není ani po červnové dovolbě jejich šesti nových členů jistá dostatečným počtem spolehlivě loajálních hlasů, a proto se účelově rozhodla složení rady z gruntu, jak se říká, rozhodla se ho systémově změnit.

A propos, k té dovolbě. Pamatujete si tento proces, jak se předchozí pokusy o volbu nepodařily, protože ani jeden z kandidátů pětikoalice nezískal potřebný minimální počet hlasů, kvůli čemuž se jednotlivé strany pětikoalice začaly mezi sebou zcela logicky podezírat a snažily se zjistit, kdo z koalice nehlasuje tak, jak bylo shora nařízeno? Takže to nakonec skončilo, a už to tady taky bylo zmíněno, aklamací při veřejné volbě. To byla blamáž v podobě popření demokratických principů, kdy vaše pětikoalice prosadila, že volba Rady České televize bude poprvé v historii veřejná.

Když si tedy pětikoalice nedokázala vynutit poslušnost vlastních poslanců po dobrém, vsadila na způsob, který využívala komunistická strana před listopadem 1989. A v tomto momentu jste popřeli sami sebe. A musím znovu citovat Zbyňka Stanjuru z května minulého roku, kdy říkal, že budeme podporovat tajnou volbu. Tajná volba je pro nás hodnota a princip, a když je něco pro vás hodnota a princip, tak to máte dodržet v okamžiku, kdy to není populární, kdy za to nedostanete potlesk, jinak by to nebyla hodnota, za kterou stojíte, v níž nemáte žádné mantinely ani hranice. Trapně arogantní byl i původní plán z dubna letošního roku: prostě je rozeženeme a navolíme si komplet celou Radu České televize. Novou, správnou, tu naši, protože máme přece stoosmičku, takže pěkně po gottwaldovsku si to můžeme dovolit. Naštěstí legislativci na Úřadu vlády nemají mozky zatemnělé antibabišovskou obsesí jako někteří z vás zde a zůstali profesionály a tento původní návrh zcela rozcupovali, tedy první návrh zákona, který jste sem chtěli poslat, nedoporučili k projednání. A mimochodem, v tom prvním návrhu jste dokonce chtěli odvolat úplně všechny radní najednou. A dokonce v tom prvním návrhu jste plánovali snížit počty radních. Zvláštní. A nyní v napnutém rozpočtu České televize – protože Česká televize financuje Radu České televize – najednou ty radní zvyšujete. No proč asi? Takže ministr kultury dostal za úkol vymyslet jinou cestu k těmto cílům a text adekvátně přepracovat. Výsledek máme nyní před sebou. A přes vynaložené úsilí, pravděpodobně na hraně jakýchkoli možností, ten trapný dojem, tentokrát z marně skrývané účelovosti, však zůstal.

Všichni, kteří situaci kolem fungování veřejnoprávních médií v naší zemi dlouhodobě sledují, přitom vědí, že úprava stávající legislativy pro plnění úkolů veřejné služby je stále tíživěji nezbytná. A o to trestuhodnější je, že pětikoalice se zaměřila jen a pouze na jediný cíl – a opakují, prostřednictvím de iure volby generálního ředitele České televize příští rok de facto dosadit na tento post svého člověka, a tak Českou televizi ovládnout.

Za druhé. Vzhledem k tomu, že mandát současného ředitele, generálního ředitele České televize Petra Dvořáka, skončí v září 2023, tak volba jeho nástupce musí proběhnout už někdy na jaře příštího roku. Času tedy nemají kolegyně a kolegové z pětikoalice nazbyt. Buď protlačí nový zákon o České televizi Sněmovnou do konce letošního roku, anebo budou muset riskovat, že nového generálního ředitele vybere ještě stávající, v uvozovkách ta nespolehlivá, rada. Proto

zde máme tu mimořádnou schůzi 1. listopadu 2022, abychom to stihli. A to je přesně důvod, proč předložený návrh nyní projednáváme doslova pár dní, pár měsíců po senátních volbách, ve kterých si vládní většina ověřila, že v horní komoře Parlamentu neztratila svoje pozice.

A proč právě Senát? Kvůli tomu, aby budoucí generální ředitel České televize byl váš člověk, tak jste ochotni obětovat i zbývající důvěru občanů v Českou televizi. V důvodové zprávě uvádíte, že je Senát reprezentantem veřejnosti a že jeho zapojením zajišťujete onu žádoucí reprezentativnost kandidátů navrhovaných na členy Rady České televize a Rady Českého rozhlasu. Ale vážení kolegové, víte, kdo je ještě volen českými občany a kdo je reprezentantem veřejnosti? No přece prezident republiky. A prezident republiky má silnější mandát než kterýkoliv senátor. Tak proč v té novele zákona o médiích veřejné služby taktéž nepřiznáte úlohu prezidentovi republiky?

Já to samozřejmě v tuto chvíli nepovažuji za nutné, zapojit do volby prezidenta, ačkoliv několik let zpět někteří z vás o tomto mluvili a byla v plánu takzvaná trojnožka. Takže nám z toho zbyla jenom dvojnožka a zapojení pouze Senátu. A o tom, jakou má Senát legitimitu, už zde taky padlo pár slov. Já zde svými slovy a svým proslovem dnes jenom odkrývám vaše motivace. Zde zcela zřejmě nejde o zabezpečení reprezentativnosti, ale jde tu o to, aby si pětikoalice zabezpečila místo pro své lidi v Radě České televize a následně i post generálního ředitele, stejně jako se to snaží dělat pětikoalice i v dalších institucích a radách. Bitá na tom ovšem bude jenom Česká televize a její snižující se důvěra.

Stávající systém volby mediálních rad fungoval spravedlivě a je nastaven dobře, i když není třeba zcela dokonalý. Přijetí novely a nesmyslný krok změny volby mediálních rad je ale krokem veskrze nedemokratickým. Je to jen politický nástroj vládnoucí koalice, který se stane bičem na média veřejné služby a ohrozí jejich stabilitu, nezávislost a objektivitu.

Kolegyně, kolegové z vládních stran, pokud tvrdíte, že prosazení tohoto zákona není motivované vaší snahou ovládnout Českou televizi, odložme tedy jejich (jeho) projednávání o půl roku na dobu po zvolení nového generálního ředitele České televize, a tedy do nástupu nového managementu.

Tedy za třetí. To, jak je předložený návrh nového zákona nepropracovaný a šitý horkou jehlou, dokládá i skutečnost, že ještě před půl rokem vládní strany zamýšlely pod záminkou úspor, to už jsem taky zmiňoval, snížit počet radních z patnácti na dvanáct. Nyní v této novele přichází naopak s návrhem na rozšíření rady o další tři členy, a to prý proto, aby dostatečný počet radních mohl volit také Senát, a tak se údajně zajistila ještě širší veřejná kontrola činnosti veřejnoprávní České televize. Zdánlivě je to krok hodný skutečných demokratů. Opravdu ale jenom zdánlivě, protože je-li v sázce vláda nad Českou televizí a současně neexistuje důvod, jak legálně odebrat mandát už zvoleným radním, tak i Senát nám může posloužit. Obzvláště pokud v něm máme po právě proběhnutých volbách dostatek s námi sympatizujících senátorů a senátorek. Nezbyvá než opakovat – jak trapně průhledné.

A ještě k těm počtům, abychom si to uvědomili. V současné době musí pro nového generálního ředitele zvednout ruku dvě třetiny radních, tedy deset z patnácti. Dvě třetiny – deset z patnácti. Zákon, tato novela, nám počet radních navyšuje na osmnáct, ale světe div se, nějak nám vypadly ty dvě třetiny. Už nám bude stačit pro volbu a odvolání generálního ředitele pouze nadpoloviční většina, tedy deset z osmnácti. To si snad děláte legraci! Může to být ještě více průhledné?

Ještě vám totiž připomenu, že v té první původní novele, kterou jste sem chtěli poslat a díky které jste si chtěli navolit všech patnáct nových členů rady, tedy těch vašich spolehlivých, tak v tom zákoně, v té první verzi jste naopak tyto podmínky zpříšňovali. Vy jste tam dávali dvě třetiny potřebných radních na jedenáct z patnácti, dokonce jste to zpříšňovali, a teď už vám stačí jenom, když jste zjistili, že nemůžete tu radu odvolat celou a navolit si tam všech patnáct nových lidí, tak naopak to kvorum pro volbu generálního ředitele a jeho odvolání snižujete na jedenáct z osmnácti, aby vám ty počty vyšly.

A za čtvrté, ať skončím konstruktivně, tak nový zákon o České televizi by měl být reakcí na skutečné problémy, které v mechanismu plnění veřejné služby touto televizí v minulých letech vznikly. Mezi ty nejpálčivější patří:

a) nové, současným podmínkám odpovídající stanovení veřejné služby a následně adekvátní změna způsobu a rozsahu financování České televize a Českého rozhlasu;

b) zřízení právní subjektivity Rady České televize. Pokud jí totiž dnes rada nemá, tak veškeré odborné analýzy, které potřebuje pro plnění své zákonem stanovené kontrolní funkce, musí zadávat vedení České televize se vším, co z tohoto postupu vyplývá;

c) pokud by Rada České televize tuto právní subjektivitu neměla ani v budoucnu získat, opakované nesplnění usnesení rady ze strany vedení televize musí být zařazeno mezi důvody pro odvolání generálního ředitele, jinak totiž rada zůstane fakticky bezzubá při vymáhání nápravy nedostatků při plnění úkolů veřejné služby, tak jak je tomu doposud;

d) je-li možnost být zvolen například prezidentem naší země nebo předsedou NKÚ maximálně pro dvě následující volební období, tak podle mě neexistuje jediný smysluplný důvod, proč by měl generální ředitel České televize obhajovat svůj šestiletý mandát bez podobného omezení, ad absurdum vlastně donekonečna.

Na vzniku nových zákonů o veřejné službě a o fungování veřejnoprávních médií se budu samozřejmě i se svými kolegy z volebního mediálního výboru rád podílet. Musí tady na půdě Poslanecké sněmovny vzniknout diskuse o těch ale opravdových problémech veřejnoprávních institucí. Tato novela je fakticky špatná a současně její samotný proces přípravy byl překotný. To, že nebyl dostatečně diskutován, neprošel žádnou veřejnou diskusí, naopak vznikl na objednávku vlády a jejích poradců či spřízněných zájmových kruhů, z mého pohledu skoro až netransparentně. u novely zákona, která se týká činnosti veřejnoprávních médií, to považuji za obzvlášť nepřijatelné.

Český rozhlas a Česká televize mají sloužit veřejnosti a ne mocenským strukturám, které nyní chtějí ovládnout transparentně zvolené kontrolní orgány obou médií a navolit do nich své prověřené prominenty. Skoro se mi chce zavolat – kde je Milion chviliek pro demokracii? Kdyby podobnou novelu zákona o Českém rozhlase a České televizi předložila Sněmovně vláda Andreje Babiše, už by byla plná Letná nebo Václavák, kde bychom poslouchali výtky o porušování demokracie a ohrožování svobody médií.

Kroky této vlády dlouhodobě směřují k regulaci mediálního trhu, a to v tom špatném slova smyslu. Vidíme zde zjevnou touhu vládní koalice po tom, aby média zveřejňovala jen to, co se jí bude zdát vhodné, a aby byla podrobena kontrole, či lépe řečeno cenzuře. A tato situace se hodně přibližuje situaci v Polsku a Maďarsku. Pětikoalice se chystá díky novele zákona o Českém rozhlase a České televizi ovládnout veřejnoprávní média. Z pozice vládního zmocněnce pro oblast médií a dezinformací se pak bude snažit deformovat ještě i celý mediální trh. Chce rozhodovat sama o tom, co je, či není dezinformace, respektive co je, či není ten správný názor. Takové jednání je však nebezpečné nejen pro náš demokratický systém. Zavání to státní kontrolou médií, nesvobodou a cenzurováním informací. A to vše se zde děje na pozadí války na Ukrajině, kdy je pozornost veřejnosti nasměřována jinam a kdy vláda evidentně cítí příležitost k tomu, aby plíživě prosadila takováto opatření, která budou mít vliv na svobodu slova.

S návrhem vlády, který se jako takový sice tváří, ale ve skutečnosti je pouze, jak jsem již řekl, zákonem o volbě generálního ředitele na jaře roku 2023, souhlasit nemohu. Budu hlasovat proti jeho přijetí a pro jeho zamítnutí hned v prvním čtení, což už zde mimochodem načel můj ctěný kolega Aleš Juchelka.

A teď, když už je jasné, proč zde máme tento zákon o volbě generálního ředitele, tak bych možná ještě doporučil vládním kolegům, aby načetli a přijali doprovodné usnesení, kde by nám rovnou mohli říct, kdo jím bude, nebo aspoň by tím doprovodným usnesením mohli doporučit

radním, jak hlasovat, anebo hlasovat veřejně, aby už měli úplně dokonalou kontrolu nad tím, jak ta volba dopadne.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, neriskujme! Neriskujme důvěru médií veřejné služby tím, že přijmeme tyto dva zákony.

Na závěr mi dovolte, kolegyně, kolegové, a teď mluvím k vám, kolegům z vládních stran, jestli tvrdíte a budete chtít vyvrátit mé tvrzení, že prosazení tohoto zákona není motivované vaší snahou ovládnout Českou televizi a přijmout tento zákon jen kvůli volbě generálního ředitele, odložme jeho projednání o půl roku na dobu po zvolení nového generálního ředitele České televize, a tedy do nástupu nového managementu. A jestli to opravdu tak je, tak proto dávám procedurální návrh na přerušení jednání o tomto zákoně do 1. července 2023, kdy už bude jasné, kdo je novým generálním ředitelem České televize, a my se tedy v klidu budeme moci věnovat projednávání těchto dvou novel a budeme to moci dělat v klidu a bez velkých emocí.

Děkuji vám za pozornost a ještě jednou opakuji, prosím, dávám žádost na procedurální hlasování o přerušení jednání o tomto zákoně do 1. 7. 2023, tedy do momentu, kdy bude jasné, kdo bude novým generálním ředitelem České televize. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Je zde žádost o procedurální hlasování a je zde žádost přednostní, pravděpodobně s protinávrhem.

Poslanec Jan Jakob: Děkuju. Já uvedu samozřejmě protinávrh. Padla tady nařčení a to zdůvodnění, proč by mělo být odloženo jednání o celého půl roku. To je samozřejmě zcela účelová záležitost a další pokus o obstrukci tohoto projednávání. Důvody, které tady byly uvedeny, tak jak jsem říkal před asi hodinou, tak jsou zcela liché a kolegové soudí podle sebe ostatní.

Důvodem toho návrhu je opravdu zvýšení nezávislosti mediálních rad. A ty pokusy tady byly v minulosti. Nikdy jsme se nedostali tak daleko. A já chápu, že opozice chce mít v moci někdy v budoucnu ty mediální rady obměnit, a proto za tímto účelem dělá opravdu všechno, co může, a padají i tyto nesmyslné návrhy.

Ale abych se dostal ke svému protinávrhu, já myslím, že není od věci, abychom se všichni zamysleli nad tím způsobem projednávání, a dovolím si dát protinávrh, abychom jednání přerušili na pět minut. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Dívám se, kворum máme 65, 66, takže už je to v pořádku. Já zagonguji ještě jednou, ale byl návrh, protinávrh a další protinávrh. Ano?

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Já bych pouze chtěla upozornit, že pokud někdo dává protinávrh, tak má pouze ten protinávrh tady říct. Ano? Nebylo to teď v souladu s jednacím řádem. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A je zde žádost o odhlášení, takže já vás v tuto chvíli odhlašuji. Prosím všechny opět o přihlášení.

A já dávám hlasovat o protinávrhu pana předsedy Jakoba, a to je přerušení jednání na pět minut.

Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování 9, přihlášeno 127, pro 5, proti 46, zamítnuto.

V tuto chvíli tedy dávám hlasovat o druhém návrhu, a to je přerušení nebo odložení, abych byl přesný, projednávání tohoto bodu, a to k 1. 7. 2023.

Já dávám hlasovat. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování 10, přihlášeno 131, pro bylo 52, proti 78 a výsledek je: zamítnuto.

Tím pádem můžeme pokračovat v naší rozpravě. A dalším z přihlášených je pan poslanec... Pardon, ještě je zde přednostní právo. Pan předseda Jakob.

Poslanec Jan Jakob: Vážené dámy, vážení pánové, nechytil se ani jeden procedurální návrh, tak já dávám procedurální návrh na omezení řečnické doby na dvakrát deset minut. Děkuji. (Potlesk poslanců vládní koalice a bouchání do lavic poslanců ANO 2011 a SPD.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pardon, dvakrát deset, nebo dvakrát dvacet? (Deset.) Takže je zde procedurální návrh – omezení řečnické doby na dvakrát deset minut. Je zde protinávrh.

Poslanec Robert Králíček: Ano, já dávám protinávrh na dvakrát třicet minut.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Píšu si. Protinávrh – dvakrát třicet minut. Další protinávrh?

Poslanec Aleš Juchelka: Tak to je neuvěřitelné prostě! Tato vládní koalice není ochotna ani diskutovat...

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Poprosím, měl by to být ale návrh nebo protinávrh, ano?

Poslanec Aleš Juchelka: Protinávrh můžu dát klidně na dvakrát hodinu, ale to je prostě neuvěřitelné, co si tato vládní koalice dovoluje v této Sněmovně dělat, jakým způsobem...

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, ale já prosím o ten – protinávrh tedy není žádný další? (Je.) Tak pardon, dvakrát šedesát? (Ano.) Prosím, když tak to řekněte na mikrofon, jestli je protinávrh na dvakrát šedesát. (Ano.) Dvakrát šedesát. Dvakrát šedesát minut – protinávrh. Je zde další protinávrh.

Poslanec Jiří Kobza: Dávám protinávrh na dvakrát 120 minut.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Dvakrát 120 minut. Pan poslanec Babka?

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji. Mně opravdu tento postup šokuje, protože ve chvíli, kdy jsme...

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Prosím protinávrh! Protinávrh prosím.

Poslanec Ondřej Babka: Ano, ten protinávrh je dvakrát 240 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Dvakrát 240 minut. A já dávám tímto hlasovat.

Jako první budeme hlasovat protinávrh dvakrát 240 minut.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 11 přihlášeno 132, pro 51, proti 79. Zamítnuto.

Další protinávrh byl dvakrát 120 minut.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 12, přihlášeno 133, pro 52, proti 79. Výsledek: zamítnuto.

Další byl návrh, resp. protinávrh dvakrát 60 minut.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro dvakrát 60 minut. Kdo je proti?

Hlasování číslo 13, přihlášeno 134, pro 52, proti 80, výsledek: zamítnuto.

Další protinávrh byl dvakrát 30 minut.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 14, přihlášeno 135, pro bylo 50, proti 71, výsledek je zamítnuto.

A v tuto chvíli tedy dávám hlasovat o návrhu dvakrát 10 minut.

Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 15, přihlášeno 137, pro bylo 83, proti 53, výsledek: přijato.

Takže upozorňuji všechny, kteří jsou přihlášeni, že od této chvíle se jede v režimu dvakrát deset minut. A já zde vidím přednostní právo.

Poslanec Aleš Juchelka: Já opravdu nerozumím tomu, proč to vládní koalice dělá, že není ochotna vůbec diskutovat tady o této novele zákona o České televizi. Já jsem měl tady hodinu a půl projev, který se zabýval pouze tady tímto zákonem. Kladl jsem spoustu otázek, nedostal jsem vůbec žádné odpovědi jak od pana zpravodaje, tak ani od pana předkladatele Martina Baxy. A je to opravdu neuvěřitelné, že takhle vy fungujete, reagujete na to, když my chceme diskutovat tady o této záležitosti. Máme tady třináct dalších přihlášených. Nevážíte si vůbec v žádném případě práce poslanců, nemáte vůbec žádnou hrdost k nějakému jednacímú řádu, jenom prostě a jednoduše to chcete válcovat, protože ta nediskuse z vaší strany, to, že neřeknete jediný názor o tom a neodpovídáte na naše otázky ohledně zákona, malé novely zákona o České televizi, tak svědčí o tom, že pohrdáte tady touto Sněmovnou. Že se snažíte umlčet nejen opozici, ale hlavně veškeré další názory, které tady skutečně ohledně této novely jsou. Místo toho, abyste kladli odpovědi na naše otázky, tak to tady takhle jednoduše zvalcujete.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já děkuji. (Potlesk z lavic hnutí ANO. Poslanec Juchelka mimo mikrofon žádá o přestávku.) Prosím, pokud máte zájem, tak na mikrofon.

Poslanec Aleš Juchelka: V tomto případě si беру přestávku na jednu hodinu na jednání našeho klubu a poprosím, abychom se sešli u nás. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Takže vyhlašuji tímto přestávku do 16.30.

(Jednání přerušeno v 15.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, přestávka vypršela, budeme tedy pokračovat v projednávání tohoto bodu. S přednostním právem se hlásí pan poslanec Juchelka. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Mockrát děkuji, paní předsedající. Jenom zrekapituluji, co se tady vlastně odehrálo z hlediska České televize a proč jsme si tu přestávku vlastně i vzali. Nejdříve se samozřejmě vládní koalici nepodařilo navolit tajnou volbou pěti radních do patnáctičlenné Rady České televize. Poté tato vládní koalice tuto tajnou volbu porušila, aby volila aklamací, aby se jí to nakonec podařilo, což je samozřejmě první bych řekl této vládní koalice z hlediska těch hodnot, které my tady vyznáváme. To znamená, i těch nepsaných demokratických pravidel. Poté samozřejmě, aby se to už i dále neopakovalo, tak přišla malá novela zákona o České televizi, o které se tady teď v tuto chvíli bavíme a která je dle mého názoru skutečně bych řekl velmi, velmi skandální. No a aby toho nebyl ještě dále konec, tak tato novela zákona o České televizi má zpravodaje pana poslance z vládní koalice navzdory tomu, co si de facto, nebo de facto navzdory toho, kterého určil volební výbor. To znamená pana poslance Kolovratníka. No a nakonec tato vládní koalice znemožnila dvakrát deseti minutami opozici, aby se o tom mohla bavit.

Když vidíme, že máme tady 14 přihlášených, tak tam budou mít, těchto 14 přihlášených, pravděpodobně dvakrát deset minut. Další se možná přihlásí. Nevidím tam, tuším, ani jednoho, který je z vládní koalice. Pan ministr Baxa tady nevystupuje, pouze jenom ve faktických poznámkách. Nikdo nám nevysvětlil ty otázky, na které jsme se ptali z hlediska tady této novely zákona. Takhle vládní koalice prostě přistupuje k veřejnoprávním médiím, takhle přistupuje k tomu, abychom měli svobodná média. Je to úplně jednoduché. Prostě a jednoduše tato vládní koalice si řekla, že bude nedemokraticky válcovat opozici z hlediska veřejnoprávních médií, že si to bude určovat sama, že nebude tady k těmto důležitým novelám napříč politickým spektrem přizvána opozice ani odborná veřejnost. Prostě a jednoduše to takhle válcovat bude a bude si hlídat navzájem své poslance, jak hlasují.

Takže de facto, pokud toto jsou ty nové pořádky, tak já říkám, že s nimi nesouhlasím, že jsem zásadně proti tomu, aby takhle nedemokraticky byla válcována opozice a aby byl takhle umlčován náš hlas i tím, že de facto nikdo z vládní koalice pořádně nediskutuje. Pořádně jsme neměli ani vysvětlený tady tento zákon panem ministrem Baxou, který tady tomu věnoval, tuším, pět minut. Myslím si, že si skutečně zasloužíme ty odpovědi. Ať už se to týká například výměny toho zpravodaje, což nám pořád dluží paní předsedkyně Sněmovny, jak je to možné, že se tady toto událo. Proč vlastně nemůžeme demokraticky vyvažovat v rámci těch vah a protivah to, že když dává vládní návrh zákona vláda a je to pro nás tak strašně důležité, že navzdory tomu, co řekne volební výbor, se odhlasuje zpravodaj zase z tábora vládní koalice. Já tomu skutečně nerozumím. A všechny tady tyto indicie mi říkají jenom jedno jedině: jde tady o to, aby skutečně byla ovládána Česká televize skrze radu, skrze management, tady touto vládní koalici. Nic víc, nic méně.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Babka a připraví se pan ministr Baxa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji za slovo. Já jsem byl přihlášený s faktickou poznámkou ještě před pauzou, a to proto, že jsem chtěl okomentovat to procedurální hlasování, které zde proběhlo na můj návrh, a to bylo to odročení projednávání tohoto tisku na 1. červenec 2023. Jenom jsem vám chtěl, kolegové, kteří jste tady možná nebyli, říci, proč to není novela o České televizi, ale proč je to zákon o volbě generálního ředitele na jaře v roce 2023. Právě proto, že jenom ten zákon manipuluje s těmi čísly volitelů, respektive čísly těch radních. Proto se přidávají tři radní z 15 na 18 a proto se snižuje to kvorum ze dvou třetin na nadpoloviční většinu.

Tak proto je to pouze zákon o volbě generálního ředitele České televize na jaře v roce 2023, nikoliv novela o České televizi a Českém rozhlase. Tolik jsem jenom chtěl okomentovat to procedurální hlasování, kterým vy byste, kdybyste tento zákon posunuli, tak si myslím, že my jsme ochotní se o tom normálně bavit. Ale pouze tím hlasováním jste dokázali, že tomu tak skutečně je, že ten zákon je primárně zaměřen na volbu generálního ředitele na jaře příštího roku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji a nyní s faktickou poznámkou pan ministr Baxa, připraví se pan poslanec Bělobrádek. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já si dovoluji jenom okomentovat vlastně to, co tady prezentoval pan kolega Juchelka. Pane poslanče, prostřednictvím paní místopředsedkyně, já tady sedím celou dobu a dál sedět budu do noci, zítra, další noc. Od toho jsem tady, jsem předkladatel toho návrhu zákona a jsem připraven odpovídat na otázky. Ale co znamená věta, jsem připraven odpovídat na otázky a na reakce? Pokud, pane poslanče Juchelko, významnou část vašeho projevu věnujete komentování nepředložených návrhů pana senátora Smoljaka, tak já se fakt omlouvám, ale na to neumím jako nic říkat. Pokud věnujete další část svého projevu úvaze, tomu, jaký podíl na té vládní verzi zákona má nadační fond na podporu žurnalistiky, ani na to neumím reagovat.

Nejsem členem organizačního výboru, nevím, jak došlo ke změně zpravodaje. Já jsem připraven, nebo schopen a připraven, reagovat na zcela konkrétní dotazy, které položíte. Nejsem schopen reagovat na věci, které se tady odehrály někdy v minulosti, a to je podstatné, nejsem schopen reagovat, a jestli to chcete vy nebo pan poslanec Babka a další, prostě na úvahy na téma, jestli chce vládní koalice ovládnout Českou televizi, bačovat ji, jak se pan poslanec Babka domnívá, že je to zákon o volbě generálního ředitele, já se omlouvám, ale na tohle vám neumím dát odpovědi. Úvaha, že demokratické strany této koalice píšou zákon, jehož cílem je ovládnout Českou televizi. Tak já se opravdu omlouvám, ale na to neumím nijak reagovat a podle mě na to neexistuje nějaká sofistikovaná odpověď. Já vám řeknu ne, nepíšeme zákon na ovládnutí České televize, protože zapojujeme druhou komoru Parlamentu, která se volí úplně jinak. Tak v tom se bohužel shodnout neumíme.

Takže ano, já jsem připraven odpovídat na úplně konkrétní dotazy. Nejsem schopen odpovídat na dojmů nebo na věci, které se odehrály v minulosti.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času, pane ministře. Nyní se hlásila s faktickou poznámkou paní ministryně Langšádlová, ale není zde přítomna. Pan poslanec Bělobrádek se předtím také hlásil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně kolegové, já jen chci říct, vašim prostřednictvím paní místopředsedkyně, k panu kolegovi Juchelkovi. Pokud si dobře vzpomínám, tak v minulém volebním období i na návrh hnutí ANO, místopředsedy poslaneckého klubu, se tady zkracovaly doby k vystoupení a omezovaly se na dvě vystoupení během jednání. Takže si nemyslím, že to je něco obzvláště nechutného, nebo jak jste to řekl, já už si to opravdu nepamatuju, nebo nedemokratického. Takže je potřeba si uvědomit, že když někoho kritizujete, tak si musíte zamést před vlastním prahem, protože jinak je to vrcholné pokrytectví.

Ta druhá poznámka je také k tomu vystoupení, kde zaznělo mnohokrát něco o zvyklostech, parlamentních zvyklostech, ústavních zvyklostech. No tak já si dobře pamatuju, kdy váš šéf tady hovořil, že neví, co to ústavní zvyklosti jsou, a řval to tady do mikrofonu. Tak by bylo také dobré, kdybyste si zametli před vlastním prahem a potom tady nikoho nepeskovali. Je to myslím vždycky dobré, zamést si před vlastním prahem. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Ještě než dám slovo panu poslanci Babkovi k faktické poznámce, přečtu omluvy. Omlouvá se Tomáš Helebrant od 14 do 15.30 hodin z pracovních důvodů, Věra Kovářová se omlouvá od 16.30 do 17.30 hodin a od 18 hodin do 20 hodin z pracovních důvodů, Králíček Robert se omlouvá od 19 hodin z rodinných důvodů, Šimek David od 16.30 do 17.30 hodin z pracovních důvodů a paní poslankyně Válková od 16.30 ze zdravotních důvodů.

Nyní prosím, s faktickou pan poslanec Babka, připraví se pan poslanec Juchelka. Jenom pro pana ministra mám dotaz. Hlásíte se s faktickou, pane ministře, Baxo? S přednostním právem. Takže necháme doběhnout nejdříve faktické. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji vám, paní místopředsedkyně, za slovo. Já děkuju panu ministrovi za vstřícnost a rovnou teda využiji tu jeho ochotu odpovědět na konkrétní dotazy položením toho konkrétního dotazu, který jsem tady už položil dvakrát. V současné době nám zákon o České televizi říká, že z 15 radních volí a odvolává generálního ředitele dvě třetiny z nich, tedy 10 z 15. Když jste sem posílali tu první verzi zákona, kde jste předpokládali, že si navolíte všech 15 nových radních, tak jste toto kvorum ještě zvýšili na 11 z 15. Shodila vám to Legislativní rada vlády, shodilo vám to Ministerstvo spravedlnosti, zjistili jste, že nemůžete odvolat všech 15 radních a navolit si ty, které jste chtěli navolit, a tak sem přišel tento návrh zákona, ve kterém z 15 členů Rady České televize zvyšujete tento počet na 18. To znamená, že si zvolíte tři nové a v příštím roce, protože mandát generálního ředitele České televize končí v září roku 2023, tak ta volba musí proběhnout na jaře 2023, aby byla úspěšná, tak najednou nám vypadly jak ty dvě třetiny, tak to zpřísnění. A světe, div se. Podle novely zákona o České televizi, kterou zde máme a o které já říkám, že to je novela o... respektive že to je zákon o volbě generálního ředitele České televize, tak už bude stačit k jeho zvolení pouze 10 z 18.

Tak to je konkrétní dotaz: kde se poděly ty dvě třetiny a proč najednou, proč najednou to kvorum pro volbu a odvolání generálního ředitele snižujete? Díky.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou pan poslanec Juchelka. Prosím, máte slovo. Připraví se pan poslanec Lacina.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Tak já nejdříve k panu poslanci Bělobrádkovi, vašim prostřednictvím. Já jsem tady v životě nemluvil o žádných ústavních zvyklostech, jenom jsem mluvil o těch hodnotách, na kterých ta demokracie stojí, a to jsou i ta nepsaná pravidla, jako je například to, že volíme tajnou volbou personálie, a vy, protože se chcete pohlídat, a já to chápu, jste prostě pětikoalice, každý hlasuje jinak, tak tady toto nepsané pravidlo prostě porušíte a hlídáte se navzájem, kdo jak hlasuje. To je fakt.

Co se týká těch dvakrát deset minut, tak ty jsme tady používali, když jsme jednali v rámci covidu v polovičním počtu s rouškami, tak jsme tady toto používali, a to i hlasy tehdejší opozice, současné vládní koalice. Takže toto je velmi lichý argument. A nikdy se to nepoužívalo k normálnímu projednávání zákona, pane Bělobrádku, vašim prostřednictvím. Krom toho se nacházíme v prvním čtení – v prvním čtení – kde bychom ten zákon měli prodiskutovat. Není to ani třetí čtení, není to ani druhé čtení, kde jsou pozměňovací návrhy, ale první čtení, kde máme jít po smyslu toho zákona, zdali má, anebo nemá cenu.

A k panu ministrovi: Já jsem ve své řeči měl posledních pět bodů velmi praktických. Byly tam otázky na současnou novelu zákona. A proč jsem se zabýval tou historií? Proto, abych ukázal, jak historicky plyne v rámci koalice ten čas na to, jakým způsobem vy se chováte k veřejnoprávním médiím, jakým způsobem je chcete opravdu ovládnout skrze rady a skrze management, jak vám to shazují vlastní lidi v Legislativní radě vlády, protože to je protiústavní. A v tomto celém historickém kontextu, kdy jsem ukázal právě na těchto novelách, jak je to

špatně, tak jsem se dostal k těm praktickým otázkám. A já doufám, že mi na ně odpovíte. Mám je tam nachystány, jsou to tři A čtyřky a klidně vám to můžu ještě zopakovat.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Lacina a připraví se pan poslanec Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Lacina: Děkuji. Já bych také rád zareagoval na ty faktické poznámky, které předcházely. Vy jste tady měli, vážení kolegové, už v období 2014 až 2018 takzvaný bavorský model volby do rad České televize a Českého rozhlasu. Byla pod ním podepsaná Helena Válková. Byl pod ním podepsán Martin Komárek. Proč jste to nedotáhli? Proč? Mohli jsme to mít dávno za sebou. Nemuseli jsme to řešit teď. A tu odpověď já nacházím v praxi volebního výboru. Byl jsem zpravodajem tisku 30. Ten tady hnil dva roky po tom, co měl být schválen, po termínu. Schvalovali jsme po příchodu – letos?, nebo pardon, loni, ale letos jsme schvalovali výroční zprávy České televize, Českého rozhlasu a Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za léta 2017, 2018, 2019, 2020. To všechno tady byly ležáky. Tisk 31, pravda, ve školském výboru, ten jsme schvalovali rok poté, co měl být schválen, který jsme protáhli nedávno s panem ministrem Baxou Sněmovnou. Samý ležák. Kde je to vaše nekecáme a makáme? Samý ležák.

Je pravda, že tuhle ambici rozdělit volbu Rady České televize a Českého rozhlasu měl už Pavel Dostál na konci devadesátých let. Nikdy se mu to nepovedlo, ve Sněmovně se nikdy nepodařilo najít většinu, která by zároveň konvenovala většině v Senátu. A my to tentokrát dotáhneme. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Poslanec Kaňkovský zrušil svoji přihlášku, nyní s faktickou vystoupí pan poslanec Králíček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové. Já nevím, jestli se mám smát, nebo brečet. Tady pan kádrovák Lacina, prostřednictvím vás, paní předsedající, nám vyčítá, že tady máme ležáky, že jsme neschválili nějaké zprávy a tisky. Ale kdo je obstruoval v minulém volebním období? Byla to vaše strana, pane Lacino, prostřednictvím paní místopředsedkyně. Takže jak říkal pan Bělobrádek, zamet'te si u sebe, pak nadávejte druhým.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s další faktickou pan poslanec Vomáčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Vomáčka: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já si dovolím vystoupit jenom s krátkou vsuvkou. Pokusme se vynechávat takové ty útoky a používat slova umlčovat opozici, kádrováci a podobně. Myslím si, že dneska na nás kouká celá řada lidí, probíhají ustavující zasedání různých zastupitelstev a dávejme jim, prosím pěkně, pěkný příklad politické kultury a ne to, co se tady poslední chvílku odehrává. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Připraví se opět pan poslanec Králíček. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně. Děkuji za slovo. Určitě bych chtěla navázat na svého předřečníka, který tady řekl, pojďme konstruktivně jednat. Já bych chtěla říct, že hnutí ANO dnes přišlo do této Poslanecké

sněmovny konstruktivně jednat o tomto návrhu zákona. Naši lidé jsou přihlášení, myslím si, že Aleš Juchelka vystoupil s konstruktivním výstupem, položil nějaké otázky. A myslím si, že ta politická kultura, k čemu vy tady vyzýváte, tak prosím, vyzývejte vaše poslance z vaší koalice. My už jsme tady třikrát požádali a třikrát požádali o to, aby byl zpravodajem někdo z opozice. Já bych v tuto chvíli očekávala, že ten návrh zvednete vy, schválíte někoho z opozice v rámci zpravodaje.

Vůbec nechápu, proč nemůže být zpravodajem, když je to vládní návrh, proč se tomu tak bráníte, z jakého důvodu? To vám vadí, že bychom měli ještě další přednostní právo? Protože podle jednacího řádu navrhovatel nemá přednostní právo, ale ten zpravodaj ho má. Já si myslím, že jste to vzali za špatný konec. A myslím si, že jako být takto tvrdohlavý a říkat, my to prostě opravdu protlačíme tou silou a ten zpravodaj bude náš, myslím si, že to není dobrá cesta, a myslím si, že byste se nad vaším konáním a jednáním měli zamyslet. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. A nyní s faktickou pan poslanec Králíček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Tak já budu reagovat na mého předřečníka. Máte pravdu a chtělo by to zmírnit. Ale na druhou stranu prosím, sjeďte si stenozáznam vašich kolegů. Vy nás tu vždycky pozurážíte a potom, my když zareagujeme, tak přijde někdo zase od vás, ať my se uklidníme, ať přijdeme s tou... Tak začněte také. Tak si sjeďte ty stenozáznamy, jak nazýváte nás. Podívejte se na váš Twitter, jaká jsme, například podle paní předsedkyně Sněmovny, jaká jsme tady stafáž. A další věci. A nás tady potom vyzýváte, abychom se chovali slušně. Dobře. Ale začněte prosím i u sebe.

A já nevím, mně nepříjde prostě normální, aby po třetím řečníkovi, protože první byl pan Okamura, druhý byl pan Juchelka, třetí byl pan Babka, aby přišel pan Jakob a hned zkrátil tu lhůtu na dvakrát deset minut. Mně to prostě nepříjde normální. Pan Okamura mohl mluvit šest hodin, sedm hodin, pak bych to chápal, ale byla to nějaká hodina, dvě. Stejně tak pan Juchelka. Stejně tak pan Babka, ten byl ještě kratší. A pak přijde pan Jakob a zkrátí to prostě úplně natvrdo. Tak co čekáte od nás? Že tady budeme klidně někde v koutku sedět? Nebudeme prostě.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Tím jsme vyčerpali faktické poznámky a s přednostním právem je přihlášen pan ministr Baxa. Prosím, pane ministře, máte slovo. A připraví se pan poslanec Marek Novák. Prosím.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Já děkuji za slovo. Pokusím se tedy nějak rekněme reagovat na jádro konkrétních připomínek, které tady zaznívaly jak v projevu pana předsedy Okamury, tak v projevu pana předsedy Juchelky, případně pana kolegy Babky.

Já jsem pečlivě poslouchal jak projev pana předsedy Juchelky, tak pana předsedy Babky, a myslím si, že základní problém, v čem se jako nemůžeme shodnout, je v principu, ze kterého, pánové, vaše připomínky vycházejí. Vy žijete v nějakém řekl bych diskurzu, nebo v nějakém světě, kde prostě považujete za předmět nějaké debaty takzvané ovládnutí veřejnoprávních médií. A v tom se vlastně my nemůžeme v principu shodnout. Já vlastně nerozumím tomu, co znamená ve vašem pojetí ovládnutí veřejnoprávních médií. K čemu ta vaše úvaha jako směřuje. Jestli pan předseda volebního výboru Juchelka, nebo tady pan kolega Babka – teď nereaguji na ty konkrétní faktické poznámky, na ty dva velké projevy, které tady zazněly – případně pan předseda Okamura, jako vy si představujete, že se nastartuje nějaký mechanismus, kdy změníme zákon, dosadíme si do rady své lidi, naši lidé zvolí svého generálního ředitele a my mu potom budeme říkat, co má dělat.

Pánové, jestli popisují dobře ten váš myšlenkový pochod, pravděpodobně ano, jenom to dávám jako řečnickou otázku. A na to je z mojí strany jednoduchá odpověď. My takto neuvažujeme. Jestli je toto úvaha hnutí ANO a hnutí Svoboda a přímá demokracie, tak potom je tato diskuse vlastně lichá. Jako ve vašem světě, který je postaven na principu ovládnutí veřejnoprávních médií a následně převedení toho, že naše koalice, tvořená pěti demokratickými politickými stranami, po nějakém jako ne polském nebo maďarském, ale nějakém středoasijském nebo čínském modelu chce touto cestou vybudovat nějaká jakoby státní média, která budou psát, co my budeme říkat, tak v tom se prostě nemůžeme shodnout.

Já říkám vám, kteří mně nenasloucháte, chápu to, je mezi námi bariéra, ale říkám to veřejnosti, která sleduje dnešní jednání Poslanecké sněmovny, že my toto nechceme. My tímto návrhem zákona, který předkládám za vládu já, si naopak komplikujeme cestu v té vaší úvaze, nebo v tom vašem světě toho ovládnutí veřejnoprávních médií, o kterém vy tady hovoříte a který nám vkládáte do hlav. Přece za této logiky, pokud vy si myslíte, že chceme ovládnout veřejnoprávní média, no tak, pane poslanče Babko, prostřednictvím paní místopředsedkyně, pane předsedo Juchelko, prostřednictvím paní místopředsedkyně, pane předsedo Okamuro, prostřednictvím paní místopředsedkyně, no tak je přece jako nejjednodušší, kdybychom sem v lednu přišli, podle stávajícího znění zákona o České televizi odvolali celou Radu České televize, najmenovali jsme si své lidi a proběhl tento převrat. A my místo toho tady předkládáme zákon, který celý tento proces úplně jako zásadně komplikuje ve vaší logice.

My zapojujeme do volby mediálních rad Senát. Je to zákon, který má vydržet nějakou dobu, možná roky, možná desetiletí, kdy se může úplně zásadně změnit složení Senátu. Úplně jako jinak uvažující lidé s jiným pohledem na svět. A my si zcela vědomě komplikujeme ve vašem světě to takzvané ovládnutí mediálních rad. Vy kritizujete tento návrh, protože takzvaně chceme ovládnout mediální rady, ale já vám tady říkám, jaká by byla nejjednodušší cesta k ovládnutí České televize, kterou jsme mohli udělat, a neudělali. Neudělali. A jestli má pan poslanec Juchelka nebo pan poslanec Babka pocit, že vlastně neodpovídám na otázky, tak na některé otázky, nebo spíš vznesené komentáře, prostě nemohu odpovídat, protože každý z nás žijeme v jiném světě.

Já žiju ve světě, kde považujeme nezávislá veřejnoprávní média za klíčový pilíř demokracie, a proto předkládám návrh, který komplikuje vliv politiků na veřejnoprávní média. Vy žijete ve světě, kde základní premisou je ovládnutí veřejnoprávních médií. Jak diktovat pravděpodobně generálnímu řediteli nebo radě nebo komu, co se má dělat. Takže v tomto ohledu, pánové, opravdu nemohu posloužit, protože v tom se nikdy společných závěrů nedobereme, protože každý žijeme v jiném světě.

A teď k těm nějakým konkrétním připomínkám, které tady zazněly.

Ano, je pravda, že co se týká kontrolních orgánů různých státních institucí, tak zapojení Senátu představuje nějaké novum. Přemýšlíme-li si, jak budeme klást ty překážky, a nejenom naší vládě, ale všem těm vládám budoucím, k ovládnutí veřejnoprávních médií, tak toto je cesta. To znamená v rámci volby Parlamentem, zapojit obě komory. V té věci, má-li se zobrazit vlastně nějaký pohled veřejnosti a veřejností volených zástupců na roli veřejnoprávních médií komplikovanější, tak ano, zapojení Senátu je ten pomyslný kámen, který si klademe do cesty, nebo ta pomyslná překážka, ten příkop, který si vykopáváme k tomu, aby se ta situace zkomplikovala. Rozhodně byly diskuse mezi poslanci a senátory na tom poměru, ve kterém budou poslanci a senátoři volit své zástupce do mediálních rad. Ano, je pravda, že někteří senátoři měli ambicióznější představy. Podle mě ten poměr 2:1 je prostě poměr adekvátní a to se také zobrazuje v tom návrhu. Tedy 6:3 v Radě Českého rozhlasu a 12:6 v Radě České televize.

Byl jsem tázán, proč navrhujeme zvýšení počtu radních České televize. Odpověď na to je taková, že má-li se do vzájemného poměru dát řekněme rozpočet a rozsah aktivit, které dělá Český rozhlas a Česká televize, tak je prostě Česká televize institucí, která si zaslouží – a znovu

zdůrazňuji – větší veřejnou kontrolu, prostřednictvím hůře volitelných zástupců jako skrz jednotlivé komory Parlamentu. Proto jsme se rozhodli si zase přidat další překážku a dobrat se tohoto výsledku. A bavíme-li se o finančních nákladech, ano, bude to nějaké finanční náklady stát. Ale prostě demokracie v některých svých provozech je dražší. Pak, pane kolego, s touto logikou si můžeme říct, nemusíme jim platit nic. Nebo snížíme počet radních Českého rozhlasu na tři a radních České televize, abychom na nich ušetřili. Ale chceme šetřit u veřejnoprávních médií? Jenom se na to ptám. Chceme veřejnou kontrolu omezit tak, že tam budou tři a šest radních? Nic jim neplatit? Je to možné? Přijďte s takovým návrhem. Pojďme o něm mluvit, jestli takto vy si představujete větší nezávislost veřejnoprávních médií. A nevnáším do té debaty rozsudek Nejvyššího správního soudu ohledně odvolání dozorčí komise, který prostě povede pravděpodobně k nějakým zcela náhodně vzniklým finančním nákladům, které nemusely vzniknout, kdyby se prostě některé věci nedaly.

Ptá se pan poslanec Babka na vývoj ohledně jednotlivých podob návrhu zákona. Není to, pane poslanče, prostřednictvím paní místopředsdkyně, přece tak, že nám někdo shodil nějakou verzi. Legislativní rada vlády, není tady pan ministr Šalomoun, Legislativní rada vlády není orgán, který stojí nad ministry. A Legislativní rada vlády řekne "takhle to bude" a podle toho se rozhodneme. Právníci mého ministerstva byli naprosto pevně přesvědčeni, že náš návrh byl ústavně konformní. Právníci Legislativní rady vlády tvrdili, že to vykazuje nějaké rysy neústavnosti, ne že je to protiústavní návrh. Používejte argumenty, jak v těch písemných podkladech byly – že to nese nějaké rysy neústavnosti. My jsme vedli nějaké dohadovací řízení. A právě proto, že je to takto citlivá věc, tak já jsem vydal pokyn k tomu, že uděláme verzi, kde to ukončení funkčních období nebude, a nahradíme ji znovu složitějším návrhem, zase návrhem komplikovanějším, kterým my si klademe překážky, když se pokusím proniknout do toho vašeho světa, kde vy pořád žijete v myšlence toho ovládnutí, bačování, říká pan poslanec Juchelka, zákon o volbě generálního ředitele, říká pan poslanec Babka. Já se do toho vašeho světa vžívám těžko, ale pokud přistoupím na jeho principy, tak my jsme si udělali prostě složitější cestu k tomu.

Ptá se pan poslanec Babka, jaké je tam kvorum na volbu generálního ředitele, proč tam není kvorum dvoutřetinové, ale pouze prostá většina. Proto, že si tím znovu klademe přece těžší otázky. Ti radní mají potom mnohem jakoby volnější prostor k tomu, jakým kvorem a jakou shodu mají mít na těch jednotlivých kandidátech na generálního ředitele. A nestane se, páni poslanci, to, co vy jste tady říkali, že na jaře... Jak se přišli na to, že na jaře proběhne volba generálního ředitele? Jenom se jako řečnický ptám. Když se rada rozhodne vyhlásit volbu generálního ředitele v prosinci, tak bude vyhlášena. A teď jsme v prvním čtení toho návrhu zákona. A zase, budou o tom rozhodovat ti radní, kteří tam jsou v současné době. Jak to souvisí s tím vaším světem ovládnutí veřejnoprávních médií, který my chceme? No nijak.

Ptáte se na to, proč se má někde rozhodovat losem? Má se rozhodovat losem proto, že pokud my si chceme zkomplikovat tu situaci zapojením Senátu, tak se musejí identifikovat ta jednotlivá místa, která připadají Senátu a která připadají Poslanecké sněmovně. Nějak se s tím začít musí. Pokud se přistoupí na logiku zapojení Senátu, tak dojde k tomu, že v případě Rady České televize, tak jak budou vyprchávat mandáty stávajícím členům, tak se postupně obsadí Senátem do toho počtu dvanáct–šest. U Rady Českého rozhlasu se musí udělat losem. Moji právníci se teď dívali na minulost. Odehrálo se to i při – rozhodování losem – i při ne takovéto, ale podobné situaci v době takzvané televizní krize, také se určovala místa, která budou obsazena nějakým způsobem losem.

Volba generálního ředitele představuje klíčový moment pro vývoj veřejnoprávních médií. My toto všechno děláme proto, abychom se co nejvíce vzdálili od té samotné volby, aby rada mohla takto rozhodovat. Ve vašem světě ovládnutí už bychom dávno měli vyřešeno. Rada... Najmenujeme si svoje lidi v lednu, odvolá generálního ředitele, a hotovo. A my si klademe další a další překážky. Ale chápu, že toto je pro vás velmi obtížné k tomu, abyste na toto přistoupili.

Určitě bychom našli řadu dílčích dotazů. Já jsem připraven na ně odpovídat. Považuji to za poctivé, protože ten návrh zákona je důležitý. Jestli se bude chtít můj kolega nebo Zdeněk (?) vracet ke konání organizačního výboru, bezpochyby je to možné. Jestli budete chtít komentovat nějaké návrhy z minulého volebního období, můžu se na ně nějak připravit, něco k tomu říkat. Ale jsem připraven odpovídat na veškeré vaše dotazy, které se týkají tohoto návrhu zákona.

A co se týká věci budoucích? Už byla zřízena skupina, ve které sedí zástupci – zdůrazňuji – koaličních vládních politických stran k velké novele zákona o České televizi. Je to koaličních proto, že vláda nese zodpovědnost za ten návrh. Není to tak, že ji nese v té přípravě jakoby průřezově, nechci to říkat pejorativně, kdekdo, ale že to jsou prostě poslanci, neziskovky, experti a tak dále. Primární zodpovědnost za tu takzvanou velkou novelu mediálních zákonů ponese já, protože já sem, pokud vláda ten návrh schválí, ten návrh ponese a já budu předmětem vaší kritiky, pokud vy nebudete s něčím souhlasit. Proto je zřízena tato koaliční skupina. Budou k ní přizváni experti. Budou řešit tři klíčové věci, to znamená financování České televize, zapojení Nejvyššího kontrolního úřadu, tedy zvýšení dohledu nad Českou televizí a Českým rozhlasem z hlediska kontroly, a nějaké změny. Budou se samozřejmě řešit nějaké věci, které se týkají technologických změn. Ty zákony jsou poměrně, nechci říct staré, ale prostě ten technologický běh je velmi silný.

Já jsem samozřejmě připraven ve chvíli, kdy se budou rodit obrysy těch novel, o tom s vámi hovořit. Zda o to stojíte, nebo nestojíte, nevím. Jenom prostě říkám, že jsem k tomu připraven, protože takovéhle změny prostě se dělají jednou za čas. A málokdy se... v minulém volebním období myslím, že určitě ne, jak říkal pan poslanec Lacina, se žádné takové neodehrály. Takže to je to, co se týká perspektivy, a to, že já mám ambici tu velkou novelu během následujícího období připravit tak, aby o ní mohla Sněmovna jednat. Je po tom velká popptávka. A budeme si muset odpovědět na některé hodně těžké otázky typové toho, že... jaké vůbec financování České televize prostřednictvím koncesionářských poplatků.

Já nevím, kdo z vás, já se velmi omlouvám, nechci to někomu vkládat do úst, tady vlastně vznesl ve stejné řeči na téma nezávislosti veřejnoprávních médií, téma, že je výborný nápad osvobodit seniory od placení koncesionářských poplatků. Tak to vede jenom k tomu, že by Česká televize v současné podobě prostě mohla zavřít. Nic jiného to není. Akorát že ten, kdo to říkal, a omlouvám se, nevím, kdo to byl, tak nechci na nikoho ukazovat prstem nebo oslovovat, tak to je praktický návod, předložený, pokud se nemýlím, poslanci hnutí ANO, nejsem si jist, zda ho podepisovali i poslanci SPD, tak to je úplně jako konkrétní návod osvobodit seniory od placení koncesionářských poplatků, jak fakticky zrušit minimálně Českou televizi a Český rozhlas v současné podobě, jenom to jako říkám, nikdo k tomu zdůvodnění nedodal, protože potom spadnou finanční prostředky, kterými bude disponovat Česká televize, snad o polovinu, možná o více, méně, a vlastně v současné podobě by přestala existovat.

Ale, to chci podotknout, průřezově po Evropě se vedou úplně jakoby zásadní diskuse, jak mají veřejnoprávní média vypadat. Francie v současné době přistupuje ke zrušení koncesionářských poplatků, dočasného financování francouzských veřejnoprávních médií ze státního rozpočtu a hledání nové cesty. To já si myslím, že nemáme v současné době dělat. Já určitě nebudu navrhopvat, aby se zrušil princip koncesionářských poplatků. Ale nečeká nás jednoduchá debata, co s tím.

Já si velmi cením, byť teď pan poslanec Juchelka mě neustále obviňuje z toho, že chci, jak říká on, bačovat veřejnoprávní média, ovládat televizi a tak dále, odečtu-li tuto část politickou, tak si cením toho, že uspořádal tedy seminář na téma definice koncesionáře, nebo poplatníka koncesionářských poplatků, což je jedna z reálných cest, jak měnit financování České televize a Českého rozhlasu. Ale bude to znamenat ne to, že se někomu sebere v uvozovkách placení koncesionářských poplatků, znamenalo by to nějaké rozšíření počtu těch, kteří by platili, a to samozřejmě se také neudělá jen tak snadno. Ale to už není předmětem této novely, tohoto návrhu zákona.

Považoval jsem za potřebné vystoupit, vypořádat nějakou část – zdůrazňuji část – připomínek, které chcete, a jsem připraven tu debatu vést dál. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Hlásí se pan poslanec Juchelka s přednostním právem, ale máme zde nejprve faktické poznámky, ke kterým se přihlásili pan poslanec Kolovratník, poté paní poslankyně Peštová a pan poslanec Brázdil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Já trpělivě čekám, jsem tam někde v té řadě pod... za tím končícím seznamem. (Ukazuje na tabuli, kde svítí mnoho přihlášených). Ale teď budu na pana ministra rychle reagovat v té faktické.

Pane ministře, za prvé, ono to není tak jednoduché tu radu odvolat jako celek, a to doufám, že bylo jenom teoretické zmínění těch možností. Víte moc dobře, že neschválit dvakrát zprávu, to už byste museli sakra hodně argumentovat tady ve Sněmovně, podrobit to rozhodnutí kritickému pohledu nás opozice, veřejnosti. Ale to беру s nadsázkou a nijak ve zlém, to беру jako teoretickou možnost.

A když jsem vás poslouchal, tak ono je to možná to okřídlené: my na sebe mluvíme, ale neposloucháme se nebo si nerozumíme. Vy jste před chvílí řekl věci, které mi vlastně přišly, pro mě přišly skvělé úžasné: chci se s vámi bavit, jestli budete poslouchat, vy opozice, já na to budu reagovat, já se s vámi domluvím, navrhněte různé jiné způsoby, ty trojnožky... A možná to mohu také vzít sebekriticky. Já jsem předsedou volební komise od roku 2013, těchhle různých způsobů trojnožek, dvojnožek, kombinací, zástupce ombudsmana, kterého jsme dnes uvedli složením slibu do funkce, návrhy ze Senátu a od prezidenta sem do Sněmovny, v jiném případě NKÚ, návrhy Sněmovny vůči panu prezidentovi, Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran, návrhy Sněmovny, Senátu a tak dále.

Ale to my přece tady pane ministře a pane poslanče Lacino celou dobu říkáme. Pojd'te o tom s námi mluvit, pojd'te o tom mluvit společně. Pojd'te takovéhle věci společně v pohodě, v klidu připravit. Ale co se tady dneska děje? Vždyť my tady od vás máme na stole, a proto tady celou dobu a asi celou noc budeme, vždyť tady máme podivnou nějak upletenou, nějak splepenou novelu, o které na jednu stranu říkáte, že je vlastně pak jako nedůležitá, že je vlastně malá. Pak ale nepustíte nikoho z opozice ani ke zpravodajování. Ještě silou nám omezíte právo na deset minut. Vždyť je to celé divné! Tak pojd'te toho dneska nechat, prosím, ukončeme to jednání. My jsme připraveni do té společné skupiny si sednout. (Předsedající: Čas!) Jsme připraveni s vámi pracovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. Nyní je s faktickou poznámkou paní poslankyně Peštová, poté pan poslanec Brázdil a pan ministr se hlásí s faktickou, nebo s přednostní? S faktickou? S přednostní, dobře, děkuji. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo. Pane ministře, já s vámi nemohu souhlasit, protože ten zájem tam je. Kdyby tam ten zájem nebyl, tak byste to tak nehnali. Tak byste vlastně k tomuto zákonu neudělali mimořádnou schůzi, byť si pamatují, jak jste tady spilali a říkali, že mimořádná schůze bude opravdu jako sůl, to bude málokdy. A vždyť se na to podívejte, my tady sedíme neustále. Neustále jsou to mimořádné schůze. Ale k čemu jsou to mimořádné schůze? Většinou k tomu, co vás zajímá. Ať je to služební zákon, teď je to vlastně tento zákon. Když jsme my svolali mimořádnou schůzi a chtěli jsme řešit problémy, co trápí lidi, tak jste nám neschválili ani program!

A určitě bych tady neříkala, že Legislativní rada vlády je nějaký poradní orgán. To není pravda. Já jsem na tu legislativní... Je pravda, že to je poradní orgán vlády, ale já jsem na tu Legislativní radu vlády chodila a předkládala jsem tam ty zákony, vyhlášky, nařízení. A můžu vám říct, že je to orgán, kde sedí x právníků, ať jsou to korporátní, ústavní, přes správní právo, a jsou to opravdu fundovaní právníci a není to jednoduché přes ně projít. Není to jednoduché. A můžu říct, že potom, když jdete do těch komisí, kde ty zákony a vyhlášky a nařízení musíte obhajovat, tak tam jsou taky. Takže opravdu to není jen tak, jako že to je nějaký poradní orgán. Opravdu jsou to fundovaní právníci. Je pravda, co právník, to názor. Dokázali se tam pohádat i mezi sebou, ale opravdu, když řekli ne, tak jsme stáhli zákon a museli předělat. A přesto to nejelo, protože jsme věděli, že bychom stejně skončili u Ústavního soudu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní s faktickou paní poslancem Brázdil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Pane ministře, jsem rád, že sedíte zde a ne už v té řadě, že jste zaujal místo stolku zpravodajů. A jsem rád, že na vás napřímo můžu vznést dotaz. Lépe řečeno, je to reakce, je to reakce na vás, na vaše vystoupení. A ten dotaz je velmi jednoduchý. A teď poslouchejte hlavně vy lidi doma. V případě, že někdo tady dá pozměňující návrh na zvýšení koncesionářských poplatků, vy osobně nebo ministerstvo budete pro, nebo budete proti? V této tíživé situaci, kdy lidi opravdu asi peníze nemají a mít nebudou, tak prosím, jednoduchá otázka. A když mi odpovíte, budu rád.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. A nyní s přednostním právem paní ministr Baxa.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane ministře, omlouvám se, já jsem zapoměla na pana poslance Juchelku, který se hlásil před vámi. Prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Já se taky omlouvám, jsem takový jako nenápadný, spíš dneska takový submisivní. (Předsedající: Přesně tak.)

Přesně tak. V tuto chvíli bych samozřejmě chtěl reagovat i na pana ministra Baxu, takže potom on může samozřejmě reagovat na mě. Ty naše světy se samozřejmě skutečně jakoby míjejí, protože ten můj svět, a já jsem ho v té České televizi prožil zhruba 15 let, je určitě trošičku jiný. Já tady právě proto mluvím o hodnotách, o těch principech, o těch nepsaných pravidlech, které také tvoří ten velký balík, kterému říkáme demokracie. I na těch nepsaných hodnotách to stojí. A proto rozumím, že ty naše dva světy se musí míjet, protože vy o tom nehovoříte, vy prostě to, co teď tady v tuto chvíli děláte, tak vy to prostě děláte. Jestli mi rozumíte. Vy o tom nehovoříte jako nějak moc, nepřemýšlíte o tom. Vy to prostě máte takhle nalajnováno. Proto děláte jednotlivé kroky, které, říkám, že s tím mým světem jsou skutečně diametrálně odlišné. Ať už je to na organizačním výboru změna zpravodaje, kterému opravdu nerozumím. To je porušení těch nepsaných pravidel a našich hodnot. Ať je to volba personálií aklamací, kterou jste udělali, to je fakt, a což je taky mimo ten můj hodnotový systém. Ať je to dvakrát neschválení bez jakýchkoliv argumentů zpráv o činnosti České televize. Té druhé určitě právě kvůli tomu bonusu generálnímu řediteli. To je taky můj svět, který já hodnotově vůbec nechápu, a je to záležitost vaše. Až poté, kdy se tady dneska setkáváme právě na mimořádné schůzi Sněmovny proto, abyste tady tento zákon protlačili. A to také není můj hodnotový svět. Není to o tom, že já bych chtěl něco na sílu tlačit, a přitom venku za těmito zdmi trápí lidi úplně něco jiného. A dneska jsme se to dozvěděli, protože dneska všude je jedna zpráva, a to, že

o jednu třetinu se zdraží stočné, voda pro domácnosti. A budeme to muset do budoucna pravděpodobně taky nějakým způsobem řešit.

Takže ty naše dva hodnotové světy se skutečně míjejí. Váš je ten praktický, ovládající, mocenský, který chce, aby tady byla spíše závislá média na té veřejné moci. Můj takový není a já dělám všechno pro to, aby takovýto svět tady nebyl. Protože fakticky – a řekl jsem tady čtyři jasné, konkrétní případy: zpravodaj, aklamace, zprávy o činnosti, mimořádná schůze Sněmovny – je skutečně úplně jiný.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovařová: Děkuji. A nyní s přednostním právem pan ministr Baxa. Prosím.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Jenom podotknu, teď mluvím jako člen vlády, že tak jak průběžně sledujeme to, jakým způsobem pomáhá naše vláda občanům v porovnání s členskými zeměmi Evropské unie, tak jsme rozhodně v té horní části. Pane poslanče Juchelko, prostřednictvím paní místopředsedkyně, pojďme si říct, že naše vláda nejen že neoslyšuje potřeby občanů, ale naopak. Co se týká jednotlivých konkrétních forem pomoci, ať už se to definuje prostřednictvím schválených návrhů objemu finančních prostředků, tak na to, že jsme země střední velikosti, tak jsme rozhodně v těch nejvyšších patrech pomoci v rámci zemí Evropské unie. Tak to jenom na téma, zda nenasloucháme nebo nasloucháme občanům. Fakt jako člen vlády teď, nikoliv jako ministr kultury, ale jako člen vlády Petra Fialy říkám, že naše pomoc občanům je v porovnání s evropskými zeměmi, se zeměmi Evropské unie rozhodně v té nejhornější části toho, jak se pomáhá.

A jenom bych reagoval na faktickou poznámku paní poslankyně Bereniky Peštové, která vlastně jakoby řekla několik důležitých věcí najednou. Já ani vteřinu nechci snižovat roli Legislativní rady vlády, jsou tam skvělí právníci, ale také si prostě vážím svých kolegů na ministerstvu, kde na mediální legislativu disponují týmem, nebo ministerstvo disponuje týmem velmi zkušených a znalých lidí. A já jsem nikdy nepřijal ten argument, který předložila Legislativní rada vlády, protože já prostě v těchto odborných otázkách věřím tomu, co říkají naši právníci, a myslím si, že oni měli pravdu. Že ten návrh, který jsme předložili v té původní verzi, nebyl návrhem protiústavním. A přesto, a naprosto, paní poslankyně, prostřednictvím paní místopředsedkyně, s vámi souhlasím, jsme prostě ustoupili, protože Legislativní rada vlády je vážená organizace, nebo pardon ne organizace, je vážená složka státu, a tím pádem jsme nechtěli vstoupit na samém začátku u tak důležité legislativy s tím pomyslným cejchem, že předkládáme protiústavní novelu. Což by se bezpochyby tady na půdě Sněmovny stalo, že bychom takovou nálepku dostali.

Ta novela, vy jste říkala, jestli je, nebo není důležitá. Myslím si, že nemá smysl jakýmkoliv způsobem porovnávat tuto mediální novelu s tím, jak už to tady zaznívalo v těch argumentech, že neslyšíme hlasy lidí, kteří potřebují pomoc, za zdmi této Sněmovny. Byla tady řada mimořádných schůzí, další budou v pátek, nemýlím-li se, kde se budou právě v tomto mimořádném zrychleném režimu projednávat úplně konkrétní návrhy na pomoc lidem v naší zemi, kteří jsou tísněni dopady Putinovy agrese vůči Ukrajině, světové energetické krize a dalších.

Ale v rámci mediálních zákonů je toto podle mě důležitý zákon. Tak jako byl důležitý zákon o videoplatformách, který tady předtím ležel dva roky, a ministři Staněk a Zaorálek s ním nic nedělali, tak jako ležel tady v minulých letech autorský zákon. Já jsem prostě zvyklý v reakci na to, co se kolem mě děje, postupovat, řekl bych, efektivně, účelně a svižně, a proto jsem tento mediální zákon, autorský zákon, zákon o platformách prostě posouval do Sněmovny, a já prostě považuji tuto reformu volby členů mediálních rad za důležitou. A to, že se někdy jakoby dává ten přídomek malá, je prostě proto, že řeší jednu konkrétní dílčí část, a ta takzvaná velká novela, která vyžaduje rozhodně podrobnější diskusi, protože znamená i řadu nových

konkrétních řešení, tak přijde později. Tento návrh zákona je fakticky jednoduchý, myšleno jako v legislativním slova smyslu.

K dotazu pana doktora Brázdila. Říkám jednoznačně, předložil-li by někdo návrh na zvýšení koncesionářských poplatků, tak já ho nepodpořím. Já to říkám dlouhodobě, měsíce. I přesto, že se jedná o malé částky, tak není v tuto chvíli podle mě prostor pro to, aby se koncesionářské poplatky zvedaly. Ale stejně tak, a to chci zdůraznit, jsem na vládě jasně zastával názor, že nemůžeme podpořit návrh, a teď nevím, jestli hnutí ANO, nebo hnutí ANO a SPD, na odpuštění koncesionářských poplatků pro seniory. Protože pokud by se tento zákon hypoteticky schválil, tak je to konec České televize ve stávající podobě. Protože to bude tak obrovský výpadek příjmů. Vy tam nenavrhujete, v tom návrhu, jakoukoli kompenzaci této věci, byl by to jednorázový škrť finančních prostředků České televize a konec České televize ve stávající podobě. A my si jenom musíme říct – a rozhlasu samozřejmě – že podoba České televize, to, o čem tady hovoříme, vlastně zahrnuje obrovské spektrum činností, uměleckých žánrů, vysílaných forem, které televize zajišťuje, od zpravodajství přes hranou tvorbu po koprodukční role České televize a tak podobně, a ve chvíli, kdy by se přijal váš zákon, tak toto všechno je pryč. Tak bavíme-li se o nějaké formě toho, kdo chce jak pomáhat České televizi, tak zákon na to, aby senioři neplatili koncesionářské poplatky, je poprava České televize ve stávající podobě.

A jenom, asi už to nechci pořád opakovat dokola, ale pan poslanec Juchelka, a já si samozřejmě velice vážím toho, co dělal v České televizi, sám jsem byl před mnoha lety konzumentem jeho činnosti v České televizi, fakt to myslím hezky. Tak pane poslanče Juchelko, prostřednictvím paní místopředsedkyně, neskrývejte se za to, že jste pracoval dlouhá léta, bezpochyby dobře, v České televizi. Vy tady dnes hájíte hnutí ANO, reprezentujete tady politické názory hnutí ANO, v jehož čele stojí Andrej Babiš, a nepřeskakujte z role do role. Prostě jste tady zastáncem hnutí ANO a zastáváte teď názor, kdy nám vkládáte úplně absurdně úvahy o pokusech o ovládnutí České televize, které jsou prostě produktem mentality, kterou tady prezentuje poslanecký klub ANO. Prostě my si komplikujeme cestu. Vy hovoříte o tom, nebo žijete ve světě toho, co chce někdo kde ovládnout, koneckonců váš předseda už to v minulosti opakovaně ukázal. A toto není můj svět. Neporovnávejte se, pane poslanče Juchelko, s Českou televizí. Teď jste poslanec a předseda volebního výboru za hnutí ANO. Tak říkejte jasně, co žádá vaše hnutí, a já to tady budu komentovat. A tak si myslím, že to musí být.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Adamec. Připraví se paní poslankyně Peštová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně kolegové, tak já tady nebudu reagovat na ty připomínky k novele zákona o České televizi. Není to můj obor, i když si myslím, že Česká televize a její ředitel se stejně ovládnout nedají, ať se o to bude snažit, kdo jak by chtěl, a já doufám, že to tak nebude, protože média musí být nezávislá. A pokud to tak nebude, tak končí prostě tento svět. A že se nám některé pořady nelíbí, no to tak je prostě, ale to k tomu patří.

Ale já jsem chtěl mluvit úplně o ničem jiném. Tady padlo o zdražování vodného, stočného. Já bych prosil, aby se tady neříkaly takové věci, protože cenu vodného, stočného neurčuje stát, je to velmi různé v různých oblastech, kde jsou různé společnosti. Tam ta cena je věčně usměrňovaná, není to úplně legrace, to tak dělat. Nestrašme lidi. Já si vzpomínám, když jsme tady používali různé polopravdy, a možná ne účelně, jako nebyl to třeba záměr, jako že Slovensko má zastropováno na korunu padesát za kilowatthodinu. Prosím, nedělejme to, protože zbytečně tady vpouštíme ruchy do veřejnosti pomocí mediálního světa, v kterém jsme, ať chceme, nebo nechceme. Nedělejme to. Není to tak. Fakt jako to jsem musel zareagovat, nezlobte se na mě. Prostě tak to není a nepoužívejme to. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Další faktická přichází od paní poslankyně Peštové a připraví se pan poslanec Juchelka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Budu reagovat na pana ministra. Pane ministře, my si rozumíme. My si velice dobře rozumíme. Ona je to malá novela právě proto, abyste to mohli tlačit tímto tempem. Kdyby to byla velká novela, tak mi věřte, že byste to neutlačili. To říkám za prvé. Protože jakmile by se sáhlo do koncesionářských poplatků a tak dále, tak si myslím, že by diskuse tady byla mnohem vášnivější. Ale proto je to ta malá novela.

Ale já, když jsem říkala, a říkala jsem, že to je váš zájem, tak je to z toho zcela evidentní. Vy se to snažíte dotlačit do nějaké doby, a ta doba je strašně krátká, protože moc dobře víte, že pak dojde k tomu převolení, nebo respektive k té volbě nového generálního ředitele. A do té doby ta novela musí vejít v účinnost. Takže proto ten tlak je tady takový, jaký je, a proto je to ta malá novela, kterou tady tlačíte, a proto vám jde jenom o to, abyste ovládli ty rady a abyste tam měli ten počet lidí, kteří budou moci volit, tak jak mají volit. To je zcela jednoduché, to je, když se člověk na to podívá, tak tam nemusíte moc nad tím přemýšlet. To opravdu ne. Ale je to váš zájem. To je to, co jsem řekla. Jsou to zákony, na kterých vy máte zájem, jako to byl služební zákon, abyste měli neomezený počet politických náměstků, a bude to stát neskutečnou raketu peněz, tak toto je další zákon, na kterém máte zájem. My, jak říkal správně můj kolega Aleš Juchelka, my máme ty zájmy trochu jiné. A ne tyto.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s faktickou pan poslanec Juchelka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Já budu samozřejmě hovořit panu ministrovi, který pořád mluví o těch dvou rozdílných světech. Ty jsou skutečně pro nás dva rozdílné. Ten můj je hodnotový, ten váš je mocenský, vlivový. A to je důkaz toho, co jsem tady říkal v těch čtyřech bodech. Pokud vám to nestačí a pokud nejste schopni se aspoň trošičku nad tím zamyslet, tak potom chápu, že budete tady silou tlačit veškeré novely bez jakékoliv diskuse a budete se snažit mocensky uchopit cokoli, co se potom nějakým způsobem v tomto státě mihne. Budeme mít Národní sportovní agenturu. Teď už teď píšou tady servery o tom, že chystáte převrat v Národní sportovní agentuře. V tuto chvíli máte Českou televizi a Český rozhlas. Takhle to prostě je. To jsou fakta a ta fakta žádnými vzletnými slovy, která vám už skoro nikdo nevěří, ohledně demokracie principu a hodnot prostě neokecáte. Takhle to je. Ty naše dva světy jsou rozdílné. A ten váš je prostě malý, přízemní, vlivový, mocenský. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Ondřej Lochman a připraví se pan poslanec Kolovratník. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji, paní předsedající. Pěkný podvečer, vážení kolegové. Já bych chtěl prostřednictvím předsedající reagovat na pana kolegu Juchelku a doplnit, podpořit i názor pana kolegy Adamce. Prosím vás, opravdu zde nestrašte. Vy řeknete, že o třetinu má narůst cena vody. Pane kolego Juchelko, prostřednictvím paní předsedající, vždyť vy víte, že to není pravda. Každá vodohospodářská společnost rozhoduje o těch cenách sama. Jsou finanční modely a podle finančních modelů ta jednotlivá akciová společnost nebo jiný typ organizace rozhoduje. A v každé organizaci to bude jiné. Dokonce, pokud o tom nevíte, tak je umožněné a bude umožněné výjimkou Ministerstva financí nezrcadlit zcela inflaci, takže voda nemusí zdražovat o tolik, jako musela třeba podle některých finančních modelů minulé roky. To, že zde

říkáte, že se zdraží o jednu třetinu voda, tak je prostě lež. Je to strašení, prosím, nepoužívejte to. Opravdu každá společnost rozhoduje sama.

A potom ještě doplnění k těm věcem o mocenství, které jste tady říkal. No tak převrat v Národní sportovní agentuře. Prosím vás, tam je jeden člověk, zodpovídal přímo panu premiérovi. Tak jste to nastavili vy. Žádná možnost kontroly, prostě se tak rozhodovalo, jeden k jednomu. Pokud chcete kontrolovat veřejné finance, tak k tomu potřebujete správní radu nebo nějaký dozorčí orgán. To tam nebylo. Takže to nejde o převrat, jde o to nastavit to transparentněji.

A co se týká dnešní celé diskuse. No tak já chápu, že vás možná štve, že se některá média nedají koupit. No nedají. Protože to jsou veřejnoprávní média. A ten návrh směřuje k tomu, že by se zde rozdělila možnost volby radních mezi Sněmovnu a Senát, tedy dlouhodobě zvýraznila ta možnost nezávislosti České televize a Českého rozhlasu a dlouhodobě chránila tato média před vlivem politiků. A to si myslím, že je opravdu dobře, pane kolego.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní pan poslanec Kolovratník s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Králíček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: To jsou, přátelé, dnes opravdu dva světy. Mně je líto, že teď Ondřej Lochman odešel, protože já chtěl na tu vodu reagovat, byť se omlouvám panu ministrovi, nesouvisí to s televizí. Ale není tu ani Ivan Adamec, ani Ondřej. (Upozornění z pléna.) Je tady, výborně.

Pane kolego Lochmane, no, zdraží ta voda a zdraží až o třetinu, není to lež. A lež je, pokud vy jako koalice tvrdíte, že se to nestane. Já jsem zastupitelem jak krajským, tak městským ve městě Pardubice, jsem tedy členem samosprávy, která vlastní vodovody a kanalizace – mimochodem pro pana předsedu Adamce, jsem rád, že teď dorazil, jsme spolu ve východních Čechách pro propojení, vím, jak složitá je cenotvorba, vím, jak je to náročné. Tak se prosím do těch médií podívejte. Já vám to rychle přečtu, odcituji.

Může, může stoupnout, pane předsedo, až o 30 % – my říkáme, že se to stane – ale může až o 30 %. A neříká to opozice, říká to pan Vilém Žák, ředitel Sdružení oboru vodovodů a kanalizací, SOVAKu. Odborníci ze SOVAKu říkají, že to bude až 30 %. Víme všichni moc dobře, že ten rozptyl v republice je ohromný, od 90 korun po 138 Frýdlantu. Ta zpráva celá je o tom – to vám jakoby může být ke cti – že původně to také mohlo být až o 50 %, o polovinu. Díky tomu, že došlo k zastropování energie a tak dále, to, co tedy dopadne, určitý polštář, i na provozovatele vodáren, ty energeticky náročné provozy to sníží. Ne o polovinu, ale o 30 %. Ale prostě ta realita přichází, tak to je. My to používáme jako argument, abychom se věnovali tomuto, a ne televizi. Ale prosím, nereagujte na nás, že my lžeme. Není to pravda, k tomu zdražení, pánové, prostě dojde a bude to až do 30 % současných cen. Taková je realita.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Dalším přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Králíček, připraví se pan poslanec Juchelka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: No, já se musím také zastat mého kolegy Aleše Juchelky, protože mně to přijde až úsměvné, jak koalice chce tady obrátit to téma, kde kolega Juchelka pouze vypíchl to, že se domníváme, že jsou daleko důležitější témata na diskusi, než abychom tu na mimořádné schůzi diskutovali momentálně teď novelu zákona o České televizi. A druhá věc je s tím kupováním médií. No, my jsme si, pane Lochmane, prostřednictvím paní předsedající, všimli, že nechcete tu Českou televizi koupit. Vy ji chcete jenom ovládnout. (Smích v části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. A nyní se dostává řada s faktickou poznámkou na pana ministra Baxu. (Poslanci gestikulují.) Ne pan ministr Baxa. Ten stahuje svoje přihlášení. A nyní s faktickou pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Znovu říkám, že osobně nechci nic ovládat a nechtěl bych, aby mi ani kolega Králíček, prostřednictvím vašim, to vkládal do úst.

Co se týká kolegy Kolovratníka – no to je úžasné, co tady slyším. Tady prezentuje názor soukromé společnosti SOVAK, nebo jak to říkal. To je jedna z mnoha firem, která tady působí na trhu s vodou, dodáváním vody, čištěním vody. A to, že to říkají, tak to je prostě názor této jedné společnosti. Ale já jsem znovu říkal, že realita je úplně jiná. Kdybyste mě poslouchal, co jsem říkal, tak by nemusel být tento příspěvek a moje reakce.

Já jenom říkám, že prostě my nechceme nic odvádět nikam. Když ten argument tady padne, tak mou povinností je říct, že prostě to není pravda, že takto to nebude. A může se stát, že někde se zvedne cena vody, ale ony se chystají podle mě i výjimky speciálně na vodu, to chystá vláda, pokud jsem dobře zaregistroval. Ale když si spočítáte ty náklady, tak pokud stát zastropoval ceny i pro tyto společnosti, tak těch 30 % se nevejde do té věcně usměrňované ceny jen tak samo o sobě a maximálně to vychází kolem 20 %, pokud by k tomu vůbec došlo, a většinou k tomu nedojde, protože ty společnosti samozřejmě jsou ještě různě vlastněny, a pokud obec řekne, že nechce, tak se budou hledat rezervy a ta cena takhle stoupat nebude. To si řekněme na rovinu.

Já tady nechci o tom polemizovat, řešíme něco jiného. Já jsem jenom upozornil na to, abychom nepoužívali argumenty, které nejsou úplně v souladu s realitou. Z mé strany všechno. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Vyčerpali jsme všechny faktické poznámky a konečně došla řada na pana poslance Marka Nováka, který je přihlášen řádně do rozpravy. Prosím. Jen připomínám, že jsme omezili čas pro vystoupení na dvakrát deset minut a pan poslanec je přihlášen dvakrát, tedy bude vystupovat celkově dvacet minut, pokud tedy vyčerpá čas. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji, paní místopředsedkyně, za slovo. Ono to tady dneska skončilo vodou na mlýn. Při těch při těch Dušičkách nám přibývají nějak další dušičky, Rada České televize. Mně spíš přijde skutečně zajímavé, že jsme se tu dneska sešli, a to dokonce vlastně na mimořádné schůzi, aby se na interní příkaz pětikoalice odsouhlasila novela zákona, která v mých očích navždy pokříví a ještě více rozkolísá postavení veřejnoprávních médií v České republice. Ten úkol dneška, tak jak to vidím já, zní: zvolme takový vzorec volby do mediálních rad Českého rozhlasu a České televize, který okamžitě zabrání možnosti podle současného systému nominovat opozicí osobnosti do obou těchto institucí. Tím úplně hlavním cílem je hladká volba generálního ředitele České televize a absolutní kontrola nad činností televizní rady. A totéž v bledě modrém čeká Radu Českého rozhlasu. Z pohledu pětikoalice samozřejmě, z pohledu mého, nezlobte se na mě, kolegové, neumím to nazvat jinak než slovem zvěrstvo.

Vážení občané, jestli se domníváte, že předchozí masáže a osočování opozičních stran ze snahy ovlivňovat chod veřejnoprávních médií je potřeba zastavit zrovna tímto způsobem a že vládní strany vlastně dělají dobrou věc, tak to se hrubě mýlíte. Povím vám, jaké strachy a příležitosti vládní pětislepenec vidí.

Za prvé. Je tady Senát, ten dnes nemůže nikoho nominovat, ačkoliv tak nějak kdysi náhodou, a zákon mu to neukládá, přesto založil mediální výbor, aby o tom aspoň mohl mluvit. Je mu to líto, rád by si zanominoval a zauděloval. Pětikoalice dnes má i v tomto orgánu většinu,

a proto mu to chce prostě dopřát. A tomu já docela rozumím, jste kolegové. Navíc s argumentem, který je starý jak duální systém sám: musíme volit skutečně nezávislé osobnosti. Tak určitě, přesvědčili jste nás, že volíte nezávislé osobnosti a že volíte nezávisle, když jste si tady naposledy na sílu hlasovali aklamací, abyste se navzájem pohlídali a zvolili si skutečně ty ve vašich očích nezávislé.

Za druhé. Pak je tady Poslanecká sněmovna. Té, respektive koaličnímu slepenci, se zaběhnutý systém nominací prostě teď nehodí, protože potřebuje získat kontrolu nad oběma médii. A znovu vám připomenu tu poslední volbu. A protože nynější systém nominací prostě neodpovídá vašim potřebám, no tak prostě na hulváta změníte zákon a systém voleb do těchto institucí.

Za třetí. Je tady vláda. Vzpomeňme si, jak kabinet pana profesora, který se vlastně právě vrátil z výletu, není schopen říct cokoliv jasně, jednoznačně, bez potřeby obsah sdělení následně měnit, upravovat a korigovat. No a to je přece potřeba změnit, že ano? Musí fungovat ta správná rada, ten správný ředitel, který dosadí ten správný management, a ten postaví ty správné reportérské týmy.

A za čtvrté, je tady ten současný management, zejména management České televize. Ona si současná rada totiž dovolila se ptát na hospodaření. To snad ne, že? Ona si ta současná rada dovolila se ptát, kam jdou peníze koncesionářů, kam jdou peníze občanů, kteří ze zákona tyto poplatky platit musí, ať jsou v jakékoliv finanční situaci. A vzpomeňme si, že zrovna dnes nám vyšel článek o paní, která je v insolvenci, přesto exekuci, a z 3 600 korun koncesionářských poplatků je dneska na 12 tisících a neví, jak to řešit, protože samozřejmě žije z dávek.

Za páté, je tu jedna zásadní příležitost. Vážené kolegyně a vážení kolegové, vy, co jste někdy řídili firmu nebo byli v jejím vrcholovém managementu, si to jistě uvědomíte. Jsou tu dvě mediální továrny. Ty mediální továrny mají garantovaný příjem – jedna 2,1 miliardy, druhá cca 7 miliard korun. A s tím už se tedy dá udělat slušné divadlo, že ano? To jsou rozpočty, kterými by šlo pohnout se současným zoufalým mediálním obrazem této vlády.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, nové rozdělení médií na soukromá a ta ze zákona tady funguje již 30 let. Za tu dobu privátní subjekty, ať už rozhlas, nebo televize, beze zbytku naplnily svůj potenciál a úlohu. Nyní posouvají hranice mediálního působení dál. Na druhou stranu média veřejné služby tuto šanci nevyužila. Proč? Začneme vůbec definicí, co je to veřejnoprávní médium. Dneska to slovo "veřejnoprávní" tady několikrát padlo. Možná bychom našli definici na Wikipedii, možná na některých dalších serverech, ale shodneme se vlastně na tom a najdeme tu správnou definici "veřejnoprávní"? Neshodneme se, stejně jako posledních 30 let jakákoliv Sněmovna, na pevné definici. A podíváte-li se do historie, zjistíte, že mám pravdu. Neshodneme. My tu definici vážně neznáme. Je pouze na naší, tedy politické odpovědnosti, nakolik věříme demokratickým principům této země, abychom svěřili příspěvky občanů, koncesionářů, do rukou lidí, kteří za ni odvedou adekvátní informační práci. Ne aktivismus, ale skutečnou informační práci. Vždy když politikům vládních stran začalo téct do bot, se objevila najednou potřeba pracovat s veřejnoprávními médii. Stejně jako nyní. A byla to především v tehdejších dobách ODS a ČSSD. Kdo z vás si vzpomene na to, že ještě před desítkou let si tady právě tyto dvě strany – ODS a ČSSD s podporou KSČM – rozdělovaly pašalíky pro své bývalé soukmenovce, a právě prostřednictvím té demokratické volby do rad? Mám vám říkat ta jména bývalých poslanců nebo loajálních funkcionářů, kteří byli radními obou médií za tyto strany? Nedostali se do Sněmovny, bylo potřeba je někam umístit. Tak proč ne do rady? Později se k nim přidala i TOP 09.

Vážení, prosím, kde berete tolik drzosti nám tady dnes kázat o tom, co je a není správné? Historie ukazuje, že mám pravdu. Svět nezačal rokem 2021. Vždyť jste to byli vy, politici koalice ODS TOP 09 a KDU-ČSL, kteří jste umožnili kandidovat svým ovečkám na základě nominací tělovýchovných a okrašlovacích spolků, šachových sdružení o dvou členech a dalších úsměvných subjektů, aby zaujali a hájili vaše pravdy v obou radách. Podívejte se na bývalá

obsazení rad a zkuste moje slova vyvrátit. Co tedy teď chcete měnit? Není načase začít prostě dodržovat zákon a přestat dělat hlouposti, než upravovat zákon, abyste mohli dělat zase ještě větší hlouposti dál?

Vážené kolegyně, vážení kolegové, v Americe, a tady jsme naštěstí v České republice, ale v Americe se říká, když ti přestanou vyhovovat pravidla, změň je. Přesně tohoto momentu jsme dnes přímými účastníky. Nevyhovují vám pravidla, chcete je změnit. Zákon, který kdysi prosadila ODS, se dneska mění, protože ODS vadí, jak se jí nedaří ho naplňovat. Uvědomujete si, že jsme dnes mohli pracovat ve svých výborech nebo poslaneckých kancelářích s občany a řešit skutečné problémy, se kterými se dnes a denně nejen my, ale hlavně občané potýkají? Ne, my skutečně musíme být přítomni potupnému ohýbání mediálních zákonů, aby v tomto volebním období byly po vůli pětikoaliční věrchušce. Za dobu existence mediálních zákonů v České republice zatím vždy platilo: jakákoliv změna ve prospěch v ten moment vládnoucí garnitury se v příštím volebním období obrátila proti těmto stranám. A věřte tomu, pokud vy tohle protlačíte na sílu, obrátí se to proti vám. Jednoduše řečeno, řežete si větev pod sebou, ne pod námi.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, ještě jednou a naposledy, o co tady jde. Za první, vymazat současnou opozici z mediálních rad. Za druhé, zvolit toho správného ředitele České televize. Za třetí, vyhovět fňukajícímu Senátu, aby si také směl někoho do těchto rad zvolit. Za čtvrté, získat kontrolu nad financemi obou veřejnoprávních médií. Za páté, a to slovo už tady bylo, bylo tady slovo bačovat, já použiji slovo usalašit své soudruhy kývače na teplá místa a jejich prostřednictvím radu ovládat.

Vlastně bych rád na tomto místě slyšel názor původních tvůrců obou současně platných zákonů. A myslím si, že by se asi hodně divili. Přitom v rámci schůzí volebního výboru jste mohli slyšet názor zkušenějších úplně krásně. Tehdy jsme se upínali k systému BBC nebo německým modelům. A kde jsme dnes? V Kocourkově! Nemám to slovo rád, nepoužívám ho poprvé, ale tady je namístě. Změnou systému nominací a volby oběma komorami se práce mediálních veřejnoprávních rad rozhodně nezlepší ani nezkvalitní. Jen tam teď do příští volby budou sedět ti takzvané správní. A vlastně ještě jedna věc: bude jich tam víc.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, opět, a vlastně už si na to člověk zvyká, když vám to říká pořád dokola, prosazujete na sílu něco, co je předem určeno z dlouhodobého hlediska k zániku. Pouze látáte rychle nějaké řešení na základě nějakých požadavků bez ohledu na fakt, že ten, kdo přijde po vás, bude muset sakra pracovat, aby vrátil do právního systému řád a smysl.

Když sleduji systém práce vaší koalice, vybaví se mi jeden příklad z Afghánistánu. Tam když Tálibán obsadil pouť, tak se chvíli nadšeně vozil na autodromu a kolotočích. Měli z toho náramnou radost, stříleli kolem sebe, a poté, když už je to přestalo bavit, tak to všechno vyhodili do vzduchu. Přesně takhle se chováte vy. Přesně takhle zacházíte s Českou republikou vy. Jestli máte v sobě trochu odpovědnosti, žádám vás, abyste sami stáhli tento návrh zákona a poučili se právě ze zkušeností okolních starších demokracií. Začněte prosím – říkám vám to poosmé – konečně pracovat pro Českou republiku její občany.

Vážená paní místopředsedkyně, tímto podávám návrh na vrácení k přepracování tohoto zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovařová: Děkuji, pane poslanče. Zaznamenávám tedy váš návrh na vrácení předloženého návrhu k dopracování. Ano? (Poslanec Novák: K přepracování.) Dobrá.

Nyní s faktickou poznámkou... Pan ministr se odhlásil? (Ano.) Dobře. Než dám slovo panu poslanci Vondráčkovi, který je na řadě s dvěma přihláškami, bude tedy vystupovat maximálně 20 minut... (Poslanec Vondráček: Budu maximálně rychlý.) Pardon, vydržte chvíli, přečtu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Bašta od 18 hodin z pracovních důvodů.

Nezaznamenala jsem vaši připomínku, pane poslanče. (Poslanec Vondráček: Říkal jsem, že budu maximálně rychlý.) Výborně. Dobrá zpráva, doufejme. Takže prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Vážené zbylé poslankyně, vážení zbylí poslanci, vážený pane ministře, vážená paní místopředsedkyně, na úvod svého projevu mám velkým písmem napsáno: navrhnout vrátit předkladateli k dopracování, takže děkuji kolegovi Novákovi, že vystoupil dřív a řekl to za mě. Já se můžu k tomu jenom připojit.

A věřte mi to, nebo ne, já jsem opravdu zvažoval, že nebudu vystupovat, případně že budu vystupovat velmi krátce poté, co tady si myslím velmi odborný, velmi přehledný, a mně se moc líbil, jak to řekl, měl projev kolega Juchelka. Tak jsem chtěl prostě říct, že už to nebudu nějakým způsobem extendovat, nicméně ten váš návrh na omezení řečnické doby má samozřejmě i nějaké jiné účinky, a to takové, že nyní tedy vystoupím už jenom z principu.

Chtěl jsem se chtěl omezit v podstatě na to, co říkal kolega Juchelka, že to je prostě rychlou horkou jehlou šitá a hlavně v tuto chvíli ne až tak potřebná novela zákona o České televizi, jejíž užitek opravdu spočívá především v tom, že se upravuje volba generálního ředitele, a můžeme to tady překrývat a zakrývat, jak chceme, je to krok k mocenskému ovládnutí, k mocenskému vlivu na dění v České televizi. A už to několikrát tady také zaznělo z úst mých předřečníků. Je to v podstatě taková polonizace veřejných médií v České republice. Když šlo o Polsko, tak současná vládní koalice, když šlo o Právo a spravedlnost v Polsku, tak naskakovala stoprocentně na tu bruselskou rétoriku o ohrožení právního státu a demokracie v Polsku, a teď v České republice jdeme v podstatě stejnou cestou. Já bych vás jenom chtěl upozornit, že mně mí přátelé v Polsku říkali, že to opravdu to Právo a spravedlnost v Polsku trochu přepísklo a že už se na tu polskou televizi a na tu jejich dvojku v podstatě nedá dívat. Tak já doufám, že nikdy nedojdeme do této fáze.

Co nechápu, proč se scházíme na mimořádné schůzi. Proč se zrovna k tomuto tématu scházíme na mimořádné schůzi? Také už to tady zaznělo. Včera hlavní titulek ve všech médiích, že nám v České republice elektřina zdražila nejvíc celé Evropě. A opravdu už za tím nehledejme nic jiného než liknavost a neakceschopnost téhle vlády, a že jsme skutečně unikátní v rámci Evropy. Dnes informace o tom, že se naši občané musí připravit, že si sáhnou hlouběji do svých peněženek, protože se zdraží voda až o 30 %. Je to diskuse o České televizi. Nechci zabíhat do nějakých podrobností, ale je logické, že ty čistírný odpadních vod a ty přečerpávací stanice mají obrovskou spotřebu elektrické energie, že máme vysoké DPH v téhle oblasti, tak se nedivme, že zase naši občané třeba porovnají, nebo když to srovnáme s kupní silou, zase na tom budeme jako jedni z nejhorších v Evropě. A do toho teď mimořádná schůze o novele zákona o České televizi.

A mimochodem na této schůzi nám pan ministr kultury sdělí, že přece na v médiích veřejné služby nemůžeme šetřit. To tady zaznělo, to tady říkal. Ale kde tedy máme šetřit? Kde se v téhle republice má šetřit? Kdo má šetřit? Kdo si má kupovat svetry? Mají to být tedy naši občané? Nám to teď předvádíte poměrně přehledně, protože opravdu tady zase vzniká dobře placené teplé místočko krát tři. A v rámci odůvodnění předkládaného zákona raději přesné vyčíslení toho, co nás to bude stát, chybí.

A víte, co je úplně nejhorší a alarmující? Že to není náhodný jev. To je součást trendu. A řešíme to skoro na každé schůzi. Začalo to místopředsedy Poslanecké sněmovny. Máme jich nejvíc v dějinách Poslanecké sněmovny. A to ještě nebudu tady komentovat, že v současné době je to 5:1. Pět vláda, jeden místopředseda opozice. Jestli byly poslanecké kluby v této Sněmovně ustanoveny skutečně v pořádku a v souladu se zákonem, tak tím jsme se úspěšně promlčeli. Nakonec jsme to téma nikdy nedořešili a nevyřešili. Pak jste si všude dali svoje politické náměstky v maximálním možném počtu, dva, protože jste museli uspokojit poptávku pěti různých stran, včetně těch ministran. A nakonec, aby toho nebylo málo, tak si ten zákon změníte úplně a počet politických náměstků bude úplně neomezený.

Dnes prosazujete, začínáte prosazovat, další tři radní České televize, a jestli se nepletu, tak v pátek se tu sejdeme nad prvním bodem a to bude novela zákona o sportu a bude se prosazovat placená rada v rámci Národní sportovní agentury. Kdo to má všechno platit? Kde jsou ty strukturální změny rozpočtu? Kde jsou ty úspory? Kde je úbytek úředníků? Na Úřadu vlády těch úředníků přibývá, ne ubývá. Schodek je větší, než byl za covidu, a přitom příjmy jsou o 111 miliard vyšší jenom díky inflaci. Tak bych mohl pokračovat.

Prosím, zpátky k České televizi. Já reaguji na to, co tady zaznělo v rámci rozpravy, protože přicházím na řadu v podstatě v šest hodin a diskutujeme od devíti od rána. Nejdřív možná krátce k tomu zametání vlastního prahu. Já vám teď říkám, mě tedy opravdu mrzí, co jsme v tom minulém volebním období dělali. Neměli jsme to dělat. Byla to chyba, že jsme v závěru volebního období ustoupili této volební koalici a nechali jsme to být, že jsme v rozporu se zákonem tehdy nenaplnili Radu České televize a díky obstrukcím současné vládní koalice, obstrukčním řečem a především, pamatujete si, kolik jsme měli, kdo tady je pamětník, já myslím, že bylo 38 hodin jenom na přestávky klubů v rámci projednání naplnění Rady České televize. Třicet osm! Já jsem byl jeden z těch, kteří už navrhovali, aby se hlasovalo o tom, jestli klub může mít přestávku, nebo ne. Byl jsem přesvědčen svými kolegy, ať to neděláme, že to je nedemokratické.

Co se týče toho omezení na dvakrát deset minut, já nejsem tak rigidní, jak mí kolegové, protože je to v jednacím řádu. To prostě je v jednacím řádu a udělat se to může. Ale kdy se to udělalo za poslední dvě období? Udělalo se to třeba u služebního zákona, kdy jsme tady strávili celé léto, celé prázdniny a kdy Miroslav Kalousek prohlásil veřejně do médií, že to nikdy neprojde, že bude mluvit každé třetí čtení, každou středu a pátek že bude mluvit a mluvit. Tak jsme tenkrát zavedli dvakrát deset minut. Podruhé to bylo EET. To byly vždycky zákony, které směřovaly a něco měly přinést občanovi, měly mít nějaký zásadní dopad na životy občanů. Opravdu máte pocit, že toto je tak zásadní téma, abychom nějakým způsobem omezovali debatu, na kterou jsme zvyklí v Poslanecké sněmovně? Já si myslím, že ten efekt to bude mít v závěru úplně opačný. Koneckonců tady se teď kritizovalo, že nebyly přijaty zprávy o činnosti České televize a že to má spravit ten nový zákon. Prosím vás, ale kdo tady obstruoval nejvíc a kvůli komu nebyla přijata zpráva o činnosti České televize? To byl nově příchozí poslanec pan Jan Jakob, který tady obstruoval přijetí zpráv České televize. My jako vládní koalice jsme byli všichni připraveni, že to odmáváme a že to schválíme. To je až absurdní, když se člověk podívá do minulosti, co my všechno už s tou Českou televizí máme za sebou v rámci diskusí.

Já jsem se hlavně chtěl zeptat, proč to té České televizi děláte. Proč vlastně snižujete její kredit tím, že tady tímto až nedůstojným způsobem měníte pravidla hry, abyste nějakým způsobem získali vliv na to, kdo bude zvolen jako ředitel? Každý žijeme v nějaké sociální bublině. Ač se tomu bráním a snažím se bavit se všemi, snažím se chodit do diskusních pořadů i třeba do médií, která mi nejsou úplně nejbližší, tak se snažím prostě diskutovat, ale mám svou bublinu. Ta bublina třeba na tom Facebooku, když tam oznámím, že jdu třeba do Otázek Václava Moravce, tak mi všichni napíší: Hodně štěstí, ale my se dívat nebudeme. My se prostě na Českou televizi dívat nebudeme. A vy tady tímhle tím postupným osekáváním té svobody a nezávislosti dosáhnete akorát toho, že už se na to nebude opravdu dívat nikdo a skončí to jako v tom Polsku, o kterém jste nám tolikrát tady přednášeli.

Poslední věc. My jsme se v rámci té diskuse o České televizi vždycky chtěli soustředit spíš na ty věci, které opravdu jsou důležité, a to je to financování České televize. Tady vlastně v téhle malé novele, stručně, jak říkal Marek Benda, o financování v podstatě není vůbec nic. Přitom ta diskuse je obrovská. Protože ten zákon je starý a dneska se opravdu v podstatě už nová generace nedívá na tu televizi, nebo nemá ten televizní přístroj, sledují se média v mobilních telefonech, sledují se přes internet na počítačích a s tím vůbec není počítáno. Tak o tom by měla být vedena tato diskuse.

V okamžiku, kdy se zvažuje, že vlastně ten rozpočet nestačí, že Česká televize bude muset šetřit, tak první zpráva, která se objeví ze strany České televize, že se bude rušit asi třetí program,

kteřý je určený převážně pro seniory. A pozor, senioři jsou v podstatě ti jediní, kteří poctivě a férově platí ty poplatky, tak jak mají, protože jsou tak naučení, nezpochybnují to. Ale platí to všichni a ne všichni volí tuhle koalici. Vy dosáhnete jenom toho, že opravdu vznikne bublina, která sleduje Českou televizi, kterou ale platíme my všichni.

Legitimní debata je se bavit o tom, jestli televizní poplatek je, nebo není přežitkem, jestli by se nějakým způsobem mělo změnit financování České televize, a ne o tom, kolik bude mít členů, když to v podstatě nedává logiku. Je to cítit na sto honů, proč se to dělá, a můžete to tady zakrývat, jak chcete.

Pane ministře kultury, oceňuji, jak tady bojujete. Je vidět, proč jste ministr, ale tohle se obhájit nedá. Můžete říkat, můžete používat slovo demokracie klidně v každé druhé větě pětkrát.

Financování veřejnoprávních médií je řešeno jak na národní úrovni, tak na nadnárodní úrovni v rámci celé Evropy. Evropský politický konsenzus týkající se této otázky se odráží v několika dokumentech. Je už v takzvaném Amsterodamském protokolu z roku 1997. Je to Protokol číslo 29 O systému veřejnoprávního vysílání členských států ke Smlouvě o fungování Evropské unie. Je stanoveno, že státy Unie mají pravomoci financovat veřejnoprávní vysílání, pokud je takové financování poskytováno organizacím pro veřejnoprávní vysílání k plnění veřejných služeb, jak jsou svěřeny, vymezeny a organizovány v každém členském státě, pokud takové financování neovlivňuje obchodní podmínky a hospodářskou soutěž v Unii v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem, přičemž se přihlíží k plnění veřejné služby.

Já jsem využil toho, že Parlamentní institut se té věci věnoval opakovaně. Mám asi tři různé rozborů, různé komparace. A poplatek není skutečně jedinou cestou, kudy jít. Když se podívám, tak třeba poplatek placený přímo občany, jako je u nás, tak je v Chorvatsku, v Irsku, v Německu, v Polsku, v Rakousku, Slovensku, Slovinsku. Ne, Slovensko už není. Slovensko už to má jako součást rozpočtu.

Financování ze státního rozpočtu mají Belgie, Bulharsko, Kypr, Maďarsko, Malta, Nizozemsko, Rumunsko. Jinak ten přehled je z roku 2014. Tak se omlouvám, že ho nemám aktualizovaný. Spolu s energiemi, s elektřinou, se platí nějaký poplatek v Itálii, v Portugalsku a v Řecku. Daň z veřejnoprávního vysílání mají ve Francii. Nemají ho ve Finsku a ve Švédsku. Pak mají hybridní přístup v Dánsku. Mám tu konkrétní rozpis těch jednotlivých států, jak se to financuje.

To by měla být debata na půdě Poslanecké sněmovny, a ne že si rozšiřujeme počty radních na 18, aby to na jaře vyšlo. Sejdeme se tu potom třeba v dubnu, pane ministře, a můžeme si říct tedy, kdo měl pravdu, když vy říkáte, že určitě ne, že určitě si to vymýšlíme. Já bych byl prostě jenom nerad, aby v rámci těch sociálních bublin se stala Česká televize v podstatě médiem jenom pro určité skupiny obyvatelstva, hlásnou troubou jakékoliv vlády.

V tuto chvíli jsem opravdu velice znepokojen tím, co se děje. Protože máme zde vládního zmocněnce pro boj s dezinformacemi, měli jsme tu už problémy s cenzurou, že byly vypínány zpravodaje nebo servery, které údajně šířily dezinformace. Současný pan ministr vnitra prohlásil v Otázkách Václava Moravce do televizních kamer, že poslanci, kteří sdílí články na Parlamentních listech, jsou dezinformátoři. Tak to je velmi silné tvrzení, protože tam často bývají prostě jenom rozhovory s některými občany.

Já osobně jsem minulý týden měl debatu se studenty. A já jsem se jich na to ptal, jestli jsou pro to, aby se omezovala nějakým způsobem svoboda slova, když je to v dobrém slova smyslu, když je to proti vulgaritě, když je to proti jasným dezinformacím třetích mocností, nebo jsou tu spravedlnost a rovnost. A víte, co ti studenti? Tam se mi jedna studentka přihlásila a říkala: Prosim vás a jaký je rozdíl mezi dezinformací a názorem? Mě to zarazilo, protože když mi tohle řekne student a má to hlavu a patu, má to větší hlavu a patu, než je ta debata, kterou tady vedeme v Poslanecké sněmovně.

Máme tady nějaké pravidelně se opakující, alespoň naslibované, vládní informační kampaně. Ta poslední stála 24 milionů korun. Dvacet čtyři milionů korun nás stálo to, že vládní politici nejsou sami o sobě schopni vysvětlit, co tam vlastně v té vládě dělají. Za 24 milionů si objednali kampaň na to, aby jim udělali reklamu, že lidé se mají hlásit o nějaké dávky. Já nemám doteď – a mimochodem jsem na to téma interpeloval – žádnou zpětnou reakci, jestli tedy se víc lidí přihlásilo o ty dávky, že přišli na ten úřad práce a skokově byla ta kampaň úspěšná, a rovnou říkám, že asi ne. Do toho přichází na Ministerstvo vnitra nový útvar KRIT, krizový informační tým, který chce sledovat názory a nálady mezi úřednictvem, mezi státními zaměstnanci a v případě jejich radikalizace s nimi vést dialog. Minule jsem tady říkal, že je to jak ve Švejkovi, nebudu se opakovat.

Já bych se jenom nerad dožil toho, že ve spojení s tím, co teď chcete dělat s Českou televizí, se bude znovu zavádět takzvaný ČÚTI. Pro ty z vás, co už to nepamatují, tak to byl Český úřad pro tisk a informace. On ten vládní zmocněnec by měl konečně svůj opravdový úřad s opravdovým rozpočtem, mohl by si na všech resortech udělat pracovní skupiny, který by si koupily loajalitu obyvatelstva. Ten úřad bychom mohli nazvat třeba úřad 33, protože je to 33 let od sametové revoluce. Já když jsem stál na těch náměstích, tak mě opravdu nenapadlo, že za 30 let tady budu v roli člověka, který bude se zdviženým prstem upozorňovat na to, že jsou ohrožena svobodná média v této zemi cenzurou, omezováním svobody a teď v tuto chvíli snahou vlády, která prostě to nezvládá normální prostředky, tak se samozřejmě snaží třeba umlčet ty své oponenty, protože ono je to jednodušší, než je argumentačně přesvědčit. Tak nám vezměte slovo. Tak se třeba teď zamezilo... ten časový limit na dvakrát deset minut. To si myslím – já už jsem hodně zažil – že to nebyla tak dramatická diskuse, co jsme tady měli, a všichni, co doteď mluvili, tak mluvili k věci.

Já tedy dopředu avizuji, že v případě, že neprojde návrh na zamítnutí ani návrh na vrácení k dopracování, tak v rámci druhého čtení budeme chtít tu diskusi postavit zpátky na nohy a budeme znovu se bavit o tom, co s těmi poplatky. A určitě víte, že tady na stole je několik návrhů, například toho, že senioři by měli v tuto těžkou dobu prominuty ty poplatky. A toto je A, a pak si musíme říci B, co s tou Českou televizí bude. Rozhodně si nemyslím, že tady tohle by byl krok správným směrem. Rozhodně si nemyslím, že tohle je důvod, proč bychom se tu měli scházet na mimořádné schůzi.

Děkuji všem, kteří aspoň přišli k tomu mikrofonu a aspoň něco řekli. V začátku to vypadalo, že se tím promlčíte všichni. Paní předsedkyně odmítla vystoupit, aby k tomu zpravodaji něco řekla, tak aspoň že ten pan ministr tady sedí a nějaké slovo, byť s ním tedy vůbec nesouhlasím, nesouhlasím, tak aspoň nám k tomu něco řekl. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí, ruší faktickou poznámku pan ministr kultury. A jeho přihlášení s přednostním právem tedy taky nebudu brát v úvahu? Také ne. V tom případě budeme pokračovat v pořadí tak, jak jste přihlášení. Další vystoupí pan poslanec Jiří Kobza. Mám tu jeho dvě přihlášky, takže rovnou dvakrát deset minut. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já předpokládám, že těch dvacet minut možná ani nepotřebuji, ale přece jenom jsem si říkal pro jistotu, aby mi ta minuta nechyběla.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, poslední mohykáne, dobrý podvečer. Dovolte mi říct několik slov k tomu veskrze špatnému a protidemokratickému návrhu vlády a pana ministra kultury Baxy z ODS na změnu způsobu volby členů Rady České televize a Rady Českého rozhlasu. Vzhledem k tomu, že z obou těchto médií se staly vyloženě propagandistické kanály, tak ta otázka volby členů rady začíná být velmi důležitá, a já si myslím, že ta diskuse, kterou k ní tady vedeme, že je velmi opodstatněná a řekl bych až nutná.

Pan ministr o svém návrhu řekl, že novely zákona o České televizi a Českém rozhlasu posilují nezávislost veřejnoprávních médií. Zapojení Senátu do voleb mediálních rad posiluje odolnost veřejnoprávních médií vůči vnějším politickým tlakům. Konec citátu. Já si myslím, že to je, kulantně řečeno, nepravda až nesmysl. Jak může již tak velmi pochybnou nezávislost veřejnoprávních médií posílit jejich další brutální politizace? Vždyť ta média už dávno nejsou objektivní, nezávislá ani apolitická. Informují podle jasných direktiv, informují jenom o pečlivě vybraných událostech. O některých se nedozvíme vůbec nic, o druhých do nás tlačí horem dolem nějaké srdcervoucí scény, o kterých se potom dovídáme, že kolikrát pochází z úplně jiného teritoria. Ale rozhodně je nemůžeme považovat za nezávislost.

Jak by tuto nezávislost mohlo posílit to, že významnou část jejich členů bude volit v současné době politicky jednobarevný Senát, který sice má prakticky trvale nulovou důvěru veřejnosti a kde vítězné senátní kandidáty v jejich volebních obvodech nevolí ani desetina oprávněných voličů? Takže o jaké odolnosti to pan ministr mluví? Možná o odolnosti vůči objektivitě a vyváženosti veřejnoprávního vysílání. To je velice pravděpodobné a to je asi to, co vidíme dneska na vlastní oči. Počet členů Rady České televize se má podle vládního návrhu navýšit ze současných 15 na 18, čili další tři placená místa. A jsou to místa, která jsou placená z peněz občanů, daňových poplatníků. V době bezprecedentního růstu veřejného zadlužení rozšiřovat jakýmkoliv způsobem státní správu nepovažuju za nejvhodnější způsob už jenom z toho důvodu, jakým způsobem je to potom prezentováno veřejnosti, která sama se musí hodně ohánět, aby na konci měsíce se jí potkala černá čísla, nezůstali někde v dluhu. A situace vypadá, že bude ještě náročnější. Toto rozhodnutí nemůžeme rozhodně považovat za odpovědné, když probíhá v době sociální a ekonomické krize, v době enormního a raketového zdražování, kdy značná část občanů už podle aktuálních průzkumů již v podstatě nevyjde se svými měsíčními příjmy a dávno už čerpá ze svých rezerv, pakliže už je nemá vyčerpané.

Tato vláda, která o sobě lživě prohlašovala, že je vládou rozpočtové odpovědnosti, si zřizuje nové pašalíky pro své nominanty a klienty. Takže já bych rád se zeptal pana ministra, kolik toto navýšení počtu křesel bude stát občany a odkud na to vezmete, když ve všech případech, kdy jde o pomoc lidem se zvládnutím dopadů zdražování, růstu energií a podobně křičíte, že v rozpočtu nejsou peníze?

Šest z těchto 18 členů Rady České televize má napříště volit Senát. Tedy plnou třetinu, ačkoliv volební účast v senátních volbách, hlavně v jejich druhém kole, je i oproti sněmovním volbám sotva šestinová. Navíc v nich volí titíž lidé, kteří hlasují rovněž v jediných relevantních a vypovídajících volbách, totiž ve volbách do Poslanecké sněmovny, a právě v těchto volbách se plně vypovídajícím způsobem ukazuje, jaké je rozložení názorů a preferencí ve společnosti. Je proto logické, že mediální veřejnoprávní rady volí právě a jedině Poslanecká sněmovna. Nemá smysl Senátu a senátním voličům udělovat další neoprávněná privilegia a navíc hledat pro Senát další umělé kompetence, aby jeho zastánci mohli obhajovat existenci Senátu i do budoucna. Rada Českého rozhlasu bude mít sice do budoucna i nadále 9 členů, ale 3 z nich budou opět vybírat senátoři, aby bylo i rozhlasové vysílání pod nezávislou politickou kontrolou pětikoalice, těch jediných správných liberálních demokratů.

A je zde i další totálně protidemokratická a možná i protiústavní záležitost. Vláda navrhuje, aby kandidáty do obou rad, televizní i rozhlasové, směly do budoucna navrhopvat už jen organizace, instituce a spolky, které existují minimálně deset let. Má to prý podle důvodové zprávy vyřadit účelově zakládané spolky. Já mám takový pocit, že si z nás dělají legraci. To považujete za účelově založený spolek třeba organizaci, která bez koruny z veřejných dotací pomáhá sociálně slabým, seniorům nebo tělesně postiženým a podobně, a existují a tvrdě pracují řekněme sedm, osm nebo devět let? Řekněte to těm lidem do očí, že to je nějaká účelově založená organizace, aby po devíti letech práce mohli navrhnout nebo nemohli navrhnout kandidáta do Rady ČT nebo Českého rozhlasu. Tady absolutně chybí jakákoliv věcná argumentace.

Abyste na dalších šest let tímto způsobem ovládli veřejnoprávní média, jste ochotni udělat doslova cokoliv. Je dobře vidět, že jste na nich doslova životně závislí. Je to totiž právě politická a názorová jednostrannost a nevyváženost zpravodajství a publicistiky veřejnoprávních médií, co vás drží v sedle, a to hlavní, co vás také dostalo k moci. Není to důvěra občanů a vy to dobře víte. Proto chcete použít takovou, řekl bych, lstivou, nedemokratickou a i protiústavní selekci, co se týká podmínek pro subjekty navrhuující kandidáty právě do těchto mediálních rad.

Pokud vládní návrh zákona projde, nebude už možné rovněž odvolat Radu České televize ani Radu Českého rozhlasu jako celek, jako je tomu doposud. Sněmovna a samozřejmě nově i vámi protežovaný Senát budou moci hlasovat už pouze o případném odvolání jednotlivých radních, a to pouze těch z nich, které příslušná komora zvolila. To znamená, kandidáty, které zvolil Senát, může odvolat opět jenom Senát a kandidáty, které zvolila Sněmovna, může odvolat jenom Sněmovna. Takže je to v podstatě asi jako s pozicí Senátu, kdy pouze Senát může zrušit Senát, tak pouze Senát bude moci odvolat svoje lidi z Rady České televize a Českého rozhlasu. Úžasné. Možná že se za chvíli dočkáme i toho, že navrhnete rozdělit i samotné mediální rady na jejich dolní a horní komory.

Dále předkladatelé nepředpokládají, že by třeba začala být tato novela, pokud projde, účinná až po dalších volbách do Sněmovny, nebo aspoň po prvních senátních volbách po nabytí účinnosti změněného zákona. Ne. Pětikoalice chce všechno hned. Teď hned. Já mám dvě malé děti, je to to samé v bleďmodrém, také chtějí všechno hned. Takže nově vznikající nová funkční místa v Radě České televize, která Senát obsadí, stejně tak jako další tři místa, která se v Radě České televize uvolní nejdříve, aby třetinu této rady uzurpoval, v co nejbližším možném termínu. U Rady Českého rozhlasu se mají zase losem určit ta místa, která případnou Poslanecké sněmovně a která Senátu.

Mimochodem, to není tak špatný nápad ani pro volbu Senátu jako takového. Co kdybychom senátory losovali? Ušetřilo by se dost peněz za volby. Jednoznačně by to vyšlo mnohem levněji než současný stav, ušetřili bychom potřebné desítky milionů korun a legitimita vylosovaných senátorů v prvním i druhém tahu losování by nebyla o mnoho nižší než nyní, minimálně co se týče mandátu, který mají. A rozhodně by šlo i o spravedlivější způsob ustavení Senátu, než jak je tomu dnes. Jeho vylosované složení by mnohem reálněji odráželo rozložení politických nálad ve veřejnosti než teď, kdy ke druhému kolu senátních voleb většinou chodí v podstatě už jen širší rodiny kandidátů a možná i jejich straničtí kolegové.

Ale vraťme se k meritu věci. Je evidentní, že pětikoalice se snaží, dokud drží opratě moci, ovládnout na další léta vysílání veřejnoprávních médií i za cenu pošlapání všech myslitelných demokratických principů. Chce si dosadit politicky poslušné radní a následně skrze ně zvolit poslušné ředitele České televize a Českého rozhlasu. Můžeme předpokládat, jak už zde bylo řečeno, že to bude opět veřejnou aklamační volbou, která když probíhá v personálních otázkách, je jedním z charakteristických znaků totalitních režimů. Ostatně stejně tak jako politické ovládnutí hlavních a nejvlivnějších médií. Takže toto je pravá podstata a povaha našich takzvaně liberálních demokracií, které máme ve vládě.

V zájmu zachování politické plurality a volné soutěže myšlenek a politických sil nesmíme dovolit převést totalitní myšlení do praxe. Je fakt, že jedině média, která budou apolitická, nezávislá, objektivní a budou se držet nikoliv instrukcí, které mají od Evropské unie a jejího vedení o tom, o čem smí, o čem nesmí a v jakém směru smí informovat, média, která budou respektovat, že máme právo na informace, jedině taková média mají své uplatnění v demokratické společnosti. Ale v momentě, kdy zde máme poměrně rozsáhlou cenzuru, kdy nás média krmí informacemi, které smíme mít, a ty které nesmíme mít nám důsledně zamlčují, tak potom samozřejmě se o nějaké svobodě a demokracii nemůžeme vůbec bavit. A ta situace v naší společnosti bude odrážet stejnou situaci, jakou jsme měli v osmdesátých letech minulého století, která já pamatuji, kdy vlastně ta mediální bariéra, cenzura a mediální manipulace s veřejným míněním byla na velmi vysoké úrovni. Stejně jako obava z toho, abychom se náhodou nedostali k nějakým informacím, které snad jsou nežádoucí.

Takže po vypnutí nežádoucích zpravodajských kanálů na satelitech já předpokládám, že dojde k rušení internetových kanálů, že dojde k zablokování některých kanálů – už jsem to zažil v Íránu, totální blokádu, takže ty precedenty tady jsou, technologie tady jsou, nestojí to zas tolik – a budeme zase shánět potajmu informace, které půjdou nějakým způsobem z objektivních kanálů. A rady, obě dvě, jak Rady Českého rozhlasu, tak České televize, budou hrát důležitou roli v tom, jakým způsobem vlastně ty informace budeme moci dostávat, anebo nebudeme moci dostávat.

Takže vážené kolegyně, vážení kolegové, já si myslím, že tato záležitost je velmi závažná, a myslím si, že bychom ji neměli uspěchat. Ten nápad, který tady byl, abychom se k tomu vrátili až po prezidentské volbě, který jste přehlasovali, měl svůj racionální základ. Myslím si, že by to bylo fér vůči občanům i vůči nám jako poslancům, abychom skutečně tyto diskuse dotáhli do konce, zvážili jsme všechny okolnosti, všechny důsledky, které tento návrh této vládní novely bude mít, a dostali jsme se k nějakému řešení, které bude férové, spravedlivé a bude sloužit celé zemi. A hlavně k tomu, aby zase byla možnost dosáhnout objektivních, nestranných apolitických informací. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak děkuji. Já načtu omluvu. Pan poslanec Volný se omlouvá od 20 hodin z pracovních důvodů. Další vystupující bude paní poslankyně Štefanová. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Iveta Štefanová: Já děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se ráda vyjádřila k novele zákona o České televizi a Českém rozhlasu, kterou dojde k následujícím změnám ve veřejnoprávních médiích, a to: zvýšení počtu členů Rady České televize z 15 na 18 členů, volba a odvolání členů Rady České televize Poslaneckou sněmovnou i Senátem, přičemž Sněmovna volí 12 členů, Senát volí 6 členů. Členové rady jsou odpovědní té komoře Parlamentu České republiky, která je zvolila. Navrhovat kandidáty mohou právnické osoby, od jejichž vzniku uplynulo v době podání návrhu alespoň deset let, které představují kulturní, regionální, sociální, odborové, zaměstnavatelské, náboženské, vzdělávací, vědecké, ekologické a národnostní zájmy. Ve vedení rady by měli být zastoupeni členové volení Sněmovnou i Senátem. Bude-li předseda zvolen z členů volených Sněmovnou, bude místopředseda zvolen ze členů volených Senátem, a naopak. Novela navrhuje ze zákona vypustit konstatování o tom, že Poslanecká sněmovna může radu odvolat, neplní-li rada opakovaně své povinnosti stanovené zákonem nebo pokud Poslanecká sněmovna dvakrát po sobě neschválí výroční zprávu o činnosti České televize nebo výroční zprávu o hospodaření České televize. Z ustanovení o jmenování nebo o odvolání generálního ředitele České televize se vypouští podmínka deseti hlasů členů rady.

Rada Českého rozhlasu bude mít nově 9 členů. Poslanecká sněmovna volí a odvolává 6 členů a Senát 3 členy. Poslanecká sněmovna a Senát volí členy rady z kandidátů navržených právnickými osobami, od jejichž vzniku uplynulo v době podání návrhu alespoň deset let. Novela i tady navrhuje ze zákona vypustit konstatování o tom, že Poslanecká sněmovna může radu odvolat, neplní-li rada opakovaně své povinnosti stanovené zákonem nebo pokud Poslanecká sněmovna dvakrát po sobě neschválí výroční zprávu o činnosti Českého rozhlasu nebo výroční zprávu o hospodaření Českého rozhlasu. Z ustanovení o jmenování nebo o odvolání generálního ředitele Českého rozhlasu se vypouští podmínka šesti hlasů členů rady. Tyto všechny změny... tato předkládaná novela zákona povede pouze ale k tomu, že tato média bude moci vláda více ovládat. Jde o jakési přidání nějaké další legitimní činnosti Senátu.

V programovém prohlášení vlády se dočteme: zaměříme se na udržitelnost financování veřejnoprávních médií, což je základní podmínka jejich nezávislosti. Tato novela mi ale připadá jako krok přesně opačným směrem. Hnutí SPD dlouhodobě kritizuje úroveň hospodaření a neobjektivitu vysílání veřejnoprávních médií. Zastáváme názor, že by se měly zrušit koncesionářské poplatky. Česká televize a Český rozhlas by se měly transformovat na státní

příspěvkové organizace, jejichž hospodaření by mělo podléhat kontrole Nejvyššího kontrolního úřadu. Bohužel v projednávané novele zákona se hospodaření veřejnoprávních médií vůbec neřeší. Česká televize přitom letos hospodaří s rozpočtem více než 7 miliard korun, což je významná částka, a její hospodaření nepodléhá vůbec žádné kontrole. Navýšení počtu členů Rady České televize a Českého rozhlasu povede pouze k navýšení nákladů na tyto rady. V této době bychom se měli věnovat řešení mnoha jiných problémů, než projednávat tuto špatnou novelu, navíc na mimořádné schůzi. Proto, jak už bylo řečeno, SPD podporuje návrh na zamítnutí. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Další v pořadí vystoupí paní poslankyně Balaščíková, je dvakrát přihlášená za sebou, čili dvakrát deset minut. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Rada České televize by podle zákona měla být orgánem, který má jménem veřejnosti kontrolovat činnost. Dlouhá léta se ovšem tento paragraf vykládá tak, že rada má kontrolovat hlavně hospodaření. Já se domnívám, že by měla však především kontrolovat to, co veřejnost od České televize čeká, tedy obsah vysílání. Dramaturgie je ale to poslední, co rada kontroluje, nebo dokonce ovlivňuje. Co se bude natáčet, co se bude vysílat a proč, kdo bude placen za tvorbu, to zůstává v rukách managementu, který je prakticky nekontrolovatelný.

Nejvíce na očích je zpravodajství, které dělá spoustu chyb a za které nikdo není odpovědný. Nevyvozuji se žádné důsledky a chyby se stále opakují dokola. Mnoho otázek veřejnosti se ale vznášejí i nad pořady, nad dramatickou a dokumentární tvorbou, hudebními pořady, tvorbou pro děti a mládež a hlavně koncepcí sportovních přenosů. A právě k této problematice bych chtěla uvést následující.

Vládní koalice připravovala komplexní novelu zákonů o České televizi a Českém rozhlasu, ale nakonec upřednostnila cestu několika menších novel, z nichž ta první má měnit způsob volby několika mediálních rad. Je dobře, že se legislativa bude měnit postupně a ne najednou? Bylo by dobře, kdyby vládní koalice své záměry nejdříve zveřejnila, získala si pro ně podporu minimálně u odborné veřejnosti a nejlépe formou odborné konference, kde by si vyslechla polemiku a zapracovala námitky dříve, než se ve Sněmovně při čtení ve výboru ukážou jako špatné. Silou protlačovaná Sněmovnou není nejlepší způsob, jak zjistit, že prosazovaný nápad nebyl úplně ten nejlepší.

Dle názoru mnohých odborníků, kteří se zabývají mediální legislativou mnoho let, je způsob volby mediálních rad úplně to poslední, co je třeba měnit. A čím by se mělo začít? V první řadě vynucením dodržování zákona tam, kde to lidé nejvíce kritizují, dodržováním nestrannosti a objektivit zpravodajství, a to i v tak obtížných situacích, jaké nastávají nyní v souvislosti s válkou. Jednozdrojová informace je jednozdrojová, i když ji vypráví mluvčí napadené Ukrajiny. A válka znemožňuje podávání objektivních zpráv, pokud nestojíme na bojišti sami, ale vezeme se na něčím tanku. Neustále je třeba odkazovat na primární zdroje a nevydávat vyčteninky za informace.

Zpravodajství je a musí být bezpříznakové. Nesmí být zřetelné, na jaké straně redaktor a hlasatel stojí, i když by stál na okraji masového hrobu. Nepřijatelná jsou přídavná jména a příslovce hodnotící cokoli a kohokoliv, včetně slůvek demokratický nebo totalitní. Na klasifikaci by měl redaktor zapomenout, zejména na nálepky o hybridních hrozbách, Putinových trollech či dezinformacích tam, kde nejde o informaci, ale o odlišnou interpretaci skutečnosti a názoru. Říkat dnes kategoricky, co je a co není pravda, může jen ten, kdo na tom bojišti stojí, což není ani jeden z novinářů. Otázky je třeba klást otevřené, nikoliv konfrontační. Redaktor zprostředkovává názor hosta, nikoho nezajímá názor jeho nebo jedné paní, anebo kdo co povídal. Dále je nutné dodržovat nestrannost a vyváženost.

A ptáte se tedy čemu věřit? Existuje pět otázek připisovaných starověkému učiteli rétoriky v Římě, Hermagorovi z Temnu, který má zpravodajství jako shromažďování informací odpovědět: kdo, co, kdy, kde a proč. Každá otázka by měla mít věcnou odpověď, uvádět pouze fakta, která je nutná uvést, aby byla zpráva považována za úplnou. Důležité je, že na žádnou z těchto otázek nelze odpovědět prostým ano nebo prostým ne. Posléze převzal tyto vzorové otázky také Aristoteles, který ve svém díle, v Nikomachovské etice, popisuje úkol podávání zpráv. Toto jeho dílo můžeme považovat možná v uvozovkách za začátek zpravodajství. Vše ostatní mimo odpovědi na těchto pět otázek je komentář někoho, názor někoho, někoho mínění a jakási domněnka. Když si uvědomíme, v jakém století tito velicí žili, co je obsahem jejich děl a jak moc se dnešní zpravodajství, zvláště v České televizi, odchýlilo od původního úmyslu, což bezpochyby byl jediný a správný úmysl, a to předání co nejpřesnější informace, jak se něco událo, kdo nebo co to způsobil. Rozhodně to nemá být zamlčování a nemá to být ani manipulace s informacemi.

Zabývejte se prosím koncepcí a neprotlačujte Sněmovnou své partikulární zájmy salámovou metodou. Tento návrh zákona neřeší nic podstatného, je odtržený od reality toho, co je skutečně v případě České televize důležité. Jestli bude do rady zvolen Pepík nebo Pavel a bude vynášet informace do jedné nebo do druhé politické strany, to je přece úplně jedno. Legislativa by měla vytvořit předpoklady pro moderní veřejnoprávní službu, která bude viditelně a citelně, tedy skutečně, rozvíjet naši kulturní identitu, reflektovat rozmanitost názorů, přispívat k právnímu vědomí a hlavně poskytovat objektivní, ověřené, vyvážené, všestranné informace, na základě kterých by si občan mohl svobodně utvářet svůj názor. Zkuste si vzpomenout na pár pořadů, které alespoň něco z toho splňují. Pár se jich jistě najde, ale zároveň si určitě uvědomíme, kolik novinářského a uměleckého braku se na nás každý den z veřejnoprávní obrazovky valí.

Dáváme na tento účet 7 miliard, a pak se Rada České televize patlá v tom, zda generální ředitel nejezdí příliš často taxíkem, místo aby se tito reprezentanti veřejnosti ptali, a ptali se managementu a tvůrců, proč vyrábějí a vysílají nesmyslné filmy, proč kopírují komerční stanice a proč je navíc kopírují dost špatně, proč se do České televize nedostávají naši noví čeští tvůrci, proč nevidíme původní české nové formáty a jaká opatření se vyvozují z chyb ve zpravodajství a publicistice. Pokud nepochopíte, že toto naši občané chtějí, možná to i víc potřebují, a hlavně tomuto účelu má Česká televize sloužit, budete i nadále vystavování kritice z řad všech, kterých se to týká, protože Česká televize je televize financovaná z peněz daňových poplatníků. Musí sloužit nám všem, kteří platíme koncesionářské poplatky. Musí sloužit s péčí řádného hospodáře, naplňovat přání a potřeby občanů a dělat to zodpovědně se vši novinářskou etikou.

Česká televize není vaše a nesmí sloužit politikům, ale občanům. A pokud by totiž váš hlavní důvod těchto změn nebylo jen posluhování politiků, hlavně tedy z vládní pětikolky, určitě bychom nemuseli odehrávat dnes na půdě Sněmovny toto smutné divadlo. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, paní poslankyně. Vy jste přihlášená hned následně, čili propadá, ano? Dobrá. Tak v tom případě poprosím pana poslance Kolovratníka, aby se ujal slova. Tak prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý večer. Moc děkuji, pane předsedající, za malinkou chvíličku strpení a jdu se pustit do toho a využít svou první část limitu na vystoupení, která mi vámi, kolegy z koalice, byla k tomuto tématu přidělena.

V úvodu svého vystoupení zareaguji, nebo se podívám, vrátím se, a možná s trochou ironie, k tomu, co jsem zaznamenal a co jsem nelibě vnímal v průběhu letošního podzimu. Ta debata dnešní celá je o České televizi, o veřejnoprávní televizi, o její nezávislosti a tak dál, a tak dál. A já si s trochou té ironie říkám a ptám se vás, kolegové, jestli vy to vlastně vůbec

potřebujete, když ta Česká televize pro vás, pro koalici, už dělá docela dost. A budu to ilustrovat na jednom příkladu, který je opravdu velmi čerstvý a tady na pozadí dnešní debaty z mého pohledu je stále otevřený a nedořešený. Je to pořad otázky Václava Moravce, konkrétně otázky Václava Moravce z 18. září letošního roku. Necelé dva týdny do voleb, do těch komunálních a senátních voleb.

O mé osobě tady dneska zaznělo dopoledne, když jsme debatovali o tom zpravodajovi, tady Aleši Juchelkovi chci moc poděkovat, že to téma jasně popsal a jasně zvedl, že jsem člověkem, který původně profesí z médií pochází. A je to pravda, já jsem byl v rozhlasě přes 12 let a v té branži není žádným tajemstvím, je to realita, že zrovna s lidmi, jako je Václav Moravec, se historicky znám, dokonce si tykáme, takže historicky náš vztah byl normální, osobní, ale také vždy korektní. A co tady ten kolega udělal, co provedl toho 18. září, přátelé, 14 dnů do voleb? No pozval si do svého stěžejního publicistického profilového pořadu České televize, našeho ctěného kolegu, a on tu zrovna náhodou je, pana ministra Martina Kupku z ODS, a teď – pane ministře, nelekejte se, vůbec to nebude proti vám, vy na tom nenesete žádnou vinu – a teď k té sestavě hostů: Česká televize ve svých vlastních pravidlech, ve svém vlastním materiálu interním, který já znám z těch médií, už se používal před těmi 20 lety, když jsem tam působil, tak v části III díl 4 odstavec g) Česká televize definuje ve vlastních předvolebních pravidlech. Otázky Václava Moravce jsou zásadní politicko-publicistický profilový pořad České televize koncipovaný jako debata o závažných aktuálních politických, ekonomických a společenských tématech – a teď pozor – k nimž se vyjadřuje zpravidla odpovědná osoba moci výkonné, popřípadě zákonodárné a – podtrhuji – její opoziční či stínový protějšek dle relevance. Takže v případě účasti Martina Kupky naprosto v pořádku, osoba odpovědná moci výkonné a zákonodárné, to téma, tuším bylo k té energetické krizi a k současným problémům. No a přátelé, opozičním či stínovým protějškem Martinu Kupkovi byla v tomto pořadu Dana Drábová za STAN, Luděk Niedermayer za TOP 09 a řekněme nezávislý zástupce Svazu průmyslu a dopravy Radek Špicar. Takto byla v jednom z mnoha publicistických pořadů zastoupena opozice.

Já to neříkám proto, že v téhle debatě se chci bavit a věnovat o vyváženosti nebo nevyváženosti zpravodajství a publicistiky České televize. To je téma, které tady zaznívá a bude zaznívat často, ale asi patří možná více do volebního výboru, nebo možná i na Radu České televize, na kterou se já určitě ještě v téhle věci obrátím, a budu prosit a žádat o vysvětlení. Já jsem se ptal osobně pana Moravce, ptal jsem se zástupců vedení České televize, dodneska mi nikdo odpověď nedal. Ale proč tenhle příběh říkám? Já tím příběhem chci ilustrovat ty důvody, abyste pochopili, proč debaty o České televizi vzbuzují takové emoce, proč bohužel chyby a aktivismus lidí ze zpravodajství a z publicistiky České televize poškozují samotnou Českou televizi a proč vyvolávají u nás politiků takovou nevoli a takovou citlivost a možná někdy až přecitlivělost. K tomu (nesrozumitelné) České televize se s tím veze i rozhlas. Proč zkrátka ta nelibost tady je a proč to i poškozují náš pohled na ta veřejnoprávní média. Naprosto zbytečně v mnoha případech. Je to zbytečné z toho důvodu, že přece debata jak o České televizi, tak o Českém rozhlasu se nemá a nemůže zúžit jenom na chyby aktivistů zpravodajství a v publicistice.

Tady připomenu – a teď budu mluvit jako ten, kdo tam těch 12 let pracoval – vždyť jsou to média, která, například televize, která se věnují naší kultuře. Česká televize je největší filmový producent. Potřebuje peníze na tvorbu, na původní, vlastní tvorbu České televize, na vůbec budování, pěstování našeho kulturního zázemí, podhoubí. Český rozhlas dělá velmi dobrou podobnou, stejnou práci ať na celoplošných stanicích, nebo i v regionech, odkud z regionu působím a kde jsme už v té době, a dodneska to trvá, podporovali mladé umělce, hudebníky, tu mladou tvorbu. Obě média se starají přece o kulturní dědictví naší republiky. Digitalizují archivy. Zkuste si představit, kolik peněz stojí třeba jenom digitální kopie, vyčištění jakéhokoliv z historických černobílých filmů. Ty náklady jsou v jednotkách milionů na každý film

A teď se vracím k tomu meritů svého vystoupení a těch dnešních faktických poznámek. Znovu a trpělivě opakuji, kolegové z koalice, potřebujeme debatovat o tom, co ta veřejnoprávní média dělají, co mají dělat, co po nich chceme. Jak má vypadat ta veřejná služba, kterou si platíme, kterou si dodnes platí všichni občané? Proč asi velké množství, a nechci tady teď házet těmi či jinými čísly, je zkrátka se službou, s tou veřejnoprávní službou veřejnoprávních médií nespokojena? Jak by to mělo vypadat, aby ta spokojenost byla většinová a maximální? Tohle jsou otázky, které si máme klást

Kdybych se podíval do podkladů, ale myslím, že to zvládnou i z hlavy, a podívám se třeba na tu výši koncesionářských poplatků, tak ten televizní se naposledy valorizoval, (nesrozumitelné) to v těch předchozích debatách tady dneska zaznělo, někdy naposledy kolem roku 2005. Rozhlasový se, přátelé, neměnil možná od roku 1997. A když do té debaty vložím ilustračně svoji vlastní osobní zkušenost v těch dobách veřejnoprávního manažera těch médií, tak my když jsme zakládali Český rozhlas Pardubice, tu regionální stanici, v roce 2001, bylo to po vzniku nových krajů, tak průměrná mzda redaktora zpravodajství v tom regionu se tehdy pohybovala, když ti lidé nastupovali, někde mezi 18, 19 možná 20 tisíci. Dneska ta průměrná mzda bude v tom (mediánu?) určitě dvojnásobná, určitě to bude 38, možná 40 tisíc. Poplatek koncesionářský, zdroj peněz, těch 45 korun v případě rozhlasu, se dodneška od té doby nezměnil. A přece tohle je i téma, kterému bychom se měli věnovat. Chceme ten poplatek zvyšovat, anebo nechceme? Z jakých důvodů? Chceme, aby NKÚ měl nad těmi veřejnoprávními médii větší kontrolu? No asi chceme. Pamatuji si ty debaty tady už z minulého volebního období, a z různých důvodů jsme nakonec tu debatu nedotáhli.

A tohle všechno znovu a znovu trpělivě dokola opakujeme. To jsou přece témata, která si zaslouží, ta debata, kterým se máme věnovat. Ale zkrátka, kolegové, ve věci účtů, přinést sem rychlou poslaneckou novelu z nějakých důvodů věnující se pouze Senátu nebo pouze té změně způsobu volby radních, to je naprosto nesmyslné. Znovu se vás ptám, znovu tu vyzývám – a tohle míří primárně na pana ministra Baxu. Pojdme si říct, co chcete měnit. Chcete tedy změnu způsobu volby nebo nominace těch radních? Moje jiná zkušenost z role předsedy volební komise. Těch způsobů, těch kombinací je ohromné množství. Připomenu Nejvyšší kontrolní úřad. Návrhy, které Poslanecká sněmovna ať tedy u prezidenta NKÚ, nebo jeho zástupce posílá prezidentovi. Opačně ombudsman, veřejný ochránce práv a jeho zástupce. Prezident a Senát ty návrhy posílají do Sněmovny ke schválení. Velká mediální rada, tam zase volí Sněmovna, posíláme k podpisu nebo ke jmenování premiérovi, předsedovi vlády, který teoreticky tu nominaci nemusí přijmout.

Už tady taky dneska v debatách zaznívala VZP. Taxativně zákonem dané počty, jak je VZP, správní rada, dozorčí rada obsazována vládou a Poslaneckou sněmovnou po změně volebního období. Přece těch demokratických pojistek, trojnožek, čtyřnožek, jakkoliv je nazveme, je ohromné množství. Ale nedává mi žádný smysl – za prvé – obsahově to, co navrhuje vy. A za druhé, tohle mi nedává smysl, udělat to nějak bez debaty, bez dohody s opozicí, víceméně náhodně.

Dívám se na ten čas. Poslední inspirace nebo poslední nějaký dobrý příklad, který bych vám chtěl nastavit jako zrcadlo. Když jsme tady v roce 2018 novelizovali v dopravě liniový zákon, tu možnost většího vyvlastňování pro stát, tak já jsem šel za předsedy všech poslaneckých klubů, včetně tehdejší opozice, všichni jsme na hospodářském výboru nad tím seděli, všichni jsme se dohodli a šli jsme spolu potom na tiskovou konferenci. A to si myslím, že je korektní práce napříč Poslaneckou sněmovnou, ne to, co nám předkládáte dnes! Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další vystoupí v pořadí, tak jak jsou poslanci a poslankyně přihlášení, pan poslanec Lacina. Prosím.

Poslanec Jan Lacina: Děkuji za slovo. Já jsem nevěděl do poslední chvíle sem do té debaty vstupovat nebo dát dostatečný prostor kolegům, kteří mají o téma zájem a budou chtít k němu ještě určitě mnoho mluvit. Já bych se chtěl trošičku podívat na ten základní rámec a malinko do historie, připomenout, že média veřejné služby, kterým se nepřesně říká veřejnoprávní média, vznikla před druhou světovou válkou ve Velké Británii a svůj klíčový význam sehrála až po druhé světové válce v denacifikovaném Německu, kde samozřejmě vznikla ta potřeba, aby ta média, která vehnala Německo do druhé světové války a celou Evropu s ním, byla co nejdál od té vládní moci. A tak tenkrát vznikl koncept médií veřejné služby a ty rozhlasové a televizní stanice, nakonec ZDF i ARD tu máme dodnes a fungují souběžně s komerčními médii v tom takzvaném duálním systému, který se v Německu jednoznačně osvědčil.

Tenhle model, ten duální vysílací model, převzala Česká republika po roce 1990. Dneska tady někdo mluvil o tom, že by ho zajímalo, co by na to řekli autoři tehdejších zákonů o České televizi a Českém rozhlasu. Tak já shodou okolností ty klíčové reprezentanty tehdejšího procesu znám docela dobře a myslím, že nám dneska v tomto zvláštním souboji, kterým tady procházíme, poměrně významně drží palce. Jde totiž o to, že média veřejné služby, pokud jsou silná a pokud jsou nezávislá, tak jsou klíčovým stabilizačním faktorem parlamentní demokracie. To je to, proč je to pro nás tak důležité.

Už tehdy v devadesátých letech vznikla potřeba i v České republice oddělit média veřejné služby, co nejdál je dostat od aktuální vládní moci. A já vím bezpečně, že už o to usiloval Pavel Dostál, který měl velmi silné postavení ve vládě Miloše Zemana už od roku 1998. A právě proto, že těch konceptů, o kterých se tady zmínil pan Kolovratník, bylo tolik, tak bylo vždycky strašně jednoduché říct: a ještě máme tuhle možnost nebo tuhle možnost a tuhle možnost, prostě rozbít tu ambici dotáhnout tuhle věc do úspěšného konce. Nedotáhl ji Pavel Dostál, nedotáhly ji další politické garnitury.

Já bych možná prostřednictvím pana předsedajícího se zeptal pana Kolovratníka, proč něco takového nedotáhli kolegové z ANO v posledních osmi letech, kdy byli ve Sněmovně velmi silní? Proč se nepodívali na televizní poplatky, které jsou ve stejné výši už drahně let od roku 2005 a 2007, ty Českého rozhlasu a České televize? Zdá se mi skutečně, že jste se tomu tématu vůbec nevěnovali až dodneška, kdy jste se do toho tématu tak zásadně pustili.

No a máme tu paradox. My jsme se dnes dostali do situace, že vláda chce oslabit svůj vliv na Českou televizi a Český rozhlas a opozice jí v tom brání. Já od rána přemýšlím o tom, co je za tím, a ještě si to přemýšlením možná nechám, zdá se, že toho prostoru na to bude dost dnešní noci. Ale musím říct, že potom tady sleduji ještě jeden paradox – tady se zcela obrací význam slov. Tady někdo tuneluje význam slov a tvrdí nám, že my vyvoláváme polskou nebo maďarskou cestu té veřejnoprávní televize v Polsku nebo v Maďarsku. Ale přece ten návrh, který zdecimoval polskou televizi a udělal z ní v zásadě komerční televizi, tak pod velmi podobným návrhem je tady podepsán jako poslanceckou iniciativou předseda hnutí ANO. A pak tady máme maďarskou cestu, kterou se Maďarsko vydalo po jedné nepodařené volbě, které dopadly velmi zvláště, pod premiérem Orbánem autoritářským směrem. A kdo se tak zhlédl v premiérovi Orbánovi maďarském? Kdo si ho sem vozil před parlamentními volbami v roce 2021? Opět to předseda hnutí ANO, které nám tady dneska vysvětluje, jak my chceme táhnout Českou televizi, Český rozhlas a český mediální systém polskou či maďarskou cestou. Tak to je opravdu zvláštní paradox, v tom se, musím říct, ztrácím.

Existuje na to jedno takové hezké slovo, které budu opakovat panu kolegovi... panu kolegovi... předsedovi volebního výboru, častěji... Juchelkovi – mně furt naskakuje to jelly fish, omlouvám se – Juchelkovi, samozřejmě, a to je slovo licoměrnost. Uslyšíte ho ode mě, pane kolego, teď častěji, protože to je slovo, které velmi dobře popisuje to, co se tady odehrává.

Já bych chtěl ještě říci jednu věc, právě proto, že mám nějaké vazby k zakladatelům té novodobé české parlamentní demokracie po roce 1990 a často mám příležitost s některými

z nich o tom mluvit. A oni říkají: my jsme postavili ty silné instituce státu a úkolem vaší generace je naplnit je kvalitními lidmi. A je pravda, že díky tomu, že ty instituce jsou silné, tak my jsme se nevydali ani polskou, natožpak maďarskou cestou.

Víte, které jsou to instituce? Za prvé je to dvoukomorový parlamentní systém a Senát, který zabránil několikrát v historii této země té možnosti vydat se tou maďarskou cestou, protože v Maďarsku je jenom jednokomorový parlamentní systém a jedny volby, které (když) dopadnou extrémně, znamenají, že se ocitnete na skluzavce mimo parlamentní demokracii. Do tohoto systému silných institucí patří samozřejmě Ústavní soud, který několikrát zasahoval do českého volebního systému. Patří do toho Nejvyšší správní soud, který nedávno konstatoval, že jedno z významných rozhodnutí Rady České televize bylo nezákonné, a určitě se k tomu na půdě Parlamentu budeme velmi brzo vracet, to vám tedy slibuji naprosto s jistotou, a patří do něj samozřejmě silné instituce, média veřejné služby, Český rozhlas a Česká televize. My usilujeme o jejich nezávislost. Říká se tomu velmi lidově, že kapři jsou naprosto překvapivě připraveni vypustit si rybník a někdo jim v tom brání. A já se ptám – proč? A možná dostanu tento večer ještě od vás na to odpověď. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo faktickou poznámku pana poslance Kolovratníka. Než pan Kolovratník přijde k mikrofonu, přečtu omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Mádlová Ivana od 19.30 hodin ze zdravotních důvodů. Pane poslanče, vaše faktická poznámka.

Poslanec Martin Kolovratník: Teď budu opravdu reagovat tak, jak to ve faktické poznámce má být, a možná pana poslance Lacinu překvapím upřímností. Ano, já tu kritiku беру do jisté míry. Když jsem vás poslouchal, vzpomněl jsem si na to z našeho pohledu první volební období, období 2013 až 2017. Tak ano, přišli jsme do Sněmovny, to téma už leželo na stole, vzpomínáme si, a byť jste nebyl ve Sněmovně, tak jste v té branži se pohyboval. Už tehdy rezonovaly veřejným prostorem debaty o výši koncesionářských poplatků, o fondu televizním, který se postupně vyčerpává, a tak dále. Ale na rovinu, když si na to období vzpomenu, tak to prostě nebyla priorita. Byla tu koaliční vláda ANO, KDU-ČSL, sociální demokracie, věnovali jsme se, pamatuji si to moc dobře, primárně radě zákonů s Rekonstrukcí státu, měnili jsme ten legislativní proces, v té branži, které já se věnuji, jsme se věnovali třeba právě liniovému zákonu, zákonům o dráhách a dalším. Přišlo druhé období, menšinová vláda, a opět – možná to byla priorita už větší, ale byla tady nějaká politická sestava, připomínám to nešťastné období někdy od jara, konce jara přes léto 2021 před volbami, kdy – opět to, pane kolego, vám vyčítat nemůžu, ale vyčítám to zástupcům tehdy demobloku, nebo jak se nazýval. Tady zkrátka půl roku téměř byla blokována volba radních, to znamená, to téma bylo extrémně výbušné, extrémně citlivé. A byl tady covid. To není výmluva, prostě byla tady realita těch jednání Sněmovny v rouškách v poloviční sestavě, s párováním, se zkracováním té doby ne kvůli nějaké síle koalice vůči opozici, ale kvůli nějaké efektivitě jednání. A tohle zkrátka nebyla priorita, protože to bylo tak citlivé, že to bylo tak výbušné. Prostě sebekriticky přiznám, že takhle ta dvě období uběhla. Ale když to chcete měnit, a to znovu opakuji, pojd'te prosím v pohodě, v klidu s námi. Vždyť teď nic nehoří. To je všechno, co chci říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Vracíme se do obecné rozpravy. Přihlášen je pan poslanec Brož, připraví se pan poslanec Hrnčíř. Prosím.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená kolegyně, vážení kolegové, já bych se také vyjádřil, myslím že poměrně krátce a věcně, jak můj kolega docela trefně poznamenal, k zákonu o volbě ředitele České televize. Já bych na začátek shrnul několik věcí. Já vím, že už ty základní informace tady padly několikrát, ale dám tam i jednu věc, která si myslím, že ještě nepadla.

Podstatou je, že hlavním cílem návrhu zákona je umožnit, aby členy Rady České televize a Rady Českého rozhlasu volily obě komory Parlamentu České republiky, nikoliv pouze Poslanecká sněmovna. Tady, tak jako už mnoho kolegů předtím, se ptám proč? Proč vlastně ten návrh nezazněl, ani když strany vládnoucí koalice byly dříve v opozici, proč to přichází až nyní, co se vlastně změnilo? A já už jsem slyšel nějaké částečné odpovědi na tohle, ale ty odpovědi nejsou prostě nijak relevantní.

Druhá změna, kterou návrh zákona sleduje, se týká subjektů, které podle zákona o České televizi a podle zákona o Českém rozhlasu navrhuji kandidáty na členy uvedených rad. Ta současná právní úprava stanoví, že návrhy kandidátů na členy Rady České televize a Rady Českého rozhlasu mohou předkládat organizace a sdružení představující kulturní, regionální, sociální, odborové, zaměstnavatelské, náboženské, vzdělávací, vědecké, ekologické a národnostní zájmy. Návrh zákona tady posiluje reprezentativní prvek takových subjektů, nebo alespoň zdánlivě, a stanoví časovou podmínku jejich existence deset let, která potvrdí jejich ukotvení v reprezentaci toho daného zájmu společnosti. Tady je zase další otázka: Proč je to právě deset let? Proč to není pět let, proč to není patnáct let nebo proč to není dvanáct let?

Další z věcí, těch důležitých, je, že na tři funkční místa členů Rady České televize – a důležité je tady říci, že je to zvláštní, ale s Radou Českého rozhlasu se toho zase až tak moc nemění, a že ty podstatné věci se týkají Rady České televize, tak již vznikají ke dni nabytí účinnosti zákona – má zvolit členy Senát do tří měsíců, do tří měsíců ode dne účinnosti toho zákona. Rada České televize tedy má mít 12 (18?) členů, 12 jich volí Sněmovna, 6 jich bude volit, nebo má volit, Senát. Rada Českého rozhlasu zůstává ve stávajícím složení 9 členů, tedy i v lichém počtu.

Jaké můžeme mít zásadní výhrady nebo připomínky k tomuto návrhu? Jednak je to, že zahrnutí dalšího ústavního aktéra, Senátu, do procesu volby členů Rady České televize a Rady Českého rozhlasu má teoreticky potenciál lépe zajistit pluralitu reprezentovaných názorů a větší nezávislost na momentální politické situaci, tak jak nám to tady bylo mnohými obhájci toho návrhu představováno. Je ovšem otázkou, jestli není stávající navrhovatel motivován zejména snahou zajistit větší počet svých politických nominantů v té dané situaci, kdy je horní komora Parlamentu obsazována v uvozovkách tradičními politickými stranami, které jsou zastoupeny ve vládní koalici. Napovídají tomu samozřejmě některé věci jako to, že tato malá novela se chystá dřív, potom se bude chystat velká. Nevím, proč tam není důvod s tímhle počkat, proč je potřeba to řešit tak hned.

Další z věcí, která je za připomenutí, že lhůta tří měsíců, ve které má Senát zvolit nové členy Rady České televize, je lhůta extrémně, extrémně krátká. Opět se zdá, že předkladatel je tady motivován snahou obsadit své nominanty co nejdříve, a to bez jakékoliv širší debaty nebo uvážlivého procesu výběru nejlepších kandidátů a zhodnocení jejich kvalit a přínosu pro Radu České televize. Proč to nemůže být třeba šest měsíců? Přesáhla by ta lhůta šesti měsíců některých z termínů, o kterém se tady mluví ve Sněmovně?

Další věcí, na kterou bych chtěl upozornit, to je taková praktická věc, že podle ustanovení § 4 odst. 4 stávajícího zákona o České televizi a zákona o Českém rozhlasu má být každé dva roky volena jedna třetina Rady Českého televize, respektive Rady Českého rozhlasu. Tento princip přebírají i předložené návrhy novel obou zákonů. V této souvislosti ovšem i Legislativní rada vlády upozorňuje vládu na to, že předmětné pravidlo nejenže není dlouhodobě dodržováno, ale s ohledem na odlišný počátek běhu šestiletých funkčních období stávajících členů rad ani reálně být dodržováno nemůže. Již v současné době tedy bez ohledu na obsah předloženého návrhu zákona jde o pravidlo v podstatě obsolentní. Udržovat takové pravidlo v zákoně za situace, kdy je zřejmé, že zřejmě nebude dodržováno, by bylo v rozporu s požadavkem, aby právní předpisy byly jasné, srozumitelné a zejména vnitřně nerozporné. Obnovit dodržování pravidla obměn členů rad po třetinách v pravidelném časovém období by bylo nejen mimořádně složité po legislativní stránce, ale se vši pravděpodobností i věcně problematické, což nám ukazuje praxe. Sledovaného cíle, tedy aby se členové rad obměňovali postupně a byla jim

zachována jistá míra kontinuity, již je fakticky dosaženo tím, že funkční období členů rad nekončí v jeden okamžik.

Další z věcí, která tady myslím dneska nebyla tolik zdůrazněna, je to, z jakého důvodu se zakotvuje požadavek desetileté existence navrhujících, tedy nominujících právnických osob. Ta doba se nejeví proporcionální ani nějak účelnou. Nejde vlastně o spolehlivý způsob, jak odfiltrovat všechny pro někoho neakceptovatelné kandidáty. Koneckonců vždycky bude pro někoho některý kandidát, nebo kandidáti, neakceptovatelný. V téhle souvislosti bych upozornil zejména na to, že i v minulosti vyvolávali takové největší společenské diskuse kandidáti nominovaní etablovanými právnickými osobami. Je to například v případě paní Lipovské, kdy se jednalo o Českou biskupskou konferenci, nebo Pavla Matochu, kde se jednalo o Šachový svaz České republiky, Spolek právníků Všehrd, Centrum ekonomických studií Vysoké školy ekonomie a managementu. Navrhovaná úprava navíc připouští, aby požadavek splňovaly právnické osoby, které se deset let věnují zcela jiné oblasti společenské činnosti a pouze pro účely nominace přistoupí k úpravě vnitřních předpisů, tedy svého statutu, tak aby podmínku pro nominaci splnily dodatečně. Je přitom zřejmé, že tímhle postupem dochází vlastně k popření toho sledovaného účelu.

Některé dílčí záležitosti, jako je ta desetiletá existence a některé další drobné, nám ukazují, že asi tím nejhlavnějším opravdu je změna počtu členů a velice krátká lhůta k jejich navolení. Ať se na mě kolegové vážení z koalice zlobí, nebo ne, a můžeme si tady říkat o našich světech, ve kterých žijeme, tak prostě ty otázky, které předložený návrh vyvolává, tady jsou. A jednou z nejvýznamnějších otázek je, proč nemůže tahle novela počkat do té slibované velké novely zákona o České televizi a Českém rozhlasu, o které mluvil i pan ministr, že se připravuje. Já myslím, že není vůbec žádný důvod, proč by to nemohlo být projednáno až současně s tou velkou novelou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Další vystoupí v obecné rozpravě pan kolega Hrnčíř, přihlášen dvakrát po sobě, takže prvních deset minut a pak mu rovnou pustím limit podruhé. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych se rád vyjádřil k navrhované novele zákona o České televizi a Českém rozhlasu. Osobně bych řekl, že je načase, aby se Česká televize změnila od základů, ať už její financování, tvorba zpravodajství, způsob vedení, vše je potřeba změnit. Klesající důvěryhodnost České televize potvrdil i průzkum agentury STEM z června letošního roku, kdy výsledky hovoří jasně a pro Českou televizi nepřilíš lichotivě. Naráží tak šéfem České televize Petrem Dvořákem a některými politiky šířená bajka, která tato veřejnoprávní televize je důvěryhodným médiem, jehož kvalitu a fundovanost zpochybňuje pouze zanedbatelná hrstka křiklounů.

Dle výsledků průzkumu je ovšem realita poněkud jiná. České televizi určitě věří pouhých 9 % dotázaných respondentů a spíše věří pouze dalších 33 %. Čekal bych tedy, že právě tento průzkum bude posledním impulsem vládě České republiky, že situace ohledně České televize je nadále neudržitelná a je zapotřebí razantních změn. A skutečně, vláda přišla s novelou zákona o České televizi, nicméně žádná z tak potřebných úprav v této novele není.

Z toho, co tato novela naopak obsahuje, mi není úplně dobře. Jedná se o zásadní změnu způsobu volby kontrolních rad České televize i Českého rozhlasu, kdy vládní koalice prosazuje úpravu, dle níž by v budoucnu volil třetinu členů těchto rad Senát, což dosud připadalo pouze Poslanecké sněmovně. Jen bych chtěl připomenout, že rada České televize má dohlížet na konání České televize, a je tedy potřeba, aby v ní byly osobnosti reprezentující co nejširší část veřejnosti. Optimálně by pak rada měla být politicky neutrální. V přímém rozporu s tímto požadavkem je navrhovaná novela jen dalším krokem k úplnému politickému ovládnutí České

televize a Českého rozhlasu vládnoucí koalicí, neboť zatímco Poslanecká sněmovna rozložením politických sil v podstatě reprezentuje vůli občanů, Senát v tom nemá žádnou legitimitu. Jednotliví senátoři jsou voleni přibližně 10 procenty voličů, a zastupují tak naprostou menšinu veřejnosti. Navrhovaná novela tak povede k dalšímu odklonu od demokracie směrem k politické diktatuře vládnoucí koalice a s tím já nemohu souhlasit.

Naopak, jak jsem již předeslal, souhlasím s tím, že je ve způsobu fungování vedení a financování České televize potřeba zásadních změn. Není tajemstvím, že hnutí SPD je dlouhodobým kritikem poměrů a fungování v České televizi, a že je ta kritika oprávněná, je každým dnem více a více zřejmé. Je až absurdní, že jsou občané České republiky nuceni platit koncesionářské poplatky, a to i když deklarují, že Českou televizi nesledují či jí nevěří. Pokud si uvědomíme, že spíše nebo vůbec České televizi nevěří více jak polovina občanů, konkrétně se jedná o 58 %, je i těm nejzarytějším fanouškům České televize jasné, že je tato situace nadále neudržitelná.

Faktem je, že je tato veřejnoprávní instituce placena penězi občanů, kteří jsou k tomu přinuceni zákonem a kteří jí navíc většinou nevěří, tudíž bylo by očekávatelné, že by vláda měla zakročít a navrhnout novelu zákona, která by toto upravila. Nic z toho se však neděje. Vláda se dál tváří, že takové financování je naprosto v pořádku. Z našich veřejnoprávních médií se postupně vytratilo nestranné zpravodajství. Redaktoři často zaměňují zprávy za komentáře. Probíhá selekce politicky přijatelných témat, politicky nekorektní komentáře se zpravidla neobjevují, a když, tak pouze jednou, jako by už objektivitu od současných médií nikdo ani neočekával. Opakuje se neustále mantra o nezávislosti, o jejímž obsahu už málokdo přemýšlí.

Nikoho by ani nenapadlo mluvit o nezávislosti v případě soukromých médií. V případě médií veřejnoprávních však máme falešný pocit, že patří všemu lidu a že jeho zájmy také hájí, protože prý poskytuje veřejnou službu. Právě neuchopitelnost pojmu veřejná služba pak vytváří prostor pro různé vlivové skupiny s cílem upevňovat si svoji politickou moc. Tato falešná představa, že média, která vlastně patří všem, musejí být automaticky nezávislá a objektivní, jim pak poskytuje výhodnou obrannou pozici kdykoliv, kdy se někdo pokusí rozkrýt vazby a politické cíle těchto skupin. Jejich volání po mobilizaci veřejnosti na obranu nezávislosti veřejnoprávních médií je tedy pouhým voláním na obranu jejich vlastního politického vlivu.

Za těchto okolností, kdy Česká televize neposkytuje kvalitní a vyvážené zpravodajství, kdy si často nezve zástupce všech politických stran, tak jak by dle jejich zastoupení v Poslanecké sněmovně měla, kdy natáčí účelové a dehonestující reportáže, kdy její moderátoři v rozporu s jakoukoliv etikou otevřeně straní zástupcům určitých politických stran a hnutí, aby naopak u těch, které nemají v oblibě, otevřeně dávali najevo nepřátelský postoj, napadali je, čím neumožnili dokončit polovinu začatých vět. Toto je skandální chování i u soukromých médií, notabene pak u veřejnoprávní televize, která má a musí poskytovat vyvážené zpravodajství a zastupovat zájmy všech občanů, kteří ji koneckonců i platí.

Proto považuji za neuvěřitelné, jak netransparentně si Česká televize počíná, že začeňuje důležité smlouvy a dokumenty, že i nadále tají platy svých předních moderátorů, k čemuž bych rád uvedl komentář ředitele České televize, který poznamenal, že nezveřejňování platů je dle něj zřejmě jakási ochrana občanů, neboť, cituji, společnost není připravena na zveřejnění platů prominentních zaměstnanců. Jen bych chtěl podotknout, že platy ústavních činitelů jsou ze zákona zveřejňovány. Zdá se tedy, že moderátoři České televize stojí až nad parlamentem, nad zákonodárci a snad i nad zákonem samotným.

Když vezmu do úvahy nedávný skandál, kdy podle veřejného svědectví bývalé redaktorky Reportérů České televize Markéty Dobiášové šéfredaktor Marek Wollner zřejmě téměř tři roky kryl kauzu organizovaného zločinu, korupce a mafiánských vazeb v hnutí STAN, nezdají se má předchozí slova nijak přehnaná. Redaktorka Reportérů České televize Markéta Dobiášová, která v listopadu roku 2019 zpracovávala reportáž o korupční kauze STAN pro Reportéry ČT, veřejně uvedla, že všechny podklady zaslala e-mailem zmíněnému

šéfredaktorovi Wollnerovi, který ale reportáž nikdy neodvysílal a na její pozdější dotazy, zda budou podklady alespoň částečně využity, reagoval negativně.

Dovolím si pro přesnější obraz citovat malou část otevřeného dopisu Markéty Dobiášové: Zastavit investigativu rozdělaných kauz je zcela v kompetenci šéfredaktora. Přiznám se překvapilo mě, že Reportéři ČT nepoužili dávno natočená ověřená fakta a informace ani po mediálním zadržení Hlubučka a jeho kumpánů. Kauzu Lysolaje v té souvislosti otiskli jako první redaktoři z Aktuálně. Není na mně hodnotit, proč si přinejmenším lysolajskou kauzu nechali Reportéři vzít konkurencí. Já mám od začátku jasno. Byla to kauza, která ukazovala na propojení developerů, politiků, způsob nakládání s veřejným majetkem. Sledovat jsem ji přestala a posledního cca půl roku jsem dohlížela na to, jak ji zpracovávají studenti žurnalistiky Univerzity Karlovy. Myslím, že se jim to povedlo skvěle, zakončila Dobiášová.

Tato podivná nečinnost šéfredaktora Reportérů ČT, který nejenže sám nekonal, ale i odmítl zveřejnit již shromážděná fakta, je přinejmenším zarážející. Jak může člověk, který má za úkol uveřejňovat fakta, tři roky krýt mafiánský a korupční skandál? Jak je možné, že dál pracuje u České televize? Jak chce potom Česká televize tvrdit, že je nezávislá a poskytuje kvalitní a vyvážené zpravodajství?

Ještě bych se rád zastavil u hospodaření České televize. Nynější situace, kdy hospodaření České televize nemůže kontrolovat dokonce ani Nejvyšší kontrolní úřad, a jediná, skoro bych se nebál říct pseudokontrola tak probíhá při schvalování výročních zpráv v Poslanecké sněmovně, je zřejmě naprosto nevyhovující a řekl bych i skandální. S obrovským majetkem hospodařící veřejnoprávní instituce přece nemůže procházet pouze jakousi formální kontrolou ve formě schválení výročních zpráv Sněmovnou. Navíc se jedná o dokumenty, které jsou obsahově naplněny informacemi z objednaného a zaplaceného externího auditu.

Rada České televize, o kterou se v dnes projednávané novele zákona jedná především, má své kontrolní mechanismy ovlivněné také tím, že je placena z rozpočtu České televize. Toto je potřeba co nejdříve změnit. Proto hnutí SPD navrhuje, aby byly zrušeny koncesionářské poplatky a Česká televize byla placena přímo z kapitoly rozpočtu České republiky pod dohledem Nejvyššího kontrolního úřadu, tak jak je to i u jiných institucí hospodařících s penězi občanů.

Ředitel České televize Petr Dvořák před několika lety přímo na obrazovce České televize tvrdil, že by mu možnost kontroly hospodaření České televize ze strany Nejvyššího kontrolního úřadu nevadila, a vyzval poslance k přijetí příslušné novely zákona. Já v tomto s panem ředitelem souhlasím a vyzývám vás, kolegyně a kolegové, podpořte snahy hnutí SPD, změňme způsob financování České televize. Je potřeba, aby instituce spravující tak obří majetek konečně měla nastavené srovnatelné podmínky a odpovídající kontrolní mechanismy. Tím spíše, že s tím ředitel Petr Dvořák evidentně tak ochotně souhlasí, za což mu děkuji. Pojdme tedy společně zapracovat na skutečně potřebných změnách ohledně fungování České televize a Českého rozhlasu. Už je více než načase. Ovšem nyní předkládanou novelu zákona, která má mnou nastíněné problémy evidentně prohloubit, nikoliv vyřešit, podpořit nemohu a ani nepodpořím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. A v pořadí do obecné rozpravy je dál přihlášen pan poslanec Nacher, kterého poprosím, aby vystoupil. Mezitím načtu dvě omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Fialová od 21 hodin, rodinné důvody, a omlouvá se pan poslanec František Petrtýl od 19 hodin do konce jednání ze zdravotních důvodů.

Pane poslanče, máte slovo. (Poslanec Rozvoral namítá nepřítomnost ministrů.) Není tady žádný ministr. Tak já vyhlásím minutovou přestávku a zjistíme, jestli nějaký ministr není poblíž.

(Jednání přerušeno od 19.20 do 19.21 hodin.)

Minuta uběhla. Do sálu se dostavili dva ministři a pan poslanec Nacher může řádně vystoupit. Prosím, pane poslanče, vašich deset minut.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení dva ministři přítomní, já skoro si troufám říct, ani nevyčerpám těch deset minut, já vás překvapím. Budu mít jenom pár poznámek k tomu, co vlastně teď se tady odehrává, to jest speciální mimořádná schůze k novele zákona o České televizi a Českém rozhlasu, a to z hlediska obsahu a procedury. A budu mít pár dotazů, tak jestli mi může pan ministr kultury na to reagovat nebo zpravodaj.

Pokud jde o tu proceduru, já bych se opravdu chtěl zeptat, proč na takovýto bod, který snese odklad, máme mimořádnou schůzi. Protože ta mimořádná schůze je podle mě nějaký proces, kdy tady řešíme skutečně nějaké zásadní věci týkající se, nevím, energetické krize, schválení novely rozpočtu, windfall tax a podobné věci, které jsou odůvodněné. Jak jsme tady kolikrát říkali, mohu s tím nesouhlasit, nebudeme to obstruovat, protože je tam nějaký zásadní třeba politický rozdílný pohled na to. Ale nerozumím tomu, proč – a já bych to připodobnil k rušení EET – opakovaně vlastně využíváte té možnosti mimořádných schůzí, které jsou celodenní, protože logicky opozice se brání třeba i formou obstrukcí, jakkoliv moji kolegové tady mluvili docela krátce, u této novely. Co je tam tak nabitého, co je tam tak urgentního, co je tam tak akutního, co nesnese odkladu, aby se to neprobralo na řádné schůzi normálně? Já to tak nějak tuším, ale docela rád bych to slyšel od vás.

Ta druhá poznámka. Já jsem u to nebyl, já jsem byl ve volebním výboru v minulém volebním období, tentokrát ne, ale přijde mi trochu i zvláštní ta změna zpravodaje. To skutečně není obvyklé. Většinou ten zpravodaj vždycky vzniká po dohodě předsedy výboru s těmi jednotlivými členy. Já jsem byl třeba třikrát zpravodajem zprávy o hospodaření České televize, protože jsem byl člen volebního výboru, zabývám se financemi a podobně, takže to byla nějaká logická volba. Já už jsem pak ty další zprávy odmítal zpravodajovat, aby se to rozšířilo i na ostatní členy a nedělali to pouze titíž. Takže mě by docela zajímalo, jaký byl ten důvod, a teď se ptám skutečně vážně, protože já jsem u toho tam neseděl, že se změnil zpravodaj této normy, protože to za mě je neobvyklé v rámci té procedury. Takže máme mimořádnou schůzi, vlastně za mě mimořádného zpravodaje.

Já to tedy hodně zkracuji, ale teď k tomu obsahu. Kolegyně, kolegové já jsem to dneska říkal na tiskové konferenci. Za mě je to typický, pro mě oblíbený dvojí metr. Já si neumím představit, kdybychom my přišli s tímhle tím návrhem, co by se dělo. To by byl plný Václavák, Staromák i Malostranské náměstí najednou, protože by to byl útok na nezávislost České televize. To se tady s vámi vsadím, o co chcete, protože mám na to v zásadě nepřímý důkaz. Já jsem jako zpravodaj před těmi dvěma, třemi lety u té jedné zprávy chtěl, abychom ji přerušili, než Rada České televize odpoví na mé všetečné otázky, které jsem si po důkladném přečtení té zprávy o hospodaření připravil. Bylo jich tuším 21. Prý největší počet otázek, které kdy zpravodaj dal v rámci projednávání ve volebním výboru. To se podívejte do stenozáznamu volebního výboru klidně. A už tehdy tady někteří opoziční poslanci vystupovali, že je to útok na nezávislost České televize, že to je příprava pro neschválení těch zpráv, které by vedly k odvolání Rady České televize. A to jsem pouze položil otázky, chtěl jsem to přerušit. A byl to útok na nezávislost České televize. Teď se tady z ničeho nic zvyšuje počet radních z 15 na 18, který není doprovázen ale zvýšením počtu radních třeba u Rady Českého rozhlasu, tak by mě zajímalo proč. To je legitimní dotaz, to není útok. To je prostě legitimní. Z 15 na 18, z 9 na 9. Jaký je k tomu důvod? Teď neřeším, jestli to je sudý, lichý počet, ale docela by mě to zajímalo.

A já to myslím i symbolicky. Vždyť my těm lidem říkáme, že se má šetřit, že budete škrtat v té státní správě nebo ve veřejné správě. To je veřejnoprávní televize, ne státní, zatím, tak je to o symbolech. My jsme tady první tři měsíce řešili počet místopředsedů, který je větší, než byl předtím. Je to symbol. A tady vlastně se navrhuje o tři radní více. Oni jsou placeni z rozpočtu České televize, která vybírá koncesionářské poplatky, to znamená, zaplatí to občané. Nejmenuje se to daň, jmenuje se to koncesionářský poplatek a zaplatí to občané. Takže je to symbol. Proč

jich tam má být víc? Budou mít víc práce? Nebo to teď těch 15 nestíhá? To je prostě zcela legitimní neútočný dotaz na ten důvod a zdůvodnění, proč se zvyšuje počet členů Rady České televize. A teprve poté, protože jsem viděl, že pan ministr se přihlásil, jestli jsem to pochopil dobře, tak mi odpoví, tak já když tak na něj pak budu faktickou reagovat, ale to by mě skutečně reálně zajímalo.

Stejně tak proč se tam mění to kvorum pro odvolání nebo jmenování generálního ředitele ze dvou třetin na prostou většinu. Zase, jaký je k tomu důvod? To je prostě legitimní dotaz. Já se nemohu zbavit dojmu, že to souvisí nějakým způsobem s volbou generálního ředitele, která je příští rok. A já vás prosím a žádám, zkuste se na to podívat naším úhlem pohledu, kde minule, jak říkám znovu, jsme byli obviněni, že útočíme na nezávislost České televize, když jsme neměli automatický souhlas se zprávou o hospodaření. Já budu mluvit o tom, co jsem četl. Ne zpráva o činnosti, ale zpráva o hospodaření. Teď vy rovnou navrhuje změnu zákona, která podle mě není odůvodněná, že se tam zvyšuje počet radních, mění se kvorum, dělá se na to mimořádná schůze, není v tom úplně souhlas z odborné veřejnosti, ale najednou o útoku na nezávislost České televize se nemluví.

Takže prostě, nezlobte se na mě, to je za mě legitimní moje obava, a pokud mi ji nevyvrátíte, že jde o krásný dvojí metr, a docela by mě zajímala nějaká sebereflexe, jak byste se tvářili, kdybychom my v minulém volebním období přišli s úplně tím samým návrhem, s kterým přicházíte teď vy, jestli by to pro vás bylo o. k. Jenom si to zkuste představit. A myslím si, že jestli vnímáme to, co se tady odehrálo v minulém volebním období, a to, co teď navrhuje, a vnímáte nějakou – máte nějakou reflexi, tak ty obavy, které tady dneska po celý den zazněly, které jsem měl možnost slyšet, tak jsou legitimní.

Poprosím tedy pana ministra, aby nějakým způsobem na tohle reagoval. Já jsem se to snažil zestručnit, nic jsem nečetl, jako obvykle. Tak poprosím, jestli pan ministr může reagovat. Já případně faktickými k tomu dodám nějakých pár dalších otázek a tím to asi ukončím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: K faktické poznámce je přihlášen pan ministr kultury s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Omlouvám se za zmatení. Nedostatečně jsem dal najevo, co potřebuji, protože faktická poznámka by nedostačovala na ten prostor, který bych rád věnoval odpovědi na podnět předložený panem kolegou Nacherem. Já bych si dovil jenom takový obecný úvod. Jak vidíte, tak já tady sedím od rána od devíti hodin, míním tady sedět, dokud neskončíme, protože je to věc důležitá.

Chtěl bych říci, že si cením toho, že po té určité krátké vzrušené debatě někdy před polední pauzou ty příspěvky zaznívají, bych řekl, v podobě, která je taková, že autoři mají pocit, že to říkají uměřeně. Já ten pocit sdílím, což je důležité. Já se samozřejmě nemohu shodnout vůbec v principu s tím, co zde říkají kolegové z SPD, paní poslankyně, páni poslanci. Myslím si, že je neargumentovatelné to, že jedním z důvodů vady toho návrhu zákona je nízký počet lidí, který se účastní senátních voleb. Ale to já beru, že je prostě nějaký principiální spor mezi námi, kde těžko já mohu vám vyvrátit ten váš názor a vy asi obtížně přijmete ten můj. Ale je to prostě nějaký druh legitimního argumentu.

Nyní mi dovolu, abych vlastně souhrnně řekl pár poznámek k tomu, co tady takovým přehledným a zřejmým způsobem nastínil pan kolega Nacher. Zajímavá otázka zazněla hned na úvod, proč nejsou lidé na Václaváku, proč nemají pocit, že se děje něco, co ohrožuje veřejnoprávní média. Já si vlastně myslím, že jsem odpověď na to dal už ve své reakci na vystoupení pana poslance Juchelky, pana předsedy výboru, a pana kolegy Babky. Prostě proto, že lidé, kteří toto sledují, nevěří té interpretaci, kterou některé poslankyně a někteří poslanci hnutí ANO tady říkají. Ze poslanci a poslankyně, zákonodárci za hnutí ANO, naši koalici a mě

osobně obviňují z pokusů převzít kontrolu nad Českou televizí. Padala tady opravdu jako silná slova – maďarská a polská cesta, konec svobody, bačování, všechno a tak dále.

Milý kolego Nachere, prostřednictvím pana místopředsedy Skopečka, lidé ani odborná veřejnost tomu prostě nevěří, této interpretaci. Já si toho vážím, protože to, kdyby lidé, kterým záleží na nezávislosti veřejnoprávních médií, vstupovali při pohledu nebo při přečtení této naší novely do ulic, tak by to bylo znamení, že se děje něco nedobrého. Tak si prostě myslím, že oni nevěří té vaší interpretaci o tom, že se jedná o jakýsi násilný pokus o převzetí veřejnoprávních médií. Prostě proto, že to tak není. Že tento návrh k ničemu takovému nesměruje. A jak už jsem se tady opakovaně pokoušel vysvětlit, tak si myslím, že ty argumenty, které já mohu snést, jsou plně relevantní a že ten váš myšlenkový svět postavený na té úvaze, že někdo chce něco ovládnout, prostě neodpovídá realitě. Myslím se, že ti lidé a ti experti více věří té naší interpretaci, že my si úmyslně klademe do cesty překážky ve vztahu k tomu, jak by mohlo vypadat, v uvozovkách, to potenciální ovládnutí veřejnoprávních médií.

Myslím, že to byl pan kolega Vondráček nebo pan kolega Novák, jeden z vás právě přirovnával tento návrh k té polské cestě a mluvil o tom, co se tam v současné době děje. Pan kolega Vondráček to byl. Já jsem v poměrně úzkém kontaktu díky European Media Freedom Acts s paní eurokomisařkou Jourovou, která má mimo jiné v portfoliu to, čemu se říká rule of law. Třeba paní kolegyně Jourová, eurokomisařka, také vyjádří pochybnosti nad tím, zda tento náš návrh je, nebo není pokusem o ovládnutí veřejnoprávních médií. Vzhledem k tomu, že už se o této novele diskutuje poměrně dlouhou dobu a ona bezpochyby sleduje, vidí na pole médií, je s ní dobrá spolupráce, tak už by mi to řekla, ale zatím se to nestalo.

Já si prostě myslím, že vy tady vytváříte falešný, umělý dojem toho, že nám jde o ovládnutí veřejnoprávních médií, a že tomu není věřeno. Třeba se pletu, třeba lidé do těch ulic vyjdou, třeba se v odborných médiích taková interpretace objeví, ale zatím se neobjevila. Ale je to čistě moje spekulace. Pan kolega Nacher se na to ptal, proč není plný Václavák, tak já říkám svůj dojem, proč se tak děje.

Nechci komentovat otázky kolem změny zpravodajů. Předpokládám, že to, pokud bude chtít, okomentuje pan kolega Lacina, u toho já jsem nebyl.

Proč mimořádná schůze? Tak my už jsme ten návrh zařadili na řádnou schůzi Poslanecké sněmovny. Nemýlím-li se, pane kolego Lacino, že to bylo někdy minulý nebo předminulý čtvrtek? Ale vlastně věc, bych řekl, ztroskotala hned na samém začátku, kdy to právě byli poslankyně a poslanci hnutí ANO a SPD, kteří nosili opravdu štosy těch přihlášek k návrhům na změny pořadu schůze. Myslím, že tam bylo i nějaké velké úvodní vystoupení, z něhož bylo zřejmé, že v tom reálném čase vůbec nemáme šanci ten návrh projednat.

Já jsem si vědom těch výhrad, které máte, ale současně jako ministr kultury zodpovědný za předložení této legislativy říkám, že ten návrh zákona je důležitý. Je trochu falešné ho, promiňte mi to, porovnávat s důležitostí zákonů, které pomáhají občanům při řešení současné ekonomické krize. Ale je podle mě ten návrh zákona důležitý, protože prostě znamená v oblasti legislativy nějakou konkrétní změnu, zvýšení odolnosti veřejnoprávních médií a jejich politické nezávislosti v současné době. Proto má pro mě nějakou prioritu, které vy třeba nemůžete rozumět, nebo nechcete rozumět. A je to samozřejmě plně legitimní.

Proč se zvyšuje počet radních? Pan kolega Vondráček, já už jsem na něj potom nereagoval v běhu té diskuse, vytrhl z kontextu moje vyjádření, že demokracie je drahá. Ale já ho tady znovu zopakuju. Já to znovu zopakuju, protože tady se nebavíme o tom, že se, promiňte mi ten termín, mírnix týrnix, jen tak z plezíru zvyšuje počet radních České televize. Už myslím, že pan poslanec Brož tady správně citoval ta čísla, celkovou výši rozpočtu, kdy Česká televize hospodaří se zhruba 7 miliardami korun – anebo jestli to byl někdo jiný, tak se pane poslanče, prostřednictvím pana místopředsedy, omlouvám – Český rozhlas s nějakou částkou přes 1 miliardu korun. (Hlas mimo mikrofon.) Dvě miliardy pardon, 2 miliardy, já jsem to vlastně sám říkal, 2 miliardy korun. A já jsem sám podpořil ten návrh, aby se zvýšil počet radních

v poměru dvanáct ku šesti prostě z toho důvodu, že takto velká a významná instituce má mít k tomu adekvátně velkou radu. A ano nějaké peníze to stojí, ale jak už jsem na to jednou reagoval, pokud bychom přistoupili na logiku, že náklady na demokracii, když to takto řekneme, jsou jediným kritériem pro uplatňování nějakých kontrolních mechanismů, tak nemusíme mít rady žádné. Tak jsem říkal, že můžeme mít dvoučlennou Radu Českého rozhlasu a tříčlennou Českou televizi a říci, že to stačí. To je prostě celý ten důvod. Ano, 18 radních je poměrně velký počet. Ano, veřejnoprávní Česká televize je klíčová významná instituce. Tak to je prostě nějaká souvislost, se kterou vy nemusíte souhlasit, ale podle mě to má nějakou roli, za kterou já stojím a považuji ji za důležitou.

Vlastně ten princip stojí na tom, že my jako Poslanecká sněmovna, jako zákonodárci, máme vytvořit prostředí, ve kterém ta veřejnoprávní média budou efektivně fungovat. A tady, když si říkám, že demokracie je drahá a že demokracie je někdy zdoluhavá, tak obě tato kritéria v tomto případě uplatňujeme. Ano, projednání zákona je dlouhé. Ano, vyšší počet radních přinese nějaké finanční náklady. Navíc ano, klademe si překážky do cesty, aby se snižovalo lákání o to, veřejnoprávní média ovlivňovat. A to je celý smysl této novely. Myslím, že to jsou, řekl bych, nějaké uměřené odpovědi na ty otázky, které kolega Nacher položil. Nevím, zda se v nich z principu můžeme shodnout, nebo ne. Ale prostě považuju za poctivé i v tuto pokročilejší dobu to takto říct a zdůraznit, že je to podle mě důležitá legislativa.

Samozřejmě příprava té takzvané velké novely zákona veřejnoprávních médií bude velmi náročná. Já mám tu ambici, abychom k něčemu konkrétnímu dospěli, ať už se týká financování veřejnoprávních médií, zavedení kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu, nebo i ty takzvané technologické změny. Zda se to povede, nevím, ale chci tady veřejně a jasně říct, že se o to určitě pokoušet budu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní vystoupí pan poslanec Babka a připraví se pan poslanec Nacher. Pane poslanče, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se pokusím panu kolegovi Nacherovi taky odpovědět, protože těm slovům pana ministra, která tady už asi podruhé zopakoval, prostě nevěřím. A nevěřím jim z toho důvodu, že vy jste tady řekl, že kdybyste chtěli jít tak, jak my si myslíme, že k tomu cíli, ke kterému směřujete, tak že nejjednodušší cestou je odvolání rady jako celku, že nepůjdete změnou zákona. Ano, to s vámi souhlasím, nicméně byste šli sami proti sobě a proti tomu, co jste tady dělali v minulém volebním období, tedy neschválením dvou po sobě jdoucích zpráv, takže tato varianta pro vás samozřejmě nebyla schůdná.

Druhou variantou, kterou jste sem – a proto o tom mluvím, protože vy tady mluvíte o tom, že zvyšujete počty radních kvůli nějakému, že demokracie je drahá a tak dále. Nicméně ten první návrh, v tom jste zanechávali počet radních na 15. Nicméně jste počítali s tím, že celou radu budete moci odvolat a navolit všech 15 radních znovu. Dokonce jste tam, pan kolega Nacher se na to ptal, nechávali to kvorum 11 z 15, respektive jste ho zvyšovali. Nebylo to 10 z 15 ale 11 z 15. Když vám to Ministerstvo spravedlnosti shodilo jako neprotiústavně, jste tady říkal, jako ústavně nekonformní, tak jste přišli na tu variantu, že teda ten počet navýšíte na 18. A světe div se, snížili jste kvorum pro odvolání a jmenování generálního ředitele České televize, nikoliv nutné dvě třetiny, ale 10 z 18, tedy prostou většinou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Nacher. Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já bych za prvé chtěl poděkovat, že pan ministr odpovídá, reaguje. Ne vždycky to je ve všech bodech, tak to bych chtěl ocenit.

Ted' ty odpovědi. Já v zásadě jsem se – ale vy jste to hezky obešel, pane ministře – ale já jsem se vlastně tu odpověď nedozvěděl, protože jediný legitimní důvod pro zvýšení počtu radních z 15 kamkoliv na 18 je, že by těch 15 už teď nestíhalo tu svoji práci. To je za mě jakoby legitimní jako důvod, že tam jsou zvýšené náklady, zvýšený tlak na ty radní.

Já bych to připodobnil s něčím, co s tím teda vůbec nesouvisí, ale abychom si to tak jako mohli vizualizovat. Mluvil jsem tady o tom státním rozpočtu, je třeba teď zvýšený tlak na ERÚ, Energetický regulační úřad. Energetická krize, lidé, změna dodavatelů a podobně. Je tam větší tlak a já tady volám po tom, abyste vy jako vláda zvýšili rozpočet ERÚ. Logicky, protože po těch lidech říkáme, když jste nespokojeni s tím vyúčtováním, obraťte se na ERÚ. Tam je jednoznačně vidět větší zájem, větší tlak spotřebitelů, více zaměstnanců. A to mi tady jako chybí. Já tady jsem nezaznamenal, že by těch 15 radních to nestíhalo a je potřeba to zvýšit na 18. Ta symbolická rovina toho, že z 15 je 18, to je symbolické, já tady nepočítávám ty tři radní navíc, ale je to symbolické pro ty lidi navenek, protože my jim říkáme, aby šetřili, měli dva svetry, že stát jde příkladem. A v zásadě vlastně téměř jakákoliv věc, která se tady prosazuje, tak jde o zvýšení počtu zaměstnanců ve veřejné sféře. Je to o 8 000, to je dokonce v zákoně o státním rozpočtu na rok 2023. Tak proto bych já chtěl ještě více pochopit ten zvýšený počet z 15 na 18. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Čas, pane poslanče. Děkuju. S přednostním právem pan ministr Baxa.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Možná by stačila faktická poznámka. Já si té diskuse fakt cením, je podle mě hodně důležitá. Nemyslím si, že má smysl tady jako... nebo má smysl, pane poslanče, Babko, prostřednictvím pana místopředsedy, samozřejmě sdělte, jakékoliv názory uznáte za vhodné. Ale znovu říkám, není nic, co by znamenalo, že Ministerstvo spravedlnosti nám shodilo návrh zákona. Já to fakt jenom potřebuji říct. Byl to jako střet dvou právních názorů, kdy právníci Legislativní rady vlády na to měli podstatně striktnější pohled než právníci Ministerstva kultury. A já si svých právníků na ministerstvu velice cením a ten jejich názor byl relevantní.

Nevytvářejte tu obraz, že my jsme se pokoušeli pokoutně dělat nějaký protiústavní krok, který nevyšel, a tak jsme místo toho udělali něco jiného. Přece kdyby to tady, pane poslanče, bylo, tak bychom to nedávali do eKLEPU, nebo by se někde domlouvalo, kdovíkdě, což my jako odmítáme. Jenom jestli můžu poprosit, neširte tady nejenom neopodstatněné, ale věcně chybné zprávy. Prostě říkáte věcně chybné zprávy. Pokud vy říkáte, že je to zákon, o – jak vy jste to říkal? Zákon o volbě generálního ředitele. Tak se tomu můžu pousmát a říci ano, tak máte potřebu říct nějakou mediální zkratku. O. k., je to vaše právo, ale nepodporujte to nefér argumenty, jako jste tady znovu teď zopakoval, protože prostě to byl názorový střet dvou právníků

A k tomu, co říkal Patrik Nacher. Já si nemyslím, že to téma se jmenuje "nestíhá 15 radních". Rada České televize není správní úřad, jako je ERÚ. Je to o tom, že pokud se rozhodneme, a to si myslím, že je správné, si ztížit cestu k jakémukoliv pokusu o ovládnutí veřejnoprávních médií a hlavně těm, co přijdou po nás, tak se zapojuje Senát. A když ten poměr je dvanáct ku šesti, tak je to podle mě jako relevantní počet zástupců zvolených Poslaneckou sněmovnou a zvolených Senátem. V tom to je.

Prostě veřejnoprávní televize znamená nejenom 7 miliard rozpočtu, nebo částka takováhle, a je to prostě klíčová instituce naší země. Já jsem vděčný za to, že má Česká republika veřejnoprávní televizi, samozřejmě veřejnoprávní rozhlas také a veřejnoprávní média, která jsou i na nás někdy jako protivná, nepříjemná, stěžujeme si, říkáme něco (nesrozumitelné) takhle, tak to není jako fér a tak dále. Ale je to v principu zdravá, robustní, důležitá instituce, která ale má být jednak v tom ekonomickém slova smyslu kontrolována, ale která má mít

nějaký druh řekněme dohledu, korekce, dialogu se svými radami, které jsou voleny zastupitelskými orgány, tedy Poslaneckou sněmovnu a Senátem, dojde-li na to.

Jeden z vašich kolegů z hnutí ANO tady ve svém vystoupení říkal, že ty zákony už jsou zastaralé – nebo jestli to byl někdo z SPD? Že dokonce se nedá definovat ta veřejnoprávnost v těch médiích. Když jsem hned v lednu po svém nástupu na ministerstvo rozhodl o tom, že budeme takto od samého začátku naplňovat vládní prohlášení a ty novely připravovat, tak jsem si přečetl touto optikou zákon o České televizi a zákon o Českém rozhlasu, ty platné, a byl jsem naopak překvapen, jak moudře v tom roce 1991 – nebo 1992, pane poslanče? (ke zpravodajovi)... 1992 – ti, kdo ty zákony psali, jak to napsali dobře, srozumitelně, stručně, jasně. Ale prostě chceme-li vést dialog mezi zástupci veřejnosti a tou velmi silnou, velkou institucí, jako je Česká televize i Český rozhlas, tak je podle mě k tomu adekvátní, aby v té Radě České televize konkrétně bylo více lidí než těch 15. Není to spojené s tím, že nestíhají. Prostě se scházejí, vedou nějakou diskusi, ano, je tam nějaká agenda stížností a tak podobně. Nemusíme s tím souhlasit. A já jsem připraven ten názor hájit, jakkoliv to znamená nějaké navýšení finančních prostředků. A je to ve prospěch veřejnoprávních médií a je to obecně taky ve prospěch těch, kteří jejich roli považují za úplně zásadní v naší společnosti.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. S faktickou poznámku vystoupí pan poslanec Babka. Prosím, vaše minuty.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji za slovo. Patrik Nacher se ptá, pan ministr odpovídá a já vysvětluji. (Mírné pobavení v sále.) Jde o to, že vynecháváte 9 radních v Českém rozhlasu. Devět radních je dělitelné třemi. To znamená, tam zavádíte princip 6 radních Poslanecká sněmovna, 3 radní Senát. Současný stav radních České televize je 15. 15 děleno třemi je 5, tudíž jde tady zavést úplně stejný princip, jako jste zavedli u Rady Českého rozhlasu. To znamená, 10 radních mohla volit Poslanecká sněmovna, 5 radních mohl volit Senát. Dokonce v přechodných ustanoveních tohoto zákona píšete, že si radní v Českém rozhlasu, protože tam ten počet nenavýšujete – a já znovu opakuji, vy ten počet radních České televize navýšujete pouze proto, že jde o volbu generálního ředitele v příštím roce, aby vám ty počty vycházely. Snižujete tam kvorum na 10 z 18 místo 10 z 15, aby to prostě vyšlo, tak u těch radních v Českém rozhlasu v přechodném ustanovení dáváte to, že si losují, kterých 6 bude zvoleno Poslaneckou sněmovnou a kteří 3 budou zvoleni Senátem. Tudíž ty řeči o tom, že demokracie je drahá, že si Česká televize zaslouží radu, které má mít ne 15, ale 18 členů, jsou opravdu, opravdu liché. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pan ministr se hlásí s faktickou? Ano. Prosím.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Už naposled, jenom kratičká reakce. Myslím si, pane poslanče Babko, prostřednictvím pana místopředsedy, že by byl asi pan poslanec Nacher nespokojen s vaším vysvětlováním. Já se fakt omlouvám, ale jste-li, pasujete-li se do role jeho mluvčího, tak nemyslím, zda s tím bude spokojen. Nemanipulujte tady s tím, jestli je někde sudý, nebo lichý počet členů. V čem je, jestli to potom tedy můžete vysvětlit, v čem je jako problém? Když to prostě vydělím dvěma, a hledám nadpoloviční většinu všech, tak se doberu v jednom případě k počtu 10 a v druhém případě k počtu 6. V čem je jako problém, jestli je to 18, nebo 17? V čem je problém, jestli je to sudý, nebo lichý počet? To jako na činnosti té instituce, na rozhodování, co je nadpoloviční většina všech, nehraje roli.

A znovu říkám, přece není pravda to, že my se tím snažíme rozhodnout volbu České televize, ředitele České televize. Přineste, pane poslanče Babko, tedy v tom případě nějaký důkaz, proč to takhle je. Kde někdo z nás řekl: nám jde o to, abychom ovládli Radu České

televize a následně volbu generálního ředitele. Nemaťte tím veřejnost, nevysvětľujte tady věci, které nemají oporu v realitě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji pěkný večer. Budeme pokračovat v obecné rozpravě. S faktickou poznámkou se... s přednostním právem. Prosím, pan zpravodaj. Máte slovo.

Poslanec Jan Lacina: Díky. Tak vy využíváte dneska v té debatě takový systém, že kladete ty samé otázky v mnoha lidech poněkolkáté, tak já si vám dovolím nabídnout velmi podobnou odpověď, jako teď nabídl pan ministr Baxa. Česká televize je rozpočtem třikrát, možná triapůlkrát větší než Český rozhlas. Proto nám přijde poměrně logické, aby Rada České televize byla kontrolována větším počtem členů Rady České televize, než je v Českém rozhlasu. Je to 2:1, ten poměr. A pak samozřejmě vzhledem k tomu, že vznikla v koalici celkem jednoznačná dohoda na tom, že ten podíl mezi Senátem a Poslaneckou sněmovnou má být 1:2, tak hledáte nějaké číslo, které vám tohleto naplní, a to číslo 18 vám splní jednak to, že to je 2:1, či 12:6, také je to dělitelné po těch dvou letech, to znamená, že každé dva roky si bude volit Poslanecká sněmovna 4 radní, zatímco Senát bude volit 2 radní v případě České televize a polovinu v případě Českého rozhlasu. Touto logikou byla ta naše ambice vedená. To, co se nám tady od začátku snažíte podsunout, to už vám pan ministr také odpovídal, je jistým obrazem vašeho pohledu na svět.

A nakonec bych řekl, že všechno skončí vždycky jinak, než si ostatní představují. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Načtu omluvy. Dnes se omlouvá pan poslanec Stanislav Fridrich od 19.45 ze zdravotních důvodů, dále pan poslanec Julius Špičák od 19.45 ze zdravotních důvodů a dále pan poslanec František Petrtýl od 19 hodin ze zdravotních důvodů.

Budeme pokračovat v řádně přihlášených. Jako další nyní vystoupí pan poslanec Karel Sládeček a připraví se pan poslanec Stanislav Berkovec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji, pane předsedající. Milé dámy, pánové, návrh novely zákona o České televizi a zákona o Českém rozhlasu obsahuje několik zásadních změn. Nově budou členové rad voleni jak Poslaneckou sněmovnou, tak Senátem. V době, kdy by měly všechny státní instituce šetřit, navrhujete zvýšit počet členů Rady České televize z 15 na 18 a Českého rozhlasu z 6 na 9 členů. Tím dojde k navýšení nákladů na odměny těchto nových členů, které budou sice hrazeny z rozpočtu České televize, tedy z koncesionářských poplatků, ale jde o zbytečné plýtvání peněz našich občanů, jak je vlastně již dobrým zvykem Fialovy rozchazovačné vlády.

Česká televize bude letos hospodařit s rozpočtem 7 miliard korun, což je o 235 milionů korun více než loni. Hospodaření tohoto superpodniku je nicméně zahaleno temnotou. Generální ředitel je de facto jediným pánem nad veškerými financemi. To je v evropských poměrech naprosto ojedinělé. Nikdo nezná například platy a odměny moderátorů, přestože se na ně skládají všichni občané platící koncesionářské poplatky. A to pan ředitel navrhoval dokonce zvýšení poplatků za Českou televizi minimálně o 15 korun v době, kdy energie a potraviny zdražují extrémním tempem a zhruba půl milionu občanů žije na hranici chudoby. Také se údajně uvažuje o navázání koncesionářského poplatku na vyúčtování mobilního telefonu nebo internetu. Ve výsledku by pak mělo dojít k tomu, že koncesionářský poplatek bude muset hradit mnohem větší počet lidí. Řada mladých lidí dnes nevlastní televizi. A to že většina lidí vlastní mobilní telefon s připojením k internetu, neznamená, že by všichni majitelé mobilních telefonů měli přispívat na propagandistickou televizi.

Dle nedávného průzkumu agentury STEM totiž 58 % občanů České televizi nevěří. České televizi skutečně věří pouhých 9 % občanů, což je děsivý výsledek. Není se co divit našim občanům, když, jak píše například Parlamentní listy, Reportéři ČT měli již v roce 2019 informace o praktikách náměstka Hlubučka, ale reportáž o jeho pozemkových čacrech v Lysolajích byla zastavena. Její autorka Markéta Dobiášová nyní v DVTV u Daniely Písařovicové otevřeně promluvila, co se kolem toho dělo. Šéfredaktor, pan Marek Wollner, se podle ní neustále snažil odvést pozornost dvojice redaktorek na slepou kolej a nyní se do svých tvrzení zamotává. Zmínila i závěr kauzy, kdy ji obviňoval i ze všeho možného a ptal se, kdy už z jeho redakce vypadne. Tehdy došlo k zametení kauzy STAN pod koberec. Ptám se: Kolik podobných kauz hnutí STAN nebo jiné strany pětikoalice Česká televize zametla pod koberec?

Dle zákona o České televizi je jedním z hlavních úkolů České televize poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názoru, což se neděje, viz kauza pana šéfredaktora Wollnera. Nadpoloviční většina stížností doručených Radě České televize se má týkat čtyř osobností nebo redaktorů: pana Wollnera, paní Fridrichové, pana Moravce a pana Železného. Nedávno jsem se z Českého rozhlasu dozvěděl, že moderátor České televize pan Jakub Železný vážně zvažuje kandidaturu na post generálního ředitele České televize, ovšem jen za předpokladu, že nebude znovu kandidovat současný ředitel Petr Dvořák. Je sice pravda, že syn není odpovědný za činy svého otce, za kterého daňoví poplatníci zaplatili přes 10 miliard korun v prohrané arbitráži se společností CME. Takový člověk by nám ale neměl dělat hlavního moralizátora v České televizi. Nebo dokážete si představit, že by nám tady například potomek Klementa Gottwalda kázal o demokracii?

Někteří moderátoři České televize jsou zaujatí vůči opozičním stranám, jako příklad lze uvést pana moderátora Moravce, který si zprivatizoval pořad Otázky Václava Moravce, kam si zve jenom své vyvolené a například pana předsedu Tomia Okamuru, podle posledních průzkumů předsedu třetí největší politické strany, do svého pořadu nikdy nepozval, a to více než osm let. Jak je možné, že takto zásadní pochybení pana Moravce někdo v České televizi neřeší? Nadřazený pana Václava Moravce by měl v rámci objektivnosti a vyváženosti informování panu Moravcovi domluvit, aby zval do svého pořadu i předsedu SPD Tomia Okamuru, předsedu hnutí, které zastupuje půl milionu občanů. Nebo pan Václav Moravec nemá žádného nadřazeného? Přesně tak to totiž na mě působí.

Česká televize dlouhodobě neplní své hlavní úkoly. Její vysílání je neobjektivní, nevyvážené, zkreslené a často i lživé, a proto je její důvěryhodnost na historicky nejnižší úrovni. Klidně by se mohla jmenovat dezinformační.

Novelou zákona chce pětikoalice Českou televizi zcela ovládnout, Radu České televize a Radu Českého rozhlasu, a ohlídat si tak volbu nového ředitele České televize. Proto budu hlasovat proti návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Stanislav Berkovec a připraví se paní poslankyně Karla Maříková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, přeji příjemný večer, tedy v mezích možností. Já bych chtěl poděkovat za to, že ta debata je teď kultivovaná. Myslím, že taková by měla být, a hlavně by měla být v případě tak důležitého zákona podle mě mnohem delší.

Víte, ve mně ten předložený sněmovní tisk vyvolává takové rozporuplné pocity. Já jsem z něj rozčarovaný a smutný. Rozčarovaný jsem z toho, že vlastně přes odpor legislativních právníků, Legislativní rady vlády, ministerstev se vláda snaží opravdu ho prosadit silou za každou cenu, a smutný z toho, že si opravdu nemyslím, že by to byl nejdůležitější zákon...

Pardon. (Poslanec Kubíček mimo mikrofon namítá, že v sále není přítomen žádný ministr a nelze pokračovat v jednání.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, pan ministr mě požádal, zda si může odskočit na toaletu. (Poslanec Kubíček z pléna namítá, že v tom případě tu nemá být při jednání jako jediný ministr.) Chcete-li, mohu přerušit jednání schůze. (Ano.) Dobře. V tom případě (k poslanci Berkovcovi) vám potom protáhnu čas vašeho projevu a do 20.05 přerušuji schůzi, než se dostaví pan ministr. (Po minutě vchází do sálu ministr Baxa.) Prosím, pane poslanče, můžeme pokračovat v projednávání. Pan ministr se již dostavil. Prosím, pokračujte ve svém projevu.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji, pane předsedající. Tedy abych se vrátil k tomu, proč jsem smutný. Protože si nemyslím, že to je opravdu nejdůležitější legislativní norma, kterou teď potřebujeme. Já jsem přesvědčený o tom, že všichni chodíte mezi lidi, myslím tím mezi normální lidi, a když třeba přijdete do nějaké venkovské autodílny, kde si chlapi v poledne zhltnou studenou svačinu a přes den vypijou dvě vychladlé kávy, a když se jich zeptáte, co si myslí o České televizi a o novele zákona, tak vás patrně pošlou někam, maximálně se jadrně vyjádří k nějaké části programu. Ale velmi kvalifikovaně vám popíší, co je trápí a jaké zákony je trápí, protože to je pro ně důležité. A určitě tato novela ani není důležitá pro prosperitu této země.

Když se na to podíváme podrobněji, tak text novely trochu připomíná takové nějaké sociální inženýrství. Tři konzervativně se tvářící strany, tedy ODS, TOP 09 a KDU-ČSL, se rozhodly rozbít vlastně dvacet let fungující systém pro volbu rady České televize a Českého rozhlasu. Vlastně už třicet let volí členy obou mediálních rad Poslanecká sněmovna a jednadvacet let se volí na základě návrhů zájmových organizací a spolků. Tady bych se chtěl taky zastavit. Já si myslím, že ta desetiletá lhůta, nebo podmínka desetileté existence těch spolků je determinující a diskriminující. Samozřejmě jsme zažili ve volebním výboru takové spolky, které se založily, a ještě než to mělo platnost de iure, tak se hlásily jako kandidáti třeba do nějaké mediální rady. To bylo samozřejmě účelové a to zamítám. Ale deset let si myslím, že je opravdu hodně.

Nedočetl jsem se v důvodové zprávě, co je na současném stavu špatného. Vláda pětikoalice chce vlastně tento způsob změnit a zdůvodňuje to programovým prohlášením vlády. Já jsem v minulém volebním období patřil k těm, kteří říkali ano, nechť zasahuje do volby mediálních rad také Senát. Je to proto, že vlastně v době vzniku toho zákona jsme ještě neměli dvoukomorový parlament. Ve světě jsou různé způsoby. My máme veřejnoprávní systém, který já považuju za velmi demokratický. Někde jsou systémy vládní, někde do toho zasahuje i prezident. V každém případě nejsem přítelem takových těch hurá akcí, protože co si budeme povídat, volba členů rad přesahuje délku našich mandátů a přibližně co dva roky dochází k obměně třetiny radních, takže jakýkoliv zásah tento cyklus naruší a ohrozí řádné fungování mediálních rad.

Díky loňským obstrukcím stran současné vládní koalice jsme skoro vyřadili Radu České televize. Podle toho, co říkali ti zkušení, kteří tady zažili mnohem více let v Poslanecké sněmovně, tak se nikdy nestalo, aby pevně zařazený volební bod, což byla tato volba, byl takovýmto způsobem, takovýmto tristním způsobem a tak dlouho, několik měsíců, obstruován. To prostě nemá obdoby. A teď se vám podařilo – vám, tedy vládní koalici – zejména díky veřejné volbě prosadit jména, dejme tomu, vašich favoritů do Rady České televize. Ale právě vy poneseíte zodpovědnost za další vývoj v České televizi.

Budoucnost České televize není rozhodně tak růžová, jak ji ještě v únoru letošního roku líčil generální ředitel České televize pan Petr Dvořák členům Rady České televize. V únoru v dlouhodobých plánech popisoval, jak do konce roku 2024 díky možnosti odpočtu DPH,

kerou jsme v rámci novely zákona o dani z přidané hodnoty schválili, bude televize fungovat bez výrazných omezení. Na konci května potom oznámil celkem drsné škrty skoro za miliardu korun za dva roky. To je pro představu přibližně tolik, jako kdyby vláda snížila státní rozpočet o 130 miliard, tedy v tomto poměru. Člověka napadne, co se muselo stát, že došlo u managementu České televize k takovému obratu? Ceny energií rostou od loňského roku, takže to by dobrý manažer měl odhalit a zakalkulovat správně a včas. Já myslím, že tu odpověď musíme hledat někde jinde.

Česká televize nám svůj ekonomický stav popisovala růžověji, než jaká byla skutečnost – teď jsem to řekl možná dost elegantně. Léta jsme slyšeli o vyrovnaném rozpočtu, ale ve skutečnosti a za tichého souhlasu rady, nebo díky nevědomosti členů Rady České televize, docházelo k čerpání miliardových rezerv, které vznikly za éry ředitele pana Jiřího Janečka. A takové hospodaření ovšem skončilo. Z rezerv nelze žít věčně. A možná se konečně na Kavčích horách dopočítali k tomu, že příjmy budou klesat, nebudou mít peníze na běžný provoz a na smluvní i splatné závazky, což by se projevilo už na konci roku v okamžiku, kdy rada bude schvalovat rozpočet na rok 2023. A to by pro televizi, která plánuje výrobu minimálně na dva roky dopředu, mohlo být pozdě. Ano, generální ředitel by se mohl řídit dlouhodobým plánem, pokud by mu radní neschválili rozpočet, ale tím by vlastně ten černý Petr zůstal v ruce jemu a byl by to on, kdo by uvrhl televizi... (Hluk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane poslanče. Poprosím v levé části sálu o ztišení. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Stanislav Berkovec: Byl by to totiž on, kdo by uvrhl televizi do platební neschopnosti. Proto naordinoval dietu. Jestli správnou, to se ukáže. Těžko dělat závěry, když Česká televize poskytuje pouze kusé informace o hospodaření. Z výročních zpráv se například nedozvíte, kolik stojí vysílání ČT24 nebo ČT Sport. Kolik lidí pracuje ve zpravodajství, kolik peněz to stojí, kolik stojí třeba 40 nebo 55 minut večerních zpráv, 25 minut regionálních zpráv a další a další. To nemluvím třeba o dopravě, která je vlastně zahrnuta v nějakém velkém paušálu, který je rozdělen do jednotlivých produkcí.

A tím jsem se dostal k výročním zprávám televize. Jak víte, dostáváme od Rady Českého rozhlasu a České televize každoročně dvě zprávy o činnosti a také o hospodaření. Každý asi si dokáže propojit, že bez činnosti nelze vyvíjet činnost a bez peněz nelze vyvíjet činnost a že ji nemůžete dost dobře vyhodnotit, pokud nevíte, kolik co stojí. Proto se před šesti lety už objevil poslanecký návrh, abychom dostávali jednu jedinou zprávu, jako je tomu u obchodních korporací, ale třeba i u státního rozpočtu a státních fondů, což známe z naší poslanecké práce. Jednalo se o tisk 708 a já si dovolím přečíst odůvodnění z důvodové zprávy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já jenom, vašich prvních deset minut uplynulo, to znamená, budete pokračovat druhými deseti minutami, navážete rovnou. Prosím, pokračujte.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji. Já si tedy dovolím přečíst to odůvodnění z důvodové zprávy. Novela odstraňuje nelogickou praxi, kdy Rada České televize nebo Českého rozhlasu odevzdává nezávisle na sobě výroční zprávu o činnosti a výroční zprávu o hospodaření. Přitom v souladu s pravidly zdravého rozumu je jasné, že činnosti a prostředky na ně vynaložené jsou od sebe neodlučné. Oddělení zpráv ztěžuje, ba znemožňuje Sněmovně hodnotit činnost rady. Na sloučení zpráv panuje ve Sněmovně všeobecná shoda, jak ukázala i rozprava nad Zprávou o hospodaření České televize za rok 2013. Sloučení zpráv obsahuje i věcný záměr velké novely televizního zákona, který chystá Ministerstvo kultury. Sloučení podporuje i Rada České televize a Českého rozhlasu a generální ředitel České televize. Novela

je předkládána jako poslanecký návrh jen proto, že legislativní práce Ministerstva kultury nebude ukončena včas tak, aby očividně prospěšné změny mohly platit už od roku 2016.

No a víte, kdo byl autorem tohoto návrhu? Byl to náš poslanec, pan Martin Komárek, tehdy předseda volebního výboru. Ale, a to je zajímavé, najdeme pod tímto návrhem i podpis současného pana premiéra Petra Fialy, současného pana ministra financí Zbyňka Stanjury, paní ministryně obrany Jany Černochové, paní ministryně Heleny Langšádlové, paní předsedkyně Poslanecké sněmovny Dagmar (Markéty) Pekarové Adamové, poslankyně Pavly Golasowské, poslance Víta Kaňkovského – celkem 50 poslanců připojilo svůj podpis pod tento návrh.

Tak já bych se tedy přimlouval za velkou novelu, případně nový zákon o veřejnoprávních médiích. Z mnoha důvodů, o některých už jsem mluvil. V době vzniku zákona jsme neměli dvoukomorový parlament, který by ovšem řešil i jejich financování. Chtěl bych, aby součástí zákona o České televizi a Českém rozhlasu byl v první části popsán obsah veřejné služby, o kterém tady mluvil vážený pan poslanec Lacina, a její rozsah, a v druhé části způsob financování této služby. Příkladem může být Finsko, Velká Británie, Skandinávie. Tohle mi připadá fér vůči občanům v roli diváků, posluchačů a zatím tedy plátců koncesionářských poplatků, aby měli opravdu kontrolu. A odmítám tuhle novelu, protože si myslím, že je evidentně účelová. Nemyslím si, že bychom měli účelově zvyšovat také počet členů Rady České televize, ale obecně jakéhokoliv orgánu, abychom upozadili a zmenšili vliv dříve zvolených členů. Takové praktiky podle mě nemají s demokracií, ústavností a politickou kulturou nic společného. Děkuji za vaši vzácnou pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Přečtu omluvy. Dnes od 20 hodin se ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Zbyněk Stanjura. Nyní tedy vystoupí paní poslankyně Karla Maříková. Máte slovo, prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy a vážení pánové, v této době, kdy díky vládě pětikoalice pod vedením Petra Fialy občané řeší existenční problémy, mnozí z nich přemýšlí, zda zaplatit předražené energie, či předražené potraviny, tato vláda, než aby řešila existenční problémy českých občanů a českých firem, svolala mimořádnou schůzi k řešení této problematiky. Svolala mimořádnou schůzi na dnešní den kvůli novele zákona k ovládnutí veřejného mínění a okleštění svobody slova a projevu, a dala tím opět najevo své mocenské choutky a (snahu?) mít pod totální kontrolou Českou televizi a Český rozhlas. Zde vidíme, co je prioritou této vlády.

Samotná existence České televize je společensky zcela zásadní a potřebná. Slouží k plnění kulturních, společenských a sociálních potřeb společnosti. Média veřejné služby, jak uvádí samo Ministerstvo kultury, jsou ve vyspělých zemích považována za součást moderní společnosti.

Jako problém vnímám financování České televize, které je zcela neprůhledné. Tady bych zmínila – proč se třeba moderátoři jako Václav Moravec či Nora Fridrichová stále obávají zveřejnění svých platů a Česká televize je tají? Proč, když jsou placeni z veřejných prostředků? Jsou snad více jak my, ústavní činitelé, jejichž platy jsou veřejné? Nebo vy snad souhlasíte se slovy generálního ředitele, že společnost není připravena na zveřejnění platů prominentních zaměstnanců? Nemá snad 3,5 milionu koncesionářů právo vědět, kam putuje více jak sedm miliard, které jsou vybrány na poplatcích?

Styl zpravodajství bývá neobjektivní a podjatý. I přesto je někteří z vás pořád hájí. Cílem veřejnoprávní televize má být poskytování objektivních informací, aspoň standardního chování redaktorů, moderátorů a dalších zaměstnanců České televize a jejich nestranného a vyváženého přístupu ve všech možných otázkách řešených v kontextu lidského života.

Paradoxně největší hendikep České televize se dlouhodobě nalézá v oblasti publicistiky a zpravodajství. Tím pravým viníkem je zodpovědný a také velice nadstandardně honorovaný vrcholný management, který se vymkl kontrole. Své zkušenosti s objektivitou vysílání veřejnoprávní televize zveřejnila například také Aliance pro rodinu. Citují: V listopadu 2020 jsme podali stížnost Radě pro rozhlasové a televizní vysílání i Radě České televize ohledně neobjektivity České televize v informování o dvou zákonech, které leží v Poslanecké sněmovně. Jeden chce uzákonit homosexuální sňatky a druhý naopak požaduje ústavní ochranu manželství jako svazku muže a ženy. Na podporu obou návrhů vznikly petice. Obě měly na podzim 2018 veřejné slyšení v Poslanecké sněmovně a tomu se věnoval jeden celý pořad 90.

Tedy se obě petice sbíraly pouze papírovou formou a obě měly desítky tisíc podpisů. Petice za ústavní definici manželství začínala později, proto v té době měla o několik tisíc podpisů méně. Brzy se jí ale podařilo překonat hranici 100 000 podpisů a k tomu jsme jako organizátoři udělali tiskovou konferenci. Česká televize tam poslala přenosový vůz, prý do živého vysílání, které se nakonec neuskutečnilo. Důvody sděleny nebyly. Dodnes aliance neví, jestli vůbec někde v České televizi zazněla nějaká zmínka o tom, že tato petice překročila statisícovou hranici v papírových podpisech, o kterých je velmi dobře známo, že mají větší hodnotu než ty internetové. Tam se totiž nedá ověřit, zda jeden člověk disponuje libovolným počtem mailů, které jsou pak brány jako podpisy více osob.

O hnutí za uzákonění homosexuálních svateb se pak v České televizi při různých vhodných příležitostech vždy někdo zmínil, na rozdíl od úsilí ústavně ochránit manželství. V listopadu 2020 ale reportáž v Událostech v regionech přinesla natolik jednostrannou a k podpisu petice nepřímo vyzývající vsuvku, že jsme podali stížnost na neobjektivitu v tomto ohledu. Česká televize dle zákona nesmí zvýhodňovat jednu skupinu obyvatel proti jiné, což se v tomto případě stalo úplně bezostyšně. Jsme proto velmi rádi, že nám v tomto dala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání za pravdu. Zároveň jsme podali další, velmi podobnou stížnost. Česká televize k naší lítosti, protože jinak službu veřejnoprávního média respektujeme a vážíme si jí, znovu zařadila, tentokrát do hlavních zpráv 14. března 2021 v 19 hodin, reportáž o homosexuálních sňatcích, kde zmiňovala opět pouze jednu petici a hlavní zdrojem pro tuto reportáž byla znovu jen jedna lobbistická skupina. Na tuto reportáž jsme také od mnohých našich příznivců dostali upozornění, za které jsme velmi vděční, protože i to nám dává motivaci pokračovat v našem úsilí.

Své zkušenosti má i Český svaz bojovníků za svobodu. Předsedkyně tohoto spolku Jana Bobošíková a starostka Lidic Veronika Kellerová odeslaly 7. 8. 2019 k Radě pro rozhlasové a televizní vysílání stížnost na porušení vyváženosti a objektivitu vysílání České televize ze dne 10. 6. 2019 a žádost o zjednání nápravy. Česká televize v den 77. výročí vyhlazení obce Lidice německými nacisty odvysílala v rámci pořadu Reportéři ČT reportáž v podvečer tragédie. Tato reportáž obviňuje zesnulou lidickou občanku Alžbětu Doležalovou z údajného udavačství a lidické občany ze záměrného zapomnění na tento prokázaný čin. Stížnost poukazuje na porušení zásady vyváženosti a objektivitu celodenního vysílání České televize. Domnělé udavačství paní Doležalové bylo opakovaně zpochybněno řadou historiků, včetně archiváře Archivu hlavního města Prahy Vojtěcha Šustka, badatele Ústavu pro studium totalitních režimů Jaroslava Čvančary či vedoucího oddělení využívání a evidence národního archivního dědictví Státního oblastního archivu v Praze Martina Sováka. Historik Vojtěch Kyncl, který v reportáži svůj výklad historie představil, navíc archivní zápis o zatknutí Štěpánky Mikešové prokazatelně neobjevil jako první. Tento zápis byl znám nejpozději od roku 2002, například historiku Eduardu Stehlíkovi či Jaroslavu Čvančarovi. Zápis Památníku četnické stanice Buštěhrad dále není právně relevantní a je historicky považován za zpochybněný a nevěrohodný. České televizi byly tyto údaje a tyto pochybnosti známy. Přesto je autoři v rámci pořadu neuvedli, a přispěli tak v den výročí tragédie k relativizaci německého nacistického zločinu. Stížnost proto vyzývala Českou televizi buď ke korigování uvedených tvrzení a následně omluvě, nebo

k jednoznačnému a nezvratnému prokázání viny lidické ženy, paní Doležalové, na základě několika věrohodných a právně relevantních zdrojů v souladu se zásadami archivního bádání.

Ale také řada politiků v minulosti vyjádřila své výhrady k objektivitě České televize. Byl jím například prezident České republiky Miloš Zeman, který – cituji – řekl: Veřejnoprávní televize není objektivní, je jednostranná, je do značné míry ovlivňována TOP 09 a já to pokládám za neplnění veřejné služby a za neplnění příslušných zákonů, které se k veřejné službě vztahují.

Jan Veleba, bývalý senátor: Česká televize už dávno neplní svoji funkci, která jí vyplývá ze zákona.

Jaroslav Zeman z ODS: Nejsem si jist, že Českou televizi někdo někdy změní.

Ondřej Benešik z KDU-ČSL: Osobně mám k práci některých pracovníků České televize výhrady.

Martin Kolovratník z ANO: Nelze vnímat sílící kritiku České televize od mediálních kritiků i od široké veřejnosti. Pro radu velké téma k diskusi. Pro sněmovní mediální výbor potřeba klást přísné otázky a hledat řešení.

Jana Černochová z ODS: Vysílání České televize během tzv. volební noci jsem nesledovala celé. Obecně mám však ze zpravodajství kolem posledních voleb v Americe, a to nejen u České televize, pocit, že komentátoři, reportéři i analytici se velmi často vyjadřovali spíše než objektivně v souladu se svým přáním a nadějí, že Trump to nakonec nezvládne. Jak vidíte, že už i nyní je to s objektivitou České televizi někdy na štíru.

Sněmovní tisk, který dnes vláda pětikoalice předkládá, navrhuje, aby část členů rad České televize a Českého rozhlasu měl nově volit Senát, a to třetinou. Zvýšit se má také minimální počet hlasů potřebný pro zvolení nebo odvolání generálních ředitelů obou veřejnoprávních médií. Nový zákon by měl zúžit prostor pro navrhování kandidátů, do čehož už by se nemohly zapojovat běžně malé občanské spolky, ale jen ty velké s celostátní působností. Radní tak budou vybírat de facto jen velké neziskovky, které kontakt s běžnými občany mají minimální, a to vše s jediným cílem, aby vláda pětikoalice měla naprostou kontrolu nad veřejnoprávními médii.

Kdo a proč usiluje o změnu systému volby do kontrolních orgánů veřejnoprávních médií, k tomu se vyjádřila pro Parlamentní listy mediální analytička Irena Ryšánková, která mluví o hrozící normalizaci v České televizi a Českém rozhlase, která je vydávána za demokratizaci a podezřele zrychleně protlačována v Parlamentu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vašich druhých deset minut. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Karla Maříková: V případě změny zákona by si vládní koalice do Rady České televize a Rady Českého rozhlasu mohla dosadit kompletně sobě nakloněné kandidáty, a v kuloárech už se prý začíná mluvit o novém generálním řediteli České televize. Podle mediální analytičky Ryšánkové není vůbec nutné změnu volby přijmout. Neřeší to, co by řešit měla. Ano, je nutná úprava zákonů, která se týká médií veřejné služby, je potřeba vyřešit klesající faktickou hodnotu koncesionářských poplatků, které jsou od roku 2008 stejné bez ohledu na inflaci od té doby a na vzrůstající úkoly veřejné služby. Je potřeba vyřešit vratku DPH z poplatků obou médií veřejné služby. Dnes jsou tato média trestána za to, že jejich cílem není zisk, ale služba. A také si musíme uvědomit, že v současnosti si z poplatků ještě ukousne tři koruny, možná nyní víc, Česká pošta za platbu SIPO. To jen za doručení poplatků Českému rozhlasu 130 milionů a za přeposlání České televizi dalších 300 milionů. To je skrytá dotace státním podnikům, která odporuje pravidlům Evropské unie.

Tak samotné nové vymezení těch, kdo smí kandidovat na funkci radního, je cenzurně diskriminující. A myslí si mediální analytička Ryšánková, že by bylo zajímavé zjistit, jak

rozhodne Ústavní soud. Požadavek na to, aby sdružení, která mohou předkládat kandidáty, existovala více jak deset let, je nesmyslné. Změnou má být i to, že část radních by příště volili i senátoři. Přitom to dosud byla doména Poslanecké sněmovny. Nebude to demokratičtější, myslí si mediální analytička Ryšánková. Bohužel Senát se neukazuje ani tak jako pojistka demokracie, ale spíše jako nátlaková komora, která má tendenci čeřit vody.

Upřímně nemám pocit, že by v době, kdy Senát neexistoval, byl tento stát méně demokratický. Mandát prezidenta je 2,5 milionu občanů, mandát poslance je průměrně 50 000 občanů, ale senátora může teoreticky zvolit jen několik set občanů. Demokratičtější způsoby voleb do veřejnoprávních rad si nicméně prý představit umí, například původní stranický systém osobně, takhle se přece volí Rada pro rozhlasové a televizní vysílání. Dovede si představit procentuální kvóty pro opozici. V době, kdy je Sněmovna a Senát ve stejných politických barvách, o žádnou demokratizaci nejde, natož o stabilizaci, o níž zapáleně hovoří poradce premiéra Michal Klíma, který zákon prosazuje. Ta média nejsou v rozvalu, televizní krize už byla, když byl výkonným ředitelem vydavatelství Economia. Pokud tedy nejde spíše o normalizaci.

No a kdo proč tuto změnu vlastně nejvíce prosazuje? Nejvíce tuto změnu prosazuje poradce premiéra pro média a dezinformace Michal Klíma a Fond nezávislé žurnalistiky několika multimilionářů, kde Klíma předtím působil. Ten to evidentně bere jako demonstraci své vlastní, možná budoucí moci.

K ohrožení nezávislosti médií veřejné služby by došlo právě přijetím tohoto zákona šitého horkou jehlou. Podle mediální analytičky Ireny Ryšánkové hrozí absence skutečné kontroly veřejnoprávních médií. V radách mají být zastoupeny různé názorové proudy, nikoliv jen jeden vládou, případně Nejvyšším státním zastupitelstvím formulovaný proud, tedy i názorové proudy vládě nepohodlné, tedy i názorové proudy, které jsou politickou opozicí. Pokud budou do rady zvoleni lidé jednoho povoleného názoru, pak je funkce rady paralyzována, protože není schopna hlasováním rozhodnout o vyváženosti. Televize se rychle stane služkou a zůstane jí pak dlouho. Případná budoucí jednobarevná Rada České televize bude vybírat i nového šéfa televize, takže reálně hrozí, že si jednobarevní radní zvolí sobě milého ředitele, a tím reálně ohrozí veřejnou službu.

Analytička Ryšánková pak dodává, že stávající vládní koalice v minulém období často vyvolávala silné bouře, že chce Babišova vláda Českou televizi ovládnout, protože poslanci do její rady zvolili lidi, s nimiž strany jako TOP 09, STAN či lidovci nesoúhlasily. Přitom šlo pouze o doplnění rad, nyní by si vláda vybrala rady celé. Média to ale prakticky v masové míře nezajímá.

Dámy a pánové, pokud tuto novelu zákona dovolíme zpolitizováním veřejných médií, opravdová demokracie a svoboda slova, ne ta pseudodemokracie, co tady prosazuje vládnoucí pětikoalice, se přemění v nesvobodu slova a totalitu, kde budou neziskové organizace a současná politická garnitura rozhodovat o tom, kdo bude moci v České televizi a Českém rozhlasu vystupovat a co divák a posluchač bude moci slyšet a vidět, aniž by se diváků a posluchačů někdo zeptal, i přesto, že právě oni jsou plátcí a konzumenti této veřejné služby.

Kdo jiný by měl mít větší právo vyjádřit se ke složení vedení a Rady České televize a Českého rozhlasu než oni? Ale jejich názor nikoho nezajímá. Touto navrhovanou novelou je evidentní, že Česká televize a Český rozhlas má sloužit k ovlivňování veřejného mínění, a nikoliv k rozšiřování jejich obzorů a vytváření prostoru k jejich svobodnému názoru. Toto médium bude mít za úkol razit jen jeden názorový proud, a to ten, co dovolí současná vládní koalice a neziskové organizace. Vytratí se diskuse o různých názorech na věci veřejné, která je nedílnou součástí a prvkem demokracie. Pokud divák, posluchač platí koncesionářské poplatky, má právo na objektivní názor a ne jen ten jeden správný, co razí současná vládní koalice podle vzoru soudruhů – kdo není s námi, jde proti nám. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktickou poznámku má nahlášenu pan poslanec Foldyna a připraví se pan poslanec Vladimír Zlínský. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, pane předsedající. Paní kolegyně Maříková, vy si zřejmě neuvědomujete, že tady podněcujete občany... (Předsedající: Mým prostřednictvím, mým prostřednictvím.) Prostřednictvím pana předsedajícího. Já se omlouvám, já jsem takovej zbrklej. Promiňte. Promiňte ještě jednou.

Prostřednictvím pana předsedajícího, paní kolegyně Maříková, vy tady zase nabádáte občany prostřednictvím toho, že využíváte své imunity u toho mikrofonu tady, aby vnímali pravdu! Vy jste jednou obviněná k nějakému podněcování nenávisti, buďte ráda, že jsme vás zprostiti obvinění, a vy si zase dovolujete tady odkazovat na to, že by Česká televize měla mluvit pravdu, že je tu nějaký cenzor, co si vláda zřídila. Paní Maříková, vy opravdu zneužíváte ten institut té imunity, protože... (Předsedající: A opět mým prostřednictvím, prosím.) Prostřednictvím toho pana předsedajícího tady. (Pobavení v sále.) Vy si opravdu hrajete, zahráváte se svojí budoucností.

Vidíte, kam to spěje? Tady se pětikoalice snaží usměrnit Českou televizi, aby se stala propagačním a propagandistickým nástrojem, a vy do toho házíte vidle! (Zvýšeným hlasem.) Uvědomte si, že se můžete brzo dostat na nějaký seznam těch dezinformátorů, dezolátů. Nevíte, jak to tady vždycky nazývají? Vy si opravdu hrajete, paní Maříková, s věcmi, o kterých ještě ani netušíte. Prosím vás, mírněte se ve svých výrazech, protože pravda někdy bolí! Děkuju. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pouze pro pořádek říkám, vždy, když oslovujete, tak prostřednictvím předsedajícího v souladu s jednacím řádem. A nyní pan poslanec Vladimír Zlínský a jeho dvě přihlášky. Prosím.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, já se tedy pokusím navázat na paní poslankyni, na její text. Já mám tu nevýhodu, že už tady bylo mnohé řečeno, takže doufám, že to, co tady budu prezentovat, bude aspoň částečně nové a vnese tady nový pohled na věc zákona o České televizi. Já začnu několika otázkami, které tady položím.

Je skutečně ohrožena nezávislost České televize jako veřejnoprávního média, pokud nějaká existuje? Je skutečně Česká televize nezávislá na jakémkoliv vlivu a o jejím zaměření rozhoduje jenom její vedení a zaměstnanci a je zde propagován jejich jediný správný světonázor? Pokusím se odpovědět v následujícím textu, který jsem postavil na knize pana profesora Vlastimila Vondrušky O svobodě myšlení. Jinak vám tuto knihu doporučuji.

I v době internetu a digitálních technologií a sociálních sítí je televizní vysílání nejmocnější dostupnou silou, jakým způsobem ovlivňovat, či přímo tvořit veřejné mínění ve společnosti, a tím prosazovat věci, které by nám dříve připadaly nemyslitelné až absurdní a sebedestruktivní. Zejména významným činitelem se stává toto médium v demokratických společnostech, ve kterých probíhají zatím svobodné a tajné volby, i když provázené vážnými pochybnostmi v některých případech. Naštěstí ne u nás. Ukazuje se, že jejich schopnost ovlivňovat veřejné mínění je vycizelována mnoha desetiletími těchto snah a dosáhla značné dokonalosti a rozhodovala o předchozím politickém dění a dalším směřování naší společnosti velmi zásadním způsobem. Nakonec to potvrdil výsledek posledních parlamentních voleb.

Na čem je založena tato magická schopnost televizního média? Je dokázáno, že spojením slova a pohybujiícího se obrazu se dosahuje mnohonásobně většího efektu v působení na podvědomí, myšlení diváků než u jiných médií. Kromě toho se televize vyskytuje v každé domácnosti a zaplňuje hodně volného času diváků jako prostředek zábavy a relaxace. Tím

pádem si diváci dělají představu o vnějším světě na základě informací a zpráv, které prokládají tyto zábavné a vzdělávací pořady. Na základě těchto vlastností se stalo televizní médium nikoliv šestou mocností, ale v demokratických společenských systémech současnosti první mocností s rozhodujícím vlivem na společenské a politické dění u nás i ve světě. Dalo by se říci, že transformovalo z pouhého informačního média do média, které ovlivňuje, či přímo určuje další společenské směřování společností a prosazuje nositele vhodných ideových a politických názorů na úkor těch, kteří jsou nositeli těch nevhodných.

Jakým způsobem média vytváří veřejné mínění? Dle prací vědce Paula Felixe Lazarsfelda média vytváří veřejné mínění na základě modelu dvoustupňové úrovně komunikace. Prvním stupněm je, že ti, co ovlivňují veřejné mínění na základě analýzy dostupných informací, vytvoří přesné schéma veřejného mínění, které povede k prosazení jejich zájmů. Takto vytvořené veřejné mínění je pak všemi pro ně dostupnými mediálními prostředky šířeno, aby bylo přijato co největším počtem obyvatel, aby tito mysleli a jednali dle záměru tvůrců veřejného mínění. Média sice přesvědčují diváky, že informují objektivně o vážných celospolečenských problémech, ale ve skutečnosti prezentují ty problémy, které jsou důležité pro dosažení výše uvedeného cíle.

Existují tři typy této agendy tvorby veřejného mínění. Za první. Stabilizující, udržující stávající společenskou ideologii neboli status quo. Navozuje pocit klidu a jistoty. Za druhé. Reformistický, který prosazuje požadované změny, například se snaží v lidech vyvolávat pocit odpovědnosti za lidstvo a pocit studu, že jsme líní k řešení mnoha problémů, které mají být zásadní pro řešení problémů přežití lidstva jako celku nebo morálky jako takové. Toto je zaměřeno hlavně na mladou generaci. A jak ukazuje naše současnost, tak se to ve spolupráci s naším vzdělávacím systémem skutečně velmi daří. Za třetí. Konfrontační, slouží k informačnímu potlačení jiných názorů a postojů. Navozuje v lidech pocit nejistoty a z ní vyplývajícího odporu k vybrané entitě, což je nejčastěji opozice politická či názorová vůči prosazovaným jiným, správným názorům. V reálné mediální praxi dochází k prolínání těchto typů v různém poměru dle potřeby. Jistě si to dokážeme převést na současnou realitu v České republice.

Jaké používají média manipulativní mediální techniky? Já uvedu aspoň některé nejčastěji používané, možná je taky budeme schopni zařadit k našim médiím. Za první. Agenda settings neboli nastolování agendy. Bylo to tady zmíněno, tisíckrát opakovaná lež se stává pravdou. To znamená, že mainstreamová média v jeden okamžik připraví takzvané sousto či návnadu a tuto informaci opakovaně omílají dokola, aby oslovení občané nevnímali jiné, podstatné a zásadní společenské události. Vytváří se tím pádem společenské povědomí, že čím víc se o něčem opakovaně mluví, tím víc je to zásadní problém.

Za druhé spirála mlčení. Spočívá v tom: kdo nejde s námi, jde proti nám. V některých kolektivech, kde převládá progresivistický světonázor, tak jedinec, který si dovolí mít jiný názor, je vyloučen z kolektivu, v podstatě dojde k jeho profesnímu či společenskému znemožnění, takže každý, kdo si chce zachovat své zaměstnání a své postavení či společenský status, tak raději mlčí, i když si náhodou myslí něco jiného než všichni ostatní. Tak jsou média schopna využít strachu některých lidí ze společenské izolace a ze ztráty společenských a pracovních pozic, kdy stálým informačním tlakem poukazují na to, že některé názory jsou společensky neúnosné, údajná xenofobie, populismus, odmítání klimaalarmismu, homofobie a jiné, a roztáčí tedy velmi efektivně tuto spirálu mlčení. Výsledkem je, že mnou oslovení experti v oboru biotechnologií nejsou ochotni vystoupit na poslaneckém semináři na téma současné pokroky v biotechnologiích. Nepochybují o tom, že důvodem určité části z nich je právě účinné použití výše uvedené metody.

Za třetí metoda mediální inscenace událostí. Mediální příběhy jsou záměrně vytvářeny a zinscenovány až teatralizovány tak, aby byly divácky působivější. Podstatné je, že podávaná informace má zajímavý příběh, a tím pádem se publiku líbí a tolik nezáleží na tom, nakolik nepravdivě a manipulativně popisuje realitu.

Za čtvrté – ta se mně velice líbí, tato metoda – červeného slanečka neboli překrytí. V angličtině výraz red herring znamená původně uzený sled, obrazně falešná stopa na základě historiky, ve které se uzeným sledem taženým přes území lovu nechali svést honící psi ze stopy. Reálně to znamená v diskusích, že se jedná o odvedení pozornosti od merita věci k nesouvisejícímu tématu. Má tedy odvést pozornost od věci, které nemáme vidět nebo na ně má být co nejrychleji zapomenuto, tím, že se divákům předhodí jiné téma, které je chytlavé, jednoduché k uchopení a pochopení širokou veřejností.

Za páté metoda, kterou jsem nazval sám. Ty předchozí metody, to jsem vycházel z odborné literatury, pátá metoda je metoda, kterou jsem nazval dle sebe, přiznávám se...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vašich druhých deset minut. Prosím, pokračujete.

Poslanec Vladimír Zlínský: Je to metoda zničit krtka. Ignorací či dehonestací nositelů nekonformních či opozičních názorů a případně jejich myšlenek je lze přinutit k tomu, aby změnil názor, nebo tyto myšlenky přestali šířit, anebo aby se stali nedůvěryhodnými pro širokou veřejnost. Sám se přiznám, že jsem s tímto měl osobní zkušenost při předvolebních debatách jako nezkušený debatník v těchto televizních debatách.

Za šesté metoda nálepkování. Metoda nálepkování termíny, které všichni dobře známe. Jsou to tyto termíny: dotyčné vyjádření je lživé, nekorektní, rasistické, homofobní, xenofobní, populistické, dezinformační, proruské, pročínské, strašíte lidi, šíříte poplašnou zprávu, šíříte dezinformace a jiné. Dalších se brzo jistě dočkáme, jsou ve výrobě.

Filozof Joseph Paul Overton popsal metodu, jak probíhá manipulace s veřejným míněním v otevřených demokratických společnostech. Tato manipulace byla na jeho počest nazvána jako Overtonova okna. Popisuje schéma, jak se původně nepřijatelný společenský názor postupnými kroky legalizuje a posléze se ukotví v zákonech. Celý systém Overtonových oken vyžaduje součinnost mnoha součástí našeho společenského života a musí fungovat jako dobře namazaný stroj. Média jsou ale jeho jednou z nejdůležitějších součástí, jelikož jsou nezbytná pro otevření každého ze šesti oken. Overton hovoří o šesti oknech, která se otvírají jedno za druhým v časovém sledu, tedy chronologicky, a jmenují se: nemyslitelné, radikální, přijatelné, rozumné, populární, dané zákonem.

Okno nemyslitelné – je třeba problematiku detabuizovat. K věci se vyjádří několik na slovo vzatých odborníků, které nikdo nezná, a ti prohlásí, že problematika existuje a že je třeba ji vzít na vědomí, i když je poněkud zvláštní a těžko uchopitelná. Tak o tom informují i média.

Okno druhé – radikální. Zatím se k ní přihlásí pár radikálů, kteří se objeví v bulvárních médiích. Média hlavního proudu vezmou problematiku na vědomí a informují o tom, že se k problematice hlásí radikálové.

Okno přijatelné. Nyní nastupuje široká vědecká obec, která problematiku vědecky prostuduje a prohlásí za vědecky ověřenou, a tedy přijatelnou, například: šneci si mění pohlaví dle potřeby. Dále následují na mediální scénu místo radikálů nadšenci, aktivisté z nevládních neziskových organizací a nakonec novináři hlavního proudu.

Čtvrté okno – rozumné. Vědecká, a tím pádem na tomto základě novinářská komunita uznává prospěšnost dané problematiky pro celou společnost. Kritici jsou označeni za společenské škůdce či jiný typ zavrženíhodné osoby.

Za páté – okno populární. Nastupuje umělecká sféra, která zpopularizuje spolu s médii problematiku ve společnosti natolik, že jakýkoliv odpůrce je prohlášen za hanebného odpadlíka od správného většinového postoje.

A chybí poslední okno – zákonné. Nastupují právníci a politici, kteří kodifikují problematiku do řeči zákona tak, aby byla nezpochybnitelná a její kritici umlčeni rizikem následujícího trestu, a to s plnou podporou médií. Dokonáno jest. Amen!

Vážení kolegové, nepřipadá vám výše uvedený popis tvorby veřejného mínění poněkud povědomý? Včetně jiných, výše popsáných metod mediální manipulace? Pokud ano, potom jistě chápete, proč je tak důležité pro naši vládu pětikoalice mít ve všech směrech zcela pod palcem hlavní televizní médium u nás, zvláště v zrcadle možné blízké celospolečenské krize a současného postupného nástupu represe a omezení svobod. Zatím stále platí, že ta ideová skupina, která myšlenkově souzní s médii hlavního proudu, má zaručenu převahu v souboji myšlenek, a tím v politickém boji, který střet těchto idejí generuje. Ano, tento zákon chce omezit závislost na Parlamentu České republiky, protože jsou zde stále zastoupeny politické síly, které mohou jedinou správnou pravdu erodovat a narušit. V Senátu České republiky jsou tyto síly v současné době pouze marginální. Nelze pochybovat o tom, že salámovou metodou s plnou podporou Evropské unie bude pokračovat snaha o totální ovládnutí mediálního prostoru jedinou správnou progresivistickou pravdou a ideologií nejenom v oblasti televizního a rozhlasového vysílání, ale i v oblasti digitálních médií, a to prostřednictvím boje proti dezinformacím, falešným zprávám a nenávisným projevům. Všechny výše uvedené skutečnosti jsou důvodem, proč zákon v žádném případě nemohu podpořit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Přečtu omluvu. Dnes od 21 do půlnoci se ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Josef Kott. Jako další je přihlášen do rozpravy paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Dvakrát deset minut. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji. Vážení pane předsedající, vážení zástupci vlády, vážené kolegyně, kolegové, projednáváme tady novelu zákona o České televizi a o Českém rozhlasu. Jsem přesvědčena, že naši občané, naši podnikatelé v tomto okamžiku potřebují řešit životně důležitější otázky, než kdo a jakým způsobem bude volit nebo odvolávat členy obou rad, tedy Rady České televize a Rady Českého rozhlasu, zda bude, nebo nebude navýšen počet jejich členů, jak bude probíhat kontrola hospodaření obou veřejnoprávních institucí. Ale budiž. Příští rok bude probíhat krom prezidentské volby i volba generálního ředitele České televize. Že právě to by byl důvod pro tak velký spěch a tlak na změnu tohoto zákona? Bude generálního ředitele České televize volit rada ve stávajícím složení, nebo nově zvolená sestava? Opravdu je navýšení počtu radních a snížení kvora pro volbu ředitele krokem k odpolitizování veřejnoprávního média? Předkladatelem jsme přesvědčováni, že ano.

Počet členů Rady České televize se má zvýšit z 15 na 18 a volba bude rozdělena mezi Sněmovnu, která bude volit 12 členů, a Senát 6. Počet členů rozhlasové rady zůstane zachován na 9. Tito budou voleni v poměru 6 – Sněmovna a 3 – Senát. Vláda původně zamýšlela, že do tří měsíců od nabytí účinnosti novely zákona skončí současní členové obou rad a parlamentní komory mezitím navolí nové. Ministerstvo spravedlnosti řešení rušení platně nabytých mandátů označilo za ústavně nekomfortní. Předkladatelé proto nyní počítají s tím, že dosavadní radní si své šestileté mandáty odpracují, a teprve jejich nástupci budou voleni podle nové procedury. Nemělo by tedy dojít k tomu, že by jedna politická garnitura navolila celou radu, což by šlo zcela proti důvodům, proč se vždy po dvou letech volí třetina členů rad. Ale jde o první rok platnosti a účinnosti novely zákona a navýšení počtu členů Rady České televize a snížení kvora.

A jsem zpět u otázky, proč ten spěch a mimořádné jednání Sněmovny místo diskuse a hledání konsenzu napříč politickým spektrem, když to přece kvůli volbě ředitele neděláte.

K další změně by podle předkladatele mělo dojít ve způsobu nominací kandidátů. Členové rad jsou v tuto chvíli voleni poslanci z kandidátů, které jim předkládají – cituji – "organizace a sdružení představující kulturní, regionální, sociální, odborové, zaměstnavatelské, náboženské, vzdělávací, vědecké, ekologické a národnostní zájmy". Konec citace. Někteří

s chutí tvrdí, že to ve skutečnosti je jen zástěrka pro stranické kandidáty, které nominuje kdejaký účelově založený spolek. Nyní vláda předkládá novelu zákona, která by volbu měla upravit a dle předkladatele dále odpolitizovat tím, že výše uvedené spolky musejí být funkční alespoň deset let. Opravdu tím dojde k odpolitizování? Vždyť to byl i původní smysl toho, proč se do zákona právě výše zmíněné spolky vůbec dostaly. Stalo se tak v reakci na televizní krizi z přelomu let 2000/2001.

Tuto novelu považuji za problematickou z několika důvodů. Jsem přesvědčena, že Česká televize neplní řádně svoji roli, dlouhodobě nenabízí stejné proporcionální zastoupení zástupců politických subjektů ve svých zpravodajských pořadech. Minulý rok to bylo například uvedeno i ve výroční zprávě o činnosti České televize. Přes tuto neobjektivitu občané mají povinnost platit koncesionářské poplatky. Určitě by měla být debata nad tím, zdali i vzhledem k současné inflaci poplatky minimálně pro určité skupiny úplně nezrušit, ač by televize velmi ráda poplatky naopak navýšila.

Jsem přesvědčena, že by se dal najít i jiný způsob financování při zachování nezávislosti České televize či Českého rozhlasu, kterým v současné době jsou právě koncesionářské poplatky. Příklady v Evropě určitě najdeme. Povinnost platit televizní poplatek mají tedy všechny domácnosti i firmy vlastníci televizní přijímač. Faktem je, že v tomto okamžiku, kdy není nastaven jiný způsob financování, tak díky našim poplatkům může Česká televize být nezávislým veřejnoprávním médiem, nebo se alespoň tak tvářit. Natáčet oblíbené pořady, vysílat téměř bez reklam, alespoň nám to je takto deklarováno. Současný poplatek pro televizní vysílání činí 135 korun. Jestliže počet hospodařících domácností v České republice se pohyboval v letech 2012 až 2015 někde v rozsahu 4,2 až 4,3 milionu, tak už jenom těmito počty se dostanete k rozpočtu České televize někde na hranici 7 miliard 5 milionů a nemusíme na to ani používat rozpočet. Myslím si, že to je slušný balík finančních prostředků.

Jako každý rok, i letos na jaře se předávala anticena Zlatý citron od Českého filmového a televizního svazu a tentokrát ji obdržela právě Česká televize za to, co plánovala vysílat a ve výsledku vysílá v letošním roce – samé kriminálky. Zástupce poroty pan Just vysvětloval, proč byla cena udělena, následovně: Porota se domnívá, že televize veřejné služby nemá za peníze koncesionářů dělat to, co jim komerční kanály poskytují za své, například bezduché imitace kriminálních seriálů. Dramaturgickému výhledu na rok 2022 však právě takové seriály dominují. Předloňský Most nebo nedávný Ochránce jsou názorné příklady dlouho vyhlížených vlaštovek, které nové jaro na Kavčí hory bohužel ani letos nepřinesou, dokončil zdůvodňování kritik. Citron je zajisté zdravý, i když kyselý plod. Stejně tak by měla být vnímána kritika, která krom jiného konstatuje, že náplň tvorby veřejnoprávní televize by měla být tak trochu někde jinde než u kriminálek.

A za třetí nerozumím vládnímu návrhu, proč chce volbu ještě komplikovat tím, že by rovněž členy Rady České televize volil Senát, když fakticky není jasné ani to, jak se hlasuje ve Sněmovně. Tradičně, a znovu opakuji to slovo tradičně, se vždy hlasovalo tajnou volbou, jenže současná pětikoalice se nebyla schopna několik měsíců domluvit, tak museli zavést praktiky, které známe i z minulého režimu, a volit veřejně. Stranické špičky tedy musely zkontrolovat své poslance, aby vůbec noví členové rady byli zvoleni. Bylo by tedy dobré se zamyslet nad tím, že tajně zvolit svoje členy rady není současná pětikoalice schopna ani ve Sněmovně. Nebude stejný problém v Senátu? Rovněž by bylo fajn se podívat na roli Senátu v českém politickém systému, ale to již učinili mí předchůdci. A je sice pravdou, že opakování je matkou moudrosti, ale ve svém vystoupení si toto opakování odpustím.

Z uvedených důvodů se tedy domnívám, že tento návrh nic užitečného a relevantního nepřináší, a vládní koalice by se měla příště solidně mezi sebou domluvit, koho v radě chtějí, ale evidentně mezi vládními poslanci panuje silná nedůvěra. A proto hurá, fofrem a na sílu změníme zákon, máme stoosmičku, tak jaképak s tím štráchy! V tomto okamžiku se omlouvám Českému rozhlasu, že jsem se vlastně ve svém vystoupení věnovala pouze televizi. Mohu

konstatovat, že i já podpořím návrh na zamítnutí této novely zákona, nebo alespoň podpořím navrácení předkladateli k přepracování. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vaši žádost na vrácení k přepracování, už je to třetí návrh v pořadí, jsem zaznamenal. Chci se zeptat, máte zde ještě další přihlášku. Tu tedy můžu zrušit? (Ano.) Děkuji. Potom zde je faktická poznámka pana poslance Radka Kotena. Po něm řádně přihlášený pan poslanec Martin Kolovratník. Následně s přednostním právem pan předseda Okamura. Prosím.

Poslanec Radek Koten: Dobrý večer, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Já si tady velmi dobře pamatuji z minulého volebního období, kdy se měla dovolovat Rada České televize, jak se pohyboval po klubech tehdejšího takzvaného demobloku, který tedy kopíruje v podstatě dnešní pětikoalici, pan ředitel Dvořák. Také si pamatuji, jakým způsobem se tato volba obstruovala. To znamená, že pět politických stran, které opět kopírují dnešní pětikoalici, si bralo pět krát dvě hodiny pauzu na jednání klubu. Toto je jenom jeden z dalších kroků pro to, aby se podařilo ovládnout Českou televizi, tedy v prospěch těch "demokratických" stran.

Já si myslím, že v roce 1989 jsme tady bojovali za to, aby byla pluralita názorů, aby ty názorové proudy byly vyslyšeny a aby se o nich diskutovalo. To, co nyní se tady zavádí, tak to je pouze cenzura, nálepkování a v podstatě zesměšňování názorových oponentů. Myslím si, že to není dobré, a celkem mě o tom přesvědčuje i jedna věc. Včera došlo k sebevraždě před Úřadem vlády a veřejnoprávní televize tomu nevěnovala žádný prostor. Bylo to v době jednání české vlády na Ukrajině. O důvodech můžeme jenom spekulovat, protože vyšetřování není dokončeno. Ale myslím si osobně, že je na vyšetřování uvaleno embargo a tento nešťastník bohužel doplatil na politiku této vlády. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je tedy přihlášen pan poslanec Kolovratník. Nevidím však, že by byl přítomen v sále, proto přichází na řadu s přednostním právem pan předseda Okamura. Pan Kolovratník se zařadí na konec zatím přihlášených. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, tak já tady sleduji od rána tu debatu a pořád se jenom potvrzují ty moje argumenty z rána, že vláda Petra Fialy chce prostě politicky ovládnout orgány veřejnoprávních médií, aby se v podstatě vysílaly pouze provládní názory. Jak říkám, my poslanci SPD prostě prosazujeme svobodu a demokracii a chceme, aby tady panovala názorová různorodost v souladu s tím zákonem o České televizi. My prostě nemůžeme souhlasit s tím, že chcete politicky ovládnout Českou televizi a Český rozhlas, protože vám teď klesají preference a chcete si zajistit, aby byl vyvinut přes ty mediální rady tlak na Českou televizi a Český rozhlas. Protože pochopitelně, když si tam dovolíte jenom vaše exponenty, tak tam vzniká politický tlak na ta veřejnoprávní média, aby vysílala v souladu s tou vládní linií.

Ty koncesionářské poplatky prostě platí všichni občané České republiky, kteří mají přijímač. To znamená, je potřeba, a já jsem o tom bytostně přesvědčen v zájmu demokracie, aby ta Česká televize a Český rozhlas zastupovaly všechny hlavní názorové proudy a redaktoři a vedení těch veřejnoprávních médií aby nebyli pod politickým tlakem. Právě tím, že vy složení těch rad vychýlíte směrem k té vládní pětikoalici, tak to v podstatě způsobí, že vám ta média potom budou muset jít nuceně vlastně na ruku, protože pochopitelně management bude muset reflektovat složení těch mediálních rad.

Takže to samozřejmě pro nás není dobře. Samozřejmě, protože znám tu vládní pětikoalici, znám vás, takže vím, že tam je řada poslanců a řada exponentů, kteří když nemůžou dosáhnout těch svých politických výsledků na základě politické práce, což se vám evidentně v tuto chvíli

nedaří, protože důvěra ve vládní koalici je skutečně kolem 20 %, tak se snažíte v podstatě politicky ovládnout i ta veřejnoprávní média, abyste si pojistili svoji moc a aby se vysílaly hlavně ty vaše názory a ruku v ruce s tím aby byla samozřejmě politicky pronásledována a perzekvována opozice.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Omlouvám se, ale poprosím kolegyně a kolegy o ztišení, zejména tedy v pravé části sálu. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Znovu opakuju, že namísto toho, aby vládní pětikoalice Petra Fialy řešila pomoc občanům a firmám s astronomickým zdražováním, tak si chtějí vládní strany zcela nedemokraticky a autoritářsky pojistit svoji politickou moc. Vy se snažíte prostě změnit způsob volby těch mediálních rad tak, abyste v podstatě tam na šest let zabetonovali exponenty spojené názorově s vládní pětikoalicí Petra Fialy. A to prostě není demokratické.

Všichni umíme počítat, jakým způsobem to máte naplánováno. Volby do Poslanecké sněmovny jasně reflektují, protože mají nejvyšší volební účast, mají účast kolem 60 %, je to v podstatě instituce, orgán, Poslanecká sněmovna, který z tohoto pohledu jednoznačně prokazatelně nejvíce zastupuje ty hlavní názorové proudy, které jsou v české společnosti. A vy to chcete udělat tak, aby z těch 15 radních tři dovolil Senát, kde má vládní koalice většinu, protože přestože ten Senát z hlediska volební účasti má velmi nízkou legitimitu ve srovnání s Poslaneckou sněmovnou, poté příští rok končí třem radním mandáty, to znamená, dovolí se další tři exponenti spojení s vládní koalicí, což je šest, a samozřejmě protože se blíží volba ředitele České televize, která je naplánována přibližně na duben, tak samozřejmě je to tak, že vy potom si tam dovolíte ředitele, který vám půjde na ruku, ať to bude ten stávající, nebo jiný, a samozřejmě potom na těch šest let budou v podstatě ta veřejnoprávní média pod tlakem, protože ti radní jsou jednoznačně na straně vládní pětikoalice. I když co se týče výsledků voleb do Poslanecké sněmovny, většina občanů vás nevolila ani v těch minulých volbách, jak víme, volilo vás cirká 43 %.

To, o co my se snažíme, je, aby skutečně byly demokraticky zastoupeny všechny názorové proudy reprezentované koncesionáři České televize a Českého rozhlasu a aby skutečně tam nebyl tenhle neadekvátní tlak na Českou televizi a aby skutečně ta Česká televize mohla svobodně a demokraticky reflektovat ty názorové proudy, které jsou ve společnosti. Takže v tom je vlastně celá ta pointa věci. A právě ta veřejnoprávní média jsou velmi důležitá z našeho pohledu pro demokratické fungování společnosti. Právě proto, když už tedy ta média tady jsou, existují, a teď je důležité, aby tedy sloužila všem občanům České republiky, a ne jenom té vládní většině. Takže vy si vlastně tímto jednoduchým způsobem chcete složení té mediální rady velmi rychle během několika měsíců navolit tak, aby šli čistě na ruku té vládní většině. V tom je ta pointa.

Takže na základě toho vysvětlování, kde se vám to snažíme tady z opozice vysvětlit, je evidentní, že to stále vládní poslanci nechápou. Takže my bychom si vzali, abychom vám dali ještě prostor na další, jestli byste se nezamysleli, abyste se zamysleli, tak my si vezmeme na úvod pauzu 30 minut. O tu pauzu požádá místopředseda našeho poslaneckého klubu Radek Rozvorál v souladu s jednacím řádem. My se také na SPD, se samozřejmě... vám chceme dát ten prostor, abyste se ještě zamysleli. A my se samozřejmě mezitím také poradíme a uděláme také politickou poradou. Takže požádám tady místopředsedu klubu, aby si vzal tu pauzu.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Hlásí se tedy pan místopředseda Rozvorál. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvorál: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Takže já z těch důvodů, co říkal náš předseda Tomio Okamura, vás žádám vzhledem k tomu, že se musíme poradit, vás žádám o přestávku na poradu poslaneckého klubu hnutí SPD v délce 30 minut. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dobře. Nyní tedy vyhláším přestávku tak, jak bylo uvedeno, v délce 30 minut. Prosím?

Poslanec Radek Rozvorál: A ještě poprosím poslance hnutí SPD, aby přišli na klub. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, takže ta přestávka je do 21.39 hodin.

(Jednání bylo přerušeno ve 21.10 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 21.39 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Je 21.39, a tedy přestávka na jednání klubu SPD vypršela. Nyní načtu ještě došlé omluvy. Paní poslankyně Renata Oulehlová se od 20 hodin omlouvá z rodinných důvodů, pan poslanec Lukáš Vlček do 23 hodin z pracovních důvodů.

Připomínám, že jsme stále v rozpravě. Nicméně nikoho dalšího do rozpravy již přihlášeného neeviduji v tuto chvíli, tudíž... Ještě se hlásí pan předseda Okamura. Prosím, pane předsedo. Můžete, ano, nikdo další přihlášený není. Hlásíte se s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, raketově rostoucí inflace se už meziročně dotýká skoro dvaceti procent. Ceny základních životních potřeb rostou ještě mnohem rychlejším tempem, zejména ceny energií, potravin a pohonných hmot. Razantně se zvyšují náklady na bydlení, hypoteční úvěry na koupi nemovitostí jsou dostupné už pouze pro osoby s příjmy nad 80 000 korun měsíčně. Roste počet exekucí, včetně exekucí seniorů. Cím dál více pracujících lidí se propadá pod hranici chudoby. Situace je týden od týdne horší. A co dělá v této situaci vláda Petra Fialy? Jaká nabízí řešení? Co je jejím receptem? Co je její prioritou? (V sále je silný hluk.) Ano, hádáte správně. Je to novela zákona o České televizi a Českém rozhlase, která mění pravidla pro volbu rad dohlížejících na činnost těchto médií veřejné služby.

Ptáte se, jak to souvisí s cenami elektřiny a plynu a s pádivou inflací? Správná otázka. Vůbec nijak, ale zato to mnohé vypovídá o prioritách vládní pětikoalice Petra Fialy. – Můžu poprosit o klid jenom?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano. Já poprosím kolegyně a kolegy zejména v pravé části sálu o ztišení a přesunutí jejich hovorů do předsálí.

Poslanec Tomio Okamura: A protože vládu Petra Fialy nezajímají občané, znehodnocování jejich úspor, nedostupnost bydlení, ekonomické problémy země, rostoucí zadlužení státu a podobné detaily – pro vládu detaily, ale pro nás v SPD zásadní věci – přichází vláda s v uvozovkách superdůležitým, v uvozovkách superurgentním návrhem na překopání pravidel volby mediálních rad. To znamená, vládní priority, jak vidíme, nejsou řešit problémy občanů, ale vládními prioritami je ovládnout veřejnoprávní média, aby si pojistili moc na šest let dopředu. Ano, pro vládu a vládní koalici Petra Fialy je to skutečně naléhavá priorita.

Markantně jí klesá důvěra. Minimálně dvě, ale spíš tři vládní strany by se v případě dalších voleb už do Sněmovny dokonce ani vůbec nedostaly. A prognóza vývoje pro ně není dobrá, naopak.

Co tedy vládě jiného zbývá místo toho, aby pracovali pro lepší životy občanů? Čehož vláda není schopná, jak vidíme, takže vládní koalice se tady pokouší urychleně doovládnout veřejnoprávní média, jejichž důvěra ve veřejnosti mimochodem též strmě klesá. Protože skutečnost, že pětikoalice ovládá zpravodajství a publicistiku veřejných médií, je její poslední zbraní v politickém boji a poslední teoretickou nadějí, že v příštích volbách vládní strany, vládní pětikoalice, nezažijí výprask. Proto vládní koalice Petra Fialy se snaží tuto záležitost pojistit. Snaží si pojistit to, aby mohli ovlivnit vysílání v České televizi a v Českém rozhlase. Tady je potřeba znova zdůraznit, že to tato média vysílají za koncesionářské poplatky, které platí voliči všech stran, i těch opozičních, ale to vás vůbec nezajímá a snažíte si pojistit ten vliv na veřejnoprávní média i za cenu toho, že na sílu chcete změnit pravidla hry v jejím průběhu a ocitnete se už poněkolkáté za svoji krátkou, ale pro naši zemi nesmírně škodlivou historii, za hranou ústavy.

V této souvislosti si musíme připomenout nedávný exces s veřejnou volbou části Rady České televize. Špičky vládních stran tímto způsobem bezprecedentně zatlačily na vlastní poslance, aby zvolili předem vybrané loajální vládní radní. A bylo tady několik poslanců z vládních stran, kteří se tomu chtěli přičít. Nechtěli podlehnout tomu diktátu. Proto vládní koalice Petra Fialy tady na sílu musela si prohlásit severokorejský model, kdy jste vy museli hlasovat ve veřejné volbě, aby vedení partají mohlo zkontrolovat své poslance, zdali skutečně všichni hlasují podle stranického diktátu. Takže to byl skutečně už takový první signál, kdy vy jste si na sílu tady dovolili politicky, volili jste, zvolili jste politicky loajální radní do Rady České televize. A pošlapali jste přitom jeden ze základních pilířů svobodných a demokratických systémů, svobodných a demokratických vlád. To znamená svobodu volby, která je plně zajištěna pouze tehdy, probíhá-li tajným způsobem, kdy každý volitel, a je lhostejné, zda je to občan, nebo poslanec, hlasuje tajně. Dle svého svědomí. Bez vnějšího nátlaku.

Mimochodem, totéž ve velkém plánuje vládní pětikoalice Petra Fialy i pro volby do Sněmovny, pro příští volby do Sněmovny, a to tím, že chcete protlačit nový volební zákon, který by do českého právního řádu zavedl korespondenční hlasování. Korespondenční hlasování, které tajnost a svobodu volby znemožňuje, a navíc dává obrovský prostor pro nejrůznější volební podvody a manipulace a znevěrohodňuje volby jako takové a důvěru občanů v jejich výsledky. A také si připomeňme, že původně jste chtěli vy jako vládní koalice Petra Fialy, pětikoalice Petra Fialy, tedy jako navrhovatel tohoto zákona, kterým chcete ovládnout mediální rady, konkrétně ministr kultury Martin Baxa z ODS, tak chtěli jste touto novelou zákona, kterou tady dnes projednáváme, rovnou ukončit mandáty všech členů obou veřejnoprávních mediálních rad, tedy Rady České televize a Rady Českého rozhlasu, vy jste chtěli ukončit, ukončit jejich mandáty bez ohledu na to, kdy byli zvoleni, a bez ohledu na to, že všichni byli dle platných zákonů zvoleni na šest let. A vy jste rovnou chtěli zcela totalitně a diktátorsky navolit kompletní obsazení těchto rad podle vládního zadání a výběru. To je způsob jednání vládní pětikoalice Petra Fialy.

To zatím panu ministrovi Baxovi a premiérovi Petrovi Fialovi a vládní koalici Petra Fialy neprošlo, protože před tím už varovali i lidé kolem vládní pětikoalice. Varovali před tím, že už je to moc. Že už je to skutečně v rozporu i s těmi nejširšími demokratickými mantinely, co vy jste chtěli ve skutečnosti tady udělat. Normální totalitní puč jste chtěli udělat ve veřejnoprávních médiích.

Ale i tak je ten vámi předložený vládní návrh, kterým chcete ovládnout veřejnoprávní média, naprosto účelovým materiálem, ze kterého jako pověstná sláma z bot čouhá bezbřehá a špatně skrývaná touha úplně dobýt a ovládat obě velká veřejnoprávní média, tedy Českou televizi a Český rozhlas, a to i za cenu pošlapání práv veřejnosti, například sdružovacího práva, které je i právem ústavním a které by mělo být univerzální. Toto právo nám říká, že občané se

mohou volně sdružovat do různých spolků, organizací, nejen do politických stran, a nejrůznějšími způsoby pak ovlivňovat veřejný život a podílet se na něm, pokud dodržují ústavu a zákony. A občané přitom mají mít naprosto rovnocenné podmínky pro uplatňování tohoto práva. A vláda tady najednou přichází s omezením, že kandidáty do veřejnoprávních mediálních rad budou moci napříště navrhnout pouze organizace, právnické osoby, které existují minimálně deset let, to znamená ty, které tady byly před vznikem opozičních stran, které tady byly před vznikem nových názorových proudů ve společnosti, které právě nesouhlasí s tou dosavadní politikou vládní pětikoalice Petra Fialy.

Co to má znamenat? Občané a spolky, například různé sociální dobročinné organizace, ale i sportovní svazy nebo vysoké školy, které existují třeba osm nebo devět let a mají za sebou úctyhodnou práci, jsou snad méněcenní? To je něco hrozného. Takto si vláda v uvozovkách váží slušných a aktivních občanů? Ale senátor, který bude funkci vykonávat třeba měsíc a kterého volilo například 5 % oprávněných voličů v jeho volebním obvodu, ten televizní a rozhlasové radní volit tedy může? Tady vidíte tu disproporci. To je rovnost občanů před zákonem v podání vládní koalice, respektive nerovnost. Styďte se!

V této souvislosti si připomeňme, že v politickém, ideologickém a mediálním zázemí stran vládní pětikoalice již poměrně dlouho panuje myšlenka, aby mediální rady televize a rozhlasu v budoucnu volily už pouze takzvané zájmové organizace, nikoliv volení zástupci lidu a skuteční reprezentanti veřejnosti, tedy poslanci. Volit, nikoliv pouze nominovat a navrhnout. Říkají tomu německý model. A přístup k volbám těchto radních by napříště prý měly mít pouze některé, ty správné, předvybrané společenské a neziskové organizace. Podle vládních představ by tam byla nejrůznější omezení, asi nejen co do délky jejich existence, jako je tomu v aktuálním návrhu, ale možná i kvalifikační předpoklady, protože i to už se vážně objevilo v debatách o volbě těchto mediálních rad. A při pohledu na vládní pětikoalici Petra Fialy bych se vůbec u této vlády nedivil tomu, kdyby časem přišlo nějaké omezení, i co se týče politického a názorového zaměření těchto organizací. To znamená pouze ty organizace, které jdou tím vaším směrem, liberální demokracie, progresivistickým směrem, probruselským směrem, tak ty by měly být ty, které by měly tedy navrhnout. Vůbec bych se tomu nedivil, protože vy v podstatě celý tento rok, kdy jste u vlády, tak postupně chcete zavádět cenzuru, omezování názorů občanů, šikanu, kontrolu názorů, které jsou v rozporu s vládními názory. Ostatně to je ten materiál, který připravil ministr vnitra Rakušan na Ministerstvu vnitra z hnutí STAN. A to samozřejmě je přece nepřijatelné.

Zkrátka chcete dělat postupně pečlivou selekci – a to ošklivé slovo je tady namíště – pečlivou selekci občanů a jejich názorů chcete dělat, jen aby bylo dosaženo vámi zamýšlených cílů. Chcete prostě ovládnout, a tím cílem je tady v případě tohoto zákona, že chcete ovládnout politickou část vysílání veřejnoprávních médií. Mimochodem zcela v duchu hesla, které měli na transparentech takzvaní televizní spacákoví revolucionáři, redaktoři a s nimi spřažení politici z let 2000 a 2001, kdy si neoprávněně přivlastnili televizní vysílání a dodnes jej považují za své. Problém je ale, znovu připomínám, že to vysílání platí všichni občané České republiky, kteří mají přijímač, formou koncesionářských poplatků. Tehdy měli tito aktivisti z České televize na svých praporech mimo jiné i nápis "Česká televize je naše". Ale ona není jejich. Česká televize je občanů České republiky, kteří platí koncesionářské poplatky. Kdyby současná vláda nebyla pokrytecká, může si transparent se stejným nápisem roztáhnout i zde ve vládních lavicích Poslanecké sněmovny. Já na to říkám: Českou televizi a Český rozhlas financují všichni občané České republiky, ať už mají momentálně jakékoliv politické názory. Takže tyto instituce patří jim.

A úplně na závěr bych vám chtěl říct jednu věc z mého pohledu. Víte, já jsem taky začínal jako zcela anonymní člověk, kterého nikdo neznal. A myslel jsem si, že to funguje tak, jako si myslí možná většina těch naivních neznámých lidí, kteří jsou tady, kterých je většina poslanců, že když si takhle budete ovládat to veřejnoprávní médium, tak doufáte, že vám půjde na ruku. Doufáte, protože jste za tu vládní pětikoalici, že přimhouří oči, až se vám něco stane, až budete

mít nějaký problém. Doufáte marně. Doufáte naivně. Já jsem v médiích, můj první přenos v České televizi byl před 27 lety v únoru 1995. A můžu vám říct, že jsem si taky myslel spoustu věcí. Ale tohle vám nepomůže. Oni vám nepůjdu na ruku. Vy jim dáváte... Tento zákon je opravdu úplně mimo jakýkoliv standardní demokratický postup, mimo jakákoliv základní demokratická pravidla, o kterých jsme tady celý den hovořili. Ta média, protože tento zákon, když projde, tak každý z vás, i když jste třeba vůbec nic neudělali, jenom když se znelíbíte, tak si na vás ukážou, a uvidíte, co se bude dít. Takže vám to stejně ve finále, stejně ten každý z vás poslanců, kteří si myslí, že to nějak ochrání tu vaši stranu, že to nějak vás zachrání, že jim třeba budete říkat v těch médiích, ale vždyť já jsem pro vás hlasoval, já jsem byl přece ten, kdo byl přece, kdo si myslel, že prostě jsem na vaší straně, proto byste mi to měli vrátit, proto byste přece neměli být na mě zlí... Doufáte marně! Je to naivní představa. Naivní představa lidí, kteří nemají s médiem dlouholeté zkušenosti a nevědí, jak ta média té veřejné služby ve skutečnosti, to znamená, mluvím o České televizi a Českému rozhlasu, nevíte, jak to ve skutečnosti tam funguje. Obrátí se to během jedné vteřiny proti vám. Během jedné vteřiny. A vůbec nic jako... a vůbec tyhle argumenty... Tohleto, co si tady dneska budete hlasovat, a budeme ještě tady o tom hlasovat, tak vás před ničím nezachrání.

Je to další problém pro svobodu a demokracii v České republice, protože jediné, co ta média veřejné služby může udržet v nějakých mantinelech, je právě ta demokracie. Právě to, když ta pravidla budou fungovat demokraticky. Právě to, když striktně budeme dbát na to, aby ta média skutečně zastupovala ty hlavní názorové proudy. Právě to, když budeme skutečně dbát na to, aby se dodržovala ta dikce zákona, která jim káže vyváženost. Ale to, že by to tímhle návrhem zákona, naivně si myslíte, že to vychýlíte svým směrem, já vám říkám, a mnozí z vás to ještě zažijete i toto volební období, nepřeju vám to, ale bude to tak, že si vás ta média podají a bude jim úplně jedno... Právě ukazujete tu svoji slabost a budou vědět, že jste slabí, a dají vám to sežrat, se vším všudy. Jenom proto, že se znelíbíte někomu i ve vaší vlastní politické straně, a to mnozí z vás poznají ještě toto volební období, tak vás hodí přes palubu. I ti vlastní, i ta média. Protože už budete bezcenní, už se budou jiní tlačit na vaše místo, na které si ukážou ti, kteří jsou nad vámi. A ani o tom nebudete vědět. Budete jenom s prosíkem chodit, že chcete být na kandidátce, ale už se tam budou tlačit jiní. Takže jenom říkám, že jsem toho od médií zažil hodně.

Je to špatný zákon. Totalitně se snažit něco ovládnout, totalitně ohnout demokracii a svobodu, to se nevyplácí. Proto znovu vyzývám k tomu, abyste alespoň v druhém čtení, abyste ještě zvážili ten váš návrh, aby tady proběhla skutečně demokratická diskuse i s opozičními stranami a abychom ten zákon alespoň... Máte tady tu stoosmičku, ale stejně vám to ve finále nepomůže. Takže já znovu říkám, apeluji na to, pojďme dbát na to, aby ta instituce byla skutečně demokratická, bez nějakých takových tlaků, protože pak už se to těžko bude vracet. A pak až na těch kandidátkách prostě nebudete, až po vás půjdou, až vás budou honit na ulici... Znovu říkám, já už jsem viděl takových lidí spoustu tady, spoustu, kteří potom říkali a v podstatě s brekem chodili – proč po mně jdou? Proč? Vždyť já jsem byl na jejich straně. Naivní představa. Pak už to bude nenávratné.

Děkuju za pozornost. (Potlesk z lavic SPD.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: S přednostním právem za klub hnutí ANO se znovu přihlásil pan poslanec Juchelka.

Poslanec Aleš Juchelka: Já moc děkuji, paní předsedající. Děkuji i za úvodní potlesk. (Smích.) Přátelé, máme tady... (Potlesk.) Já budu krátký, slibuju.

Máme tady novelu zákona o České televizi (o Radě ČT?) a Českém rozhlasu (?). Řekli jsem si k tomu úplně všechno, akorát prostě je to jednoduché, tak jak máme ty rozdílné rybníky,

hodnoty a principy, tak v tom se skutečně nepotkáme, tak jak jsme si tady říkali i s panem ministrem Baxou.

Takže když to shrnu: V žádném případě nechceme ovládnout média veřejné služby, jenom si tady zvolíme pět radních aklamací, abychom se navzájem pohlídali. Nechceme v žádném případě ovládnout média veřejné služby, jenom dvakrát volební výbor hlasy pětikoalice neschválí výroční zprávy o činnosti České televize. V žádném případě nechceme ovládnout média veřejné služby, ale dáváme tady do prostoru malou novelu zákona o České televizi, která o ničem jiném nemluví. Nebudeme, nikdy nechceme ovládnout média veřejné služby, ale určíme si navzdory volebnímu výboru svého vlastního zpravodaje, abychom to všechno měli pod kontrolou a aby náhodou ta vládní koalice neměla o přednostní právo navíc. Nechceme v žádném případě ovládnout média veřejné služby, ne, vůbec ne, jenom kvůli tomu máme dneska mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny. Všechno je křišťálově čisté, úplně skvělé, jenom chceme zvýšit samozřejmě počet radních z 15 na 18, snížit kvorum z dvou třetin naprostou většinou. Proč? No protože nechceme samozřejmě ovládnout média veřejné služby. A proč to všechno? (Potlesk.) Proto, aby se zvolil ten správný generální ředitel, kterého poté můžeme ovládat. Gratuluji. (Pokřik, potlesk.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Do obecné rozpravy již nevidím žádného dalšího přihlášeného obecnou rozpravu, tudíž končím. Nyní se táži, zda je zájem o závěrečná slova pana předkladatele. Má zájem, pan ministr tedy ještě vystoupí, pan zpravodaj následně také. Prosím.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji. Děkuju za slovo, vážená paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, máme za sebou velice dlouhou debatu a závěrečné vystoupení pana kolegy Juchelky. A přiznávám se, pane poslanče, prostřednictvím paní předsedkyně, že jsem se taky zasmál. Musím říct, klobouk dolů. Ukázalo se, že se v těch základních pohledech na tu věc shodnout nemůžeme. Ale jedna věc je to, jaký je smysl té novely jako takové, druhá věc je to, že to je nějaký úvodní krok k tomu, co bude následovat v dalších čteních. A samozřejmě také k tomu, že my máme ambici v debatě o mediální legislativě pokračovat. A tak jak už jsem naznačil v těch několika předchozích vystoupeních, byť primární roli a odpovědnost za předložení těch návrhů nese vláda, tak my jsme připraveni o tom dál vést diskusi. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní je tedy ještě zájem o vystoupení v závěrečném slovu pana zpravodaje. A poprosím vás o ztišení, kolegyně a kolegové.

Poslanec Jan Lacina: Dobrý večer přeji. Já myslím, že za těch 13 hodin tady v lavici si kus závěrečného slova taky zasloužím.

Míříme do docela historického okamžiku. Nevím, jestli už se to v minulosti stalo, ale dneska se určitě stane něco relativně výjimečného. Posouváme prvním čtením normu, v níž se Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky zbavuje některých svých pravomocí ve prospěch Senátu České republiky.

Ráno jsem si uvázal kravatu, kterou jsem dostal při nějaké příležitosti od pana předsedy Senátu, symbolicky jako jakýsi svůj výraz optimismu, že to dneska míří dobrým směrem. A protože se tady řeklo hodně slov, tak já si dovolím ještě velmi stručnou rekapitulaci toho, o čem vlastně hlasujeme, k čemu míříme.

Členy Rady České televize a Rady Českého rozhlasu budou volit obě komory Parlamentu. Jednotliví členové Rady České televize a Rady Českého rozhlasu budou za výkon své funkce odpovědní té komoře Parlamentu, která je zvolila. Počet členů Rady České televize se zvýší

z 15 na 18, počet členů Rady Českého rozhlasu zůstává na devíti. Sněmovna bude volit dvě třetiny Rady České televize a Českého rozhlasu, Senát jednu. Tato norma ruší možnost odvolat Radu České televize a Radu Českého rozhlasu po dvojím neschválení výroční zprávy. A nakonec, je stanovena doba minimální trvání existence právnických osob, které mohou navrhnout, a to na deset let.

Děkuji vám a žádám o schválení této normy společně s panem ministrem Baxou jako předkladatelem.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za vystoupení v závěrečných slovech. Ještě než přistoupíme k hlasování o předložených návrzích, načtu poslední omluvu, která tady je. Pan poslanec Patrik Nacher se omlouvá od 21 hodin z pracovních důvodů.

V rozpravě zaznělo hned několik návrhů na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, stejně jako návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Eviduji zájem o odhlášení všech, takže vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se opětovně přihlásili svými identifikačními kartami.

Jako první budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Tento návrh předložilo hned několik poslanců, například pan poslanec Vondráček nebo pan poslanec Novák.

Všichni víme, o čem hlasujeme. Já tedy zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro vrácení předloženého návrhu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 16 přihlášeno 130 přítomných, pro 45 proti, 83. Návrh byl zamítnut.

Dále padl návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Návrh přednesl pan poslanec Juchelka a připojil se k němu pan poslanec Rozvoral.

Zahajuji hlasování o zamítnutí předloženého návrhu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 17 přihlášeno 130 přítomných, pro 44 proti 86 návrh byl taktéž zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání volebnímu výboru jako výboru garančnímu. Táže se, zda má někdo zájem předložit jiný návrh na přikázání ke garančnímu výboru? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání volebnímu výboru jako garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 18 přihlášeno 130 přítomných pro 126 proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání volebnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Vidím pana poslanci Kolovratníka. Prosím, pane poslanče. Prosím o ztišení kolegové.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak dobrý večer, se vši vážností. V těch debatách to dneska probíhalo, i debaty o ústavnosti té změny, jestli opravdu to je možné, takže já bych navrhl i ústavně-právní výbor. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano. Padl návrh na ústavně-právní výbor. Ještě nějaký další návrh na přiřazení dalšímu výboru k projednání? Nikoho dalšího se hlásit s tímto návrhem nevidím, proto dávám hlasovat o přikázání výboru ústavně-právnímu.

Ptám se, kdo je pro? (Kdo je proti?)

Hlasování číslo 19 bylo přihlášeno 129 přítomných, pro 43, proti 66. Návrh byl zamítnut, tedy nepřřadili jsme dalšímu výboru.

Vidím pana poslance Lochmana s dalším návrhem. Či k hlasování?

Poslanec Ondřej Lochman: Nemám návrh. Pouze u hlasování číslo 16 jsem hlasoval proti, ale ve sjetině mám pro. Ale nezpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, to bylo k hlasování. Nikoho dalšího tedy nevidím s přihlášením ani s návrhem ať už k přikázání výboru, nebo k zkrácení či prodloužení lhůt. Konstatuji tedy, že jsme projednali tisk, respektive bod číslo 1, tisk 263, a končím projednávání tohoto bodu.

Vzhledem k tomu, že žádný další bod na dnešním programu schůze není zařazen, tak končím i tuto mimořádnou schůzi a přeji vám všem hezký večer. Ještě připomínám, že v pátek v 9 hodin začíná další schůze Poslanecké sněmovny.

(Schůze skončila ve 22.10 hodin.)